

પ્રસ્તાવિતકાવ્ય.

ગરબીઓ, લાચાણીઓ, પદવીગેરે.

વૈશ્રવ નનોને યાસ્તે

બનાવનાર.

સીંદૂરવાસીન્યાસજી. ઠાકર પ્રસ્તાવ

હુ દુષ્ટગણાલકવિદેદાણું પેલો-

નામફાટમાં.

ઉપાધી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

બુકસેલર. માધ્યા. કાળીદાસકલ્યાણજી

જા પુસ્તક રામાયણના સ્વારૂપ બાબતે અસોને

દાણું ઉપયોગી છે.

જનમદાવાદ મધ્યે.

રાજાજીનલાલમયનલાલના શીળાપ્રેક્ષ માં

ઉપાયું.

કોણુંલક્ષ્મીજીના હુમોવિદેદુ રાજાની પુકાનમાં

સંવત ૧૮૪૨

સને ૧૮૮૫

કિંમત રૂ. ૧-૪-૦

બ્રાહ્મસ્તકસને ૧૮૭૭ ના ૫ માત્રા ૧૮૪૭ ના ૨ મા

બ્રાહ્મસ્તકસને ૧૮૭૭ ના ૫ માત્રા ૧૮૪૭ ના ૨ મા

મોર ન સીધા પછાવવી નથી.

પ્રસ્તાવના.

ફેઈશ્વર! જ્ઞાન હું તારો મોરો ઊપકાર માનું છું કે માફારી
જાણ જવસ્યાથી તે જ્ઞાન સુધી માફારી જરાજર તે જાણાસ રાજી.
તાફારી લક્ષિના આધારે કરી માફારા જિગ્જુજના છાડા તેં દૂર કર્યા
ને લેને માફારા મનની ઈચ્છા માત્ર જ્ઞાન તેં પરીપૂરણ કરી. વળી
જ્ઞા ગ્રંથ ઘણા દિવસથી મેં જનાવેલો તેને છંપાવી બહાર પાળ્યા
પ્રસિદ્ધ કર્તા જુકસેલર કાળીદાસ તારીને જિમેદાર તો તે જ્ઞાન પુરો
થયો છે. વાંચના વાળા સોખીન પુષ્પોને પ્રાર્થના કરું છું જે
ગ્રંથમાં કાંઈ ભૂલ ચૂક લેખક દોષે કરી પેઈ હોય તો માફ કરજે.
જેવી જમારી તમ્રતા પૂર્વક વિનંતિ છે.

વ્યાસજી. ઠાકર. પ્રેક્ષાદણ કૌસનલાલ કવિ.

મુ. સીધપુર.

નોટીસ.

જા પુસ્તક ગ્રંથ કર્તા પ્રેક્ષાદણ કૌસનલાલ કવિની સહી
વિનાનું કોઈજે લેવું નહીં. ને ને કોઈ લેરો તો, ચોરીથી છપા
વેલી છે. જેમ સમજ્યામાં જાયરો. મારે. ગ્રંથ કર્તાની સહીથી
નાનું પુસ્તક ને કોઈ જાપેરો તથા લેરો તો તે જુલ્મગાર કરો. ને
સરકારી કાયદાની કલમ પ્રમાણે રીક્ષાને પાત્ર થરો. મારે તેવું
જમણ ગ્રંથ કર્તાની સહી વિનાનું પુસ્તક લેવું નહીં. ને ને લેવું
ય તેણે જાનોટીસ નીચે મારા હાથે જસરની સહી તથા સહી
વાળું પુસ્તક લેવું.

તા. મોહોડીસેં જા.

સને ૧૮૮૫

{ વાસજી. ઠાકર. પ્રેક્ષાદણ કૌસનલાલ
(૧) ૧૩૫ : ૬૫૬ (૧) ૧૩૫ : ૬૫૬

બ્રહ્મરખખર.

સર્વ જાપનાર તથા છપાવનાર લોકોને બ્રહ્મરખખર જાપે
યામાં જાવે છે કે જાપુસ્તક સને ૧૮૬૭ ના જાફટ ૨૫ તથા
સને ૧૮૬૭ ના જાફટ ૨૦ મુજબ રજીસ્ટર કરાવેલું છે. અને તે
સંબંધી સર્વે કોઈ ગ્રંથ કત્તિજે પોતાને સ્વાધિન રાખેલા છે.
— સને ૧૮૮૫. વ્યાસજી ઠાકર પ્રજ્ઞાલુ કીસનલાલ કચી.

સૂચના.

સરવે સોજીન પુરુષોને માલમ થાયતે જાપુસ્તક ક્યાં ક્યાં
મળશે તેની સૂચના જાપેયામાં જાવે છે કે જાપુસ્તક સીધપુ
રમાં ગ્રંથ કત્તી વ્યાસજી ઠાકર પ્રજ્ઞાલુ કીસનલાલ કચિતે ત્યાં
હાંથી રોકડી કીમતે મળશે. ઠેકાણું છમાપના મ્હાડમાં તથા પટેલ
લોકના મ્હાડમાં ઠાકર કીસનલાલ નરત્નેરામને ત્યાંથી મળશે. તથા
જુકસેવર પાઘ્યા ડાળીદાસ કબ્યાણાલુ ની ડુકાનેથી મળશે. મુઝ
સીધપુર ઠેકાણું સરાફ જબ્બરમાં ગોવિંદ માધવના મંદીર પાસે
ડુકાનેથી પ્રસીદ્ધ કરતાને ત્યાંથી મળશે. યજ્ઞી જાપુસ્તક પાલેજ ડા
ળીદાસ ગોવીંદરામને ત્યાંથી મળશે. મુઝામ સીધપુર ઠેકાણું ગોવિં
લુના પાઝામાં મ્હાડ સામી ખડકીમાંથી મળશે.

—**आश्रयपत्रिका.**—

सीधपुरना सहस्ररुस्थोनां नाम—

- १ पुराणी. डा. प्रल्हादलु त्रीलोचन. मुा. सीधपुर.
- १ देशी राजर. वैद्य भूजेश्वर डारीराम. मुा. सीधपुर.
- १ शुकुल. मगन त्रीलोचन. मुा. सीधपुर.
- १ दवेगीरधर दाजीदास. मुा. सीधपुर.
- १ पंड्या लज्जुलार्थिशंकर. मुा. सीधपुर.
- ३०० जुडसेलर. पाध्या दाजीदासकव्याणलु. मुा. सीधपुर.
- १ लर मगनलाल त्रीलोचन. मुा. सीधपुर.
- १ राक्षेत्री शुकुल. लक्ष्मीरामयजनलरा. मुा. पीरमगाम.
- १ जायालु. रात्नराम पुरुषोत्तमदास. मुा. पीरमगाम.
- १ देशी राजर. वैद्य. शुनीलाल. इपारिशंकर. मुा. सीधपुर.
- १ कुंत्याराजाना आसीस्टंट नास्तर. जार्थिशरी. मुा. पीरमगाम.
- १ मेहेता. जणदेवदास लगवान नर सीना. मुा. सीधपुर.
- १ पारेज. दाजीदास. गोविंद राम. मुा. सीधपुर.
- १ पाध्या. भाधु तुणलराम. मुा. सीधपुर.
- १ नननी. लीलापर. मुा. सीधपुरना.
- १ राजज धीकुल प्राणनाथ. मुा. सीधपुर.
- १ कुलार. लला. देहेपारी गाम जीलीमाना.
- १ आचारन इपा लांजणा. मुा. सीधपुर.
- १ पंड्या नेमरेडर नर्मदारंडर. मुा. सीधपुर.
- १ गाम डीनेसराना धनामदार व्यास लकुलार्थिशंकर राममु. सीधपुर.
- १ सोनी हरगोबनडेचणलाधाना. मुा. सीधपुर.
- १ इवे. प्रल्हादलु मगनलाल. मुा. सीधपुर.

ज्जाअयपत्रिका

- १ व्यास भूषणेश्वर पीतांबर. मु. सीधपुर.
- २ पंजा युनीलास भगन. मु. सीधपुर.
- ३ व्यास प्रभुता नीलकंठ. मु. सीधपुर.
- ४ पंजा कमीराम भयणेश्वर. मु. सीधपुर.
- ५ रतुल भगन गौरीशंकर. मु. सीधपुर.
- ६ गाम जिआ मंडीना तातामरदुन ग. रीयशंकर महारीशंकर. मु. सीधपुर.
- ७ खुदल पुल्लरत्नराम पुरोधोत्तम. मु. सीधपुर.
- ८ लर चेणीराम महारीशंकर. गाम. ज्ञापणान्त.
- ९ लर. यदुलास सांडणा. मु. सीधपुर.

અનુક્રમણિકા.

૬ ૩ ૭

પૃષ્ઠ	પદ તથા ગરબીનું નામ.	પૃષ્ઠ
૧	તેનેને ફુંડાળાઘેવ, ફુંડાં તમારી સેવ. લાવણી.	૧
૨	સેવું સરસ્વતિ માડી, વધારે વીધાની વાડી. લાવણી.	૧
૩	ધન જલજેલી જંબા, લાવણી.	૨
૪	ધન ઈષ્ટ હનુમંત. લાવણી.	૩
૫	જય ગૌરી નંદન ગનવરધર, સુતલ્લણી પાણે સુભને લાવણી.	૪
૬	જેક સમે નારદજી બેઠા, મુનીમંડળમાં મતવાલા. લાવણી.	૫
૭	જેક સમે જલજેલો બેઠા, ધ્યાન લગતનું તે ધર્યા. ૧૦	૧૦
૮	જેક સમે જાળીનારી જાણ્યા, લાવ લક્ષ્મીનો તે લાણી. સુધામ	૧૩
૯	તુમ સુનો ક્રિશ્ન મહારાજ, લાલ વ્યોમોરી. લાવણી.	૨૧
૧૦	રંગીલો કહે તુમ સુનો રાધે રૂપાળી. લાવણી.	૨૧
૧૧	બનન્તરે સનતદિનદાર, ક્રિશ્ન છોકાળા. લાવણી.	૨૩
૧૨	જોરા જાવો સુંદર છેલ, ફાંઈ જાણું. ગરબી.	૨૪
૧૩	જો પેધાલ્યા પ્રથી તાયે પાવત કરો. ગરબી.	૨૫
૧૪	જો રંગીલા ફડી રાત્રીયાં રમીયા. ગરબી.	૨૬
૧૫	જો રૂપાળી રાધે માન ફડું સાચું. ગરબી.	૨૬
૧૬	ઘણી ખેમા ખેમા રાજ ગીરધારી. ગરબી.	૨૭
૧૭	જો કનૈયા તહારી સ્નાનમાં ફું સમજી. ગરબી.	૨૭
૧૮	જો ગીરધારી તારી ગાળ નહી સાંજી. ગરબી.	૨૮
૧૯	જો નસોદાતેરો લાલ જીવન કરે. ગરબી.	૨૮
૨૦	ત્યંત્રું છે ને મરી. મુરખ મનયા. ત્યંત્રું છે ને મરી. રાગ કાફી. ૧૪	૨૯
૨૧	મુઝ્ય નમતા પ્રાણીરે મુરખું છે મારે. રાગ કાફી. ૧૪	૩૦
૨૨	સીતા રામ લલ્લે. સમને તો પ્રાણી. રાગ કાફી. ૧૪	૩૦

પદ.	પદ તથા ગરજીનું નામ.	પૃષ્ઠ.
૨૩	રાધે દૃષ્ટગરોરે રંગીલા. મનુજી રાધે દૃષ્ટગરોરે. પદ.	૩૦
૨૪	તાહારી જાંખતણી સમસ્યામાં સમજી. ગરજી.	૩૧
૨૫	મ્હારા સમ માંનીતિ મારે મંદીર જાયત્ને. ગરજી.	૩૨
૨૬	મુકીણો મન મોહન મંદિર લખું મારારે. ગરજી.	૩૩
૨૭	નવા નહિ રીતે જનન પંતી રૂડી રાધીકા. ગરજી.	૩૪
૨૮	વીઠલવરની ન્યાંયાડીરે, સમવાતર્કિયે રંગીલી. ગરજી.	૩૫
૨૯	રાધેવર રાત્ર રૂપાળારે, છેલછજીલા ઓગાળા. ગરજી.	૩૫
૩૦	હસીજોળ્યાં મુંજીહારીરે, છેલછજીની ઓગાળી. ગ.	૩૬
૩૧	પ્રીતમ પીતતા કહે મુળો વાહાલારે, ગાંડીકીધી ગીરધારી. ગ.	૩૭
૩૨	સાંકળા લાતની લક્તિ પિથેની ગરજી. રસીધપુર.	૩૭
૩૩	સાથણી ચકરીજેરે સાંકા સંતતા. ગરજી.	૩૮
૩૪	વેષ્યાવને વાહાલીરે પ્રતજેકાદરિ. જેકાદરી પિછવગ.	૪૦
૩૫	જેકાદરી પિછવનું જગણા જગીજે. ગ. ગરજી.	૪૧
૩૬	મુરખા મરીતજુરે, રૂડા રામરીલે પ્રાણી. ગરજી.	૪૨
૩૭	કપરો કાળછેરે, માંધે મોતરૂપારો તજરો. ગરજી.	૪૩
૩૮	જીત્યા જીત્યા જીગમારે, તેણે જીત્યા માંને જીત્યા. પદ.	૪૪
૩૯	જીજો જીજો હાલ હાસરે, પ્રીતમ પારણીયામાં પોહો. ગ.	૪૫
૪૦	પ્રીતમ પારણેરે, પોહોડો તસોદા માં જીત્યા. ગરજી.	૪૬
૪૧	જીવોને જેહની જા પેલો રસીક રૂપાળો. ગરજી.	૪૭
૪૨	રંગછે રૂપાળી રાધે રૂપનું તું મ્હોરું. ગરજી.	૪૮
૪૩	જીતનન જીંજી. નયત ગીરધારી. રાગ દાદરો. પદ.	૪૯
૪૪	ધનનન થેઈ થેઈ નયત નંદલાસો. દાદરો. પદ.	૪૯

અનુક્રમણિકા.

૫

પદ.	ગરબી તથા પદનું નામ.	પૃષ્ઠ
૪૪	કરકરિ સમરણ સાયુંરે, ભુવતરછે નુંહું.	૫૬ ૪૯
૪૫	ઊઘર વાસની ગ્જાંદીરે, તનમરાળા તૂલ્યો.	૫૬ ૨૦
૪૬	ચિઠલ ચડને વારેરે, બળવંતા બેલી.	૫૬ ૫૦
૪૭	માટે મૂરખા પ્રાણીરે, શ્રી હરીને સમરો.	૫૬ ૫૧
૪૮	સરદપુ નમની ચાલેરે, રંગીલો રમતા.	૫૬ ૫૧
૪૯	રાત રચ્યો ગીરધારીરે, નટ્યર ક્યાં નાચે.	૫૬ ૫૨
૫૦	રૂપાળી રાધેબાંકડી તુંફાંકડી, બની રૂપાળી રાધે.	૫૬ ૫૨
૫૧	રૂપાળા ત્કારા રૂપમાં ફરે ફુંથઈ.	૫૬ ૫૩
૫૨	મોહની મસ્તાનીરે મસ્તાની, રેડેરેડે છબીબીછાની ઘાણી.	૫૩ ૫૩
૫૩	ભુલમી ભવાદેરે ભવાદે, ઘાણ માગેતો દૂર પડી ફરે.	૫૪ ૫૪
૫૪	મૂરખી મફિયારીરે, મફિયારી, મુને લાગેછે પ્રાણ. ગરબી.	૫૪ ૫૪
૫૫	ઘેલડા ગીરધારીરે ગીરધારી. ગ્જાનપુરી કુનેલી તારીરે.	૫૫ ૫૫
૫૬	કાંતળ ક્યાંનાઠોરે ક્યાંનાઠો. નરોંઘાળુનો ફુંવર. ગરબી.	૫૫ ૫૫
૫૭	ગોપીકાઘેર ભગોરે ઘેર ભગો. રજેના સરખાંત મો. ગરબી.	૫૫ ૫૫
૫૮	નહીં જોલું નહીં જોલું તુમસેં નહીં જોલું નંદના સામેનો પદ.	૫૭ ૫૭
૫૯	નહીં ચાલે નહીં ચાલે પ્યારી નહીં ચાલે રંગીલી રાધે. સોફળી.	૫૭ ૫૭
૬૦	વીશ્વંતર નાપિને કરો વાહાવારે.	૫૬ ૫૮
૬૧	સીતાપત્ની રામજો કર બેલીરે.	૫૬ ૫૯
૬૨	બાળા બાળે સંત કોઈ સોફાગીરે.	૫૬ ૫૯
૬૩	રૂડા રઘુવીર રું રંગ સાગ્યોરે.	૫૬ ૬૦
૬૪	યરાકામાં ચરતી લાગી મણી મુકીનેરે.	૫૬ ૬૧
૬૫	મરી ભયુંછે ગ્જા ભુગમાં રેહે રાનું નથીરે.	૫૬ ૬૧
૬૬	ભોમીને તારલગાડે ભુવે ક્યાં જગીરે ભોમીને.	૫૬ ૬૨
૬૭	મનમાનીલે શીખા મણા માધવને ભજ્જેરે.	૫૬ ૬૨
૬૮	મોરબી કોઈ મસ્ત બનીછે રે બેઢેની. ગરબી.	૬૩ ૬૩

પદ.	ગરજીતપાપદનું નામ.	પદ.
૬૮	વાંસલડીવેરણ પૈરું લાગી.	ગરજી. ૬૩
૭૦	ધાલીરે ઘનનારી રુંયરબુંરે જોલે.	ગરજી. ૬૪
૭૧	લલીરે લખુલ્લાનલલીરે રુંરે લાંબે.	ગરજી. ૬૫
૭૨	ચાર મેરો કીસગલીયનમેં ગુંજાયો.	પદ. ૬૬
૭૩	રાત તાહારા રૂપની રડ મુને લાગી.	પદ. ૬૬
૭૪	માઈ મતવારો કારો કાન ક્યુંલયોરી, નેગીઆપદ.	૬૭
૭૫	લલલ છોગાલી છેલા છેલ ક્યુંગયોરી.	પદ. ૬૭
૭૬	જયગર્ભસ્તુતિ.	કડવાં ૬૮
૮૭	ચેત્તામાણી.	પદ. ૮ ૭૦
૮૮	દાણાલીલા મુને મળિયામોહનવરચારમારેલોલ. ગરજી.	૭૩
૮૯	સાતવારની ગરજી. કેડીક્યરુંકોહોછોરેહમને.	ગરજી. ૭૪
૯૦	જેનીરે ચાલો માધવનેરે મળવા.	ગરજી. ૭૫
૯૧	સમનેતો પ્રાણી સ્તીતારામને સંતારો.	પદ. ૭૬
૯૨	મોઘડીજિંયોખું ચૂંપકરીનેચેતો.	પદ. ૭૭
૯૩	ધીકછે ધંધામાં યનુરાધારીનગાયો.	પદ. ૭૭
૯૪	મુરખતું મનડાં, માનરીખામણ મારી.	પદ. ૭૮
૯૫	પ્રાણીયાતુંનામનારાયણનુંલેરે, જન્યુંછેલુમુકીદે. ચાખંખે	૭૮
૯૬	મુરખા માધવને સંતારો, કેલેથીસકૂળપાયનન. ચાખંખે	૭૯
૯૭	સ્વેપોસંતશ્રીહરીનાકિપાસીકે, ચરણોકોટીગંગાકરિષી. ચા.	૭૯
૯૮	રૂડારામરોમનુલાઈરે, ભમનીઆંખમાંમીડુનેશરિયા.	૮૦
૯૯	મપુરાંનીવારેરે, કેમોહનવરમળિયા. દાણાલીલા. ગરજી.	૮૦
૧૦૦	જામોકેમકરીતેજેરે, કેલૂદરલયજાગે.	ગરજી. ૮૧
૧૦૧	કાંતામૂકોને કેડોરે, કેઆતો નહોચેરીતી.	ગરજી. ૮૧
૧૦૨	હસીખોલ્યાં જાજાગે, કેગીરધારીધેલા.	ગરજી. ૮૨
૧૦૩	જાલજેલોખોલ્યારે, કેશાંલળત્તે નારી.	ગરજી. ૮૨

અનુક્રમાંકા.

૭

પદ.	ગરબી તથા પાનનામ.	પૃષ્ઠ
૧૦૭	ભૂખ્યો ભૂખ્યો ભમરાળા, ભવકૂપમાં પેડ્યો. પદ-રંગભુમાય.	૮૩
૧૦૮	હલાં હલાં હલકારા, ઘોરકાળગાળયો. પદ-ખુમાયી.	૮૩
૧૦૯	ત્નેત્નેત્નેત્ને જાતકત્તનયછે મરી. પદ-ખુમાયી.	૮૪
૧૧૦	રાધેકૃષ્ણ કૃષ્ણકૃષ્ણ ગોપીકૃષ્ણને રટો. પદ-ખુમાયી.	૮૫
૧૧૧	જોરા જાવોને સુંદીરછેલ કુંકાઈકાનારે. પદ-ગરબી.	૮૫
૧૧૨	જોલ્યાનાં જાવાન્નુકેલાલ, તું સાંતળજસુભતીરે. ગરબી.	૮૫
૧૧૩	ત્નયછે ત્નયછે ત્નયછેરે જીવમુમતા માં મરીત્નયછે. પદ.	૮૬
૧૧૪	નોકરી નોકરી નોકરીરે, કરીલેને પ્રભુજીની નોકરી. પદ.	૮૭
૧૧૫	જાણે જાણે જાણેરે, જાણ્યાજીવતજીવજીવજીવ. પદ.	૮૭
૧૧૬	જાવરી જાવરી જાવરીરે, જાવ્યાજાતકાલકાળતો. પદ.	૮૮
૧૧૭	ફીળ્યેફીળ્યેફીળ્યેરે કૂડો સંતસમાગમ ફીળ્યે. પદ.	૮૮
૧૧૮	રામને રામને રામનેરે રીલેતું રંગીલારામને. પદ.	૮૮
૧૧૯	કુંભતમે મેરો કંગનો છીનાઈ લીનોરે. પદ-રેકતો.	૮૯
૧૨૦	કનૈયા મોરે કાયકુંબૈયાં મોરીરે. પદ-રેકતો.	૮૯
૧૨૧	માધવને મળવારે જોની ચાલોજીવણને મળવા. ગરબી.	૮૯
૧૨૨	પંથરામણી ફરીજેરે પ્રભુજીની પંથરામણીફરીજે. ગરબી.	૯૧
૧૨૩	વધાવા નઈજેરે જોની ચાલો વધાવા નઈજે. ગરબી.	૯૧
૧૨૪	મોહનનો મટકોરે જોયો મેંતો મોહનનો મટકો. ગરબી.	૯૧
૧૨૫	રંગીલા રસીયારે, જાવોઘેર રંગીલારસીયા. ગરબી.	૯૨
૧૨૬	જાવોને માવારે, મારેઘેર જાવોને માવા. ગરબી.	૯૨
૧૨૭	ચિઠલને વારોરે, લસોદામાચિઠલને વારો. ગરબી.	૯૨
૧૨૮	જંતકાળની જાંટીરે, જી શરીલેજે કૃષ્ણહરી. પદ-કાફી.	૯૨
૧૨૯	જંતકાળની જાંટીરે, સાંતળજે મારાસાસાધણી. પદ-કાફી.	૯૩
૧૩૦	ધાસદગુરુને રીરણાકુષ્ટનું ધાસદગુરુને રીરણા. પદ.	૯૪
૧૩૧	ત્નવહાસીને ત્નત્ને મુરખમમ, ત્નવહાસીને ત્નત્ને. પદ.	૯૫

પદ.	ગરબીતથાપદનુંનામ.	પૃષ્ઠ
૧૩૨	સામરીયાફી જળજળેનુંકુનજનજનરફીરે. ખ્યાલ.	૮૫
૧૩૩	મત ભઈજો મોહન મધુરાં નગરી. પદ-કુમરી.	૮૬
૧૩૪	ધીખધીખરે ભેજનવા મેરો જાંખ ભયો. પદ-કુમરી.	૮૬
૧૩૫	સંજીરે મારી સુખદુખની બેલીરે, કુફુમનમરબનદાનગરબી.	૮૭
૧૩૬	સીતારામતણું રજવાળું, સમજમનસાયુરે. પદ.	૮૭
૧૩૭	યેતયેતયેતાયુંછું ચોર, ચોઘડીઝિંજા ચોખુંરે. પદ.	૮૮
૧૩૮	હરીબનમાં હરીભરપુર, બેયા મેંતોભાળીરે. પદ.	૮૮
૧૩૯	બેબેબનડી વલભનનાથિ, હાથિમારો જાલોરે. પદ.	૮૮
૧૪૦	મુલે ભેઈભેઈનેમાધવજી, જાંખોમચકારે મચકારે. પદ.	૯૦૦
૧૪૧	તારીખૂજ સુરત ગીરધારી, મોહન મસ્તાના મસ્તાનાજી.	૯૦૦
૧૪૨	રંગારસીયા રાબ રૂપાળા, કામણરેડુંકીધુંરેડુંકીધું. ગરબી.	૯૦૧
૧૪૩	કુલ્લનમેં માઈ મેરો કુંગનો નીકારો. પદ.	૯૦૧
૧૪૪	ભલી ભ્રેજુ ભાન ભેજનભુકીલાડી. પદ.	૯૦૧
૧૪૫	ચુનાપિંજુ નોકાગળ. વેદેફીયનમાં વલયલેરે. ધોળ.	૯૦૨
૧૪૬	હનુમાનજીની વધાઈ. વનચરકુફેરે વધામણીરે. ધોળ.	૯૦૪
૧૪૭	સીતાજીનો સંદેસો. હનુવા હરીને કેફેભે જોડવુંરે. સોહીયો. ગરબી.	૯૦૬
૧૪૮	દરરીતદીભેમોફું ડાકોરનાથ. પદ-ભેરવીગભલ.	૯૦૭
૧૪૯	હો ડાકોરવાલેરે તુમ મોફે ફુજડે હરો. પદ-ભેરવીગભલ.	૯૦૭
૧૫૦	નીંછીજાં મોરીરે જીગરી. બલભાતોરેકાળ. પદ.	૯૦૮
૧૫૧	બંગરવા મોરાને, જાંખકુયું પાંડિમેં પરે. પદ.	૯૦૮
૧૫૨	મોરલી મોહ ભેરલીરે ખંસી. કનકુભેરલી. ગરબી.	૯૦૮
૧૫૩	મોહન મોરલી લાહારીકે દીનેકામણગારીરે. ગરબી.	૯૦૮
૧૫૪	કૌતકવાળો પેલોકાન, કામણવાળો પેલોકાન. ગરબી.	૯૧૦
૧૫૫	જરરસાંભળખેનીરે જરરસાંભળસૈયરે. ગરબી.	૯૧૦
૧૫૬	જેફી ગોપાળજાજા રૂંડી રૂંડો નચાડીએ. પદ.	૯૧૧

અનુક્રમણિકા

૬

પદ	ગરબીતપાપત્નનામ	પદ
૧૫૭	ફનીઆનોદાય ફાયે મન માન્યું જોલે.	૫૬. ૧૧૨
૧૫૮	જેને જુગરાજ જાલ સુન પુકાર મેરી.	૫૬. ૧૧૨
૧૫૯	નઠોર લેને ખાહાવદાય, વેતયેત પ્રાણી.	૫૬. ૧૧૨
૧૬૦	સત્ય સ્યામ રામ નામ કુંજ કૈ જીહારી.	૫૬. ૧૧૩
૧૬૧	જાંખ જિઘારીને જ્નેતું પ્રાણી, મુંજે હો છે જાણ સખાણી.	૧૧૩
૧૬૨	ઘેર જાવો ને ગોપીનારે વાહાલા,	૫૬. ૧૧૪
૧૬૩	શ્રીધન સ્યામ હો શ્રીધન સ્યામ કાગુ ન જોલે.	૬૭. ૧૧૪
૧૬૪	ફેરાય લાલ હો ફેરાય લાલ ફરે પીચ કારી લે.	૬૭. ૧૧૪
૧૬૫	ગીરધારી હો ગીરધારી. ગોવાં ફેરવાવન.	૬૭. ૧૧૫
૧૬૬	અનનારી હો અનનારી. ક્યામો સેખોલત હો.	૬૭. ૧૧૫
૧૬૭	નરવર લાલ હો નરવર લાલ. હો હોરી જોલત.	૬૭. ૧૧૬
૧૬૮	હો હોરી હો હો હોરી મોહન તસ્ત રમે.	૬૭. ૧૧૬
૧૬૯	હોરી જોલત કુંજ જિહારી. રાગ કાફી. હોરી.	૧૧૬
૧૭૦	સોજી અનકે સ્યામ સંગા હો હોરીરે. રાગ કાફી. હોરી.	૧૧૭
ત્નાગ ૨ જ્ને.		
૧૭૧	જોનાના યિલાપ. ૫૬. ૧૧૭ ફયે કુંતોરે કુંકરે. મારો રાજ્ય જો.	૧૧૭
૧૭૨	સાંલજ સુંદરીરે, મારી પ્રાણ પ્રિયે તું નાર.	ગરબી. ૧૧૮
૧૭૩	કાંના ઠાડે કદમડી છે યાં, મેરો લીનો ચીર નંદ લાલાનાયલી.	૧૧૮
૧૭૪	લજો લજોરે રાજ ગીરધારી. મેરો લીનો કુલે ભયારી.	૧૧૮
૧૭૫	સાંલજ છેલ છોગાળીરે, રાધા તું રૂપાળી.	ગરબી. ૧૨૧
૧૭૬	ફુલત જાલ દીવાળીરે, રંગ રાધા રૂપાળી.	ગરબી. ૧૨૧
૧૭૭	સમજેને છેલ છજીવારે, અડશે માં હૂંડીલા.	ગરબી. ૧૨૧
૧૭૮	સમજેને માહારા સમજરે, ધ્યારા છો પ્રીત મળુ ગરબી.	૧૨૧
૧૭૯	લુંગે લાગે મુને લયજરે, મુંઘા છો માધવજી.	ગરબી. ૧૨૨
૧૮૦	જય સરીજે પેહેલા ખાલોરે, માધવજી મૂકવો ગરબી.	૧૨૨

પદ.	ગરબીતથાપદનુંનામ.	પૃષ્ઠ
૧૮૧	ઘાણા રહો પિઠુલ વરણરે, અંતકાળની અરણી. ગરબી.	૧૨૨
૧૮૨	જાત જાણાંદની હેલીરે, જાળવંતાછોજેલી. ગરબી.	૧૨૩
૧૮૩	મૂરખેલતજેલે માનીરે, ડુનીજાંછે દીવાની. ગરબી.	૧૨૩
૧૮૪	ચમકે ચાંદરણી રી રીત, માદડી રંજીની સરીખાણાભાળ. ગ.	૧૨૩
૧૮૫	જાવી જાળવાળી રાત, જાવી જાળવાળી રાત. ગરબી.	૧૨૪
૧૮૬	અપિત્રતણીલા. અનીહો. ચતુરેધાસરે, માજિયાયોચરે. સામેરી.	૧૨૫
૧૮૭	અનીહારે મસ્તાના મોરારીરે, મુંધોતારી માતનેરે સામેરી.	૧૨૬
૧૮૮	અનીહારે ખેડ્યાં ખનજાળારે, ખેડ્યું ખેડ્યું જોલશેર સામેરી.	૧૨૭
૧૮૯	અનીહારે મોહનને લાળીરે, મોહ્યામ્યાં માનુનીરે. સામેરી.	૧૨૮
૧૯૦	અનીહારે રૂડો છોડપાળીરે, મુંધી માયારાખતેરે. સામેરી.	૧૨૮
૧૯૧	અનીહારે કાળતડુંકો સુરે, જાઈ મહારું કાંનળરે. સામેરી.	૧૨૯
૧૯૨	પનિયાં તરન ચલી પ્યારી. ખ્યાલ. ૧. નં. નેદી.	૧૩૦
૧૯૩	છોડ કંઠાત્યા છેવાની. ખ્યાલ. ૨. નં. નેદી.	૧૩૧
૧૯૪	સુંણ સાહેબી શું કું રામખિયે કાંઈ સુને નહીં. ગરબી. ૧.	૧૩૨
૧૯૫	મન મોહનલાજ, મંદીરીએ જાવોતો કુંડું એ કયાતડી. ગરબી.	૧૩૨
૧૯૬	સુંણ રામખિયા, મોરલીયો મેરી લાગે છે તારી. ગરબી. ૩.	૧૩૩
૧૯૭	હો અલજેલી, જાંજતણી કીકીરે, વાલાંકાં મલી. ગરબી. ૪.	૧૩૩
૧૯૮	રંગ વસીયાળ, જાનતણી રૂબરીરે, રમવા અપલે. ગરબી. ૫.	૧૩૪
૧૯૯	રંગીલે રણમાં મેલીરે, રાંડડી રાધા. ગરબી. ૧.	૧૩૪
૨૦૦	અલજેલે અશિં કીધુંરે, સઈઅર મારી. ગરબી. ૨.	૧૩૫
૨૦૧	કાનુડે કામણ નાજીરે, કડતલ કીધી. ગરબી. ૩.	૧૩૫
૨૦૨	રડતી મ્હેલી રંગીલેરે, રાધા રૂપાળી. ગરબી. ૪.	૧૩૬
૨૦૩	કોઈ મોહનને મનાયોરે, પાખે પડું છું. ગરબી. ૫.	૧૩૬
૨૦૪	રાધાતું રીદરે છેરે, ગુણલેને ગોપી. ગરબી. ૬.	૧૩૭
૨૦૫	નયરાની માંગાવાની. ગરબી. સહાયથાલે સનળલ પુરાણીરે. ૧૩૮	૧૩૮

પૃષ્ઠ	ગરબી તથા પાનું નામ.	પૃષ્ઠ
૨૦૬	માએ કુરકટ વાહન કીધારે, બહુચરબળપંતી. ગરબી.	૧૩૮
૨૦૭	દેવલોકથી દયાળું પંથાણ્યારે, બહુચર બહુ નામી. ગરબી.	૧૩૯
૨૦૮	દેવી દિનદયાળી કહાવેરે, બહુચરબહુરંગી. ગરબી.	૧૪૦
૨૦૯	માએ શોળધર્યા શોળગારે, બહુચરબહુજેલે. ગરબી.	૧૪૦
૨૧૦	સિદ્ધનાથની ગરબી. સમસ્ત સીદ્ધનાથ મહારેવ.	૧૪૧
૨૧૧	નાણંદલોભઈતો અઘડો. લાલીરે કહેવાદેતું મારાભાઈને.	૧૪૪
૨૧૨	નણાદીરે આપડાં નયછંદારે કહાવો. ગરબી.	૧૪૪
૨૧૩	તારે ખમલાલીતજુરે લાંબો. ગરબી.	૧૪૫
૨૧૪	તોપરાંરે તમે મુકો આનંદ લાલા. ગરબી.	૧૪૫
ભાગ ત્રીજો.		
૨૧૫	જય સીધુપુરનો ગરબો.	૧૪૬
૨૧૬	જાલે રથલેઈને શીઘ્ર આપ્યારે અકલુષ. ગરબી.	૧૪૭
૨૧૭	દયાળું દગો હુવે કાંઈ થાશેરે દીનજંધુ. ગરબી.	૧૪૭
૨૧૮	રામારોઈ રોઈ રથેડો આવેરે પ્રભનારી. ગરબી.	૧૪૭
૨૧૯	નમેરાનાથ કહો કેમ નાપ્યારે ઊધવજી. ગરબી.	૧૪૮
૨૨૦	જીવપરત્નુ જમકર્યો ન બેઈજેરે જીવણ. ગરબી.	૧૪૮
૨૨૧	પંથાણ્યાપ્રણાજીવનપાતળી આરે પ્રીતમજી. ગરબી.	૧૪૯
૨૨૨	ઊધવજીકરે હરીને અરજીરે, રસિયાજી. ગરબી.	૧૪૯
૨૨૩	મારા રાજપેનક પેઈ નાયેરે, દેવિ માંખણમીસરી. ગરબી.	૧૪૯
૨૨૪	મનુરામચંદ્ર મુખગાનારે, એક દીનજીવનના. ગરબી.	૧૪૯
૨૨૫	તહીં જાવુંરે નંદનાલાજ રંમયા તહીં જાણું. ગરબી.	૧૫૦
૨૨૬	મૂકો મૂકેરે મોહનલાલ, મસ્તે મુકોને. ગરબી.	૧૫૦
૨૨૭	ઠાકોરજીનો પાળ. અમોજીગજપનવાલા.	૧૫૦
૨૨૮	જય ઠાકોરજીની જ્યારતિ. જયદેવ જયદેવ.	૧૫૧
૨૨૯	જીવજીવેર માંખું હરીદોદાને છોકરે. ગરબી.	૧૫૨

પદ.	ગરબીતપાપાનું નામ.	પૃષ્ઠ
૨૩૦	ભુલ્મ જેર ભુયો ન સોમતી માયડી. ગરબી.	૧૬૨
૨૩૧	પાંકુન્નેઈને શું હસો છો પરણાગીયાને. ગરબી. ૧	૧૬૩
૨૩૨	પાંકાં વચન સુણી ભુલણા ભાંખા થયાને. ગરબી. ૨	૧૬૪
૨૩૩	સામુ ભુયો ને છોગાળા છેલા નંદનાને. ગરબી. ૩	૧૬૪
૨૩૪	ભુંડી ભૂખ વિષે છપાછંદ.	૧૬૫
૨૩૫	કુમિત્રની સોજતતભયાવીયે. છંદ મનહર.	૧૬૬
૨૩૬	સીધપુરની શોભા તથા શ્રંધકર્તાની પ્રાર્થના. છપાછંદ.	૧૬૬
૨૩૭	જેકાદરીના મહાત્મવિષે. છંદ મનહર.	૧૬૮
૨૩૮	ગુરુની સ્તુતિ વિષે. છંદ મનહર.	૧૬૮

પદ સંખ્યા ૨૩૮ છે.

પ્રત્નહ કૃતકાવ્ય.

લાઘણી.

રાગતીલાણાનો.

નેનેને હંડાળાદેવ, હું કહું તંમારી સેવ;
મ્હારી વસવી દાળોદેવ, ગુણરોડું ગાઈ.
નેને સુધખુધ નારી, રીધી સીધી બેદુમારી;
લક્ષ લાલ સુતલારી, લેમ કુશળ નમાઈ. ૧
નેની મંમાયા છે માતા, સ્વામી કારતીક લાતાર;
ત્રિપુરારી નેનો ત્રાતા, ઊષા બેન કહું.
બુઝો બેરોવર નેન, હીંમાચળના લાણેન;
તીવ્ર તમારું છે તેન, શોભા શીરે લહું. ૨
નાગ ઊપેવીત ધારી, સિંદૂરેથી કાયા સારી;
ઊંદરની અસવારી, ખાલી તેં કુરસી.
લલાલુન રોલે ચાર, મીષ્ટ મોદીકુનો અહાર;
માળાકુરની મોબર, ખારી તે સરસી. ૩
નમુનમુ શીશનામી, કૃપાકરો હુંછુંકામી;
રેણુ મતિ આપોસ્વામી, દૂર દોષદાળો.
ગીરિ કૈલાસે દો વાસ, જાપ ચરણોની પાસ;
ફે પ્રત્નહ કીસનદાસ, સીધપુરવાળો. ૪

લાઘણી. ૨

સેવું સરસ્વતી માડી, વધારો વિદ્યાની વાડી;
હુંખકાપો દાડી દાડી, દોષ નાવે કશો.

(૨૨).

પ્રેક્ષાદ્વિત કાવ્ય.

સ્તન્નું બ્રહ્મ સુતા ત્નાળી, વેલાં વેણાયંત્ર વાળી;
ચોખી બુધ્ધિ કરો ચાળી, મ્હારી ભુલેવસો. ૧
સારા ગ્રંથરમું સાર, નાવે દોષ તલ તાર;
ન્ય ભુલના વિહાર, જાઈ જોઈએ માગું.
કાળો કીકો ત્હારો જાણ, ન્હાણી કરો પ્રતીપાણ;
સુને જાવે નહિ જાણ, પ્રીતે પાજે લાગું. ૨
વડા વાત મિત્ર વ્યાસ, તુને પુણ્ય થયા પાસ;
કવિ કીધા કાળીદાસ, બહુ કરૂણા કરી.
પુરો તાહારો છે પ્રતાપ, હે ને મળ્યાં જાપો જાપ;
વાળી કવીયો માં છાપ, ખૂબ ખરે ખરી. ૩
મં માયાતું મતવાલી, લીધો વડવાં નળ જાલી;
છે કદીયો સીંધુ ઘાલી, મ્હારા દોષ હરો.
ગુણી નન ગુરૂ ઈશ, લાવે તનનું નુગદીશ;
નામું નમી નમી શીશ, કવિ કરૂણા કરો. ૪
જોલું ગાંડું ઘેલું જાત, માફ કરને મ્હારાત;
તમ ખોળે મ્હારી જાત, કાન પકડી કહું.
સ્તુત ન્હાણી જાપો રસાહ, મ્હારી સજળી સલાય;
ગુણ પ્રેક્ષાદીયો ગાય, સિંધુર માં રહું. ૫

લાવણી. ૩

ઘન અલખેલી અંખા, નીત ફો બ્રાહ્મણને બંખા;
રંગીલી પંધાશ્ચારંખા, બહુ રંગલ રૂખાં.
મડી સીંગે મતવાલી, જાવો ચુંપે ફરી ચાંલી;
ખડગ ત્રિશૂળ જાલી, ઠીક થઈને રૂખાં. ૧

સારૂ સીધપુર ગામ, નાંખી નવીવાડી નામ,
માઝે કીધો ત્યાં મુકામ, બહુ મ્હેર કરી.
થોડાથોડા ઘારે ઘડીયું, દેર ગાકારો નૈ જડીયું;
ઊપર સોના શિખર ચડિયું, છેક ધન ધરી. ૨
બેગં બ્રહ્મર કરે બાળા, ચૌકેર છે ધર્મ શાળા;
ઊગમણાગોબવાળા, રીવ નેડ મળી.
કુપ સામો છે ભંડાર, નેડે ભગ્યાનો નૈ પાર,
બેઠા પેવન કુમાર, ખતરંગ બળી. ૩
ઊંચી ઊંદીચ્યોની જાત, નેરાયર નેની ભત,
લાડૂ જુડે રાતો રાત, સોમણ તણા.
રંગ રંગીલા છે સુર, ઊભા અંબાના હનુર;
બંડા રોલે છે બ્રહ્મર, લાલ લોક ઘણા. ૪
કેવાલેથી કડે ઘડે, તેરતાં બડાં ત્યાં ચડે;
લાડુવાની ભેર પડે, ભમવા ભઈયે.
કહે પ્રહ્લાદ મ્હારી માડી, વધો જોડીયોની વાડી,
કુખ કાપો દાડી દાડી, સુખીયા થઈયે. ૫

લાવણી. ૪

ધનઈષ્ટ હનુમંત, છબિલાલ મ્હોરા સંત;
બાપો બેઠા બળવંત, ઠીક ઠોકી બંદર.
ધીર વીર ઘણી કાવ્યા, રોળી રાવણને ગાવ્યા,
સીધપુરમાં સોહાવ્યા, હાથ્યા વાડકી અંદર. ૧
વજ્રનો કછોરો વાળી, ધીંગો ધોકો બનેદાળી;
ભાગે ભૂત પ્રેત લાળી, ખૂબ ભયોત ખડા.

(૪)

પ્રત્નહાદકૃતકાવ્ય.

વાગે વીરની બ્યાં ફાફ, ધૂ મંડળ ચડે ચાફ;
કાળ ફાંને પડે ધાફ, બનરંગ બડા. ૨

તેલ સિંદૂરે થી છાયા, હાર અરફ સોહાયા;
ખૂબ ગરફ છે કાયા, બેત અળકે ખતિ.
ચડે અડધને તેજ, સિંદૂરથી રંગરેલ;
ખરે ખરો ત્યારે ખેલ, હનુમંત નતી. ૩

વારં વાર પાગે લાગું, મ્હેર બાની મ્હેરી માગું;
કાળનાં કમાડ લાગું, કરત્નેડી ફું.

ફહે પ્રત્નહાદીસ નદાસ, મ્હારો સીંધે પુરવાસ;
પટેલોના મ્હાડ પાસ, સામા મ્હાડ માં રફું. ૪

સાચણીશ્લી.

જોડસમે કમ્મે મૃતિદા ખાધી, બળદેયજીએ તેલાળી ખેરાળ.

ભયગૌરી નાંદન ગંભીરધર, સુતભણી પાડો સુભને;

અળખે મતિ અજ્ઞાની અંધો, સહાયકરો સ્વામિ મુભને. ૧

નાહિ પિંગળ પુસ્તક રસ પઢિયો, ઊંડો છું અજ્ઞાન ધરો;

ખાંહે પ્રદીને કાફાડો ખાપેલા, દુઃખદાળીન દૂર કરો. ૨

પ્રેમ પત્ર લલિત રસ લાવે, ગુલકર્મની કાલમ કરી;

વિગતે વિગતે વિદ્યારાજને, લખું લખની કંકોતરી. ૩

કુટુંબ કબિલો લેઈને જાવ્યો, વિદ્યારાજ વરદાન મણી;

કુમકુમ અક્ષત ગુલ ચંદન કરી, મુકું પત્રકે લાસ લરી. ૪

સુધબુધ સુંદરી સુંદાળા, રીંધસીંધ સાપે લાવો;

સેમકુરાળને લક્ષલાલ લેઈ, અવસરીયે વેલા જાવો ને

સાદગુણ જગન લેઈ જાવ્યા, સફળ ફામ મ્હારો સરિયો.

પ્રેલ્હાદ્દત્તકાવ્ય.

(૧૫)

ધનલાભ્યમેં તમ પ્રતાપે, લક્ષ્મિ વીહીવા જાદરીયોડ
 વીધરાજને તમો વિસારો, કામસકળ મહારાં શોભે,
 પારવતિના પુત્ર પધારો, મંદિરીયાં મહારાં શોભે ૭
 લંબોદર ગજવદન ચતુરભૂજ, ચરણ ચાખડી તે ચળકે,
 લાલખિરાલભ્યું તિલક મુગર રીર, કાનનમેં કુંડળ ઝળકે ૮
 સમળ કમંડળ ફરસી મો દિક, મુક્તાકૂળ માળા ધારી,
 નાગભૂષણ પિતાંબર ફેરી, ફરી જોઈરની જસવારી ૯
 સુમન ફરવાન ગંધાજસત, ધૂપદીપ સિંહૂ સુરતી,
 ધાળ કપૂરે ફરું જારતિ, નયન્યન્ય મંગળ સુરતી ૧૦
 હું જન્તાની છું, જલિમાની, કસ્યાં કર્મ ભુગ્યાં છાજ્યાં,
 માફ કરો માલીફ હમારા, તમથી છે ઘૂડાં વાજ્યાં ૧૧
 ગુધબુધ હું માગું શરીરે, રીધ્યસીધ થું તું પોષ્યે,
 લક્ષ્મલાલ લક્ષ્મિમાં માગું, સેમકુશળ કોઈ દોષ્યે ૧૨
 જ્ઞાતી જોઈય નાત હમારી, સીધપુરમાં હું રહું છું,
 માફ કરો માલીફ હમારા, કરન્નેડી તમને કહું છું ૧૩
 સંવત શ્રી જોગણી પાંત્રીસો, શ્રાવણ શુદ્ધ ચતુરદશી,
 વરસ નીચે ફરી વીનતી, કહે પ્રેલ્હાદ્દમી ને ફરી ૧૪

સાવણી રજુ.

જે પ્રસંમે નારદજી બેઠા, મુની મંડળમાં મતવાજા,
 જાપ ઈચ્છાજે જવની જીપર, ચિંતા કરતા તે ચાલ્યા ૧
 નારદજીયે નીમકરેલો, જંગે જાળને મ નવ જાણે,
 બે ચાર ઘેર નિત્ય રાડ કરાવે, પેટ ભરી અંન તો લાવે ૨
 ન્નુઠ તણી ગણધુધી નેને, મુખથી જોલે વાત ખડી,

(૬)

પ્રભુદાદકૃતકાવ્ય.

પાણી ફેફેતાં ફાદવ નમળે, તારે લુંડીટેયપડી. ૩
તૂળ્યા પાણી લોમિમાં તલડે, દ્વીજ ઊત્તમત્કાં થાકીરહ્યા;
લડાઈનો ફાંઈ લાગ નફાવ્યો, જનતે ખરા મધ્યાન થયા. ૪
જેકુ નગરથી નિકટ તળાવે, વસ્ત્રે ફરીને તે પિંડ્યો;
ધોખી ધોખણ લુગડાં ધોતાં, નારદે નજરે તે દીઠો. ૫
સરીતા ફાંઠે છુપાઈ જિત્ના, નયલું કૌતક જાળ કડું;
ધોખી ધોખણ ખૂંજલડાવું, નારદ મ્હારું નામ ખડું. ૬
ધોખીને ધમકાવે ધોખણ, સાંતળણો સ્યામીનાથિતમો;
મરી ગયાં મ્હેનત કરતાં માં, હવે મંદીરીયે ભેરું જમો. ૭
તૂળ્યા પાણી લાગી છે મુજને, મન તલડે છે જહુ મ્હારું;
હુંતો લોભન ફરીને જાવ્યો, ત્નાતું જાવ્યો તમસારું. ૮
જેમ કહી જાખનાત્યાં ચાલી, નારદ તેની કોડે થયા;
ઠાના માના ને છપલાતા, ઘર ભનેવાની ફાળ ગયા. ૯
નામ ઠામ પર કોને પુછી, કામ કરે હવે તે ક્યું;
નારદ મનમાં નિશ્ચયે ફરીયું, જાળ કડું ભેગા ભેવું. ૧૦
ધીરવીર ધકોટા જાવ્યા, જ્યાં ધોખી લુગડાં લે છે;
મન વરો રાખીને મહા સુનીવર, વ્હાલા થઈ વાયકુ ફેફે છે. ૧૧
જાવ્યા રજક સાંતળણ શું કહું છું, સુધ જુધ ત્હારી ક્યાં રે ગઈ;
ચેતે તો જાવ્યો ચેતાવા, ઘર રંડા ડામ્યાણ થઈ. ૧૨
નકી જાળ મેં નીરણે ફીધું, વાત ઘણી વિ પરીત થારો;
ગફલત રહ્યો તો ઘરની ઘડણી, ખરે ખરી તતુનને ખારો. ૧૩
ધોખી ફેફે ધોખા દહાડે, જેમ ફરીને ધાડ પડે;
ડાકેણ હોય તો પુરો દાખલો, ફાંચક પારખું મુજને ભડે. ૧૪
નારદ ફેફે નિશ્ચયે તુંબાણે, તુંબાણે પર તો પિખવાટે;

પ્રેક્ષાદકૃતકાવ્ય.

(૯૭)

ડોળાફફડે તુલને દેખી, બે ગાવી વાંસો ચાટે. ૧૫

મુવો પડ્યો છે તો મારગમાં, પિરાય તુલને બેધૂણી;

અવળા સવળા બંધે બાંધી, દેને મર્યાની ધૂણી. ૧૬

કરી ફાફડા ગ્રહી ચોરનો, બબડદાર કે નહીં નાસે,

ઘોડે ઘોડે ખૂબ ધડુસે, તોડકેણ તેની નસે. ૧૭

અગની મર્યા ફરી ફાફડા, નારદવળતા નયચળી;

પેલી ધોખણ ત્નાતુ લેઈને, નારદજીને સાંમી મળી. ૧૮

નારદજી નારીને ફેરું છે, ધોવા તારો નાથિ ગયો;

જથી નાણા કે શું નારી, તૈયો તારો ભૂતથયો. ૧૯

અજળા ફેરું ફેરું કેમ માનું, ત્રાન્તિ મ્હારી કેમ ત્રાગે;

નારદફે તું વાંસો ચાટે, બે તેનો ખારો લાગે. ૨૦

જેવા ફાતરે ખરી ખાતરે, તારી ભૂત તેમાં પેગે;

બંધબંધણી લેઈ બંધિયા, તુને બાંધવાતે ખેગે. ૨૧

નારદજીને નારી ફેરું છે, ભોગ મળ્યા કે ભૂત નડ્યો;

લીખ મગાવી ભડે બે સારી, પીલ્યો મારી પુંઠે પડ્યો. ૨૨

નારદજી નારીને ફેરું છે, ઊપાયથી અજળો પારો;

ઘોડે ઘોડે ખૂબ ધડુસે, ત્યારે ભૂત તેનો ભરો. ૨૩

ભંત્રતંત્રને મંત્રફું નાણું, જખરો નાકુ દેખાણું;

બબડદાર ફાંઈ ફિકર નરાજે, તાર ભૂત તેનો ફહાણું. ૨૪

હિતારમાં તો અજળા બેઈયે, મગદળ ખરડી તે ગાલો;

ઘોડો ધૂપને ધૂણી ચેરડાં, ચતુરા બેઈને ચાલો. ૨૫

મગદળ ખરડી તરોરો પલો, ચિંતાના લાગ્યા ચરફા;

નારદફે બુવંતી બેઈયે, ત્રાંમણીયા કેરી ફરફા. ૨૬

લલીતાએ લાવી ત્યાં મુશ્યા, વેગે તતખર તે ફાહાણો;

(૮૮)

પ્રત્નહાદ કૃત્ કાવ્ય.

ગિતાર લેઈને ફું બનિં પેહેજો, કેડેથી કામની આયો. ૨૭
છુટાકેશ છોગાળી મુકી, ગ્રહો કાકડા તે બળતા,
બળતી સઘડી લ્યો બળવંતી, ખૂબ ફરી નારદ બળતા. ૨૮
ગરિબ બિચારા રબક રાંકને, ચેટક તે ચાંડાળ નડું,
ઘરોઘર નારદ બધુ મ્યા, ગામ બધું દો બાળે ચડું. ૨૯
ગિતાર લેઈ જાલ બેલો ચાલ્યા, ચોટ પડે નહિ તે ચૂકી,
તળાવ કાંઠે બન્યા જોડે, પેલી રોપલી તે મુકી. ૩૦
મરચવળે નારદના મુખમાં, હમણાં આપણ તે નાહીશું,
ધોળી ધોબણ ધૂળ કાકરી, ખરા માલ આપણા ધોળીશું. ૩૧
બળતી સઘડી વળી વેરડાં, લાંબી લાકડી તે બાલી,
બંને હાથમાં બળે કાકડા, હોંગ ફરે ધોબણ ઠાલી. ૩૨
નાનાં મોટાં છે ચાં છોકરાં, દેખી દેખી ને દાંત ફહાડે,
આગળથી ફેફારી જોલે, પુંઠે લોકતાળી પાડે. ૩૩
કેડેથી તો બસે કુતરાં, ફળ બેગણી તે ફાવી,
નારદ બધો ધોળીને કેહે છે, બે પેલી ડાકેણ આવી. ૩૪
ધોળીયે ધોબણ ને દીરી, ખરી ખાતરી તે ખાસે,
રીસે રાતો મદમાં માતો, ધીંગો ધોકો લેઈ નાસે. ૩૫
દાંત ફરડતો મુછ મરડતો, ફાક મારી ને ગિતો રહ્યો,
ડોળા ફહાડે ડર દેખાડે, બાણું લામની ચેલૂત પચો. ૩૬
તલજું થલે બ્રાહ્મણ બુંલવમાં, ઊપાય ફરવા ફું ફારી,
પર ઊપકારી નારદ પુરા, ચોંપ ફરી મને ચેતાવી. ૩૭
ફાક મારી અબળા ત્યાં જોલી, ડર દેખાડે નહીં મરું,
ખરે ખરી મુને ખબર મળી છે, રેહે રેહે ત્હારી ચલે ફરું. ૩૮
દેઈ દોરને દારા આવી, ફરેલ માં થાના શાલ્યો,

પ્રેલ્હાદ્દતકાવ્ય.

(૯૭)

ધોખી ત્રાસે ભવલેઈ નાસે, ઝખખા ઝેવાં સો ચાલ્યો ૩૯
 ખરપણેથી ખરી ખાતરી, ઝખખા ઝયરત તે પામી;
 ધોખી ન્નણું નકીડાકેણ, થયાં જંન્યો સામાસામી. ૪૦
 ધોખોલેઈ ધોખીત્યાં ઊઠ્યો, રાંડ ગંધાડી રહે સાકેણ;
 ગડદપાદ ગુછામારી, દારાની કાડે ડાકેણ. ૪૧
 ધોખણ કોપીલભ્યાલોપી, ભમરાળાતું ભૂતથયો;
 સામાસામી મારમારતાં, ફવિભનથી નવન્નયફ્ફો. ૪૨
 લથંખધાલગે તમંચા, લઠલાકડીતે અપેટી;
 પડતાં ખડતાં પુરી ફૂલેતી, ફેરફરયો નારદફેટી. ૪૩
 લોહી માંસ ચુતા નરનારી, જંન્યોની ખાવી ખૂટી;
 વાગે વસમા ઘાવ ઈંદના, ફૂડાક માથાં ન્નયફ્ફી. ૪૪
 માર ભડાકા થાય ઘડાકા, તારામંડળભેમ દૂટે;
 ધોખી ધોખણ ખૂખલડેને, નારદકાખલીયો ફૂટે. ૪૫
 ફાલાં ખાવીવચમાં પડીયાં, જંન્યોને જાંધીલીધાં;
 ઘાલી ખારલે ખલે જી પાડી, ઘેરપોચાડીતે દીધાં. ૪૬
 ધોખીને પ્રીત્યે ત્યાં પુછ્યું, કેમલદ્યાં ફહોવાત ફહીં;
 રભફફેકે રાંડ કુતરી, દારા ઝે ડાકેણ થઈ. ૪૭
 રભફ રાણીને ત્યાં પુછ્યું, કુળસકફરો કેમફ્ફો;
 ધોખણ ફફેકે મારો પીર્યો, ભમરાળો ઝે ભૂતથયો. ૪૮
 નારદજી ઝે મુળને ફીધું, પુરૂષ પ્રેત પાપીભગ્યો;
 ઝેધાંતી માં ઘાંસો ચાર્યો, ખેરેખરો ખારો લાગ્યો. ૪૯
 ધોખીફફેકે મુને ઝે ફીધું, ઝખખા ઝે ઘાંસો ચાર્યો;
 ખેરેખરી ઝે રાંડ ડાકણી, દેખી ફળમાં ફું ફાલ્યો. ૫૦
 સાંભળતાં સફુફસવા મંડપું, જંન્યોની વાતોભાણી;

પ્રહ્લાદકૃતકાવ્ય.

મળી માનવી જ્ઞેષા આયે, એકે હસવું બીજી હાણી. ૫૧
 નાંખો દક્ષ જ્ઞે નારદીયાનું, શત્રુશુંશિખી ખાડું,
 ફળ્યાખોર જનમનો કપેરી, ગરીબો નું ઘર ફાડ્યું. ૫૨
 કાળો ફેર ફર્યો છે એણે, જ્ઞેરાવરને નઈ ખાલો;
 જવળાસવળા બંધે બાંધી, કરી ક્રેદમાં તે ઘાલો. ૫૩
 નારદ ન્હાયાને ચાલ્યા, નપલાં કૌતક ત્યાંરે પયાં;
 દસવીસ તો મળી કુતરાં, મગદળ બચ્ચી ખાઈ ગયા. ૫૪
 ન્હાઈ ઘોઈ નારદજી આવ્યા, બહુ ચિંતામાં તે પેઠા;
 નાક ખાલીને ઢોંગ મચાવી, સંધ્યા કરવા તે બેઠા. ૫૫
 હોખાળો કરતા ત્યાં આવ્યા, કાફર ઘોખી તે કાઠા;
 પ્રહ્લાદનો પ્યારો પડપંચી, નારદજી ત્યાંથી નાઠા. ૫૬

સાવળી ૩ જી.

રાગણીપર પ્રમાણે.

એક સમે જલબેલો બેઠા, ધ્યાન લગત તું તે ધરવા;
 શામળિયોજી સ્વર્ગ લોકમાં, સેવકનાં સંકર હરવા. ૧
 ચરણ ચાપેતાં પ્રેમે પદ મા, સુરપતિ શંકર તે કાઢાવ્યા;
 જોયિંતાના હરિ ઈચ્છાયે, મુની નારદ ચાલી જાવ્યા. ૨
 પ્રણામ ક્રિયો પાતળિયાને, માધવે બહુ માન દીધું;
 નારદજી નું નારાયણો, જરઘ પાદ પૂજન કીધું. ૩
 હેત કરી જાપિ નારી બોલ્યા, પ્રેમે જાપુંલ્યો પાવો;
 મ્હારાન્ન મુને મેહે કરીને, સ્નાન તાન કાંચ સંતળાવો. ૪
 વેણાચંન્ન લેઈ વિરક્ત નારદ, કરમાં તે સુંદીર કાચે;
 નારદનાચેં શ્રી હરિ રાચે, થનક થનક થઈ થઈ ગાચે. ૫

ખરતખાલનહીડીકુખરી, ગાનતાનને રખ્યા કહ્યા;
 નારદનું ગાયન સુણીને, ગુણવંતો ગુલતાન થયા. ૬
 રામણિયો કહે સખારા નારદ, આપજો પ માફુંકૃપી;
 ત્રણલોકમાં તમ સરીખો, ગુણવંતો ગાનાર નથી. ૭
 ધન્ય ધન્ય નારદજી તમને, જાણતાવી હૃદયાળી;
 ગર્વ થયો નારદના મનમાં, ત્રીક્રમને કહે લ્યો તાળી. ૮
 સાત સુર સાધી હું જાણું, ત્રીનગ્રામ સુધી તાણી;
 છયે રાગને ત્રીસ રાગણી, પડીયરણ તરવા પાણી. ૯
 વાડવાડ વાવાથી ઠલ કહે, નારદજી નૌતમ સાડ;
 વિશ્વપતિયે વિચાર કરિયો, અભિમાન હવે ઊતારું. ૧૦
 ચૌદ લોકમાં ચાવા નારદ, સમરથ સાચા સરથથી;
 ખેલાડુકે ખણખણના માદેશ તમો દીઠેલ નથી. ૧૧
 હા મહારાજ જમો નથી દીઠો, વેગે તતખર તે થાવું;
 દામોદર જે કોણ દિશામાં, લેવા સારું હું જાણી. ૧૨
 જાલજેલો કહે જિત્તર પંથમાં, મુનીવર મન સાથે મ્હાલ્યા;
 ખણખણના માદેશ લેવાને, મુંપકરી નારદ્યાલ્યા. ૧૩
 એક પલકમાં જાણી પહોંચ્યા, કુવા ગિપર જિત્તારહ્યા;
 નવલું કૌતક નારદ જોઈને, જળવંતો જોતાં ન થયા. ૧૪
 સરસ ગામ સોનાનું સુંદીર, મણિમય કુંદન તે અણકે;
 હિરારત્નને માણેક મોતી, ઝવેરચુનીયો તે અણકે. ૧૫
 છત્તં જાણિયાં મોહોલ માણિયાં, જાણિક જોપ માટે લાગે
 ઘોરઘંટ ઘડીયાળો જાંધી, ઘીંગડ ઘીંગડ નોખત યાગે. ૧૬
 સરે સરેનાં દરેર ખાનાં, ઘરોઘર સુંદીર ગાને;
 બાગબગિચા બહાર બનીલ્યાં, જમરાપુરીને તાંલાલે. ૧૭

(૧૨૨)

પ્રાક્ષાદકૃતકાવ્ય.

ખૂખખૂખી ખણખણદેશીની, જખૂરધનખૂરેને કસે,
છજે રાગનેત્રીસરાગણી, ત્રીનગ્રામત્તાંવાસવસે. ૧૮
જળલરવાલુવંતીજાવે, કનકકુલધારિપરડોલે
ચંદ્રમુખીચપળાચિત્તહરણી, મંદહાસમિહુંખોલે. ૧૯
કાણીકોચીનેકદરૂપી, લુલીલંગડીતેકાવે;
ખોડીખુંધીજંઘજપંગી, જળલરવાલુવંતીજાવે. ૨૦
ખેરીખોબડીખુંઠીહુંઠી, ખુચીખોડીતેકુંઠ્યા;
નાકકરીનેકાંનચીનાની નારદકેહરોજાજંઘ્યા. ૨૧
પ્રીતકરીપુષ્પેત્યાંનારદ, કોણતમેછોકોહોસાયું;
સંપત્તનાંસુખિયાંસફુપુરમાં, કર્મતમારુંશુંકાયું. ૨૨
છળીફનેફુખીચારાંધારા, ઘોરપાપેમાંશુંપેઠાં;
ચાચેસાયુંકહોમુનેકેમ, જપંગથઈજખળાખંઠાં. ૨૩
જખળાકહેકેજમોગિદાસી, રાગરાગણીઈહાંરહીયે;
રાત્રુજમારોસ્વર્ગલોકમાં, કષ્ટતમોનેશુંકહીયે. ૨૪
નીચગાંતનારદીયોકરતો, ખરાખખોલુંતેજાગે;
તેનોરાખ્તસમરોરથઈમુને, ઘલ્લપકીયસમોપાગે. ૨૫
તાળસુરકેગ્રામનભણે, ખફુખેતાળલડુંગાયે;
જપંગકીધોજેનેહમને, સોધુંહાથમાંનહિંજાવે. ૨૬
જડેભાળતોલુવંધીમાં, રાત્રુનેફવેનહિંસાંખું;
ઘણાદિવસનીદાઝકહાડ્યા, કાળકરીકુટિનાંખું. ૨૭
ચડીગયાનારદચિંતામાં, રોકીરાગણીતેખેડી;
નારદકેફેકેનારાપ્રાણીયા, કાળપેટમાંતેપેડી. ૨૮
લોગમળ્યાભૂલવ્યાભગવાને, ખોખખરોતોજંતલેશે;
ખરેખરોકાંઈખેલરચુંતો, લુવંતીભવારશે. ૨૯

મુનીવર કહેકે સુણો માનુની, ઊપાય ક રોહું કાફાયું;
 સ્વર્ગ લોકથી રાત્રુતમારો, જળછળકરી ખાંધીલાવું. ૩૦
 જેવામાં જલજેલો પંથાચા, ફેદ કરાયાતે કાવ્યા;
 રાગાણીયોને ફેરંગીલો, જોળખો જાનારદ જાવ્યા. ૩૧
 સાન ફેર નારદ શ્રીફરીને, ભેભે ફેરેતા નૂલમથરો,
 ચતુરાને પાડીખારોતો, જીવહમારોતેરેનરો. ૩૨
 પુંપ ફરી ચતુરાત્યાંયેતી, મળ્યા રાગ ત્યાં મતવાસા;
 ગડદા પાટુ ગુછે મારી, અડપીને નારદ જાવ્યા. ૩૩
 લઠ લાફડી લગે તમાચો, સરસરખી ઈંદો શુદે;
 ખરકાખૂમો નારદ પાડે, વિષેગુ કાખલિયો ફુદે. ૩૪
 અંતરધ્યાનથયા જલજેલો, મનસંગાથેતે મ્હાવ્યા
 અવળા સવળા ખંધે ખાંધી, નારદને ઘરમાં ઘાવ્યા. ૩૫
 અંન જીદક કે અહાર ન જાપે, મારમારવાતે મંડે,
 માતાં મોટાં છઈખાં છોકરાં, ખાંતે નારદને ખંડે. ૩૬
 ફેક કાળ સુધી ફટાણા, નારદજી ફેરે ખુદનામી;
 તૂલ્યો ચૂક્યોને જળ મારી, સ્થાયક્ષો સમરથ સ્યામી. ૩૭
 દામોદરને ઘ્યાન જાવી, કાવ્યાકુર ખંધકાઠા;
 પ્રત્કાદનો પ્યારો પડપંચી, નારદજી ત્યાંથી નાઠા. ૩૮

લાવણી. ૩ જી. સુદામાની.

રાગણીપરનો.

જેકવખત જવીનારી જાવ્યા, લાવલકૃતનો તે લાણી;
 સુદામાજીનું સંજ્ઞકરપા, પુંપ ફરી જાવ્યા ચાલી. ૧
 સાગરતી તીરે ઇયાપુર, નગ્રજનોપમ નામલકું;

બાગ બગીચા બહાર બનીત્યાં, કવિનનથી નેહ નન્યકસ્યું;
 લિસુક બ્રાહ્મણ લક્ષ્મીભા, ચૈષાયનનને તે વ્હાલા;
 ડિરતન ક્રૂતાતે પુરુષતા, છાપતિલકતુલ્યશીમાળા. ૩
 હરિને દૂર્જનને ઈ દિનતા, દામોદરે દુઃખ ફર્યું;
 મુષીતાંદૂળ મારે માધવ, સાબ સોનાનું નગકસ્યું. ૪
 સુખ સંપત્તરીધિ સૌ સીધિ, નવે નીધ નૌતમ પાલ્યા;
 પાતળિયોળુ પેરણા થઈને, સુદામાનું ઘેર જાવ્યા. ૫
 મહા પ્રેમથી મુનીવર જીહ્યા, સ્ના માસામીતે મળિયા,
 બાળ મિત્રની માયા લેઈને, સુદામાનું ધરણીદળિયા. ૬
 હરિયે હાથે ગ્રહી જીઠાવ્યા, સુદામાનું સ્નેહધરી,
 પંખો કરતાં પચિત્રપત્ની, એક એકની સ્તુતિકરી. ૭
 મુનીવર કહે મોહનજી નૈયે, ન્હાવા સાંતે ચાલો,
 જાતવચન કુંભે માગું, તે મ્હેર કરી મુનને જાલો. ૮
 જનસ્તુ કહી જલજેલો ચાલ્યા, સચરાચરમાં ને ચાલા,
 એક એકનો હાથ ગ્રહીને, નદીજીપર જાવ્યા ન્હાવા. ૯
 મુનીવરને મોહનજી કહે છે, ને માગો તે કું જાપું;
 જંતર ખોલો હસીને ખોલો, કુરંત તમારું રું કાપું. ૧૦
 સુદામાશ્રી હરિને કહે છે, સરૂળ કરો મ્હારી કાયા,
 જનકજુગા ઈશ્વરની સંબરી, મોહન દેખાડો માયા. ૧૧
 એવું સાંભળી હસવા લાગ્યા, જલજેલો જંતર ખોલ્યા;
 સમગ્રણના સાગર સુદામા, ફરજી કહે જારી ખોલ્યા. ૧૨
 તૂસાપેડે બ્રહ્માદિક સરખા, ઈશ્વાદિક રહ્યા હારી,
 મારખાઈ મ્હા મુનિવર જેઠા, સખળી માયા છે મ્હારી. ૧૩
 મૂળસોધતાં કહીક મરીગયા, કવિનનથી નયન્યકથી.

મોહનકહે મસ્તાનીમાયા, નેયામાં કાંઈ માલનથી. ૧૪
 સુદામા કહે કાંઈ ન સમજી, જયજોડે સવળો જાડો;
 મોહનતમને મહારા સમઠે, જકળ કળાતો દેખાડો. ૧૫
 દામોદર કહે ડખડી મારો, નળમાં બઈ ઊંડા ખેસો;
 જાપેણખેમાંથી નેખળિયો, સોગણતાં સુધીરેફેશો. ૧૬
 પેદેલી ડખડી પ્રભુજે મારી, સોગણતાં સુધી પેળિયા;
 બહુનામી ત્યાં બહાર નિકળી, સુદામાજીને તે મળિયા. ૧૭
 સુર ચઢ્યું સુદામાજીને, હિંમત નહિ નેયે હારી;
 શામળિયાજી સોગણી લ્યો, ફહી ભઈ નળમાં ડખડી મારી. ૧૮
 જકળ કળાહરિયે દેખાડી, તરસાળેલી ધાત્તાણી;
 સ્વપનું લાગ્યું સુદામાને, પેરવનું પી ગયા પાણી. ૧૯
 નળમાં નપલાતાં ને ચોટ્યા, ખેરે નરાણી તે ખૂટી;
 પ્રેરેલાદીયાના પ્રભુની લીલા, પડક પ્રાણ ગયા ધૂરી. ૨૦
 માયા નેતાં મળ્યા મોતના, ચૌદલોકમાં તે ફરિયા;
 પેરુ પેશિને ઈંડ બનિતાં, જનંત યોનિ જવતરિયા. ૨૧
 લીલવાઘરી ચમાર ચોરા, ચેટકને ચાંડાળ પચા;
 મરતાં જવતરતાં જે મકરતાં, ઘોર નર્કમાં તેરે ગયા. ૨૨
 કુંભી પાકનું કહે ભોગવી, પાપની વીરણ અપકૃષ્ટા;
 નમના કીકર અડપી જાતી, જંત્યેક જાગળ ઊભાકૃષ્ટા. ૨૩
 થરથર ધૂને જાતિ જમૂંજે, લાંબી રાહડે રંકરડે;
 ગાંડા પાદુ શુભાં યાગે, મોઘરિયોના મારપડે. ૨૪
 પૂરવની પીડા ત્યાં પામ્યા, સુદામાજી પે માર સસ્યો;
 જરવ ખરવ દુવ્યાધિ પેતિને, ઘેર પછે જવતારથયો. ૨૫
 નાણાવરીજે નગર રોઢીયો, ધનપાળ નામે ફહાવે;

સાઠે વરસે પુત્રનનમીજો, ઘેરઘેર સાકરવેંચાવે. ૨૬
 કુળપાળ તે તામકુંવરનું, પાડી પેરણાવી કુંત્યા,
 સ્વરય સ્વમરવી સૂતને સોંપી, જેમાંજેકથિયોજન્યા. ૨૭
 વડારોઠ તો ત્યાં વળીજ્યા, બહુચીંતામાંતે પેઠા,
 કુળપાળ તે કુંવર સુદામા, ગાદી બેપર તે બેઠા. ૨૮
 બેલાડુજે બેલમ ચાલ્યો, જનત્રાણું જનતા કારી,
 મણી પુરમાંજાવી પોહોત્યા, ચારતણાતીર્થવારી. ૨૯
 પુરમાંજાવી પ્રીત્યે પુછ્યું, સારોફોણ સાફુ કારફરો,
 લુણફરામી કે નહીંલંપટ, તેનું મન બગડે નહીંકરો. ૩૦
 પુરનાંવાસી પ્રેમધિનાસી, જનત્રાણું વાતકરે,
 કુળપાળ તે નગરરોઠીયો, વડોવીર શાફુકારવરે. ૩૧
 તીરથવાસી ત્યાંથી ચાલ્યા, નગરરોઠને ઘેરવળી,
 કુળપાળ તે કુંવર સુદામા, સામાસામીબેઠામળી. ૩૨
 તીરથવાસી ફરે સુણો રોઠણ, સીધસેત્રનાહમોછાયે,
 તીરથદેવનાં ઘસનપરસન, જનત્રાકરવાહમોભેયે. ૩૩
 છાનીવાતકાંઈ સમજને સેઠીયા, પુરંદરપેટકરી દાબો
 ચારરત્ન હમપાસે જમૂલ્યજ, જનકરી ઘરમાંરાખો. ૩૪
 સતયડેથી સોંપ્યાંરોઠને, જ્યારે જનત્રાકરી રહીરું,
 ઘણતીબેળા પર્છરું તેણા, રત્નહમારાં લઈબર્છરું. ૩૫
 સારુંકહી રોઠેત્યાંસીધાં, જનત્રાણું જ્ઞેતાં ચાલ્યાં,
 રોઠે પોતાના પલંગપાયામાં, ચારરત્નફોચીઘાલ્યાં. ૩૬
 કોય નજાણે મનમાં માંણે, વણિકવિદ્યાતે કહીરું,
 હવેરત્નતો પેયાં આપણાં, જ્ઞેતાંનામકરબર્છરું. ૩૭
 દાનતત્ત્રકરીકુળપાળે, ખરાજથઈ જાવી ખૂટી,

પ્રહ્લાદહૃતકથિતા.

(૧૭)

તરત તરત દો હરિયેદીધો, પડાપ્રાણ ગયા છુરી. ૩૯

રાન્નના દૂત ભેરાવર, ઝડપીને લીધો ઝાલી;

મહા નરકમાં માર મારવા, દુષ્ટ બની દીધો ઘાલી. ૪૦

ધોર દુઃખ ગંભીર ભોગવ્યાં, પૂરવવાત બેતાં બની;

માયા બેતાં મહા દુઃખ પામ્યા, સહાય કરો સારંગપ્રાણી. ૪૧

સુદામાનુ શ્રી હરી સમરે, પ્રીત કરી પાછેલાનું;

પ્રહ્લાદનુના પ્રભુની લીલા, માર્યવનુ હવે નહિં માનું. ૪૨

સમાકરી બેલાડુ વળતાં, ચીતવાયરો તે ચાલ્યો;

સુદામાનુનું શરીર નળમાં, ભુવણભુતો ભુવધાલ્યો. ૪૩

અતિ અકળાણાઘણું ઘટનાણા, સુદામાનુના શોક ફણ્યા;

નળમાંથી ઝળડીને નીકળ્યા, શાંમળીયાએ શાત ગણ્યા. ૪૪

સલબેલો કહે સુણો સુદામા, તમો આણસુતે ફણ્યા;

તોગણ્યાની સરત હતી, સાતગણેરું બહાર જાવ્યા. ૪૫

બની ગયા બેભાન સુદામા, આ રું કાળ ફરયા કોલી;

સુષ્ણ સ્નાન કે ત્નાન મળે નહીં, ઈશ્વરની માયા મોટી. ૪૬

ખોડ ફોડની હારી બેઠા, સુદામાનુ અંતર ખોલો;

મોહન કહે માયાદેખાડું, ખરે ખું ખારીને ખોલો. ૪૭

અલબેલોનુ હાસ કરે છે, કળબળ છળમાં તે ફણ્યા;

તીર્થવાસી ભેને ફારી, મણિપુરમાં તે જાવ્યા. ૪૮

દુષ્ણપાળ ક્યાં ગયા શોઠનુ, થીરવચન કરી થાપો;

શોઠાણીને સંત કહે છે, રત્ન હમારાં તે જાપો. ૪૯

વણિક નારી છટકી છારી, મુવા શોઠતો મરી ગયા;

બલ્લમલોકે રત્ન જાપેરી, શોઠ સંતને રાખી દયા. ૫૦

લાંબ્યા લોટ્યા રોધા બેયા, શોઠાણી ત્યાં કહે કપી;

(૧૮૮).

પ્રસ્ફાદ કૃતકાવ્ય.

પાખંડી બ્રાહ્મણ એ પુરા, રત્ન હમો દીગેલ નથી. ૫૦
લલિયાવલિયાબહુ અઘડીયા, ચોરે ચલિયાતે ચૂક્યા;
તિરપયાસી થયા જિદાસી, મારમારી કાઢી સુક્યા. ૫૧
હરિ ઈચ્છા બળવંત ખરાબર, પાની નભેરે તે પાછી;
સુદામા ને સીમળીજો બે, ત્યાં જાવ્યા તિરપયાસી પર. ૫૨
શોઠના સરખી સુરત નીરખી, અલખેલાએ તે કીધી;
તિરપયાસીને ત્રીકમભુયે, દૂરથી દેખાડી દીધી. ૫૩
તિરપયાસી થયા ફુલાસી, યુપકરીને તે ચાલ્યા;
સુદામાભુને સુર સંપારે, ભમની પેઠે તે આલ્યા. ૫૪
દાંત ફરડતા મુઠ મરડતા, મારમારવા તે મંડ્યા;
ગડદાપાદુ ગુચ્છા મારી, ખૂજસુદામાને ખંડ્યા. ૫૫
લાપ્યરત્નનું સુણાફરામી, દેવાળીયા ડુસ્મનમારા;
ગરદન આલી તોંચમાં ધાલી, પાપી પ્રાણહં નારા. ૫૬
પેડે માર ચોકેર પાંચરા, સુદામા જીપર તે છુટે;
મુનીયર ફેર મુઠાયો મોહન, પિષય મળિયો ફુટે. ૫૭
સતવાદી સુદામા સમરથ, બુદ્ધ મુખથી કેમ ભેડે;
કાઝુડ થઈ પરિષ્કાય યજ્ઞયા, છતાં પડ્યા હવે નહીં છોડે. ૫૮
સુદામાભુ ફેર તમો સાંભળો, હિંમતને રાખી હામ્યો;
પલંગના પાઈયામાં પુરયાં, ચાર રત્ન પ્રીત્યે પામ્યો. ૫૯
લડન્યો વઢને બહુ અઘડને, દાવો દરબારે દેને;
નામે નામ નીશાની પુરી, કરી કેદ ફહાડી લેન્યો. ૬૦
ભેને ફેરતા શોઠ મળ્યાતા, ભત્રાણુ બુલમી ફહાવ્યા;
એક સુદામા પાસે જિત્તો, ત્રણ મળિપુરમાં જાવ્યા. ૬૧
શોઠાણીને ભઈ સમભવે, ખરેખાઈ બેસે ખતા;

હવે જાપેતું રત્ન હમારાં, પુરા લાગ્યા છે પત્તા. ૬૨
 પેલંગના પાઈયામાં પુચ્છાં, કોયી ડગળી તે કહાજો;
 ચોરી હમારી ચ્હાવી થઈ છે, કાં ખોદે ઘરમાં ખાડો. ૬૩
 મળી નીશાની રત્ન માનીયાં, રોઠાણી જાણું રીધું;
 રમી નમી બુવંતી પુછે, કહો તમને કોને કીધું. ૬૪
 તીર થી ત્રણ થઈ ત્યાં જોલ્યા, જલજેલાની જક્કણ કુળા;
 રોઠ તમારો સુણો સેઠાણી, છાયા પુરમાં મુને મળ્યા. ૬૫
 જોફેધું કહેતાં જમરત પામ્યાં, કુળ પાળની તે કુન્યા;
 મરી ગયા તે ક્યાંથી મળિયા, જારીં જોલો છો જન્યા. ૬૬
 માત વધુ કાકાને કુટુંબી, મનના સંદેહ તે ખોયા;
 ઈચ્છા પુરમાં જાવી પોહોત્યાં, નનત્રાણુ સાથે તે બેયા. ૬૭
 સ્કળ સહોદર સૂતને દેખી, હેડા સરખા તે ઘાલ્યા,
 પ્રેક્ષાદીયાના પ્રભુની લીલા, અડપ સુદામાને આલ્યા. ૬૮
 યહુ જાવી તે હાથે પળગી, રાત્ર તમો રું રીસાલ્યા;
 રાંડલાં ને રખડતાં મેહેલી, કહો નાપિનું કેમ આલ્યા. ૬૯
 હાં હાં કરતાં ચહ્યું હોખાળે, ગામ ખૂધું ગાંડું કહાલ્યું;
 સુદામાળુને બેયા સારૂ, સૌ સાગર ડીપર આલ્યું. ૭૦
 પેથિત્ર પત્નિ સુદામાની, ચિંતા કરતી તે ચાલી;
 પેથિભનો પલ્લો ત્યાં પકડી, બુવંતિ ઊત્તી આલી. ૭૧
 મુનીપરની મહારાણી કહે છે, હાંણી રાંડ રહે જળગી;
 ઘણીક નારી ઘેરણ માફારી, વેચ્યા યહુ કોને ચળગી. ૭૨
 ઘણીક રાણી ઝઘજો નાણી, તાણી લે પેથિને પામી;
 રાંડ ગધેડી તું કોણ રંડા, સાચો એ મ્હારો સ્યામિ. ૭૩
 તાણાતાણ થઈ તે વેળા, ખહુ દુનેતી તે રાણી;

(૨૦) પ્રેક્ષાદ્વિતકાવ્ય.

મારો મારી મચી મિલમાં, લાંબી લડાઈએ તે ચાલી. ૭૪
 સંત સુદામાએ રું કીધું, હુસેલોક કૌતક લાળી,
 સુનીયર નાસે તનમાં ત્રાસે, પુંઠે લોક પાડે તાળી. ૭૫
 વળી બુધંતી જાલી લાવે, ખૂબ ત્નેરથી ખરેખરે,
 મોહનજી મુખડુયો દેઈને, પુંઠવાળીને પ્રભુ હશે. ૭૬
 સુદામા શ્રી હરિને કહેછે, હવે ખરાખર જોળખાવ્યા,
 જાલીલા સ્વપ્ને નથી ભેલી, મોહનસંપેદો માયા. ૭૭
 તૂલ્યો ચૂક્યો ને જાળમારી, હવે ઊગારીલ્યો હમને,
 જામો જાપરાધીકાંઈ નબ્બણ્યા, તારણાત્રિકમવરતમને. ૭૮
 મોહનજી મરે કરીજો કરતા, સંત સુદામા રું કાઢાવ્યા,
 ખરેખર થઈ જાળેહરીને, જા લાગુ કરાથી લાવ્યા. ૭૯
 દીનાનાથને ધ્યા ઊપની મોહનજી કહે તે માણશે,
 સાચુ બુઠનું કરો પારણું, સતત્રાણુવે તે તણશે. ૮૦
 જાકેકો કર જાળના જાલો, હિંમતશાળી નહીં હશે,
 ત્રણે જાણાં તો તતખર થઈને, નૈ જાળમાંડખડી માણે. ૮૧
 જાલખેલો કહે હોડ જોડલી, જાળમાંડખડીલ્યાં જામી,
 ખરી હશે તે જાશે ખેંચી, મૂકે તેનો નહિં સ્વામી. ૮૨
 બુધંતીયે જાડપી જાલ્યા, હાથ નાથના તે ખેંચી,
 મોહનજીનું સાચું માની, ત્રણે જાણે જાંખ્યો ખેંચી. ૮૩
 નૈ જાળમાંડખડીલ્યાં મારી, તારણીનાં પુન્યતણાં,
 જાળનામીએ જાહર જાનાવી, જોડતણાં જોડૂપકણાં. ૮૪
 કુળપાળની કંન્યાપાસે, કુળપાળને તા કાઢાવ્યા,
 સુદામાજી પેતનીની પાસે, ફેતકરી સૌ જાહર જાલ્યા. ૮૫
 સૌસૌના સ્વસ્થાને પોહોત્યા, સુદામાજી કહે ચાકુચ્યા;

ગદગદકંઠે થઈ ગાંધળા, પાતળિયાને પાથે પડ્યા. ૮૬
 ફળીમળી આણંદ ઊંચન્યો, છાયા પુરમાં છોગાળો;
 અફળ ફળા ઈશ્વરની નખરી, શું નાણો સીધપુરયાળો. ૮૭
 ત્નૂલાપડે તવ ખ્રહ્મા સરખા, નખમારે નખરા નેરી;
 પ્રેક્ષાદળના પ્રભુની લીલા, અફળફળા ફાંઈ નથી જોછી. ૮૮

સાવણી ૧લી.

રાગહનુમાનગદડના સંપાદનો.
 તુમ સુનો ક્રિશ્ન મહાદાન, લાનલ્યો મોરી;
 મેં દેણિંગી મુખસેં ગારી, ફનેતી તોરી. દેડ.
 ભેમ તવું નાસતી નાથ, ફાધિલ્યો આલી;
 વાટે ને ઘાટે વળગો છો વનમાળી.
 મસતાંના મોહનજી, નહીં નાંખો શું દોરી;
 મેં દેણિંગી મુખસેં ગારી, ફનેતી તોરી. ૧
 તુમ નીકર નંદે લાલ, પાતશું મૂકે,
 મુને મારી નેન તલવાર, મોહની મૂકે.
 તુરફીમાં તમારી નાંખે, ગોપની ગોરી;
 મેં દેણિંગી મુખસેં ગારી, ફનેતી તોરી. ૨
 મુને રોકીછે રણમાંહે, ફાંફાં ન છો કેવા;
 પેરનારીની લ્યો પુંઠ, આખરૂ લેવા.
 અખણારહો સુંદર છેલ, મદફીફોરી. મેં દેણિંગી મુખ. ૩
 મેં ફરું ન્નઈ પોકાર, ફસને ફહિયે;
 મ્હાફું સરવસલૂરી લીધું, નંદને છઈએ.
 મુને નાણીએ ફુલી રાત, ખઈયાં મમોરી. મેં દેણિંગી. ૪

(૨૨)

પ્રેક્ષાદૃતકાવ્ય.

કરવાલો કુંચુકી માંહી, છેલ નહિં છોડી;
કીસબની કોરી કોસ, તાણતાં તોડી.
માફી નવ રંગ સારી કારી, ક્રીશ્ન તે કોરી, મેં દેખિંગી. ૫
શું કરો છબીલા જાણ, છેક જ્વળો છાકી,
હવે જ્વળાદો મહારાજ, નથી કાંઈ જાકી.
ફળ જળ છળ યાળા, છેલ કુંડું ફરજેડી. મેં દેખિંગી. ૬
ધેર સારુડીનું સાલ, વીસદેવાળી,
કોઈ ફરીત્તન કુરશૌવાત, થોજઠે થાપી.
પ્રેક્ષાદ વ્યાસના નાથ, પેળીની ચોરી. મેં દેખિંગી. ૭

સાધણી. ૨ જી.

રંગીલો કહે તું મ સુનો, રાધે રૂપાળી,
તું ને ભેઈ ભેઈ જીવું, કામ નાખે છે જાળી. દેક.
મુને નરાવળે નહિં ભંપ, લપ કાંઈ લાગ્યું;
તારા નેણવેણનું જાણ, કાળને યાગ્યું.
કુંજન્યો જાયરો છબી, ભેઈ છોગાળી. તું ને ભેઈ ભેઈ. ૧
તારું રૂપ જન્યું ગુલબર, ખાર શું કહિયે;
તું જીપર ચારંચાર ચારણે ભઈએ.
શીર કેશ લળકતી રહી નાજની કાળી, તું ને ભેઈ ભેઈ. ૨
શું હાવ લાયધી કુચ, મંડળ કંપાયે;
કરી નખરાં મારી નેન, સુને લલચાયે.
મંદ મંદ હસીને વાંકું, નુયો શું ન્યાળી. તું ને ભેઈ ભેઈ. ૩
ચમકી છે ચાંદલા માંહે જ્વેરાવર ઝળકે;
તથની માં નાભુક દાર, મોતીડાં લળકે;
કામણ ગાળી છે જાંખ, જાંભુ જાણિયાળી. તું ને ભેઈ. ૪

પ્રલ્હાદકૃતકાવ્ય.

(૨૩)

મોહકારી કુટારી મુખ, અધરપરચાલે;
કાળજરેકાળી ગૌર, દીપકી ગાલે.
ડાડમની ફળિયોઘાંત, બડીતભેમભળી. તુંનેભેઈ ૫
તારી કટીકેસરી કરપર, ચળકે ચૂડી;
કોમળ કુચપર રહી, કંચુકી ચૂડી.
ચિત ચોરું ચુંદડી માંહે, ભુરકી ભાળી. તુંનેભેઈ ૬
ચોરેરઘેરનો ચંપળ ચણિયો ચમકે,
તારી ગતિ અતિ ગભરાણ, દામની દમકે.
ઠમઠમકે નેપૂર તરણી લ્યો કરતાળી. તુંનેભેઈ ૭
કું તંનમંન ધનથી તરણી તુલને રાયું;
ઘણો ઘેલો કીધો નાર, નયાવ્યો નાયું.
પ્રલ્હાદ પ્રભુ કહે નજરાં, ભદ્રુયાળી. તુંનેભેઈભેઈ. ૮

સ્વાવળી. ૩ જી.

રાગણિપરનો.

ભભરે સનન દિવદાર, કિશ્મછો કાળા;
મુને મારીનેન તલવાર, મોરલીયાં પાળા. દેહ.
તાહારી ખૂજ સુરત ગુલબર, યાર શું જોપે;
મણિ કુંદન મયચાણગાર, હાર અારોપે.
ચતુરાનું ચોરયા ચીત, કરો શું ચાળા. મુને મારીનેન. ૧
ભેઈ છટા છળીલા છેલ, મોહની માંડી;
કરી વ્યાકુળ તેં વ્રીભનાર, ગોપીયો ગાંડી.
શું મંત્રનંત્ર તે સાધ્યા તંતર ટાળા. મુને મારીનેન. ૨
ત્હારી ચાલ ચમકતી ચીલચીત લીધું ચોરી;
કરી ઘાયલ ને ગુલતાન, કાળન્નું કોરી.

(૨૪)

પ્રહ્લાદકૃતકાવ્ય.

શું નાખી નભરનેં કરો જાંખ ફુલાળા. મુને મારી ૩
ભુમનાં પર ભતી જળ તરવા મુને ભાણી;
કેમકેડે પડિયા કાંઈ ન, મુંઝી તાણી.
પ્યારીને પકડવા ઘેરો ઘારના નાળા. મુને મારી. ૪
લલકારી મારી મહારાજ, બંસુરી બેરી,
મુને તનમન ધનથી, ડસી નાગણી ઝેરી.
સ્વયં સાન લૂણી બેલાન, નંદકે બાળા. મુને મારી ૫
શું કુપેટ ઝપેટથી ચપર, ચલાવો ચોટે,
કાંઈ તંતરના તામીત જાંધતો કોટે.
કાંઈ નાટક ચેટક નાથ, ભપે સૌ નાળા. મુને મારી. ૬
કાંઈ કામણ દુમણ બહુ બેરાવર સાંધી,
પાતળીયા સાથી પ્રયોગ, નભર તે જાંધી.
તુને તાળી ત્વકા ધાય, કાંમની બ્યાળા. મુને મારી. ૭
હવે નથી રહેવાતું નાથ, ખરે નહિ ખમિયે,
જલબેલા બાલો હાથ, રંગસુ રમિયે.
પ્રહ્લાદ કહે કહ્યો, છેલ છોગાળા. મુને મારી નેન. ૮

ગરબી. ૧લી.

જાપને જાવને ભુમનાં ઘાટ, ત્યાં ફાં મળ્યું એટલી.
જોરા જાવો સુંદર છેલ, કાંઈ જાણું.
જોરા જાવો, નેન નચાવો, બંસી બનવો રાજ.
સુંદર છેલ કાંઈ જાણું. ટેક.
ફાલી ઘસ્તુરે મુજ પાસે પ્રિતમ જોરે,
ભુવને સાટે મેં કરી રાખી નેલ, સુંદર છેલ કાંઈ જાણું. ૧

પ્રત્કાદ્દત્તકાવ્ય.

(૨૫)

- ડાહ્યાછો કહાંન માટે સ્નાનમાં સમન્નેરે;
ત્કારા નામની નાખી રહીછે દેવ. સુંદીર છેલ્લ. ૨
- ધરનો ઘણીરે મ્હારો ગામગજેલોરે;
જાંખ્યો જાવી છે કરતા જાવો ફેલ. સુંદીર છેલ્લ. ૩
- હુંગકરીને દૂધ લેવા ધાવણનુંરે,
કોઈ પુછે તો કહેલ્લે કરવાં પેલ. સુંદર છેલ્લ. ૪
- રાત્રુ જાવીને કોઈ જાંકળદેશેરે;
નાસવાની મુકી છે એક નેળ. સુંદીર છેલ્લ. ૫
- પ્રત્કાદ્દના પ્રભુ વ્હેતેરા વળન્નેરે;
મોન કરવા પધારો મ્હારે મેહેલ. સુંદીર છેલ્લ. ૬

ગરબીરબુ.

- જો પધાર્યા પ્રથી નાથ પાવન કરો,
ઘણી ઘણી ખંભારંગે રમવા; ખમોખમારાત;
પ્રથી નાથ પાવન કરો. દેક.
- સુખખેદુ મળિયાંને જાદળકહળિયાંરે;
એક એક નો ખેંચી જાલે કાથ. પ્રથી નાથ પાવન કરો. ૧
- અધિક અધર રસબસ સુખ ચુખનરે;
કરે ક્રિડા જનંગરંગ સાથ. પ્રથી નાથ પાવન કરો. ૨
- જંખૂન ઊરપુર પરકર પરસીરે;
મુખતંજોળ મૂકી લરતા જાથ. પ્રથી નાથ પાવન કરો. ૩
- પ્રત્કાદ્દ લલપ્રભુ પદરબપ્રીત્યેરે;
કુડા સંસારમાં તથી કાંઈ કાથ. પ્રથી નાથ પાવન કરો. ૪

ગરબી ૩ સુ.

રાગ ઊપર પ્રમાણે.

(૨૬)

પ્રત્નહાદફતકાવ્ય.

ગ્જો રંગીલા રૂડી રાત ક્યાં રમીયા;

સાચું જોલો અંતર જોલો. ઊંધે ડોલો. રાત રૂડી રાત ક્યાં રમી

કેઈ મનગમતીને મોહોલે પંથાર્યારે;

ચાલેક.

મુડી પંપાઈ ત્નની રોલે ત્નાત. રૂડી રાત ક્યાં રમીયા.

૧

દુરીબન ઘાંત કચરડી રહ્યા કફરારે;

નાતી ખહાર મુક્યા ખેડી નાત. રૂડી રાત ક્યાં રમીયા.

૨

ગ્જાહાયા ત્નજખણે કંથ્યા કોણદેશેરે;

ત્નેર ત્નપાસો ત્નંજી પડશે ત્નત. રૂડી રાત ક્યાં રમીયા.

૩

પ્રત્નહાદ પ્રત્ન કહે રાપા રૂપાળીરે;

હવે સુના નહીં મુકુ જોડસાંત. રૂડી રાત ક્યાં રમીયા.

૪

રાગણી ૪ થી.

રાગણી પર પ્રમાણે.

ગ્જો રૂપાળી રાધે માંન કહું સાચું;

વનવન દૂરીયો સ્વાસે ત્નરીયો, હંબુન ઠરીયો નાર,

રાધે માંન કહું સાચું. લેક.

ગાયડલી ખોઈ મારે ગોતવા ગયો તોરે;

સારી રાત ત્નમ્યો હું રાનો રાત. રાધે માંન કહું સાચું.

૧

દુરીબન ત્લોક છારે દાવે પડ્યાં છેરે;

પાપી પડપંચની ન મૂકે પાન. રાધે માંન કહું સાચું.

૨

તેલ કદામાંથી નાહીને હું નીકળુંરે;

કોઈનું કહું ન ધરશો પ્યારી કાન. રાધે માંન કહું સાચું.

૩

રૂડીલા ત્લોક કદી કંથ્યા નહીં જાપેરે;

છારે ત્નેડવી પડે નહિં ત્નત. રાધે માંન કહું સાચું.

૪

પ્રત્નહાદ પ્રત્ન કહે હું પડ્યો હળવોરે;

એક હસવું ને જીભ ન્યુવો હાન. રાધે માનક્યું સામું. ૫

ગરબી ૫મી.

ઘણી ખંમા ખંમા રીત ગીરીધારી,

જો ગિરધારી, ખંસી પ્યારી, નહિં જલિહારી રાત,

ખમા રાત ગીરીધારી. દેક.

કારીકારી ખાલ જીભરી ચમક રહીરે,

નીસી અંધારી ઘન રહ્યો ગાભાખમારાત ગીરીધારી. ૧

ગાય ગોતવા વ્હાલો વનવન ચીચર્યારે,

દુષ્ટ દારાફું નવ નાણું દાહાન ખમારાત ગીરીધારી. ૨

દારૂણ દુષ્ટ પેડો પતિ મ્હારોરે,

હવે પ્રાણ હમારા કર્યા તાન. ખમારાત ગીરીધારી. ૩

ગુપ્ત ફું ભુવું નેઈ નેઈ તમનેરે,

જ્ઞાનપેછી હાયાં ન કરીયે જ્ઞાન. ખમારાત ગીરીધારી. ૪

પ્રેલ્હાદના પ્રભુ માફ કરો મ્હારોરે,

રાંક અજણાનો અતિ ગુનો જ્ઞાન. ખમારાત ગીરીધારી. ૫

ગરબી ૬મી.

જો કનૈયા ત્હારી સાનમાં ફું સમભ.

મતકર ચાળા, મોરલી વાળા, છેલછોગાળા, રાત,

તારી સાનમાં ફું સમભ. દેક.

કાંમનાં ખાણ ત્હારી કીકીમાં કપરાં રે;

મુને મારી નાંખી છે તેં દીલ નન. ત્હારી સાનમાં ફું સમભ. ૧

ચીતચીત ચોરખું મ્હારું કાળનું કોરખું રે;

ધેલું ખોલીને કીધી છે ગુલતાંન. ત્હારી સાનમાં ફું સમભ. ૨

ચીના મૂલેરે મુને લીધી વાલમભ રે;

(૨૮) પ્રજ્ઞાદ્વૃત્તકાવ્ય.

તુરફી નાખીને કીધી છે એ જ્ઞાન ત્હારી સાનમાંડું સમજી ૩

જ્ઞાનો જ્ઞાનો સાંભરે જુમતાં જળ ત્હારા;

જાણ્યો એકલી કીડા કરવા કાંઈ ન તારી સાનમાંડું સમજી ૪

પ્રેરે લાદનો પ્રભુ કોલ કરીને રે;

ધેરી ખંસીમાં ધુલું કરતા ગાન તારી સાનમાંડું સમજી ૫

ગરબી ૭ મી.

રાગ ધિપરનો.

જો ગીરધારી ત્હારી ગાળ નહીં સાંખું

ગાળ ન સાંખું, ભુંડું ભાખું, ભેઈને જાંખું. રાજ.

ત્હારી ગાળ નહીં સાંખું. જો ગીરધારી ૭ દેક.

નામ નીશાન ત્હારું કાંય ન લેતાં રે;

રસતે જ્ઞાતાં તું હમને મુકે જાણ ત્હારી ગાળ નહીં સાંખું ૧

ત્હારાં અઘડતાં કુંલાળ મરું છું રે,

હમો મ્હોટાં ને તું છે જ્ઞાનું જાણ ત્હારી ગાળ ૨

વાટે ને ઘાટે કાંઈ ના આવી શું વળગે રે;

તાણી ચુંદડી ફાડી કરતો ફાળ ત્હારી ગાળ ૩

જો કો દેઈ દેઈ હમો હવે પાક્યાં રે;

ફેમ કેડે પડ્યો છે થઈ ને ફાળ ત્હારી ગાળ ૪

પ્રજ્ઞાદનારે પ્રભુ શાણપણે સમજે રે;

જ્ઞાણે કંઈ તો જમના નેથી જાણ ત્હારી ગાળ ૫

ગરબી ૮ મી.

રાગ ધિપરનો.

જો જમો દા તેરો જાલ જુલમ કરે;

કહો કેમ કરીયે, ફરજ્યા કરીયે, લાલ મરીયે, માતા.

તેરો લાલ ન્નુલમ કરે. દેક.
 ઘરમાં દેસીને ન્હારાં ગોરસરોડેરે,
 ઘેનું ઘવરાવે, જિંઘ્યાં ઊઠાડે જાળ. તેરો લાલ ન્નુલમ કરે. ૧
 જાણવા ન્નજિંતો માંક ડલાંને મુકેરે,
 પાછી વળુંતો ઘણા વગાડે ગાળ. તેરો લાલ ન્નુલમ કરે. ૨
 જળલરવા ન્નજિંતો યમુનાપેર રોકેરે,
 ઘણી મસ્તીમાં કાંચ મળે નહીં માલ. તેરો લાલ ૩
 કંસને કહીયેનેકેદ ફરાવીશારે,
 હસે લોકને હીણા પારો ફાળ. તેરો લાલ ન્નુલમ કરે. ૪
 પ્રેક્ષાદ્રુત પ્રલુકાંપકેહે નેરે,
 જાન પછે આપો ત ચાલે ચાલ. તેરો લાલ ન્નુલમ કરે. ૫

પદ ૧ સુ.

રાગ કાઠીયાવાડી કાફી ફલકની.

ન્નવું છે ને મરી. મુરખ મનવા ન્નવું છે ને મરી. દેક.
 મનુરેયા દેહ મળ્યો જ્ઞાતિ મોંધો,
 ઠીક પછીને જોસો ઠરી. મુરખ મનવા ન્નવું છે મરી. ૧
 ફાળતો ફાતું જોડો લેઈ કરમાં, છેવ્વા રીરા છરી. મુરખ ૨
 નેહીન જાવી ન્નેરાવર જાલે, પ્રેમદરેહેરો પરી. મુરખ. ૩
 મોતરાન ન્યારે માર મારરો, ફરરો ચોરા રીફરી. મુરખ. ૪
 ગળધોડાને જ્ઞેલજર લવમાં, મારરો લારલરી. મુરખ. ૫
 જા જવસરીયે હરીને લલુલ્યો, તો લવ ન્નરોતરી. મુરખ. ૬
 પ્રેક્ષાદ્રુત પાપી મોત નહી મુકે, સમરીને શ્રી હરી. મુરખ. ૭

પદ ૨ ન્નુ.

રાગ કાઠી.

(૩૦)

પ્રહલાદ કૃત કાવ્ય.

મુખ્ય મુમતા પ્રાણીરે મરવું છે મારે મુખ્ય મુમતા પ્રાણી. દેહ
કઈક કાળથી કુટાતો ફરે છે, મિથ્યા સુખે ને માણી.

મરવું છે મારે મુખ્ય મુમતા પ્રાણી.

૧

લોખરે ચોરાશીની લાહ્ય માં લાગ્યો, ફરિયો ને ચાર જાણી મરવું ૨

જેતના લવ માં જંધાવી તે જાંખ્યો, ઘાણીરે પીલતો ઘાણી. મરવું ૩

સરપેના લવ માં સંજાણ સુધી જાણ્યો, ફેરી વાદી ડાવાંણી. મરવું ૪

જનના લવ માં જસુરે ને ફાપે, જટકા જાઘાળનાણી. મરવું છે ૫

ખરના લવ માં ખરીયે ખરાણી, લાર લગ્યો તાણી. મરવું છે ૬

સ્વાન સુકર ને ઊંઘર ઊંટ લવ માં, રીફ ફુકર મની ફાંણી. મરવું ૭

પ્રહલાદ જી કહે પુરી કહેતી, ધર્મ ગયો ધૂળ ધાણી. મરવું છે ૮

પદ ૩ નું.

રાગ કાફી.

સીતા રામ લલ્લે, સમને તો પ્રાણી સીતા રામ લલ્લે. દેહ.

રામ ફીરીને જાપીને સપેતી, દૂર જણથી લલ્લે. સમ ૧

મુખો મુખો કે મુવામાં છે મનુજ, હલ્મુ જલિમાન તલ્લે. સમ ૨

જાજંધ સરિયું ફરી નહિં જાપે, મનુષ્યો દેહનો મલ્લે. સમ ૩

લાગ્ય તળિયાં લલત ખંડ માં નનમ્યા, રીદ દુખ માં દેહને. સમ ૪

હલે પ્રહલાદ કાળથી નહાણો, જેવું સાહિત્ય કાંઈ સલ્લે. સમ ૫

પદ ૪ નું.

રાગ કાફી.

રાધે ક્રુષ્ણ રોરે રંગીલા મનુજ રાધે કૃષ્ણ રોરે. દેહ.

જારે મોઘડીયું છે ફરી લલવાનું, કુડાં ફર્મથી ફરોરે રંગીલા. ૧

સયરાચર માં નેત જળ ફળતી, જલક છે જટપરોરે. રંગી. ૨

આત્મ જ્ઞાને ફરિને જોળખો, નહિં કોઈ બીજીને નરોરે રંગી. ૩

સદ્ગુણીને સર્વસાક્ષી સિદ્ધા, ધારે નખે સેવતો રે. રંગીલા. ૪
લ્યો પ્રલ્હાદ રામનું રખો પું, નન્મ મરણથી મરો રે. રંગીલા. ૫

ગરબી ૧ લી.

તમાતા નસોઘા બુલાવે પુત્ર પાંચણે. ૭ જે રાગ.
ત્રહારી જાંબતણી સમસ્યામાં સમજી શ્યામળા,
ધ્યારી નેનકટારી મયકારી નહિ માર;
ત્રહારી જાંબતણી સમસ્યામાં સમજી રામળા. દેહ.
મોહનજીના મુખની શોભાને કું રીકું,
મીઠું ખોલી માયે કીધી છે ખેલાલ;
જંઘર જડણનું તેજને તામાં જાંખું પડ્યું,
હસ્તાં ખાડપડે છે ગુણવંતાને ગાલ. ત્રહારી જાંબ. ૧
હીપકને તસરીખી દીસે ત્રહારી નાસિકા,
ત્રગુરી ખંડકમાંની તેન ચડાવ્યાં ખાંણ;
માંધે મુગટ મનોહર કુંડળ જળકે કાંતમાં,
કીકી કામણગાળી હસ્યો જમારો ખાણ. ત્રહારી જાંબ. ૨
નરકરી નમા લૂપણ લુરકી સરખાં લાખિયાં,
ચતુરવગાડે ચપરી ચટકો લરકો લાલ;
ચમકી ગઈ છું ચટકો લાગ્યો ત્રહારો ચીતમાં,
યાલ મળુને નેઈને જાયે મુનને વ્હાલ. ત્રહારી જાંબ. ૩
મોહ તરેલી મોરલી જંઘર ડીપર જાવી રહી.
નંત્રે તંત્રે મંત્રે ગાતા વાતો ગીતી;
રાખ સુણીને વીનતા ઘેહની થઈ વ્યાકુળી,
કાળજી કોરખું ચોરખું હરખું જમારું ચીત. ત્રહારી જાંબ. ૪

(૩૨) પ્રલ્હાદહતકાવ્ય.

છાજિલાલુ છાના જાવો મ્હારી શેરીયે;
માધવ મુન મંદિરમાં ભુગતે ફરેનું ભેગ;
પ્રલ્હાદના પ્રભુકાલા મુનને પ્રાણથી,
ભૂદર ત્રાયઘરીને આપું તમને ભોગ ત્હારી આંખત. ૫

ગરળીરલુ.

મ્હારાસમ માંનીતી મ્હારે મંદિર જાવન્ને.
ત્રાયઘરીને લલીતા લેશું રૂડો લ્હાય. મ્હારાસમ. ૬
ગાંમગએલા ત્રીશોઠાઘેર તથી નંદરાયલુ;
મુશળીધર મોઢલીયા ગાયો ચારવાય;
ફુંછું જેકલડો જાલજેલી મ્હારે આંગણે,
મનમાની ગોઠવણી ગુણવંતી ત્હાં થાય; મ્હારાસમ. ૭
મીઠામેવાલાથી મુકું ત્હારે કારણે;
ખાતે લેગાં જેસી ફરીયે ખાંત પાંત;
જળવંતી જંસી લલકારું તારા નામની,
કેલાવળન્યો ન્યારે સંત્રયડે મધ્યાન. મ્હારાસમ. ૮
દેવતાલેવાનો દાખલોદુ લખાંડરી;
આપન્યો કાલી ભેઈ ફું જેઠો તમારી વાટ;
ને નહીં જાવો રખેભૂલી ત્યાં ભાંમની;
મ્હારા અંતરમાં તો ધરી ઘણે ઊંચાટ. મ્હારાસમ. ૯
નનખો નનખો પ્યારી ન્યું મતવારી મોહનલુ કહે,
લેતા તાળી લાળી વાળી કાલેમસાય;
ઘાહેલ કીધો તેંન કટારી મારી મુનને,
રૂપે રૂપાણું ભેઈને મધુકરમનલોલાય. મ્હારાસમ. ૧૦
લરકો કરતાં લલિતા મોહન મંદિરજાવિયાં,

નેપુર ઇમકે છમકે ઝમકે જાણંદ ફેલ;

પ્રેલ્લાદનો પ્રેલુ પ્યારી શું રંગે રમે,

ફરતાં રમતાં ભમતાં ખાતે ફરતાં ફલોલ મ્હાશાસન ૫

ગરબી ૩ ભુ.

રાગ ઊપરનો.

મુકીદ્યો મન મોહન મંદિર ભેધું માફરે;

છેડો સાહીને સુતારીદને સુંદીર શામ, મુકીદ્યો મન ૦ ૬

નણાદ નઠારી પગલાં ભેતી જાણે પાપણી,

સાસુ સ્ત્રી સરખી નીરંજી નથી ફાય નાથ,

ઝેફેર તરી બેઠાણી ભેધું તેધું બોલશે,

તેમતેમ ખળખળતોળી લીડી તરતા ખાથે ત મુકીદ્યો મન ૦ ૭

દીયર દેરાણી જાણી જાણી જાણે દાખલો,

દેખે ફરીજન માથે જયળી ચડાવે જાણ;

કોઈ કંથ હમારો સારો નથી શાંમળા,

ભેર ફરતો જાણે જાણીયે મ્હારો ફાળ. મુકીદ્યો મન ૦ ૮

મુકો વનમાળી ઘાળીનું મોતી દુદશે,

નવરંગ સાડી ફાડી ફોગલ ફરતા ફેદ;

ફરઘાલ્યો કુંચુકી ઊર ઊપર જડળા ઝિંછું,

છેલછબીલા છેડો જાણડલો શો છંદ. મુકીદ્યો મન ૦ ૯

જાંધર ગ્રહી જલખેલો ચુંખન ફરતા ચીતરું,

ખેલ મમાયે તાયે લીડી તરતા તૂલ;

રસખસ રંગે જંગે પાંતતણા પેટ લાગીયા,

જલખેલો જાળખા ગોઠવી ફરતા ગુંજ મુકીદ્યો મન ૦ ૧૦

મુખમચકોડી પિત્તલા વળતું ચાલમને કહે,

(૩૪) પ્રહલાદકૃત કાવ્યઃ

જનવાદ્યો હું આજું રંગું કું કરસો ખાર,
પ્રહલાદના પ્રભુ સાચું કું છું રામજા,
જાન્યછી હું નહીં જોલાયું જીજીવાર. મુકીદ્યો મનન્ય

ગરબી ૪ થી.

જનવા નહીં દેજિં જ્ઞેજનવંતી રૂડી રાધીકા,
નેન કટારી મારી દરયો હમારો પ્રાણ, જનવા નહીં દેજિં બેક.
ત્હારી રસના છે રૂપાળી રસની ત્વરી,
મીઠું જોલી મુજને કીધો છે જે હાલ;
ચંદ્ર મુખી મૃગનેણી ચેણી વાસુકી જની;
અંધર અરૂણ જ્ઞેઈ લાભે ગૌર રૂપાળા ગાલ. જનવા નહિં. ૧
દ્રામણગારી પ્રાણ પીયારી દીસે દ્રામની;
તરૂણી તુલ જીપરીયાં લાગ્યું મ્હારું તન;
જ્ઞેજનવાડી જનરી ખીલી ત્હારા રૂપની,
તેપર ગુંજ કરે છે મધૂર મ્હારું મન. જનવા નહિં દેજિ. ૨
તનમન ધનમેં અરોયું તરૂણી ત્હારા નામને,
ઘેજો કીધો ઘરૂણી સુને નહિં કાંઈ વાત;
રૂઝની નહિં ઊંઘવા દેજિં અલજેલી હું આજની;
રંગે રમીયે જમિયે હસિયે સારી વાત. જનવા નહિં દેજિ. ૩
લાડ કરંતાં લલિતા જ્ઞેજનમદ ઘેલી જની,
રંગીજાની સાથે રંગિલી રીસાય;
કુંઠે કરધાલી અલી કુંચુકી કૃષ્ણજી,
જ્ઞેર કરી જીવંતી કહો હવે કયાં જાય; જનવા નહિં દેજિ. ૪
નગણા નાકવિનાના દિસો નંદજાલજી,
તેમતેમ મોહવધારી કરજી કરતા હાસ;

પ્રલ્હાદના પ્રભુ માનીતી મનાવિયાં,
પાતળિયો બંધાયા પ્રેમ તણે ત્યાં પાસ. નવા નહીં. ૫

ગરબી ૧લી.

(મુંને માયા પાગી ત્હારીરે છેલછજિલા છોગાળાઝજે
વીઠ્ઠલવરની ન્યાંવાડીરે, રમવા નૈયે રંગીલી; દેશી.
દરશણ દેદહાડી દહાડીરે, રમવા નૈયે રંગીલી. ૧
બેહુ બ્હાર બની ત્યાં સારીરે, રમવા નૈયે રંગીલી;
ન્યાં બેલે ફુંગ જિહારીરે, રમવા નૈયે રંગીલી. ૨
બહુ ગુલાબ ચંપો બ્હેકેરે, રમવા નૈયે રંગીલી;
મોગશે માલતી બ્હેકેરે, રમવા નૈયે રંગીલી. ૩
મરુવો મળીયાગરી ફાલીરે, રમવા નૈયે રંગીલી;
ચોફેર વાસના ચાલીરે, રમવા નૈયે રંગીલી. ૪
બૂખ કમળ કુસુમ રહ્યાં ખીલીરે, રમવા નૈયે રંગીલી;
તર તુળશી કદમને બીલીરે, રમવા નૈયે રંગીલી. ૫
ન્યાં નર્ઠ નુર્ઠ ચંબેલિરે, રમવા નૈયે રંગીલી.
સીતળ ચંદન સુખ વેલીરે, રમવા નૈયે રંગીલી. ૬
બહુ વન ચરવાસ ઘેર છેરે, રમવા નૈયે રંગીલી;
મદ મધુકર ગુંન ફરે છેરે, રમવા નૈયે રંગીલી. ૭
પ્રલ્હાદ તણો ને રસિયોરે, રમવા નૈયે રંગીલી;
તે વાડીમાં નર્ઠ ધસિયોરે, રમવા નૈયે રંગીલી. ૮

ગરબી ૨જી.

રાધેવર રાત રૂપાળારે, છેલછજિલા છોગાળા;
મોહન મોરલીયો ઘાળારે, રંગ રસિલા રૂપાળા. ૧

(૩૬) પ્રવ્હાદ્વૃત્ત કાવ્ય.

તારી કીકી કામણગાળીરે, છેલછબીલાછોગાળા;
 ભ્રુટીમાં ભુરકી લાળીરે, રંગરસીલા રૂપાળા. ૨
 શીરપેચ મુગટ રહ્યો બાંકોરે, છેલછબીલાછોગાળા;
 વરણાગીમાં છે વાંકોરે, રંગરસીલા રૂપાળા. ૩
 કાને કુંડલની છે ફરડીરે, છેલછબીલાછોગાળા;
 રહ્યા મોહન મુછો મરડીરે, રંગરસીલા રૂપાળા. ૪
 લરીયાને લનમો ઝળકેરે, છેલછબીલાછોગાળા;
 નેઈ ચીતડું માંડુ ધળકેરે, રંગરસીલા રૂપાળા. ૫
 પીળાં પીતાંબર પેરકોરે, છેલછબીલાછોગાળા;
 શો લાલસમારો લરકોરે, રંગરસીલા રૂપાળા. ૬
 મોરલીમાં મુલને મારીરે, છેલછબીલાછોગાળા;
 ઘાયલ કીધી ગીરધારીરે, રંગરસીલા રૂપાળા. ૭
 પ્રવ્હાદ્વૃત્ત મુકીયેરે, છેલછબીલાછોગાળા;
 તુને નેઈ નેઈ બેસી રહીયેરે, રંગરસીલા રૂપાળા. ૮

ગરબી ૩ ભ.

હસીબોળ્યા કુંજ બિહારીરે, છેલછબીલીછોગાળી;
 મુને વ્હાળી છેવિલ નારીરે, રંગરસીલી રૂપાળી. ૧
 તારૂ મુખડું લાગે મીઠુંરે, છેલછબીલીછોગાળી;
 કાંઈ કારણ કૌતક દીકુંરે, રંગરસીલી રૂપાળી. ૨
 મુને કામણિયાં કાંઈ કીધારે, છેલછબીલીછોગાળી;
 મારાં પીતયીલ ચોરી લીધારે, રંગરસીલી રૂપાળી. ૩
 મુને ઘાયલ કીધી ગોરીરે, છેલછબીલીછોગાળી;
 કાળજી નાખ્યું કોરીરે, રંગરસીલી રૂપાળી. ૪
 કું નેઈ નેઈ તુલને ભુલુંરે, છેલછબીલાછોગાળા;

દુરદુનીયાંથી નહીં બીહીવુંરે, રંગરસીલી રૂપાળી. ૫

પ્રત્કાદ પ્રભુ કહે સાચુંરે, છેલછબીલી છોગાળી;

મૃગ નેણી કહેતો નાચુંરે, રંગરસીલી રૂપાળી. ૬

ગરબી ૩જી

રાગડિપરપ્રમાણે.

ગ્રીભ પીનતા કહે સુણો વાહાજારે, ગાંડી કીધી ગીરધારી;

નવછંદાછો નંદલાજારે, ગાંડી કીધી ગીરધારી. ૧

શું સાધ્યા તંતર રાખારે, ગાંડી કીધી ગીરધારી;

જખરાછો બ્નદુવાજારે, ગાંડી કીધી ગીરધારી. ૨

ભગુદીમાં ભુરડીનાખીરે, ગાંડી; મોહન મદને હું માતીરે ગાંડી. ૩

તુને માયાલાગી તારીરે, ગાંડી; મંદમંદહીને મારીરે. ગાંડી. ૪

ગોર સાસુડીની રૂપીરે, ગાંડી; હું ઘરનો ધંધો લૂચીરે. ગાંડી. ૫

પ્રત્કાદ પ્રભુ શું કીયેરે, ગાંડી; દુરકાસ્યાં થઈને દૂરીયેરે, ગાંડી. ૬

ગરબી ૧લી.

સાંકળાલગતની લક્ષિતિ વિશેની.

(ઓર્ધવજી સંદેસો કહે બે સ્થામને) એરાગ.

સીધપુરમાં સંતબેયારે એક સાંકળો,

બેની ચંચળ વરતી થઈછે ચકોર બે; સિધપુરમાં. દેહ.

નીરમણ મનથી નારાયણને જોળખ્યા,

શિર સારેછે વિઠ્ઠલપરશું વહાલબે;

પંડ પડેપણ પાતળિયો શૂકે નહીં;

કંઈક પતિતોને પાવન કરિયા ન્યાલબે. સીધપુરમાં. ૧

ખળી જામમાં ખેલ મયાવ્યો ખરેખરો;

(૩૮) પ્રેક્ષાદૃતકાવ્ય.

સાચો લાગ્યો રઘુવર સાથે રંગલ્લે;

સિધ્ધપુરથી સેવક યેગે આવતા,

ઝણ પોહોર ન્યાં ચાલે છે સતસંગલ્લે. સીધપુરમાં. ૨

ખાખી ઘેરાગીને સાધુ આવતા,

લેખ પ્રાહ્મણને પુછી સમાધાર ન્ને;

સાંકોળીડી સોંકોનીરે સેવા કરે,

ધૂમ મચી છે ઝલખેલાને દ્વાર ન્ને. સીધપુરમાં. ૩

ખાંન પાત તો પાતળિયોલુ પુરતા,

નરા ડંકા છે લુવણને દરખાર ન્ને;

ઝલ્યાગત તો ગાશિશ મુખથી જોલતા,

સંત પોકારે મુખથી નેલેકાર ન્ને. સીધપુરમાં. ૪

દોરી લોટા તવી તપેલીને હાલડા,

કાંખળ ન્નેઈયે બહુ પોછે ઠાર ન્ને;

ફૂલ નહિંને ફૂલને ઠેકાણે પાંખડી,

ઝલખેલો ગાપે સનહુને ગાધાર ન્ને. સીધપુરમાં. ૫

લગ્ન સોતો લૂઠ્ઠવર નો રાખતા,

પાતળિયોલુ પુરે મનના કોડ ન્ને;

સુરત લાગી શામળિયા પર સ્નેહ શું,

સમરૂપ સાચો રંગીલો રણછોડ ન્ને. સીધપુરમાં. ૬

પ્રેક્ષાદૃતકહે પૂરવ બનમની પ્રીત શું,

નીરમળ વરતી નીરખ્યા દિનો નાથ ન્ને;

બલીહારી બધું સંત સાંકળા નામને,

લાલા લગતે શીરપર મુક્યો ફાપ ન્ને. સીધપુરમાં. ૭

ગરબીર જી.

રાગબીરનો.

શાવર્ણકરીએ રે સાંકા સંતનાં,
 લેના બીપર લાલ તણી ફિરપાયલે, શાવર્ણચંદ્રે.
 ધન્ય બનુની અંગે સાંકો બીપન્યા,
 માત્ત પિતાના પુન્ય તણો નહીં પારલે;
 સસરો સાસુએ નજનેવી ખાંધવા,
 પાવન કીધા કુદુંજને પરિપારલે. શાવર્ણકરીએ. ૧
 બહુ ખટકો લાગ્યો જાણાવેષમાં,
 નનમ મરણની નાણી મ્હોરી જાળલે;
 સમભુ થઈને શામળિયાને જોળજ્યા,
 મૃપા સિંધુ કાળ તણા છે કાળલે. શાવર્ણકરીએ. ૨
 જમુલખ અવસર નાણી ચેત્યાચિતથી,
 લખેચોરાની નિકળવાનો લાગલે,
 માયાને મુમતારે છોડી મન શું,
 હરી ચરણમાં બીપન્યો છે વૈરાગલે. શાવર્ણકરીએ. ૩
 તન તોડીને રે સેવા કીધી સંતની,
 ગુરુ રણછોડે જાણ્યા છે બીપદેશલે,
 પ્રેમે પ્રીત્યે લાલ લગતને રે લેલીયા,
 હરિ લલન ન્યાં ચાલે છે હમેશાં. શાવર્ણકરીએ. ૪
 ખેડ્યો નાણી પૂરવ તણા લે પુન્યની,
 મુસ્તક કરને લાલ તણો પરતાપલે,
 ખાખો પીયોને સેવા કરલે સંતની,
 ઠીક કરી છે ત્યાં થાપલે. શાવર્ણકરીએ. ૫

(૪૦)

પ્રેક્ષાદ્વૃત્તકાવ્ય.

આશીશલેઈને સીધપુર મધ્યેરે આપિયા,

પડતો મુકુયો માયાકરો પાસને,

મંદિરીયાં કીધાંરે ખળી ગામમાં,

ઘડાનધરીને કીધો છે ત્યાં વાસને. શાવર્ણિક ૬

જનન્યાગત આવેરે જાણા આંગણે,

ગોઠુળ ભેવાં કીધાં છે કાંઈ ધામને,

ખલીહારી નવું સંત સાંકળા નામને,

પ્રેક્ષાદ્વૃત્તનો માની લ્યો પ્રણામને. શાવર્ણિક ૭

ગરબી ૩ જી.

એકાદરી શિષ્ય.

—રાગ ઊપરનો.

વૈષ્ણવને વાહાલીરે વ્રત એકાદરી,

હરિવરતનો જાન કરો અપવાસને,

કાળ ક્રોધ જીતીરે જીવણને લને,

વીધિ સહિત પ્રેમે પૂજે જાપિનાશને. વૈષ્ણવને. ૧

દશામીને દિવસેરે દાસ સાધયા,

એકચખતનું ભમી જાણું જનને;

સુખ સન્યાતનરીરે સુધુ લોમિયે,

ખાણારી રહી મરદન કર્યું મનને. વૈષ્ણવને. ૨.

એકાદરીને દિવસે વેદેસું ઊઠવું,

પ્રભુ સમરતાં પ્રાતુશ્કાળની માંહેને,

મળ સ્નાન કર્યુંરે મંદિર ખારણે,

તતખર ધાવું તીરથે વળતું તાંહેને. વૈષ્ણવને. ૩

વીપ્રવચને માગીરે નાદાવું નેહરું,

યીધિ સહિતવરતીને કરવું જ્ઞાનભને,
 નિમ રાખયો નમ્ર થઈ નરનારિયે,
 દસ હોયતો ઘો વિપ્રોને દાનભને વૈષ્ણવને વ્હાલીરે. ૪
 સત્યદેવનું સમરણ કરતાં સંચરો,
 દુરતાં દુરતાં કરતાં ધરનું કામભને,
 જનગ્રણજીર્ણ જનગોરે, મૂળની રંગમાં,
 ગાન તાનથી રાજી રહે જન રાજભને વૈષ્ણવને વ્હાલીરે. ૫
 ઊંચ પેરવણીમાં જોઈ કરવાં પારણાં,
 જાલ્યાગતને જાપી પેહેલું જાનભને,
 નીમ મુકાયો નારાયણ જાગે જઈ,
 લાવે ભમવું જાલિ ધ્યાન લોભનભને વૈષ્ણવને વ્હાલીરે. ૬
 જોડાદરી જિત્તમ્મે પૂરણ પ્રેમથી,
 નેહ ધરીને ગારો ને નરનારભને,
 પ્રત કરે પાલમને મળવા દારણે,
 પ્રત્નહાદિયો ફેરે પામે પદારથ ચારભને વૈષ્ણવને વ્હાલીરે. ૭

ગરબી ૪ થી.

જીચ્છવની. દરાગ જીપર પ્રમાણે.

જોડાદરી જીચ્છવનું જનગ્રણ જાગીએ,
 જનમ સદ્ગુણ કૃતારથ કરવા મારભને,
 પુંપકરી ચાખોરે હરિનાથામમાં,
 જ્ઞાનધ્યાનનું જાલજેલું જ્યાં હારભને. જોડાદરી. ૧
 પ્રત ચિલ્લી વૈષ્ણવભન જુહુ વ્હાલી,
 કરો કામના કલપીત કહાડીદુરભને,
 હરી મળવાનો હેતુ હઈમાં ધરો,

(૪૨) પ્રજ્ઞાદ્વિત કાવ્ય.

કોટી તનમનં કટે પાપ મહા તુરન્ને. જોડાદરી ૨

સુગમ સરસને સેહેણુ વ્રત રીરોમણી,

જોડાદરીના પુત્ય તણો નહીં પારન્ને;

કામયેનુ ને કલ્પતરૂ ચિંતામણી,

સેને સેને મળે મોક્ષનું દ્વારન્ને. જોડાદરી ૩

મોક્ષિતણો મારગે મ્હોટા માનન્ને;

ફળી કાળમાં ને ઈચ્છો ફલ્યાણન્ને;

વ્રત કરો વ્હાલમને વ્હાલું છે ઘણું;

વ્યાસ ચિરંચી નેનું કરે વખાણન્ને, જોડાદરી ૪

સફળ તીરથ સાધનરે જુગતી જોગની,

ત્રણ લોકનું તત્વ રહ્યું તે માંહીન્ને;

ચિન્તમમર યિત્તમરે વ્રત જોડાદરી,

જળવંતી ખૂડે ત્યાં જાણે જાંહીન્ને. જોડાદરી ૫

અધરણી દુઃખરણી ઘાતા દાસનાં,

નામ સમરતાં નાચે જિની જાંચન્ને;

તનમ મરણનો અધડો ચેપણા ચૂકવે,

મોક્ષ મેળવે રાજે ત મની ધાંચન્ને. જોડાદરી ૬

તે માટે સૌ તતજરથેઈ તેને લન્ને,

તન્ને ઊંઘ જાણસને ને અહંકારન્ને;

પ્રજ્ઞાદિયાનો પ્યારો મળયા માંનન્ને,

સીંધપુરવાળા સેવકની પોકારન્ને. જોડાદરી ૭

ગરબીપેદેસી.

ટખપનાકોઈ નહીરે, જોડાદરીના રામ રઘુનાથ રજોદેરી.

સુરેખા મરીનચુંરે, રૂડા રામ રદીલે પ્રાણી. સુરેખા ૮

એ વરણાગીમાં પાટ જિરી, રાજ જિરી રણમાં;
 હાવી રૂડી જનૂલજ કાયા, પડી નરી એક પળમાં મુરખા. ૧
 મોત રાજના મુજી નેરાવર, અડપી તેરી નમડા;
 કાળ કાતું કપરું નેઈ કંપ્યા, દારી પેડ્યા હુકે મડા મુરખા. ૨
 દળી પેડે ધૂળ ધારાળા, ધૂળ ત્રાણી મુજમાં;
 રાડ ખેંચી કોઈ રણમાં પડીયા, તું સુતો શા સુજમાં મુરખા. ૩
 મરોડમાં કોઈ મસ્તયાલતા, મરદ મુંછડી મરડી;
 ઠાઠડીયોમાં ઠીક થઈ ઠરીયા, કાળાંતર હ્યો ફરડી મુરખા. ૪
 જાણુ ફે જવનીમાં બેની, લાલ્લા લૂનમાં લાલા;
 મોતે મચેડીને મડદાં કીધાં, ખરી ગયા મતવાલા મુરખા. ૫
 મોત મરદનો મરદ જોડો, નેરાવરને આલે;
 પ્રેલ્હાદ પ્રેલુનું લલન કરેતો, નમનું નેર નયાલે મુરખા. ૬

ગરબી રજુ.

કપરો કાળછેરે કપરો કાળછેરે, માંધે મોતઝ પાટો નજરો, કપરો
 સકળ સૃષ્ટી કમળાસન કરતા, કાળ ત્રાસથી ત્રાસે;
 ત્રયલીત વ્રહ્મા થઈ જેઠા, કાલ ચરસ સો નસે કપરો. ૧
 સહસ્ત્ર ફૂણીયર હરિને સમરે, મોતના જરો મારી;
 ધરમાર થમાં કાયા પીડે, ધરણી રહ્યો શીરધારી કપરો. ૨
 સોળકળા ને સૂર્ય ચડાવે, જડુ લોક દેખાળી;
 જાંજંડ ફરતો રહ્યો જવનીમાં, જેક કળાજનુ ધાળી કપરો. ૩
 મેહે રામણ ને માઝા મૂકે, તીવ્ર નેર દેતાળી;
 કાળ ત્રાસથી થરથર કંપે, પાંમર થઈ રહ્યું પાણી કપરો. ૪
 મારકુંડ જગદાલય સરખા, નહીં જલકમાં ખૂરી;
 ધ્યાન નીષ્ઠ થઈ ધ ણીને ધારે, કાળના જરો કુટી કપરો. ૫

(૪૪)

પ્રેલ્લાદ કૃત કાવ્ય.

મ્હા દાનવ જ્ઞેરા ચર જ્ઞેદ્દા ખરી પડે નહીં જળમાં;
મોત જગાડી થઈ નમરદા, પડી ગયા જ્ઞેક પેળમાં કપેરો ૬
તેભાટે સો તતજર થઈ રહો, જધરી જાવે જાંરી;
પ્રેલ્લાદ વ્યાસનો યાહાલો સમરો, ઘોર રાજ ઘાઘાંડી કપેરો ૭

પદ ૧ સુ.

(તમને જારાધું જનદેવ) જ્ઞેરાગતીદેશી.

જુત્યા જુત્યા જુગમાંરે, જેણે જહુ નાખીને જાજુયા;
શરવ્યાર સમરોર ગ્રહીને, ફરે કાળથી કુજુજા. જુત્યા જુત્યા બેડે
મરજુવાકોઈ મુસ્તક મોહેલી, સમરથે થડત્તાર શરાર;
શીર જયપણ સત્યન છોડે, પાત પડે કોઈ પુરા. જુત્યા ૧
જાનતણા ઘોડા રાણગાથા, પુત્ય પીંગડાં ધારી;
જાળ તંગથી તતજર કીધી, કાળ જીપેરીયાં સ્યારી. જુત્યા ૨
પ્રેમ તણાં તો જકતર પેહેરી, લ્હાય લાકડી આલી;
સુરત નુરતની નોંખત નાખી, રણગાળે મતવાલી. જુત્યા ૩
સંતતણી સમરોરો જળકે, ધીરતાની લેઈ દાલ્યો;
ફરદમની જ્ય્યાં હાંમેયાગે, જ્ઞેરાચરને જાલ્યો. જુત્યા ૪
મહાતત્યની તોપે જનાયી, દયા દારૂથી દારી;
ગાંત તાંતના ગોળા છુટ્યા, જેરી નાખ્યાવારી. જુત્યા ૫
વૈરાગત્તાગના પાજે યા જ્ઞેરા, રામકરે રખેયાળું;
તીરચતી ના નેજન જળક્યા, જાંતરધયું જાતયાળું. જુત્યા ૬
પ્રેલુ નામના પટા જાંધી, જ્ઞાર જીડાવે જંકા;
પ્રેલ્લાદ વ્યાસના પ્યારા પાસે, દાસ ગયાદેઈ ડંકા. જુત્યા ૭

ગરબી ૧લી.

દયનમાં જૂલી પડી પેલો કુયાં ગયો ફાનુડો જ્ઞેદેશીનું કલોળા

જળોજોજો હાલહાલરે, પ્રીતમ પારણીયા પહોડો.

ધુમડીઘાલઘાલરે, પ્રીતમ પારણીયામાં પોહોડો. ૮૩.

જે મણીમય ડાંડીને મોરવાઈને, લગમગ ફીરાજળકે;

પારણીયે ચોકેર પુરેલી, રત્ન યુનીયો ચળકે.

જળોજોજો હાલહાલરે, પ્રીતમ પારણીયામાં પહોડો. ૧

ઘણા ફીસખનું ઘોડીયુંને, કોરવીભળી વરણ;

ચાર છેડે ચંદન મણી ટાંક્યાં, રવ્યાં સ્ફુરતનાં કરણ પ્રીતમ.

સોઘણની સાંકળો સુંદીર, રેશમની ઘેરી;

તરોદાહુતો લાલ ઝુલ્લાવે, ફીંચોળે વ્રતગોરી.

જળોજોજો હાલહાલરે, પ્રીતમ પારણીયામાં પોહોડો. ૨

મોરચકલીયો ને પુતળીયો, ઝુમખંડમાં સાંધી;

રંગીલાને રમવા સારૂ, ડાંડી સરખી જાંધી.

જળોજોજો હાલહાલરે, પ્રીતમ પારણીયામાં પોહોડો. ૪

મોતી તણાં ઝુમખંડાં લળકે, ઘણા ધુધરા ધમકે;

ઘંરાલેઈને ગોપી વગાડે, હું મહુંમ ને પ્રેરહમકે.

જળોજોજો હાલહાલરે, પ્રીતમ પારણીયામાં પહોડો. ૫

હાજોળીયાં જેણી ફરખે તરીને, ગુણવંતીત્કાં ગાવે;

જીવણજી નમણો પગઝાળી, હરી અંગુઠો ધાવે.

જળોજોજો હાલહાલરે, પ્રીતમ પારણીયામાં પહોડો. ૬

રમે હસે રંગીલો રડતાં, નંદરાય ધમકાયે;

લાડકવાયો લાલ રૂંદે ત્કાં, તસોદાલઈ ધવરાવે;

જળોજોજો હાલહાલરે, પ્રીતમ પારણીયામાં પહોડો. ૭

ફીર ચીરનાં જાળો ત્રીયાં, ફાંપમાં ધાવણી જાલી;

પાતળીયો પારણીયે પોહોડ્યા, મેહેરકરી મલવાલી;

(૪૬) પ્રહ્લાદકૃત કાવ્ય.

અજોજોજો હાલહાલરે, પ્રીતમ પારણીયામાં પોદોડો ૦૮
અજિલગુલાલ જિડિ અતિઆમો, યજીયજી લોકવધાયે,
માત નસોદા કરે જારતી, ને ને ને નસગાયે.

અજોજોજો હાલહાલરે, પ્રીતમ પારણીયામાં પોદોડો ૦૯
મયી લીડ નસોદાને જાંગણ, નેવાછેલછોગાજો;
પગાં તજે પીજાઈગયો, પ્રહ્લાદીયો સીધપુરવાજો.
અજોજોજો હાલહાલરે, પ્રીતમ પારણીયામાં પોદોડો ૧૦

ગરબી ૨ જી.

પ્રીતમ પારણેરે, પોદોડો નસોદા માત જુલાયે;
નજીં તુમે વારણેરે, રૂતે નસોદા માત ફુલાયે. દેક.

ધુધરજો આપું ગુણવંતા, છેડલો માફપો છોડો;

અજોજોજો હાલકું અજનેલા, પારણીયામાં પોદોડો પ્રીતમ ૧

મુજયુંજનદેઈ માતા સુતને, નીચેજે સારી ચાલ્યાં;
રાહાડ ફરી રંગીલો દોડ્યા, નસોદાલુ ને આલ્યાં પ્રીતમ ૨

ખેલાડું ત્હાં ખડખડ હસ્તા, ખોળામાં નઈજેઠા;

રીસકરી નંદરાણી જોલ્યાં, આવીગોંદમાં પેઠા પ્રીતમ ૩

લસકાં જેઈ લેઈ લાલ રૂવે, યજીંધવરાયે ત્હાં માડી;

મોરચકલીયો ને પુતળીયો, ધુધરાધંર વગાડી પ્રીતમ ૪

ઠાતી સરસો સુતને ચાંપ્યો, જાનો રત્નો છોગાજો;

ઘણો ઘણો રીઘપાય ગુણવંતા પ્રાણપિકી છેકાલો પ્રી ૫

લુવો લાઈ લૂલરવા નજીં, લુમનાં તીરે પાણી;

દામોદરદેજીં માંખેલામીસરી, ફહોતો આપું પાણી પ્રીતમ ૬

નાના ફરતાં નરવર જોલ્યા, લાય હમારો વાપો;

પ્રહ્લાદકૃત કાવ્ય.

(૪૭)

દૂધકુહામાં માંખણને મીસરી, તા તાને જો આપો. પ્રીતન
નંદરાણીએ નંદજોલાવ્યા, બાપો બાવી બેઠા;
પેછાડ ખાઈ પાતળીયો જોડ્યા, બરશીદ ઘરમાં પેઠા. પ્રીતન
માતાકહે રહે હાથી કરડાયું, ઘણો પેયો તું છારો;
કાંત કુંવર કોટે બાજયા મુને, હાલા માંહી સુવારો. પ્રીતમ
બાળકુ થઈ બળવંતો જીના, લયહારી લય પામી;
પારણીયામાં પ્રીત્યે પોહોડ્યા, પ્રહ્લાદીયાનો સ્વામી. પ્રીતમ

ગરબી ૧લી.

દું રું બાણું બે કાલે મુતમાં રું દીડું ૧ જે રાગ.
બુવોને બેની આ પેલો રસિક રૂપાળો;
કાલે પાણી લદ્યા ગઈતી, નેતો બેને ત્વાણ્યો. બુવોને બેની
મુગટમાં મોરપીંછી શામળો સોદાવે;
ગમે તેને ઘેલી કરે, નેનમાં ન્યાપે. બુવોને બેની ૧
નાચિકા નમણી પ્યારી રસક ચંચ સરખી;
બ્રહ્મા દાર જીંદીકરી, તીલક રું તરખી. બુવોને ૨
કીકીમાં છે કામ બાણ, કામનીને કરડે;
ગૌર છે રૂપાળા ગાલ, મુછડીયો મરડે. બુવોને બેની ૩
મુખરું કમળકળી દસનને તોલે;
મંદમંદ હસી માયો, મીડું મીડું બોલે. બુવોને બેની ૪
કાનમાં કુળ બેતાં કામણા કાગડે;
મોહ મંત્ર લરી માયો મોરલી વગડે. બુવોને બેની ૫
ગેડી ગ્રહે હાથ નાથ તાલ કરે લટકો;
લરીયાંની બમો પેરી, પીળો હોડ્યો પેટકો. બુવોને બેની ૬
રોત્ને સુરયાળ બાળ કાલ કરે કાળો;

(૪૮)

પ્રહ્લાદ કૃત કાવ્ય.

ચીત મ્હારં ધોરી જીધું, જારાં જે નોચાળો: જુઓને ૭

ચમુ નાનીમિતીરે રમે રંગ રસીયો,

પ્રહ્લાદનો પ્રભુ મ્હારા રીયામાં વસીયો. જુઓને. ૮

ગરબીર ભુ

રંગછે રૂપાળી રાધે રૂપનું તું મ્હોરું,

તાહારા વિના જુગ પતિ જુરી થયા જોરું. રંગછે રૂપાળી. ૧

નેહ કારી ને પૂરમાં છેલ કહે છે મ્હોરું,

ગેત ને ધુધરા સાથે રીકત્તો મ્હોરું. રંગછે રૂપાળી. ૨

નવરંગ ચુડી રૂડી કરપેર ચળકે,

જાહરદાર જંગડીમાં જવેર મણિ જળકે. રંગછે રૂપાળી. ૩

કામની કટારી તાહારી કું ચુડીમાં જાણી,

ફળીણછે કુચ જાંધી તગત પીતાંણી. રંગછે રૂપાળી. ૪

મુજ પુંછે મોહકારી મીઠું મીઠું જોડે,

જયર જગણિંજ દામનિરી ડોડે. રંગછે રૂપાળી. ૫

નાસા ફીર ભગ નેની કામજાણા ફીડી,

લમેરે લમાયી નાખે ને નુમારી નીડી. રંગછે રૂપાળી. ૬

ચરફીછે ચાંદ્રામાં જળજળ જળકે,

કામની સાફેરા કાળી નાગણી જ્યું જળકે. રંગછે રૂપાળી. ૭

હાવત્તાવ ને નુઘાવત્તાવ ફરી દોરી,

જહુ નામીને જાંધી લીધા રંગ રાધાગોરી રંગછે રૂપાળી. ૮

ને ને નેતાં કાળકંપે ધ્યાન તારું ધરતા,

પ્રહ્લાદનો પ્રભુ ત્હારી પુંઠે પુંઠે ફરતા. રંગછે રૂપાળી. ૯

પદ. ૧ સું. રાગ દાદરો.

તલવા મોરે રામા લખા મોરે. જે દેરી.

છનનન છું છું નચત ગીરધારી,
 નચત ગીરધારી નચત ગીરધારી. છનનન છું છું નચત. દેક.
 બ્રંદાબન કી કુંજ ગલનમેં, રાસરચત બનમારી. છનનન. ૧
 સરદ સુચંદ્ર ગંગાનપે, લયી ખર માસરેનુ જલ્લુયારી. છ. ૨
 જોડ જોડકાન જોડ ફીરે ગોપી, બલત સુખેન સરસર સુખકારી. છ. ૩
 લેવત તાલ ખ્યાલ મુખગાપત, નચત નચાપત નેન નત્તારી. છ. ૪
 ઊડત છુવાજે રંગ જલજાદર, પ્રત્કાદ પ્રેલુ ખેલત પ્યારી. છ. ૫

દાદ રો. રહને.

થન નન થેઈ થેઈ નચત નંદલાલો,
 નચત નંદલાલો નચત નંદલાલો, થન નન થેઈ થેઈ નચત. દેક.
 ફીરત ચોફેર ઘેર સખ ગોપીન, પ્રીય પ્રીય ખેલત કુંવર બનું કાલો. ૧
 મનુ મનુ મનુ મનુ હાણા હુમ હુમ, તનન નતું તું જલરહી તાલો. ૨
 નેનુ નચત ગાત ગીત મંગલ, રચત સુરાસ મચત મહી જાલો. ૩
 ઊડત સુરંગ સંગન લલાવત, બધત બધાયત પ્રીરફ સુખ્યાલો. ૪
 મુદીત ગોવાલ જાલ સખ નીરખત, પ્રત્કાદ પ્રેલુ છેલછો ગાલો. ૫

પદ પેહેલું.

ત્રૈમ પાસ લેને લાલ્યોરે, હરિ રંગનો ચરકો. ૧
 કર હરિ સમરણ સાચુંરે, જીવતર છે જુહું,
 જાણ હુષ્ટનું ડાચુંરે, જીવતર છે જુહું. ૨
 લેને સ્વપ્નું લગીરે, જી. હરીને જાણ જાણીરે. જી. ૩
 કાળ કાળિયો જાણેરે, જી. લેવાયર અપરાધેરે, જીવતર. ૪
 જરા લેર નહીં ચાલેરે, જી. ધોર નર્કમાં પાલેરે, જીવતર. ૫
 તાપેત નતડતડસેરે, જી. નમધો કાલેઈ ધડોરે, જીવતર. ૬
 જીવના ત્મડકા સોરે, જી. ફરે પડે રું ફેરે રોરે, જીવતર. ૭

(૫૦)

પ્રત્કાદકૃતકાવ્ય.

પુન્યવિનાશું પામોરે, જી૦ નહિ માસીકે મામોરે. જી૦ ૭
રાગખેચીને રડોરે, જી૦ કાળપાસમાં પડોરે, જી૦ ૮
મારે હરિને તનજીવેરે, જી૦ કાળક્રોધને તલિયેરે, જી૦ ૯
ફે પ્રત્કાદ પોકારીરે, જી૦ માંલ શિખામણ મ્હારીરે, જી૦ ૧૦

પદ્મીનું.

ગિદર પાસની ઝાંટીરે, તમરાળા તૂલ્યો;
ઘોર કાળની ઘાંટીરે, તમરાળા તૂલ્યો. ૧
સમરપથી થયું છેદુંરે, ત૦ દરામહિના દુઃખવેઠુંરે. ત૦ ૨
ગિંધા મુસ્તક ફિંચોરે, ત૦ માંસ રૂધિર મળ સીંચોરે. ત૦ ૩
હરગંધીમાં ડાલ્યોરે, ત૦ વસમી વિપરીતવાલ્યોરે. ત૦ ૪
ખારું તીષ્ણું માખાતીરે, ત૦ બળબળબળતા પાતીરે. ત૦ ૫
કરડે કેમીયાકીડરે, ત૦ પારવીનાની પીડરે. ત૦ ૬
ઠઠરામાં બેઠું બળતોરે, ત૦ બહુબળિમાં બળતોરે. ત૦ ૭
ત્તવાભાગ નબળતોરે, ત૦ રહાડકરીને રડતોરે. ત૦ ૮
પેડ્યા લીડના તારારે, ત૦ ઘણી ધર્મગોઝારારે. ત૦ ૯
પ્રત્કાદિયાનો વ્હાલોરે, ત૦ ઠગનિકળ્યોતું ઠાલોરે. ત૦ ૧૦

પદ્મીનું.

વીઠલ ચડત્તેવારેરે, બળવંતા બેલી;
કૃષ્ણપાસે ક્યારેરે, બળવંતા બેલી. ૧
દાદશસની નાણોરે, બ૦ ઘણું રાંધ ગાલરાણારે. બ૦ ૨
નાથિનભર કાંઈ બેડોરે, બ૦ ફવેલુવતો છોડોરે, બ૦ ૩
દહાઝી મરું છું દવમાંરે, બ૦ લલન નહીં લુલું લવમાંરે. બ૦ ૪
સભ્યાયળીછે સમારી, બ૦ નાથિકું રીશાનામીરે. બ૦ ૫
દયાધરમને દાખ્યોરે, બ૦ રાતરૂદેમાં રાખ્યોરે. બ૦ ૬

પ્રેક્ષાદ કૃત કાવ્ય.

૮૫૧ ૩

માનો મ્હારા સમનેરે, જ૦ ન માન જાપું નમનેરે. જ૦ ૭
રામકેડું રખવાળુંરે, જ૦ તોડી ઊઘરનું તાળુંરે. જ૦ ૮
ગઈગર્ભની ઘાંટીરે, જ૦ મુવાથયો હવે માંડીરે. જ૦ ૯
ફે પ્રેક્ષાદ શું પાળોરે, જ૦ સેવક સિંધા પુરવાળોરે. જ૦ ૧૦

પદ. ૪ થું.

માટે મૂરખા પ્રાણીરે, શ્રી હરીને સમરો;
નનમ મરણ તલ્ય જાણીરે, શ્રી હરીને સમરો. ૧
મોતકદિનકિં મુકેરે, શ્રી૦ સ્નાત સગુરુ મુકેરે. શ્રી૦ ૨
જુલુ ત્નેરાયર ખાધારે, શ્રી૦ જન ઈશદિક ખાધારે. શ્રી૦ ૩
દાણદેવ જામુલેરે, શ્રી૦ ધાકે ધરણી ધૂલેરે, શ્રી હરી૦ ૪
રાજ ધીરાજન રોળીરે, શ્રી૦ નાંખ્યા ગાંધ માં ચોળીરે. શ્રી૦ ૫
જરચ ખરચના તોળીરે, શ્રી૦ તંગણવાળા ન્નેગીરે, શ્રી૦ ૬
પ્રાણકોન જ્યાં છુટીરે, શ્રી૦ નાંખ્યા ફડકે ફુટીરે. શ્રી૦ ૭
તપી ઘડીનું નકીરે, શ્રી હરીને પંખપોકે છે પકીરે, શ્રી હરીને. ૮
ત્નાણોલનનની લાધારે, શ્રી હરી૦ પડે પાંસરા પાસારે. શ્રી હ૦ ૯
લવસારણ તલ્ય પામીરે, શ્રી હરીને પ્રેક્ષાદિયાનો સ્વામીરે. શ્રી૦ ૧૦

પદ. પાંચમું.

સરદેપુનેમની રાતેરે, રંગીલો રમતા;
ત્નીજ મયી ત્લીલી ત્લાતેરે, રંગીલો રમતા. ૧
ચંદ ગગન રસો ચળકીરે, રંગી૦ જ્નેત જ્નેરાયર અળકીરે. રંગી૦ ૨
બ્રંદાયન માંચસીયારે, રંગી૦ રાસરમે ત્યાં હાર સિયારે. રંગી૦ ૩
મધૂરી મોરલી વાગીરે, રંગી૦ યોદ્ધોડ સુરજનગીરે. રંગી૦ ૪
જાતિ મંગળ મય ઊઠીરે, રંગી૦ શિવની સમાધી છૂટીરે. રંગી૦ ૫
જન ઈશદિક જાણ્યારે, રંગી૦ રીવનારદ સુરત્નાવ્યારે. રંગી૦ ૬

(૫૨)

પ્રેક્ષાદ્વિતકાવ્ય.

ગુપ્તગગન રહ્યા નરખે રે, રંગીં ફરીને નેઈ નેઈ હરખેરે.
 દિવદુંડુલી ગાભેરે, રંગીલો શાખદગગનમાં છાંભેરે. રંગીં
 ચણ્ણો પ્રેમનો ગોરોરે, રંગીલો મ્હો જોરછવ થયો મ્હોરોરે.
 પ્રેક્ષાદિયો નર ગાયેરે, રંગીલો સુરમુનીલો ક્યધાવેરે. રંગીં

પદ છઠું.

રાસ રમ્યો ગીરધારીરે, નરવર ન્યાં નાયે,
 સરસ સમય સુખકારીરે, નરવર ન્યાં નાયે. ૧
 મળી ગામની ગોપીરે, નર સાલ મરઘા લોપીરે. નરવર ૨
 વાયે વેણવન માળીરે, નર તરૂણી લે ફરતાળીરે. નરવર ૩
 ફરે ફુડી ફરતીરે, નરવર ધમધમકારે ધરતીરે. નરવર ૪
 થઈ થઈ કાર ન થાવેરે, નરવર નેજનને રળણાવેરે. નરવર ૫
 ગેન ઘુઘરા ધમકેરે, નરવર હુમહુમને પુરઠમકેરે. નરવર ૬
 ઘેલી બની સો ગોરીરે, નરવર ચળકે ચુંદડી ચોળીરે. નરવર ૭
 મોહવડે મદમાતીરે, નરવર ગાંનતાલ સુર ગાતીરે. નરવર ૮
 લવતારણ ન્યાં ત્રુણારે, નરવર મેઘજમીના ઝીણારે. નરવર ૯
 પ્રેક્ષાદળ નોકાલોરે, નરવર મોલ ફરે મતવાલોરે. નરવર ૧૦

પદ ૧૭. રાગ મ્હાડ.

રૂપાળી રાધે જાંકડી તું ફાંકડી બની, રૂપાળી રાધે જાંકડી તું રેક
 રૂપ નેઈને રંભાલાળ, ભામની તુંને ભાળી;
 ફંક નેઈને ફોયલલાળ, ફદરૂપી થઈ કાળીરે રૂપાળી. ૧
 જીરૂ નેઈને ફદળી ફંપી, ફોડી ફાંળયા જાળ;
 વેણી નેઈને વાસુકી લાળ્યા, નૈ પેઠા પાતાળારે રૂપાળી. ૨
 નખ નેઈને નક્ષત્ર લાળ્યા, નૈ રહ્યા આકારી;
 નેનુપા નેઈને અગલાં લાળ્યા, વનમાં પુરુષાવાસારે. ૩

દેખીડળાને દાહૂર લાલ્યો, તજીએઠો સંસાર,
ત્રાળી જીલ્યાને ત્રારથી લાલ્યાં, વાસ્યાં નફીત્તર પાસે. રૂપા. ૪
હંસગમની બેઈઈંદ્ર લાલ્યો, નજરીતે નીલત;
ગતિ બેઈને ગભરાજી લાલ્યો, ડોલ્યાકરે દિનરાતરે. રૂપાળી. ૫
શશી શીતળતા બેઈને લાલ્યો, ડળાપામ્યો ખીંત;
પ્રેલ્હાદ્વૃત્તના પ્રત્નુજી લાલ્યા, થઈ ઊલ્યા આધીતરે. રૂપા. ૬

પદ. ૨. બ્જુ. રાગ મ્હાડ.

રૂપાળા ત્હારા રૂપમાં ફરૂપ ફુંથઈ.
ફરૂપ ફુંથઈરે ફરૂપ ફુંથઈ. રૂપાળા ત્હારા રૂપમાં ફરૂપ ફુંથઈરે.
ફોટીકામ બેઈ ફાન્તી લાલેછખી છંખીલીનેલ;
રવી રૂપી રણછોડની આગે, તારાનું ફુંતેબરે. રૂપાળા ત્હારા. ૧
મેરૂમંડળની આગે ડુંગર, ધીંગપણે નહિંધીર;
સાત સમુદ્રની આગે ભેવું, બાજોચી જાનું નીરરે. રૂપાળા. ૨
જગિની આગે જંગારિયો ભેવો, ચપળકરે ચડાવ;
સાયામણિની આગે ભેયી, જુહીયુની નોલ્હાવરે. રૂપાળા. ૩
શૈશના આગે સરપેભેવા, નાગમળે નવકુળ;
કમળના કુસ્મની આગે, આવળનું ફુંફૂલરે. રૂપાળા. ૪
રાજ રૂડાતે રૂડુખોલો, એતો આગે આંક;
પ્રેલ્હાદ્વૃત્તના પ્રત્નુની આગે, રાધાબિચારીરાંકરે. રૂપાળા. ૫

દાણસીલા.

ગરખી. ૧. સી.

ત્રેહેભે સંતસાધિમાંરે, સંતસાધિમાં. ૭ એદેરી.
મોહની મસ્તાનીરે, મસ્તાની; રેહેરેછખીલી છોનીરે. મોહની
૬૬.

દોરદેઈને દામોદર ચાલ્યા, કશી કમર કછોરા રેવાળ્યા,
 પ્રેમદાના પાલણ જાળ્યારે, મોહની મસ્તાંની રે મસ્તાંની. ૧
 રોકી ગોપીયો તે ગોપની રે ગોરી, નાખ્યાં માર તે મહિના રે દોરી,
 ત્વયદાણ હમારાં ચોરી રે, મોહની મસ્તાંની રે મસ્તાંની. ૨
 હવે નારીને બન્યક્યાં રે નારી, ગુનેગાર હી કથયાં છો ઠગારી,
 દાણ દુપટ માગે ગીરધારી રે, મોહની મસ્તાંની રે મસ્તાંની. ૩
 છળીલાયે ગોરમ સજી સાધ્યાં, દ્રોણ્યાં માર તે મહિના રે બાધ્યાં,
 ખૂજ પેટ તરીને મહીં બાધારે, મોહની મસ્તાંની રે મસ્તાંની. ૪
 લાગ રાખી ઊત્તા નંદલાલો, જોકે માગું તે મુજને રે જાલો,
 પડપંથી પ્રત્નદાદૃતકાવ્યો રે, મોહની મસ્તાંની રે મસ્તાંની. ૫

ગરબી ૨ જી.

બુલમી બનવાદે રે બનવાદે ધાણ માગે તો દુર પડી કેરે, બુલમી
 ચાંક વિના રોકે રીઠ વ્હાલો, મરણીયો કરે શું રે ઠાલો, ૧
 તારા રસ્તે બને તું રે ચાલ્યો રે, બુલમી બનવાદે રે બનવાદે. ૨
 ઘણું દાણ્યો છે ફફીર થાવા, નિત્ય પેંધ્યો છે જુરી રે ખાવા,
 તારા મનમાં બને શું માયારે, બુલમી બનવાદે રે બનવાદે.
 નથી મળ્યું માંયાનું રે કોઈ, ધીંગુ મળશે તો નાંખશે રે ધોઈ,
 માર ખારીને રહેશે રોઈ રે, બુલમી બનવાદે રે બનવાદે. ૩
 તારું લેઈને પાછું શું રે નાખ્યું, છળીલાલો કોણે દાણ છાપ્યું,
 લાવત ખતકોને લખી જાખ્યું રે, બુલમી બનવાદે રે બનવાદે. ૪
 પ્રત્નદાદૃતકાવ્ય શું રે કાણ્યું, કસને ફફી કેદમાં ઘણ્યું,
 તારા નખોમાં ખીલીયો રોજાવું રે, બુલમી બનવાદે રે બનવાદે. ૫

ગરબી ૩ જી.

મુરખી મહીયારી રે મહિયારી, મુને જાગે છે પ્રાણ પડી પ્યારી રે, ૧
 ૧ ખી. ૨૬

ત્કારોડંસકુશીલચુરેકરરી, મુનેદેખ્યાપેહેલોથરપરરી;
તારીયાતકાંનેકેમધરરીરે, મુરખીમહીયારીરેમહિયારી. ૧
કાંઈસગોછેશામનીતમારો, ભેરાવરભેડેકાહાડ્યોનન્મારો;
મૂળસોધોએમાંમોહમારો. મુરખીમહીયારીરેમહિયારી. ૨
છાનોડંસતમારોરેસ્વામી, પરીપૂરણપદ્મનેરેપાંખી;
ધણાદહાડેમખ્યાંજ્ઞાનમામીરે, મુરખીમહીયારીરેમહીયારી. ૩
ફેવુંકેફેતામાંકામનીયોહોપી, છીનાઈલીધીછખીલાનીટોપી;
મારેગડધાનેપાદુજોગોપીરે, મુરખીમહીયારીરેમહીયારી. ૪
ભેરાવરરાહાડત્યાંતોરેભમી, કોનેકેફેછેમુરખતુરેમામી;
કરસાયુંપ્રજ્ઞાદહનાસ્વામીરે, મુરખીમહીયારીરેમહીયારી. ૫

ગરખી. ૪ થી.

ઘેલડાગીરધારીરેગીરધારીજ્ઞાનપુરીફલેતીતારીરે. ઘેખડાનેક
કુડીજ્ઞાનકોનેકેમચડરી, સ્વાયભ્નુંઠનુંતેપારખુંબડરી;
લુંડાખરહ્યાંડલાગીપડરીરે, ઘેલડાગીરધારીરેગીરધારી. ૧
કોઈએપેકડપુંપીતાંખરતાણી, કોઈએજ્ઞાલ્યોભનંમોકુરખનંપી;
કોઈહાથેખાખીખરનાણીરે, ઘેલડાગીરધારીરેગીરધારી. ૨
કુડરાખીખોલ્યાકૃષ્ણકાળો, તમોભામનીયોલાવપડીભાળો;
મુનેપરણીમેખજ્યોહાથેવાળોરે, ઘેલડાગીરધારીરેગીરધારી. ૩
ઝટોઝટમુકેહાથિગોપનોરી, લીધોકંગનોચતુરચરેથોરી;
ગળેઘાલીહાથિમોતીમાળતોરીરે, ઘેલડાગીરધારીરેગીરધારી. ૪
મોતીપિણવાલીએસોનામી, લીડીભુનમાંરસીકૃષ્ણસામી;
પછેનાઠોપ્રજ્ઞાદહનોસ્વામીરે, ઘેલડાગીરધારીરેગીરધારી. ૫

ગરખી. ૫ થી.

કાંનભુક્યાંનાઠોરે, ક્યાંનાઠો, નસોદાનનોકુંપરથયોકાઠોરે. કાંન
ભુક.

૯૫૬ ૩ પ્રેક્ષાદકૃતકાવ્ય.

બુયોબુયોને બસોદારે માડી, કાંનકંગનો ગાયોછેરે ફહારી;
 મારી નયરંગચુંદડી ફહારીરે, કાંનજી ક્યાંનાઠોરે ક્યાંનાઠો. ૧
 નાખ્યાં મારતે મહિનાં ફોડી, મુને કહેછે કંસપીપ્રીતજેડી;
 મારી મોતીયોની માળાતોડીરે, કાંનજી ક્યાંનાઠોરે ક્યાંનાઠો. ૨
 મુને સેકવાશિખામણદીધી, જાલબુલમલેવીપાતકીધી;
 મારી જાખરકાની જાલજીધીરે કાંનજી ક્યાંનાઠોરે ક્યાંનાઠો. ૩
 જ્ઞેર માંડ્યું નશોદાને જૈયે, હવે કેમકરીનેરે રહીયે;
 ફહોતો ગામ મુકીને જૈયેરે, કાંનજી ક્યાંનાઠોરે, ક્યાંનાઠો. ૪
 કળકળાટકરે કાંન સોધીફહારી, બુજોબસોદારે છોકરાસંતાડો,
 પ્રેક્ષાદકૃતકાવ્યને દેખાડોરે, કાંનજી ક્યાંનાઠોરે, ક્યાંનાઠો. ૫

ગારખી ફઠી.

ગોપીકા ઘેર જનવોરે ઘેર જનજો. જ્ઞેનાસરખાંતમોરે જુથાજોરે
 નથી રૂપકામાં પાતકાંઈ પાડી, હવે રાખ્યો કુંવરનેરે જોડી, ^{ગોપીનરૂપ}
 તમે મ્હોટાતે જાપની છોડીરે, ગોપીકા ઘેર જનજોરે ઘેર. ૧
 તમોડાહ્યાં છો વ્રજનીરે નારી, કેમકરું કાંત પયોછે કુવારી;
 ફુંતો રહી છું જ્ઞેના પકી હારીરે, ગોપીકા ઘેર જનજોરે ઘેર. ૨
 જ્ઞેને ઘરમાં ઘાલું જ્ઞેરે ગોરી, મ્હાડું માખણખાણછેરે ચોરી;
 હવે જિંચો ખાંધુ લેઈ દોરીરે, ગોપીકા ઘેર જનજોરે ઘેર. ૩
 ફાલફમણાં જ્ઞેને લાવું, જ્ઞેના જાપનીતે પાસે જાંધાવું;
 તેલ કડાની પેઠે તથાવુંરે, ગોપીકા ઘેર જનજોરે ઘેર જનજો. ૪
 ગઈ ગોપીયો ચરાણ રીશનામી, બુજોબસોદાને રીસજહુજી;
 પેઠાસંતાર્ધપ્રેક્ષાદકૃતકાવ્યને, ગોપીકા ઘેર જનજોરે ઘેર. ૫

પદ ૧ સુરંગ સોહણી.

જિનયજી જનયજી જનયજી જનયજી, મેં જનયજી કાલજી જનયજી.

પ્રહ્લાદહૃતકાવ્ય.

(૫૭)

નહીં જોણું નહીં જોણું તુમસે નહીં જોણું નંદલાલા મેંતો,
 જ્ઞજોણું તુમસે નહીં જોણું રે, જ્ઞજોણું તુમસે નહીં જોણું રે. નૈજો
 દ્રાસ મળ્યાતા મુનને કુંજન માં ત્યાં, રીંસાન માં સમજીયો રે, જુંદેક
 વાર લડી રે કાલાને ઈને ઈ થાકી મુને, વેરણની માન જાવી રે. નહીં
 પંડે ગયાથી ન્નણુ પ્રભુ જાવે કું, અપકી ખહારીયે ક્ષેતી રે;
 નદે ખું નાથને પડે રે નીસા સો કું, રોઈ રોઈ જાં ખડી જોતી રે. નૈ
 કું જોરી ગુણવંત ગમુ નહીં, કદરૂપીને કાળી રે;
 મનગમતીને મ્હોલે પધાર્યા કું રાજ મળીતી રૂપાળી રે, નહીં
 જાણવા ઈ નન્નણું હુમારા કું, પ્રાણ પ્રભુ ન્નણે કાલી રે;
 જ્ઞાન ખવર પડી મેલા મનુષ્યની, કપરી ઈ સોવન માળી રે. નહીં
 કાંઈ કહેતી નથી કૃષ્ણ કુંતમને, જો મારા કુર્મ નોયાં કરે;
 શિલ્પું જોર કું દૂધ મેંતો ઈ કું છે, રાજ તમારો રાંકરે. નહીં જોણું
 મન યિના મોહ શીઘ્રને લગાડે કું, લ્યો જોલાવ્યાની બાધારે;
 પ્રહ્લાદના પ્રભુ પું નલે સ્યો, કહીં રીસાણાં છે રાધારે. નહીં જો

પદ ૨ જનું.

રાગ સોહણી.

નહીં ચાલે નહીં ચાલે પ્યારી નહીં ચાલે રંગીલી રાધે, ગોરી ગુગ
 ટડા જોલો રે. દેક.
 તન મન ધનથી તરૂણી તમારો, સમખાઈને કું સ્વામું રે;
 જાધી ન પડીને જિલો જલ ખેલી, નચાવો તો નાચું રે. નહીં ચાલે
 પંડ મુખી અથ નેની મનોહર, વેણી વાસુકી ભણારે;
 ભુરૂકીની ભરેલી ભગુરી તમારી, કીકીકામનું ખાણે રે. નહીં ચા
 મોહની મૂરતની ખસી ખની ભરેલી, સુખ જાપો મુને સાકરે;
 રાજ્ય વેંધી સ્વરમારો છબીલી, ધાયલ કું મન માહારું રે. નહીં

(૫૮)

પ્રત્કાદકૃતકાવ્ય.

જાણનાં તું જાણને વિલેગે, કેમ કરી જીવે નારીરે;
તેમજ તલસું ફુંતમારે ફારણીયે, માયાલાગીતમાં રીરે નહીં.
પૂજા ખીલી છે જ્ઞેજનનીરે જાણી, રૂપનીવાડી રૂપાળીરે,
મધુકર ગુંજુરે મનમાં રૂં, લામની તુલને લાળીરે નહીં. ૫
મારા સમજે માનીતી તમોને, શીઘ્રજાંખડલી થોળોરે;
પ્રત્કાદનો પ્રભુ પ્યારી મનાયે, એકવાર ફસીને જોલોરે નહીં.

પદ. ૧ જુ.

જ્ઞાવો જ્ઞાવો જાણજી સરકાણારે જ્ઞેધી.

વીશ્વંતર નાથને કરો પાહાણારે,
જીભ કાણાતે કેફવાના ઠાણા વિશ્વંતર નાથને કરો પાહાણારે.
તાહામાં માતપિતા શુત્તલાઈરે, ધનજુરીને રોત્કાઈ ધાઈરે;
જાતો સ્યારથની છે સગાઈ. વિશ્વંતર નાથને. ૧
જાણી જ્ઞેને તું જીવવી ચારીરે, કોનાં માતપિતા શુત્તનારીરે,
ક્ષાત કરતાં રાખું તુને વારી. વિશ્વંતર નાથને. ૨
જુગ પાહાણા જપાનું છે વીતીરે, જેવી ગુણકાસંગાથે છે પ્રીતીરે;
જ્ઞેધી જ્ઞાણો જ્ઞાજુગની રીતી. વીશ્વંતર નાથને. ૩
ક્ષાત વિશ્વ કરી નરું દાખોરે, મહાપ્રેમે પ્રભુ રસગાજોરે;
વાત્ત વીવધા કરી જીજી રાજો, વિશ્વંતર નાથને. ૪
જેને વેદ નિરંતર ગાયેરે, સુની પંડિત પાર ન પાયેરે;
કાણ દંડ થકી તે મુકાયે, વિશ્વંતર નાથને. ૫
સદાધ્યાન કરીનું ધરી જ્ઞેરે, લયસાગર પાર ઊતરી જ્ઞેરે;
શીર સારે વિહૂલ જીવે વરી જ્ઞેરે. વિશ્વંતર નાથને. ૬
કેરે પ્રત્કાદ પ્રભુને સંતારોરે, જેથી જ્ઞાવે ચોરાણીનો જ્ઞારોરે;
મ્હારા વાત મને ન વિસારો. વિશ્વંતર નાથને. ૭

પદ્મીનું.

રાગડિપરપ્રમાણે.

સીતાપતીશામળો કુચ્ચ જેલીરે,

જાણી નેને જાણાં જાણી મેલી. સીતાપતીશામળો કુચ્ચ જેલીરે,

ત્હારું જાણ્યું આયુષ્યે પ્રાણીરે, નેને જાંતરહેતજાણીરે,

હરિચિના મિથ્યા જીજ્ઞાસાથી. સીતાપતીશામળો. ૧

જાણ્યો જવસર જોળખીલીનેરે, રૂડો સંતસમાગમકીનેરે,

ધેંગાધણીનું ધ્યાન ધરીને. સીતાપતીશામળો. ૨

રૂડા રામ પકિરંજાલાગેરે, ત્હારો હેતે જનુલવજાગેરે,

તથા જનમ મરણના ત્યાગે. સીતાપતીશામળો. ૩

જેવાહરી મુકીને ક્યાંતે જોરે, પ્રેમપ્રભુ પારાયણ થઈ જોરે,

સદા રામ ચરણમાં રહી જો, સીતાપતીશામળો. ૪

રામનામ રડો મનુજાઈરે, ખોલું ખાંડું રહો કુરસાહીરે,

કામ ક્રોધ શું લીને લડાઈ, સીતાપતીશામળો. ૫

નેને વૈરાગની જોળીવાગીરે, તેને જોળખ્યા રામ સોહાગીરે,

જેને દેખીને જમ જાણી. સીતાપતીશામળો. ૬

રૂડે પ્રસ્ફાદ પ્રભુ પદપામોરે, તેથી ત્રીવિધીના તાપને વામોરે,

મારે ઘાસોધણીને જોધામો. સીતાપતીશામળો. ૭

પદ્મીનું.

રાગડિપરપ્રમાણે.

જાણાં જાણે સંત કોઈ સોહાગીરે,

નેને જ્ઞાનગોળી રૂદેવાગી. જાણાં જાણે સંત કોઈ સોહાગીરે.

નેને શાસ્ત્ર શિખામણ જાણીરે, સદ્ગુરુ જે મુચી જતાગીરે,

જેઠા વૈરાગનાં જીજ્ઞાસાથી. જાણાં જાણે સંત કોઈ સોહાગીરે.

બુગ જીત્યા તણી રીત બની રે, મહાતીક્ષ્ણ તરવાર તાણી રે,
 તેની ચારે થોડે ધનું પાણી. બન્યા બન્યો સંત કોઈ સોહાણી રે. ૨
 ધરમ ધનુશ ખાણ છે ધીર રે, શરણ તાણી જિભા છે તીર રે,
 કાળ સંગે લડે શૂરવીર. બન્યા બન્યો સંત કોઈ સોહાણી રે. ૩
 કામ ક્રોધ મોહ મચ્છર માત્રા રે, જાતિ માનને જાદે સંહાર પારે
 તેને પરિચાર કોતેર તારા. બન્યા બન્યો સંત કોઈ સોહાણ ૪
 ચોડી ચોડસ ચોર ન લનય રે, લમ કિંકર પંથે પળાય રે,
 સિંહ શાયો શિયાળ ન ખાય. બન્યા બન્યો સંત કોઈ ૫
 માટે હેતે હરીને જારા ધોરે, પ્રેમ લક્ષ્મિનાં સાધન સાધોરે,
 રોગ લનય સમૂળો ખાધો. બન્યા બન્યો સંત કોઈ સોહાણ ૬
 કહે પ્રજ્ઞાદ્વૃત્તિને કહાડોરે, રામનામ શું રંગ લગાડોરે,
 ધણી હોય ત્યાં પડે નહિં ધાડો. બન્યા બન્યો સંત કોઈ સો ૭

પદ ચોથું

રાગ ઝીપર પ્રમાણે.

રૂડા રઘુવીર શું રંગ લાગ્યોરે,
 તેને લનમ મરણ લય લાગ્યો. રૂડા રઘુવીર શું રંગ લાગ્યોરે રેક
 મોહ મચ્છર મિથ્યા પ્રમાણોરે, નેણે વૈરાગ માં મન જાણ્યોરે,
 બુઠો સુખ સંસાર નો નાણ્યો, રૂડા રઘુવીર શું રંગ લાગ્યોરે. ૧
 સુખ દુઃખ સંસાર તું છોડી રે, મહાતીક્ષ્ણ ખેડીને તોડી રે,
 તેને પ્રીત પ્રભુ સંગ લેડી. રૂડા રઘુવીર શું રંગ લાગ્યોરે. ૨
 જાવ્યો જયસર જોળ ખીલી ધોરે, મહા પ્રેમે પ્રભુ રસ પી ધોરે,
 નેણે મારગ જાણ્યો સીધો. રૂડા રઘુવીર શું રંગ લાગ્યોરે. ૩
 વારી રાખ્યા ઈંદીના વેહેવાર રે, તેની પ્રત્તી કરે નહીં પીઠારે,
 જાણ્યો ત્રીક મવર શું તાર. રૂડા રઘુવીર શું રંગ લાગ્યોરે. ૪

ગુરુ શાખે વળી જોને સોનરે, રૂઢીતેત્તજોત્તગયાનરે;
મનયણે નહિં સમાન. રૂડારધુવીર રું રંગલાગ્યોરે. ૫
માત તાતનાં ત્વાગ્ય અપારરે, ઘરે સંતે ધર્યા અપતારો;
જીને પારણાં પારમપાર. રૂડારધુવીર રું રંગલાગ્યોરે. ૬
ફહે પ્રેક્ષાદ પ્રેત્તુનું ભગ્નરે, રૂડું હાથે જાણ્યું છે રતંનરે;
તેને વળગી શકે નહિં વીધન. રૂડારધુવીર રું રંગલાગ્યોરે. ૭

પદ ૧૨૫

રાગખમાય હુમરી.

વરાડામાં વરતી લાગી, મણી મુકીનેરે. દેક.
સુપને જગી જો સંસારી, ઠોનો સુતવીત ઠોની નારી;
બુઠો રંગપતંગ રહ્યો લલુકીનેરે. વરાડામાં વરતી લાગી મણી ૧
જો જનતા રું જટકું લટકું, ચારદિયસનું જાણે ચટકું;
મદમચ્છરમાં પહોં છે રહ્યો છે મુકીનેરે, વરાડામાં વરતી લાગી ૨
ભારે જમકિંકરનો લે છે, કાળ દસામો શીરપર દે છે;
લીધો કે લીધામાં રહ્યો છે દૂકીનેરે, વરાડામાં વરતી લાગી ૩
ફહે પ્રેક્ષાદ ભર્મે રું ભૂલ્યો, કોગટ દે જીને રું કૂલ્યો;
હાથે જાણ્યો જવસર જોસે મુકીનેરે. વરાડામાં વરતી લાગી ૪

પદ ૨૬૬

રાગખમાય હુમરી.

મરી ન્નવું છે જાણુગમાં રેફેવાનું નથીરે. મરી ન્નવું છે. દેક.
જાણસકરતાં ઊમરગળી, દીનદીન થૈગયો વ્રપજેહાલી;
કાળવ્યાળ પીકારી મુખ રહ્યો કુંધીરે. મરી ન્નવું છે. ૧
જાગળ પાછળ પી સૌ ચાલ્યાં, મીઠ માત પીતા સુતફાલાં;
ત્કારો પારો જાણ્યો નરવાની તથીરે. મરી ન્નવું છે. ૨

સુખલોગવતાં ન્નણે સુંધોં, દુર્લભદાવમણિછે મુધો;
 દેહ મનુષ્યનો મણિયો જા મથી મથીરે. મરી ન્નવું છે. ૩
 ફર પ્રહ્લાદ જનન તું લણી, છુટે ફર મતાણીને મ ફાંણી;
 જમનું જ્નેર ન ચાલે ત્રીકમ, તે જથીરે. મરી ન્નવું છે. ૪

પદ્ય ૩ નુ. રાગ ખમાય હુમરી.

લોમીને તાર લગાડે જીવે ન્યાં લગીરે. લોમીને દેડ.
 જોદર માં શા જસુર જોળ્યો, જાવીને તે જનર પતોળ્યો;
 લુલમી લુગમાં થઈને જોગે તું ફગીરે. લોમીને તાર. ૧
 પરનારી પરનિંદા મીઠી, માળાતો ગમતી નહિં દીઠી;
 ખખડદાર ક્યાં જનસ્યો ફરજીને ફગીરે. લોમીને તાર. ૨
 જોને કામકરે જોઈ માની, ફરી પીવાત નહીં કાંઈ જાંતી;
 ડગલે પગલે પગ જ્નેતો જાવે પગીરે લોમીને તાર. ૩
 ફહે પ્રહ્લાદ કાળજી જાવે, લાત મારી તુજને લેઈ જાયે;
 ત્યાંથી કોણાછોડાવે નહિં ફાલાં વગીરે. લોમીને તાર. ૪

પદ્ય ૪ નુ. રાગ ખમાય હુમરી.

મનમાની લેશી જામણ માધવને તલ્લેરે. દેડ.
 લખ ચોરાશીમાં લપટાયો, પંખી દેહ પશુની પાયો;
 જાડપાદાડ તું પાયો. જફુડુ ખમાં દઝોરે. મનમાની લે. ૧
 મોઘો દેહ મનુષ્યનો પામ્યો, જનમતણાં સંકટ તું વામ્યો;
 ફરી તલજ્યાનું ટાણું મણિયો છે મલ્લેરે. મનમાની લે. ૨
 લક્ષ્મિ દયા ધરમને પાળો, રૂદીયેથી તવી સારો વ્હાલો;
 ફુડફુટ ઝપટ ફુજુધિને તલ્લેરે, મનમાની લે. ૩
 ફહે પ્રહ્લાદ લજન લડાકે, કામ ક્રોધ કુમાર તડાકે;
 મુરખીર થઈ સમશોર કરમાં સલ્લેરે. મનમાની લે. ૪

ગરબી.૧લી.

રાગ વાંસવટી વાગીને ફુંતો ભગી. ૧ જોરેશી.
 મોરલી કાંઈ મસ્ત બની છે રે બેઠેની;
 લેને રે મુને વ્યાકુળ કીધી છે પ્રેરેની. મોરલી કાંઈ ૦ દેક.
 ભુલમ ભેર માંડ્યું ભુલો જોની બલે;
 સુખે સુવારેતી નથી મધરાતે,
 લુંડાપાથી ડરતી નથી ભલી લાતે. મોરલી કાંઈ. ૧
 વાલમળને પ્રાણ પકી છે રે ફાલી;
 ભુવણભયે ભુગણતે કુરમારે જાલી;
 મોહનભુના મૂખડા ઊપર જો મ્હાલી. મોરલી કાંઈ. ૨
 જાહોનીશ જંધર સુધાર સયાળી,
 રંગીલાયે રંસબદ્ધ રંગમાં રાખી;
 સોઠસડી જો ઘણીરે ગઈ હવે છાકી. મોરલી કાંઈ. ૩
 નૃધીરે રંગરૂપને રાગ માં માંડી,
 સુણીશાબ્દ જોવી છોકરાં છાંડી,
 જોણે રે મુને ઘણીરે જતાવી છે ગાંડી. મોરલી કાંઈ. ૪
 હીણી રાંડ કાષ્ટની બલત ફરામી.
 હવે કાન કારે પુરી પક્ષ પાખી;
 સદાપાસે રાખે પ્રેક્ષાદનો સ્યામી. મોરલી કાંઈ. ૫

ગરબી ૨જી.

વાંસવટી વ્હેરણ થઈને શું લાગી;
 સ ખીરે જંસી મોહ ભરેલી ક્યાં વાગી. વાંસવટી ૦ દેક.
 જોનોરે સુર શાબ્દ વેંધી સ્વર સાંધી;
 ઘણીરે મુને મારીને ઘાયલ કીધી;

(૬૪)

પ્રલ્હાદકૃતકાવ્ય.

એનેરે મારાં અંતર નાખ્યાં વીધી. વાંસજડી. ૧

જારે ભપવળતી નધીરે મુને જનણી;

એનેરે માહારાં તન મન લીધારે તાણી;

હવેરે જની જેઠી સૌની શેઠાણી. વાંસજડી ચેરણ. ૨

રાધારે સરખી રાણીને રંગીલી કહાવે;

તેનેરે ખંસી ચાહેતો કાંત જોલાવે;

નહિંતો રેગાળો દેઈ દેઈ તે ગીત ગાવે. વાંસજડી ચેરણ. ૩

મંત્રરે તંત્ર નંત્રને મોહની મેઠી;

પાતળીયાના પ્રાણ વીશે ભેંને પેઠી;

મોહન છુના મુખજા ઊપર ચડી જેઠી. વાંસજડી ચેરણ. ૪

જાણોરે એનો ઈલ મજા નજ મુખપામી;

મોહ્યારે થીવ શ્રદ્ધાનારદ રીરા નામી;

નયાવે તો નાચે પ્રલ્હાદનો સ્યામી. વાંસજડી ચેરણ. ૫

ગરખી ૩ જી.

ઘાલીરે ઘનનારી શું પરવુંરે જોલે;

જેનીરે લુંન આગે ફું તણાને તોલે. ઘાલીરે ઘનનારી નેક.

સંખીરે લુંતો માન શિખામણ મારી;

ત્વલીરે ત્હારી ત્હાગ્યનીરે ખાછે સારી;

ત્હારારે થીના લૂલ્યા ફરે ત્વહારી. ઘાલીરે ઘનનારી. ૧

મોહન મુને મુખજા ઊપરીયાંરે દાખે;

રાજ તુને રૂઢ્ય કમળમાંરે રાખે.

અંતરનો તું અપર સુધારસ ચાખે. ઘાલીરે ઘનનારી. ૨

નધીરે માંડૂં રૂપે કે રંગ ફાંઈ રાખા;

નધીરે ઈંદ્રી જ્ઞાન વીશે સુખ ધાખા;

પ્રજ્ઞાદહતકાવ્ય.

(૬૫)

શા મારે તું દોષદેહે મુને સામા. ક્ષાત્રીરે વ્રીજનારી. ૩

ઘણારે તન દાહાડને તડકા હું સેહેતી,

જ્યને મધ્યરાત્રે જીભગરી રહેતી,

કનૈયાજી કહેને તમોને હું કહેતી. ક્ષાત્રીરે વ્રીજનારી. ૪

લાલચમાં શું થઈ ગયાં જૂણહરામી,

કરીરે કુરી મારો છો મુનનેરે કામી,

સાચરે બુઢબાણે પ્રજ્ઞાદનો સ્યામિ. ક્ષાત્રીરે વ્રીજનારી. ૫

ગરબી ૪ થી.

લક્ષીરે લખુલ્લાનલક્ષીરે શુંરે લાંખે,

મુનેરે બીજું કાણું નથીરે તુલપાખે. લક્ષીરે લખુલ્લાનલક્ષીરે ૧

સાચરે સાચું કહું છું હું છેલ છોગાળી,

ગંભીરીશું રાહાડ કરો છો રૂપાળી,

માનીતિછો મોરલી થકીરે મુને ક્ષાત્રી. લક્ષીરે લખુ. ૨

રાધે રાધે જંસીમાં રાખ્દ હું કરતો,

રહીરે રઘવાયોને પળમાં ફરતાં,

જહોરે નીરા ધ્યાન તમારું હું ધરતો. લક્ષીરે લખુ. ૩

ત્હારારે વેદ મોરલી જાગેરે મુને મીઠી,

રાંકપર રાધે રીસાઈ શું જેઠી,

કોરીરે મ્હાર કાળજી પ્રાણમાં પેઠી. લક્ષીરે લખુ. ૪

તત્નેરે ક્રોધ વિરોધ કામછે કાચું,

છજીજીજી છેક ફહું ફરે રાચું,

નારીરે તારી નેનની સેનમાં નાચું. લક્ષીરે લખુ. ૫

માનોરે તમે મ્હોરા જાપનીરે છોડી,

જાણોરે ફસી જોસીએ મોડારે મોડી,

(૬૬)

પ્રહ્લાદકૃતકાવ્ય

પ્રહ્લાદનો સ્વામી કહે કરનેડી. લલીરેત્રખુ મુનેરે. ૫

પદ્ય સું.

રાગ કલ્યાણ.

(નાસકેસેગલકો જંધ છોડાયો.) એદેરી.

યારમેરોડીસ ગલીયનમે ગુંનયો;
હિફકફોને રાજકયું રીસાયો. યારમેરોડીસ ગલીયનમેતેડ
મધુરાંકેખાસી લયેમનમોફન, ગોફલ છાંડ સીધાયો;
કુખલની સંગ રુરંગ ખેલતે, મધૂખનજંસીખલયો. પાર
જાઠ દિનુડી અયધુંખતાકે, એસોલુલમકુંભગાયો;
ખરખર માસલયેગયેગીરધર, અજ કુંસ્યામકયું નહીખાયો. ૨
ખીન અપરાધ મોકે કયુંખિસારી, દિનદારાપે સુદાયો;
કફોમેરેનાથકેસે અખલુધું, કાંહાંન કુખરીકર સાહાયો. યાર
ગોપી ક્રિશ્નકો નામ છુપા અખ, કુખરી કાંહાંન કહાયો;
ખહીરન સોફ્ય લયી મોયકુખલ, લોરોનાથલરમાયો. યાર
ગદગદફોઈરોઈ ખ્રબખીનતા, એસોલીખીતકુંલીખાયો;
પ્રહ્લાદેખલુ ખાપદરસખિન, કુખીતલુવંતી ભુરાયો. યાર. ૫

પદ્ય સું.

રાગ કલ્યાણ.

રાજત્હારા રૂપની રડ મુને લાગી;
મ્હાં મધૂકર મનધયુંવેરાગી. રાજત્હારા રૂપની રડ મુને લાગી.
ખંદાખનકી કુંભગલનમે, મધુરી મો ર લીયાંલ્યુંવાગી; ૬૬
સુનતખેલાનખનીતોરીખંસીમે, અપેઅખકીનેલગી. રાજ
અંગોઅંગ અનંગરંગસંગ, મીલગયે રામસોહાગી;
ખનીમેંગુલનરખ્હારતોરીછખીપે, વાયાતોરીચરણાગી. ૨

મોયકુંડીસારગયે ગીરીવરધર, મેં ભેગન સખત્યાગી;
જલેખ નગાંણિં ભેખધરીત્નગુવાં, કોઈ ઘોડાંફાંનલીખ માગી. ૩
ખાખેલગાઈ પાઈ નહીં પ્રેત્નકુ, જલત જંતરણિર ગાગી;
પ્રત્નદાદૃત પ્રેત્ન ખાપરસત્તયે, ત્વકી ત્યું લાવત ત્નાગી. ૪

પદ ૧ સુ.

રાગ ભેગીઆસા.

તમોરે ગીરધારીનુસે કાયકુલરીરે. ૭ એદેશી.

માઈ મતવારોકારો ફાંન ક્યું ત્વયોરી; માઈ મતવારોકારો કાન
કાનક્યું ત્વયોરી તેરો લાલક્યું ત્વયોરી; માઈ મતવારોકારો ભેડ
તેરો કુનૈયો મેરો ખીરત્ત્યો નમાને, મોહન મસ્ત પયોરી;
ગુપચૂપે ગાઈ મોરીધેનક્યું ધીલાઈ, જછુવાં છોડગયોરી. માઈ ૭
મેરો લાલન પારનીયામેં પોહોણો, ત્હાંતેરો લાલગયોરી;
ભુલમી નગાઈ ગાઈ ગાઈ તેરો માંખન, લંપરલાન રહ્યોરી. મા
એતની જરત તુમ સુનો મોરી મઈજાં, જખનહિં જત સહ્યોરી
પ્રત્નદાદૃત પ્રેત્ન પકડખંધાવું, કીરકેક્યું નહિં કહ્યોરી. માઈ મત ૭

પદ ૨ સુ.

રાગ ભેગીઆસા.

જલવળ છોગાળી છે લા છેલક્યું ગયોરી.
દેખોદેખો લાલક્યું ગયોરી. જલવળ છોગાળી છે લા ૭ રેક.
સુનો ખરનાર ખીયારક્યું ખોલત, જખનહિં જત સહ્યોરી;
લંપરયોરદોર મહીં ગોરસ, સખતેરે સંગકહ્યોરી. જલવળ ૭
કાયમેરે કાનકુંચરકું ખોલાવત, માંખન દૂધ દ્યોરી;
લેવત તાલખ્યાલક્યું ગવાવત, જગનેમેનાય રહ્યોરી. જલવળ ૭
ગારી ખારી ખાવત ખંસુકી છીનાવત, જખનનેરથયોરી;

પ્રેલ્હાદકે પ્રેલ્હુ કાયકું ખીલ્લયત, તુર ક્યોલ્લતલયોરી. ન્નયત ૭

અપિ ગર્ભી સ્તુતિ પ્રારંભ.

કડધું પહેલું.

રાગમાઝ.

શંકર સ્તુતને લાણુરે પાય, મ્હેરકરો સરસ્વતિ માય; ૧
ચિત્તધરી ચેતામણી ગાવું, પેરે પેરે પ્રાણી સમન્નયું. ૨
લે લે ખીલ્લ્યા પ્રાણીરે ત્હાડ, માંનકહું મુરખતુંરે મ્હાડ. ૩
ત્હારી લન્નુનીના ઝોદર માંહી, માતતાત ત્ત્રાત નોતાં તાંહી. ૪
વિકટ લગ્યાને વસમાં વીધન, ઝેદેવા ઘણા ઘોહિલા દન્ન. ૫
જાંઘા મુસ્તક અંગેરે હીંચ્યો, દસમાસ ધિર મળસીંચ્યો. ૬
અતિ લઠરા અગનીનુંરે ભેર, લેમપુસ્યો પેરીમાંરે ચોર. ૭
વળી આકુળ વ્યાકુળ પાય, સુખમાંહીતે સ્યાસન માય. ૮
જાયે રૂંધણ અંગ પીલાય, વસમી ઘાંટી ઘણું ગલ્લરાય. ૯
એક કૃષ્ણવિનારે કોણ તારે, ત્રાહે ત્રાહે તું ત્રાહે પોકારે. ૧૦
એહેવી ઘણા દુઃખનીરે ચાત, મોહોટા સંતકહે સાક્ષાત. ૧૧
દાસ પ્રેલ્હાદકે રીશિનામી, ઘાફારે ચડ્ડનેશ્રી અંતરન્નમી. ૧૨

કડધું ૨ લું.

રાગનાગદમણનો.

પછી આશીશુવનની ઘાંડીરે, એકચિત્તે સ્તુતિ માંડીરે; ૧
ત્રાહે ત્રાહે હો ત્રીકમરાયરે, જાયાં દુઃખ સહ્યાં નયન્નયરે. ૨
દયા સાગર દિન દયાળરે, કાહાવો લ્લક્ષ્મણ પ્રતિપાળરે. ૩
આપો અયસર શ્રીધન સ્યામરે, લીડલંબન પુરણાકામરે. ૪
એકવાર ભવંતો ભવુંરે, ફરી આગર્ભયાસ નહિં આવુંરે. ૫

પ્રેક્ષાદૃતશાલ્ય.

(૬૬)

સેવું સંત ગોવિંદ ગુણ ગાળિરે, ધીંગીધર મધન જોખંધાયુંરે. ૬
 સ્વાસો સ્વાસ હરીને જારાયુંરે, પ્રેમે લક્ષિતાં સાધન સાધુંરે. ૭
 લવુંસો ભે નાવે લગવાનરે, જાણું ભમરાભને ભમાનરે. ૮
 જોવું બાણીને ભુગભુવનરે, ગર્ભવાસ માં ફરી જો ભલનરે. ૯
 જાન જીદ્ધ લરમ્ભ જ્યાં થાયરે, ત્યાંથી રાખ્યો વિચ્છંભર રાખી. ૧૦
 જ્યારે જીદ્ધથી જાવતરીયારે, કાયા સુંદીર રૂપનાભરીયારે. ૧૧
 કહે પ્રેક્ષાદ ભલુનીના રથાનરે, મુક્યાં દૂધ દમ્ભાળુંજે પાનરે. ૧૨

કડધુ.૩ ભુ.

રાગનાગદમણનો.

રૂવે રમેને ફરતો રાડરે, લૂલી ગયો ચોરાશીની ખાડરે. ૧
 ધાવે દૂધને મોહોરો થાયરે, થોડે થોડે તે સીલ સુજાયરે. ૨
 જાણ્યા દાંત ઘ્યાળુ જમાયારે, પછે જન્મ જારોગવાલાગ્યારે. ૩
 કાલોડીકોને કાલો કહેવાયરે, જેમ જાળ પાણું વહી ન્યયરે. ૪
 માત પિતાને હરખ જપારરે, ખૂબ ખરચીને પેરણાવીનારરે. ૫
 જાણ્યાં ભેળનીયાં ભરખરરે, મતિ પિછે મુરખની દૂરરે. ૬
 પુત્ર પુત્રીને જાળ કહારારે, કહે સગપણાને ઈને સારારે. ૭
 મદ મધ્ધરને જાફંકારીરે, મૂઢ મતિ મોહ્યો પેરનારીરે. ૮
 ખૂબ ખેડ માયાની ફરતોરે, ધન લેઈને ધણીમાં ધરતોરે. ૯
 કંઈયે હરિનું તે નામ નાલીધુંરે, પાપી વિષહળાહળ પીધુંરે. ૧૦
 મોહ્યો મ્હેલ અરૂખાંને ભળીરે, તેમાં પિસાચ્યા કુંભ જિહારીરે. ૧૧
 કહે પ્રેક્ષાદ વિચારીને મંનરે, લૂલી ગયો ભરાનાં વચનરે. ૧૨

કડધુ.૪ થું.

રાગ માંડ.

જેહો જીભ ચોરાશીનું વાધી, ખુલ્યું ભેળનને ભરા જાધી. ૧

(૯૭૦)

પ્રલ્હાદકૃતકાવ્ય.

ધયોઘરડો ગુમાની અચેત, સ્થાંમદ્વીટીને થયાં સપેત. ૨
પેડ્યાદાંતને કંપેરે કાય, ફારે અંગખેડું ન રહેયાંય. ૩
જાલી ગેડીને શક્તિ સધાવી, ઊઠ્યાદેવતાઅવધિયોજાવી. ૪
અંગેતમરીપડીછેરે ખાલ, હીણાથયાછેડોસાનારેફાલ. ૫
પૌત્ર પોદેને પારણું ખીંચે, છૈયાં બુદ્ધબુવારાંરે વીંચે. ૬
વારો આપેતે ખાવારે આલે, થયાહુણવાને કાંચન ચાલે. ૭
ખોલે સુધુને ફહાવે બફોર, સુત ફહે હયે મુકો સોર. ૮
શિઠી ખારણે બધું ફરામ, તોહે સમરે નફિરસીતારેરામ. ૯
તાકે સરપે ઊંઘરપર દોર, ફાળે આવીને પકડીરે કોર. ૧૦
ધયો ગાભરો છુટ્યારે પ્રાણ, વાર બુવે નરફનીરે ખાણ. ૧૧
અતિ ધોર નરકનાંરે દ્વાર, તેમાં ફુટી ઘાલ્યો તતકાળ. ૧૨
ફહે પ્રલ્હાદ વિધારી ન ભેયો, પછે માંધું ફુટીરે ફુટી રોયો. ૧૩

ચેતામણી.

પદ ૧ સું.

રાગ (મલાવરાવ) રીઝેરતો સુખોજ્યારે આધરો. ઝગેદેરી.
દુર્લભ નરતનુ પાયો, મ્હારા મનવા, દુર્લભ નરતનુ પાયોરે. ૧
જા અવસર જાએ નહીંરે, બચત મનનાં ફુખ. મ્હારા મનુષા. ૨
ભેલે ભૂલે નહીં ખેલાન માંરે, અમુલખ અપસર અચ. મ્હારા મનુષ. ૩
તખરે ચોરાશીના પોસથીરે, તીકળવાનું નાચ. મ્હારા મનુષા. ૪
જા અવસર ચેત્યાતણોરે, ચેતોચતુર સુબળા મ્હારા મનુષા. ૫
પ્રલ્હાદ પ્રભુને સંતારીયેરે, તનુ પિતરોલય પાર. મ્હારા મનુષા. ૬

પદ ૨ સું.

રુંરે સુતો અભિમાન મ્હારા પ્રાણી, રુંરે સુતો અભિમાન. ૧
મારે સરપસ્ય રૂપી કાળછેરે, ડસતાં નહિનાગેવારમારા પ્રાણી. ૨

કાળદૂરેછેકડેકડેરે, દેછેદામાનીઠોર. મારાપ્રાણી. શુરે. ૨
જોયિંતાનોજાયશેરે, ભડપજાલેકોટ મ્હારાપ્રાણી. શુરે. ૩
જનતાંતેકોઈજનણેનહીરે, ગેજીગોળીનોમારમારાપ્રાણી. શુરે. ૪
પ્રલ્હાદપણપ્રેક્ષેનહીરે, ઘડીસોનાનીજનયમારાપ્રાણી. શુરે. ૫

પદ ૩ સુ.

કોઈકેનુંનથીકોઈમ્હારામનુષા, કોઈકેનુંકોયનથીરે. દેક.
કેનાંમંદિરકેનાંમાળિયારે, કેનાંમાયનેજાપ. મ્હારામનુષા. કો. ૧
કેનાંછેયાંકેનાંછોકારે, કેનીસલ્હાણીનાર, મ્હારામનુષા. કો. ૨
કેનીજેહેનીકેનાખંધવારે, કેનોકુટુંબપરિવાર, મ્હારામનુષા. કો. ૩
સ્વારથનુંસફુસગુરે, દુનીયામાંદનચારમ્હારામનુષા. કો. ૪
પ્રલ્હાદપંખીલેગાંધિયારે, જુગવાંજીડીજનયમ્હારામનુષા. કો. ૫

પદ ૪ થુ.

લૂલીગયોત્તયસુખમ્હારાપ્રાણી, લૂલીગયોત્તયસુખમંરે. દેક.
જ્યારેજનુનીનાપેટમારે, માંસરૂધિરનેમળ. મ્હારાપ્રાણી. શુ. ૧
દરામહિનાદુઃખવેઠિયુંરે, ઊંઘામુસ્તકજંગામ્હારાપ્રાણી. શુ. ૨
મુખેરૂંધણતોમાતીનથીરે, જઠરાજશિનુંજેર, મ્હારાપ્રાણી. શુ. ૩
ફરગરતોફૂપાનાથનેરે, પુંત્યમૂકયોનહીંપણમ્હારાપ્રાણી. શુ. ૪
પ્રલ્હાદપણપિસરીગયારે, દારણાદુઃખનીયાતમ્હારાપ્રાણી. શુ. ૫

પદ ૫ સુ.

પાડલૂલ્યોતુંકેમમ્હારામનુષા, પાડલૂલ્યોકેમપાપીયારે. દેક.
જઠરામાંતુનેજનણવ્યોરે, જુગતેકરીજતનમારામનુષા. પાડ. ૧
દ્યાળુદીનોનાથજુરે, જનાવ્યોજઠરામાંહીમારામનુષા. પાડ. ૨
રૂડીરીતેસમજીવીનેરે, મોડજીયોમ્હારાજમારામનુષા. પાડ. ૩
જનમથયોજ્યારેતાહરોરે, પેપ્રગરાવ્યાંપાન. મ્હારામનુષા. પાડ. ૪

પ્રત્નહૃતપિડાવીસરીરે, હવેશીઝોશીઝાળ. મારામનુવાળા. ૫

પદ ૬ મું.

ત્તલ્લ્યા નહિં લગવાન મ્હારાપ્રાણી, ત્તલ્લ્યા નહિં લગવાન નેરે. દેક.

ત્તારે મારી તારી માવડીરે, વેદારપોદરા માસ. મારાપ્રાણી. ત્ત. ૧

ઝાવ્યો તો લેવા લાલનેરે, ગાંઠની મુડી ગમાઈ. મારાપ્રાણી. ત્ત. ૨

ઝનગળ માલ થેલાવિયારે, ક્ષોરાં પ્રાશ્વિતનાં પોત. મારાપ્રા. ત્ત. ૩

લેણું ગણ્યું નહિં જાણીરે, લાલે નલ્લણી ખોટ મારાપ્રાણી. ત્ત. ૪

પ્રત્નહૃત પડી પડી નશોરે, લેણું લેશે ધર્મરાય. મારાપ્રાણી. ત્ત. ૫

પદ ૭ મું.

ઝાવીને સુકૃત રાંડક્યાં મારામનુવા, ઝાવીને સુકૃત રાંડક્યાં રે. દેક.

નામ લીધું નહિં નાપિનુંરે, પુંત્યકસું નહિં પાઈ. મારામનુવાળા. ૧

પરમારથ માં પ્રીતિ નહિંરે, દયા ન પાળી મન. મારામનુવાળા. ૨

ઝલ્લ્યાગત ત્તલ્લ્યા ઝાંગણોરે, મંદિરિયું રત્નમસાન. મારા. ઝા. ૩

હરીને કીધું તું ઝલ્લાગીયારે, માન્ય ઊદર માંહી. મારામનુવાળા. ૪

પ્રત્નહૃત પાપી પૂરોથયોરે, ત્તરપ્પોયો રારી માંહી. મારામનુવાળા. ૫

પદ ૮ મું.

લાખેણો લ્હાવો લે મારાપ્રાણી. લાખેણો લ્હાવો લીજીયેરે. દેક.

માનશિખામણા માફેરીરે, થાણું કીધે શું ધાય. મારાપ્રાણી. ત્ત. ૧

દયા ધરમ દિલમાં ધરોરે, ત્તલ્લે ત્તલ્લે લગવાન. મારાપ્રાણી. ત્ત. ૨

ઝાવ્યાને ઝાદર દિજીયેરે, સંતોની કરીજે સેવ. મારાપ્રાણી. ત્ત. ૩

સાધક રો સીતારામનેરે, કાઠો ચોરારીનું મૂળ. મારાપ્રાણી. ત્ત. ૪

પ્રત્નહૃત સાંકા પ્રતાપથીરે, હરી શું કરીયે હેત. મારાપ્રાણી. ત્ત. ૫

દાણડીના.

ગરબી ૧લી.

- મુને મળિયામોહનયર વારમાંરે લોલ,
રોફીરાખી નુનનાજીના ઘારમાંરે લોલ. ૧
- શ્યામ છેડે સાહીને જિત્ના રક્ષારે લોલ,
નંદલાના ન હંગા રું થયારે લોલ. ૨
- ફાંના મુકો જમારો ફેડલોરે લોલ,
શા માટે આલો પ્રભુ છેડલોરે લોલ. ૩
- ફાંના મુકો ફું છું ફ્યારનીરે લોલ,
મુને રોફીરાખીછે ઘણી પાર નીરે લોલ. ૪
- મત ખેડે મોહનયર આજીરે લોલ,
મુને જાણે જાણેણી જાણીરે લોલ. ૫
- પ્રેલ્લાદના પ્રભુજી જુણો વાતડીરે લોલ,
ઘેર પુછે હમારી માતડીરે લોલ. ૬

ગરબી ૨જી.

- મુને દાણડીખેડાં વાપરીરે લોલ,
ઘેરે સાસુજી સંતાપરીરે લોલ. ૧
- રખે દિયર તે માફારો ત્રાણરીરે લોલ,
રહાની નાણાં જોલડીએથી જાણરીરે લોલ. ૨
- પેળી પુછે ખતાવી રું મુનેરે લોલ,
મત રોફી મોહનલાલ મુનેરે લોલ. ૩
- કોઈ મેહેરો ફાંજાથી ફીણી ફરીરે લોલ,
વાત માંનો લલ્યા માફારી જરીરે લોલ. ૪
- દેખી દુરીલન ખારે ત્રાણચેરે લોલ,

(૭૪)

પ્રત્નહાદ્દતકાવ્ય.

ભુલું સામું ફફી ઠીક ઠરાય છે રે લોલ. ૫
પ્રત્નહાદ્દના પ્રત્નુજી હમો જીનુ જો રે લોલ;
રે-યામવેગળા રહીનેવાત ફીનુ જો રે લોલ. ૬

ગરબી.૩જી.

ત્યારે ફૂંછા ફફે સુણો કામની રે લોલ;
લલું જોલો છો મુજ થકી લામની રે લોલ. ૧
દાંણ દિધા પિના ડગલું ત્વરો રે લોલ;
રોકી રાખું તો નંદલાલો ખરો રે લોલ. ૨
લાય દાણ લાગે છે માફરું રે લોલ;
નહિં તો માર વધેરું તાફરું રે લોલ. ૩
માન નારી નહિં તો ફેફેવું પડે રે લોલ;
પછી રીસ રામા ઝાઝી ચડે રે લોલ. ૪
ધુતારી ધૂતે તું મુલને રે લોલ;
ઝાલ છોડું નહિં તું મુલને રે લોલ. ૫
પ્રત્નહાદ્દના પ્રત્નુજી બાગબાગમાં રે;
ઝાલ લલીમળી છે ગોપી લાગમાં રે લોલ. ૬

ગરબી.૪થી.

ત્યારે સુંદરી ફેફે સમને ખાપથી રે લોલ;
લાલ રેફેને તમારા માપથી રે લોલ. ૧
લાલ લેવા આવ્યા છો માફરી રે લોલ;
ફુતો નહિં જોશિયાળી તાફરી રે લોલ. ૨
દાંણ ખાપું નહિં જોકે દોડે રે લોલ;
ફુતો લવાય વાળીશ રોકડે રે લોલ. ૩
ન્યારે ત્હારે જીપર ધાઈ આવતારે લોલ;

ચળીડુંગર થઈને ડુંખરાવતારે લોલ. ૪

તમાં થયાં જોવાં જમોં થયાં રે લોલ;

ફાંઈ જીવરાવ્યાં નહિં જીહીગયાં રે લોલ. ૫

પ્રહ્લાદના પ્રભુનું શાનું દાણછે રે લોલ;

ખરું લોહું ને આરસ પાંહાં છે રે લોલ. ૬

સાતવારની ગરબી પેહેલી.

રાગ (આવો આવો શિવ શંકર લોળા) જે દેશી.

કે ઊઘ્ય શું કોહો છો રે જમને;

દુઃખડલાંની વાતો કહું રે તમને. કે ઊઘ્ય શું કોહો છો રે કનકે;

કે આદિત્યે જોધા ફરિ જમને, દુઃખડલાંની વાતો કહું રે તમને;

શામળિયો જાઈ જોઈ સમને. કે ઊઘ્ય શું કોહો છો રે. ૧

કે સોમે તો શીરે ગતિ રે થાશે, મુને રે ઘણી મળવાની રે આશે.

પ્રભુનું વિના જીવડલો રે નરો. કે ઊઘ્ય શું કોહો છો. ૨

કે મંગળે મધુરાં મારે વાલો, ખિરાને છે સુંદર ઓગાળો;

ફેપરી રે થયો કાતેયો રે કાળો, કે ઊઘ્ય શું કોહો છો રે જમને. ૩

કે બુધે તો બુધ સુધ ગઈ મારી, કાલે રે મુને મુક્યાં વિસારી;

દયાળું થઈ ને દુઃખ ફાંસી રે ડારી, કે ઊઘ્ય શું કોહો છો રે જમને. ૪

શુક્રે ન્યારે ગોકુળિયારે મુક્યાં, કોને રે કહિયે પ્રેમથી રે મુક્યાં;

રચામી રે વિના શારિ રડારે મુક્યાં, કે ઊઘ્ય શું કોહો છો રે. ૫

કે શૂક્રે સેનલડી રે કાઢાયે, સારી રે વાત નુરંતારે નવે;

ત્નાંણે રે જોઈ લોભ નવ ત્નાવે, કે ઊઘ્ય શું કોહો છો. ૬

શાનિ રે વારે શામળિયો રે નાંચ્યા, કૃષ્ણ રે કંથ કુજ જનના રે કહાવ્યા;

સમાચાર શા ફરીના રે લાવ્યા. કે ઊઘ્ય શું કોહો છો રે જમને. ૭

આતિ રે દુઃખ જાળનાં રે પાઈ, જોયિં તાની વધાઈ જો રે આવી;

ધેરે રે આલ્યા બળીતુકેરે ત્વાઈ, કે ઊધ્ધવજાણંદનીરેહલી,
 ગોકુળીજામાં રંગતણીરેલી, કે ઊધ્ધવજાણંદનીરેહલી. ૮
 ગોપીરે સૌ આણંદનેરે પામી, બ્રાહ્મણતણે ચરણે રીશનામી;
 આશિરે પુરી પ્રસ્ફાદનારે સ્વામી, કે ઊધ્ધવજાણંદનીરે હેલી. ૯

ગરબી રજુ.

ખેહેનીરે ચાલો માધવનેરે મળવા, પુરવનારે પ્રાશ્ચીતનેરે રણવા. ખે.
 ઘણેરે ઘણેરે ગુણયંતોરે આલ્યા, જાપેણકાલે જાતુ મણસાલ્યા;
 ભૂદરવર મનડા માંરે ત્રાલ્યા. ખેહેનીરે ચાલો માધવનેરે મળવા.
 જાજરે સખી આણંદનીરેહલી, ગોકુળીજામાં રંગતણીરે રેલી;
 દૂધડાંમાં સાકર ભેમ લેલી, ખેહેનીરે ચાલો માધવનેરે મળવા.
 પુષ્પેરે લરી મોતીડેરે થાળી, ખીલે રે ફર ભુમનાં જળઝારી;
 પ્રેમેરે ફરી પુનુકું ગીરધારી, ખેહેનીરે ચાલો માધવનેરે મળવા. ૩
 ગોરે સૌ મંદિરીએરે આપે, હરખેરે ફડાં ધોળ મંજળ ગાયે;
 પ્રસ્ફાદના પ્રભુનેરે યથાપે. ખેહેનીરે ચાલો માધવનેરે મળવા. ૪

પદ ૧ જુ.

રાગ દેવગંધાર.

રાગ લંબણી જુયડે મુક્તિની નુક્તી નભાણી. ખેહેરી.
 સમભે તો પ્રાણી સીતારામનેસંતારો. ભેથી નનમ મણસાલ્યા.
 આપે ચોરાશીનો આરોરે, સમભે તો પ્રાણી સીતારામનેસંતારો.
 ખેફુલનમનો ખળિયો, તારા મુણસંકરને ફાટે;
 મનુષ્યારેફ દયાળુ આપ્યો, ફરી લલપાને માટેરે. સમભે ૧
 શોગરીયા શોગરની સાથે, શોગર ધર્મ શું દૂલ્યો;
 નનમ મણની નજરી ધારી, લમરાણાતું તૂલ્યોરે. સમભે ૨
 ધર્મ અર્થને કામ મોક્ષતું, ચારપદારથ પામ્યો;

ગતઘોડાને ગાય તનુ તેં ઘેર ગંધાડી ધાંમ્યોરે. સમજે ૩

જાગ્યસરતો ફરી નહિં જાવે, ચૂંપ ફરીને ચેતો;

ફુંતું કરતાં જાવી પોહોતે, કાળ દધામો દેતોરે. સમજે ૪

ખરે ખરી બે વાત કહું તો, ખોટું તુલને વાગે;

પ્રેક્ષાદ પ્રભુનું લલન કરે તો, લવનું લટકણ લાગેરે. સમજે ૫

પદ ૨ નું.

ચોઘડીણિં ચોખું ચૂંપ ફરીને ચેતો; જાલકાલજેમ કરતાં જાવે,

કાળ દધામો દેતોરે; ચોઘડીણિં ચોખું ચૂંપ ફરીને ચેતો. રેક.

લૂલ્યો તો ડૂલ્યો ધરી જામાં, જાગ્યસર નહિં જાવે;

ચોરાસીનું કર ચૂકવણું, નય નયેરે ચોઘડીણિં. ૧

નરદેહ પામ્યો સંકટ વામ્યો, બે જીવણને નયે;

ગમનર જમર રસ પ્યાલા પીને, રીને સમરથ સાચેરે ચોઘડી ૨

ગુરુજે કીધું માની લીધી, દીધું દુખડું જાણી;

જાપતિ બક કંઠીને માળા, લાગે ભમડા ત્તાળીરે ચોઘડીણિં ૩

જ્ઞાનધ્યાન યૈરાગ પિચારો, ફરિત્તજવાનું રાણું;

ચેળા ચૂકે કાળ ન ચૂકે, જાવી પોહોચે જાણેરે ચોઘડીણિં ૪

તંદા કરતો કારણો કરતો, જંતે હો નાની;

પ્રેક્ષાદ પ્રભુનું લલન ફરીને, નય ઘડી સોનાનીરે ચોઘડીણિં ૫

પદ ૩ નું.

ધીમ્મ છે ધંધામાં ધનુષ ધારી ન ગાયો; પથ્થર પેટ પડ્યો કાંપાપી,

હનુની દૂધલ ભયારે; ધીમ્મ છે ધંધામાં ધનુષ ધારી ન ગયો. રેક.

જે ગર્ભ વાસે જાતિ ઊદાસે, ઊંધા સુસ્ત ક હિંચ્યો;

દસ મહિના દારૂણ દુઃખ વેઠ્યાં. માંસ રૂધિર મળ સીંચ્યોરે ધીન

જહરા જ્વેર કઠોર ન્યાળમાં, કુરડે કે મિચા કીડા;

(૨૭૮)

પ્રહ્લાદકૃતકાવ્ય.

પીલાતો પીલાતો પાપી, પારવનીલ્યાં પીડારે ધીક્ક. ૨
 રૂંધાતો જમુંઝાતો મુરખા, કહે કોણ જીગારે;
 પીલયા કરતો જાંસુલરતો, ત્રાહેત્રાહે પોકારે રે ધીક્ક. ૩
 દયાનાપિ દીનહાથિ ગ્રહીલ્યો, જાલજેલાણુ હુમારો;
 જાપચરણને રીઝણપેડ્યો છું, ત્રીકમદાસ તમારો રે ધીક્ક. ૪
 સંકટ મોચન રાજ વિલોચન, સાધાયકરી સુખસામી;
 પ્રહ્લાદ પ્રભુનું લગન વિસારી, જેઠો જૂણભગામી રે ધીક્ક. ૫

પદ ૪ થું.

મુરખા તું મનડામાં ન શિખામણ મ્હારી;
 સરથતણુ સમરથને લણયે, સ્ત્રીતાપર સુખકારી રે. મુરખા ૧
 માતતાત સૂતત્રાત સંખંધી, સ્વારથ સ્નેહ પ્રકાશે;
 થાહન ચોર કઠોર મળ્યાં છે, કુરીલુરી ખારો રે. મુરખા ૨
 ઘરની નારી કહે સુખકારી, સ્વયલગી દેવાં ના;
 નીલ સ્વારથનો અરથ ન સરિયો, કહે સગાં જો કોનાં રે. મુરખા ૩
 મુકીદે મદમચ્છર કદતું, મગફરીમાં માહાલે;
 જમના તેડ્યા વાગે ગેડા, નરશો નેરનકિં ચાલે રે. મુરખા ૪
 છત્રપેતિરણ ધીરમતિ, મતયાલા માહાલન રેડરા;
 કોથી ન જીહીતા સુતાચીતા, કાળે કીધા પુરારે, મુરખા ૫
 મરણ ખીક મતયાલી મુરખા, આલીલનને સાલે;
 પ્રહ્લાદ પ્રભુનું લગન કરેતો, જામરાપુરમાં મ્હાલે રે. મુરખા ૬

પદ ૧ થું.

રાગ ચાખંખાનો.

લયને સ્વાસતણી સગાઈ રે, ઘરમાં ઘડી ન રાખે લાઈ, જેણે
 પ્રાણીયા નામના રાયણ તું લે રે, ન્યું છે બુઢ મુકીદે. દેક.

જાનકાલ કરતાં જાવીરે પોંદોચે, ત્રમાદિકનો ખે,
 નેરાધરની અપરો લાગે, ત્યારે કોણાગિગારી મેંદેરે. પ્રાણીયા ૦૧
 મોડુરે વેહેલું મોતન મેંદેરે, તૂતળ ધર ધરે લે,
 જાલ્પ જાણુધ અગનાનીતાં, તું નવડરતો રોરે. પ્રાણીયા ૦૨
 વપું તીહારૂ વિષય તરેલું, ને મપાયું સરપને પે,
 વિષય વિનાદના ડંસ દેખાડે, અઘોર ઘાંટીજીં બેરે. પ્રાણીયા ૦૩
 મનુષ્ય નનમતો મોંઘો પદારથ, નાણાપણેથીરે લે,
 પ્રત્નહાદ્યેંડતો પડીતરો તુંને, ચડપ સુવાર સેં ચેરે. પ્રાણીયા ૦૪

પદ ૨ નું.

મુરખા માધવને સંભારો, કે નેથી સમૂળ થાય તનમારો, દેક.
 જાળ તરૂણપણું પ્રયાગ માણુંને, પ્રથમણે પયો ખોખું,
 મનુષ્યા તનમનો મહિ માનનભણ્યો, ચેતો ચોઘડીજીં જા યોજુરે. મુ. ૧
 પ્રયાયે ભોગ સુખ સંસાર કેરુંને, તું સ્યપનું નગી,
 કાળ ગરબના કરતો જાવેછે, મોતનો મારલે માગીરે. મુરખા ૦૨
 લાલ વિનાના લખયો રાશી, દુખનો દરિયો ડોલે,
 સુતપિત્ત દારા દેહ સંજંધી, વફાલાં થઈને ક્ષેર ખોજેરે. મુ. ૩
 ક્યાંથી જાવ્યો ને ક્યાં નવવાનું, ખરેખર ખૂબ ખોજે,
 પ્રત્નહાદ્ય પ્રભુનું તનન કરીને, વીકરવાદને ચોખોરે. મુરખા ૦ ૪

પદ ૩ નું.

સેવો સંત શ્રી હરીના ઊપાસીરે, ચરણે કોટી ગંગાકારી, દેક.
 જાણે માસીધીને નવનીધી, સંત ચરણની દાસી,
 મહા સુખમાં મરણવા મ્હાલે, પરમાનંદ હુલાસી. સે. ૧
 સીળ સંતોષીને શુભલક્ષણ, સતસંગત સુખરાશી,
 પીંડ બ્રહ્માંડ પોતામાં લાળે, જાળેંડ શ્રી અવિનાશીરે. સેવોદય

પરભિપદારી પીડાનીવારી, શોગર રાળે ફાંસી;

સંતકલ્પ તરૂં રોરણો ગજેથી, મનવાંછીતદેખાથીરે. સ્તોત્ર ૦૩

ગદ્ગદાતે ફરીજન ઘેરે પધારે, આપે તે વૈકુંઠ વાસી;

પ્રજ્ઞાદ્વૃત્તલુજનપાર ઊતારે, જીવન્મનજો શાખાથીરે. સ્તોત્ર ૦૪

પદ ૪ થું.

ઝડારામ રડો મનુભાઈરે, જમની આંખમાં મીઠુંને રાઈ. પદ ૦૫

માંધાં મુકીને મરજીવારે ખેલે, ખૂલ્લાં ખડગ ફરસાઈ;

મોહ મરજીર મુખતાને ખારીલે, કાળ સાથે લડાઈરે. પદ ૦૬

દયાદાર ખરીયાન જંધુકડી, સુંદીર ફરમાં સોદાઈ;

જ્ઞાન ગોળા ગોડાર વછુટ્યા, ગેળીતે દળને ઘાઈરે. પદ ૦૭

જીતી જગતને જસનભેડીધા, પોદોયીયંઈકુંઠમાં વધાઈ;

શેષ વંખાણે સફરજ મુખથી, ધન્યધન્યતેની કમાઈરે. પદ ૦૮

દાનદયાદાસ તણીદીનતા, પ્રેમ પ્રગટ શિરજાઈ;

પ્રજ્ઞાદ્વૃત્તપરમધામપાર પોચાડે, ગોવિંદગુણવ્યોગાઈરે. પદ ૦૯

દાણતીલાનીગરબી ૧લી.

રશિખસાસુ જીદેછેરે કેપકુ જી રફોદંગે. ગજેદેરી.

મધુરાંની વારેરે, કે મોહન ચરમણિયા,

દીસે જંગે જનપ્રેમરે, કે મણિ મુગદે જડીઆ. ૧

પ્રભુ પેહેઆ પીતાંબર રે, કે માફેલરીયાતારી;

ફાલોવેણવગાડેરે, કે સુંદીર જહુસારી. ૨

પ્રભુ ચરણ ચાખીડીરે, કે કુંડળજેહુઝળડે;

ગળે ફાર ગુંજનોરે, કે મોતી તણા ચળડે. ૩

પ્રભુ ફોડી પાંખરીરે, કે ગેડી ગ્રહી ફાપે;

રમે રંગ ફૂલેરે, કે ગોવાળિયા સાથે. ૪

મ્હારે માંથે મદુકીરે, કે મધૂરાંની વાટે,
પ્રેલ્હાદના સ્યામીરે, કે ભુમનાંની ઘાટે. ૫

ગરખીખીભુ.

અમો કેમ કરી જોએરે, કે લૂદર ભયલાગે;
જો દયાજોભુદેખેરે, કે ઘણા દધી માગે. ૧
જો મ કરતાં ચાલ્યાંરે, ચતૂરા લાભધરી;
માંથે મહીની મદુકીરે, કે જનતાં જોઈકરી. ૨
અલખેજો આપ્યારે, કે જોત કરે જોરી;
રહે રહેને ગારીરે, કે જનજો દધી ચોરી. ૩
લાલ્ય ઘણા અમારાંરે, કે નહિં કાફાડે સાડું,
નહિંતો ગોરસ કોડુંરે, કે દધી લુટુંત્કાડું. ૪
પ્રેલ્હાદના સ્યામીરે, કે જકુઝડતે ત્રાણી;
પાલવડો પકડીને, કે જિત્તાવન માણી. ૫

ગરખીત્રીભુ.

કાંતા મૂકોને કેડોરે, કે જ્ઞાતો નહોયે રીતી;
મારે જનવું મધુરાંરે કે જનયે વખત વીતી. ૧
અમો ઘણું શું કહીએરે કે ત્રિદમ વરતમને;
વાટેને ઘાટેરે, કે શું સેકો હમને. ૨
મુને મારગ જાપોરે, કે માથે મદુકી તપે;
વખત વહીતરીરે, કે ગોરસ નહિંરે ખપે. ૩
શામળિયા સમજેરે, કે હું અખળાનારી;
ગુણવંતા શું ઘેરોરે, કે લાભુંછું ગિરધારી. ૪
મોહનમન માન્યાંરે કે, કામણ કાંઈ જોઈકર્યાં;
પ્રેલ્હાદના પ્રભુભુરે, કે હેશિર સારે પચ્યાં. ૫

ગરબીચોધી.

હસી જોલ્યાંજળજારે, કે ગિરધારી ઘેલા;
 નિર્લેન નવથઈજોરે, કે આવા ન્હોતા પેહેલા ૧
 પ્રીત્યોનીરીત્યોરે, પ્રભુજી નવ ન્હાણો;
 જોયિંતાના આવીરે, કે સાહી છેડો તાણો. ૨
 ફોડો ને ઢોળોરે, કે મુખધી છો ગાળી;
 વાંચું છું વિઠલરે, કે સમન્ને વનમાળી. ૩
 પ્રીત્યોની વાતોરે, પ્રભુજી છે ન્યારી;
 ભેમ દૂધ મિલાવીરે, કે માંહે સાકરડારી. ૪
 વહતાં નહિં ફાવુંરે, રહે રૂઢિયું છાતું;
 પ્રલ્હાદના પ્રભુશુંરે, પડ્યું મ્હાં પાનું. ૫

ગરબીપાંચમી.

જાલજેલો જોલ્યારે, કે સાંલજલને નારી;
 પ્રેમીછો પુરાંરે કે, મ્હારે મન પ્યારી. ૧
 સ્વત્નાવે સારારે કે, હેત રૂઢે જાણું;
 ડાહ્યાપણનાં છોડાહ્યારે, કે સૌમનની ન્હાણો. ૨
 તરફે મન લીધારે, સુધાવચની સારાં;
 મોહ મંત્રલરે લારે, દિસો ફામણગારાં. ૩
 રતિપતિ રહ્યો છેરે, રૂડો રસ રંગે રમી;
 મુદિત મન વાધ્યોરે, સફળ દુઃખ સીધી સમી. ૪
 લાખુલાત હૂજારીરે, કે માધવવર મળિયા;
 પ્રલ્હાદનો પ્રભુજીરે, કે જહાનકતે દુખિયા. ૫

પદ ૧ લું. રાગ ખમાયી.

તરાસનેન સેન જાણા સુધીર રતનારે. ૧ જેદેશી.

લૂલ્યોલૂલ્યો લમરાણા, લવકુપમાં પડ્યો;
 લવકુપમાં પડ્યોરે, લવકુપમાં પડ્યો, લૂલ્યોલૂલ્યો લમરેડે
 ગાઈજીના ઊઘરમાં, ઊંધા મુસ્તકે રડ્યો;
 સ્હાયકરી તેના સામો, શત્રુ થઈ જડ્યો;
 શત્રુ થઈ જડ્યોરે મૂરખ, શત્રુ થઈ જડ્યો. લૂલ્યોલૂલ્યો. ૧
 કામની કરાસ ખાંણા, પ્રાણ પકડ્યો;
 વીપ્રવેદ દેવ દીન દાસને નડ્યો;
 દાસને નડ્યોરે, મુરખ દાસને નડ્યો. લૂલ્યોલૂલ્યો લમ. ૨
 ડુકર સુકર જનન ઊંટ, ભાર બહુ ચડ્યો;
 સરખે સ્વાંન ખરખેલાન, જનંત જાધિડ્યો;
 જનંત જાધિડ્યોરે મૂરખ જનંત જાધિડ્યો. લૂલ્યોલૂલ્યો. ૩
 યિ ત્યુંટાણું જાણ્યું જાણું, જમડાને જડ્યો;
 કેહે પ્રજ્ઞાદ પાપીયાને, ધોકેધી ઘડ્યો;
 ધોકેધી ઘડ્યોરે મૂરખ ધોકેધી ઘડ્યો. લૂલ્યોલૂલ્યો લમ. ૪
 પદ. ૨ જનું. રાગખમાયી.

ફલાંફલાં ફલકારા, ઘોર કાળ ગાજીયો;
 કાળ ગાજીયોરે, ઘોર કાળ ગાજીયો, ફલાંફલાં ફલકારાંડે
 ફાકીથી જસુર સુર, રાંક રાજીયો;
 પંડીત પૂરાણી ગયા, કુરાંની કાજીયો;
 કુરાંની કાજીયોરે ગયા કુરાંની કાજીયો. ફલાંફલાં ફલકારા. ૧
 જનજનીની શાંત ઘંટ ઘોર વાજીયો;
 સોત્ર સુધ્ય સાંત તાંત લેથી લાજીયો.
 લેથી લાજીયોરે મુરખ લેથી લાજીયો. ફલાંફલાં ફલકારા.
 નેત્ર જંધધિયો મંદ તો ન લાજીયો;

કાળત્રાસ નકત નાસ, રક્ત દાળયો;

રક્તદાળયોરે મૂરખ રક્ત દાળયો. હલાં હલાં હલકારા ૩

રહી જન્મેષ્ઠ જનિ કુષ્ટ, હ્રાડિયો જીયો;

યોરાસીની ચારખાણ, પડ્યો પાલિયો.

પડ્યો પાલિયોરે, મૂરખ પડ્યો પાલિયો. હલાં હલાં હલ ૪

રાંડે રૂડે ફોડ્યો પૂડે, લેતી છાલિયો;

કુદે પ્રેલ્હાદ કુદે મળી, લેમતા નિયો;

લેમતા નિયોરે, મૂરખ લેમતા નિયો. હલાં હલાં હલકારા ૫

પદ ૩ જનું. રાગ ખુમાચી.

જેજે જેજે આજક્ત જનયછે મરી;

જનયછે મરીરે જક્ત જનયછે મરી. જેજેજેજેજે આજેક.

કાળચક્ર ફરેવક્ર રાક્ર રથો ડરી;

સતેનીધી શોષ વિધિ ધરાધરથરી.

ધરાધરથરીરે મૂરખ ધરાધરથરી. જેજે જેજે આજક્ત ૧

જનિ લોગી જનિ જ્નેગી, કાં ન રહ્યા ઠરી;

છત્રપતિ મહામતિ ચોર ગયો ચરી;

ચોર ગયો ચરીરે મૂરખ ચોર ગયો ચરી. જેજે જેજે આજ ૨

ચારખાણ ધોર જાણ, નમ્ર થયો ફરી;

મોતથી મુકાવાદેહ, માનવધરી.

માનવધરીરે મૂરખ માનવધરી. જેજે જેજે આજક્ત ૩

સાણું લંગ જલ્પ જંગ, સતસંગલે ફરી;

ગુરુ ચરણ સેવ્ય શરણ, જક્ત જનતરી.

જક્ત જન તરીરે મૂરખ જક્ત જનતરી. જેજેજેજેજે આજ ૪

જેના શરણ કુંપે મરણ, પીઝ જાણ્યાં પરી;

ફે પ્રજ્ઞાદ હેતથી જારાધીલે ફરિ.

જારાધીલે ફરીરે મુરખ જારાધીલે ફરી. ન્નેન્નેન્નેન્નેજા. ૫

પદ ૪થું. રાગખમાગી.

રાધે કૃષ્ણ કૃષ્ણ કૃષ્ણ ગોપી કૃષ્ણને રડો.

ગોપી કૃષ્ણને રડોરે, રાધે કૃષ્ણને રડો. રાધે કૃષ્ણ કૃષ્ણને રડો.

વદન કરે માને સુખ નંદનથી ચરો.

મુકીદે મીથ્યા વિવાદ, શીદને તરતરો.

શીદને તરતરોરે મુરખ શીદને તરતરો. રાધે કૃષ્ણ ૧

જાણસતત્તને મુંઘો મન્ને, દિનદિન ઘરો.

જીવણ નપ મહા પ્રતાપ, કૃષ્ણથી કરો.

કૃષ્ણથી કરોરે મુરખ કૃષ્ણથી કરો. રાધે કૃષ્ણ કૃષ્ણ કૃષ્ણ ૨

ગર્ભવાસ પાપ પાસ મારથી મરો.

ફરદંમ ફરિયાર જાંધી, પાછા નહિં કરો.

પાછા નહિં કરોરે મુરખ, પાછા નહિં કરો. રાધે કૃષ્ણ ૩

સદગુરુ ચરણારજંદ વંદ નહીં વરો.

ફે પ્રજ્ઞાદ પૌંચનો લખાવી લે પરો.

લખાવી લે પરોરે મુરખ લખાવી લે પરો. રાધે કૃષ્ણ ૪

ગરબી ૧લી.

રાગ (જાવો નંદન સોદાના કાંન, ગોઠડલી ફરીએરે) એદેશી.

જોરા જાવોને સુંદીર છેલ, ફહું કાંઈ કાંનારે.

મીઠી લાગે તીફારી વેણ, નંદ જુકે નાંકાંનારે. ૧

વરી ફરણ સરખાં વચન, વહાલેય શાફિધારે.

તરકાળાએ માર્યાં જોવન, કે લલચાવી શિધારે. ૨

કામ જાંણ સરીખાં કરાસમાં લુરકી ત્વારીરે.

(૮૬) પ્રલ્હાદકૃતકાવ્ય.

મોહપામ્યાં મોરલીઓ માંહી, સફળ વ્રત તારીરે. ૩

સુધ સાંન લૂલીએ તાન, લમુંભેમ ગાંડીરે;

સાસુતંત્રે સ્યો મુલ તરતાર, સ્યામિધે તો છાંડીરે. ૪

કાંઈ સૂભે નહીં ધરનું કામ, ઈચ્છું હરિ નરખુંરે;

પ્રલ્હાદના પ્રભુ જાને જોઈ, કે હર્ષજામાં હરખુંરે. ૫

ગરબી. ૨ જુ.

જો સ્યાનંદ બાયાત્નુકે લાલ, તું સાંનળ સુભતીરે;

તુલ ધિનાકરું બેઢાલ, દુઃખી દિન રૂબતીરે. ૧

શશિવદની સમર બીદેવાત, મોહ્યો મૃગાનેતીરે;

તમ સરખી સકોમળ ગાત, કળાતહી કેનીરે. ૨

હં સા ગમની ફિંડે ગલચાલ, દેખી ચીત ચમકેરે;

પેહેચાં લૂષણ માંણક લાલને, ને પૂરઠમકેરે. ૩

સાચ્યો કાળજ સુંદીર આંશ, મણા નહીં મુલમાંરે;

કરયો ઘાયલ કામ કટાક્ષ, કહીલીડી લૂલમાંરે. ૪

વાહવાહ પ્યારી ધિચીક્ષણનાર, રહ્યો રસન્નમીરે;

લીધાં વારણાં વારંવાર, પ્રલ્હાદના સ્વામીરે. ૫

પદ ૧ જુ.

રાગરજોલમાં જોલમાં જોલમાંરે, રાધે કૃષ્ણવિના જીભનું

જન્યછે જન્યછે જન્યછેરે, જીવ મુમતામાં મરી જન્યછે; એદેરી

ઘણાં એક ગોંધાં ખાયછેરે, જીવ મુમતામાં મરી જન્યછે-ટેક

સરખા સંજાની ટોળીમાં એસીરે, ગાંભે જડિણા તાં ગોંધાયછેરે. જીવ ૧

નાત જનત નગ્રમાં નામ ધવાનેરે,

ખૂબતે દવ્ય ખરચાય છેરે. જીવ મુમતામાં મરી. ૨

મનમાં તે જાણે કે મુલ સરીખોરે,

ડાલ્યો તે કોણ કહેવાય છે રે, જીવ મુમતામાં મરી ન્યય છે. ૩

લૂલ્યો લૂલ્યો લયહારી ન લજ્યાય રે,

શાસ્ત્ર પૂરાણ વેદ ગાય છે રે, જીવ મુમતામાં મરી ન્યય છે. ૪

પ્રેલ્હાદ પ્રેલુરું પ્રીત નહિ લેને રે,

ઘોડા લેઈને નમ ધાય છે રે, જીવ મુમતામાં મરી ન્યય છે. ૫

પદ ૨ જનું.

નોકરી નોકરી નોકરી રે, કરી લેને પ્રેલુજની નોકરી;

કાળ કોપ્યો હાં હાં કરી રે, કરી લેને પ્રેલુજની નોકરી. દેક.

મંજુરીયું થયો ત્યારે મ્હા દુઃખ પામ્યો રે,

ગિધામ્યાં લાકડાં ઊંચાં કરી રે, કરી લેને પ્રેલુજની. ૧

વસીયત થયો ત્યારે વાઘીડાને માટે રે,

સરોઘર લેખતો લાંબી રે, કરી લેને પ્રેલુજની. ૨

ખજાણ થયો ત્યારે ખેડ્યોને ખાતર રે,

કેક વાર તાણતો કાંકરી રે, કરી લેને પ્રેલુજની નોકરી. ૩

ઝાલનમાં લયમાં ઝસુરોને કાપી રે,

ઝરકા ખાધા ખાંખાં કરી રે, કરી લેને પ્રેલુજની નોકરી. ૪

પ્રેલ્હાદીયા પ્રેલુ નામ ન લાગે રે,

ઝંત વેળા ઘણી જાકરી રે, કરી લેને પ્રેલુજની નોકરી. ૫

પદ ૩ જનું.

જાણે જાણે જાણે રે, જાણ્યા જીવત જુહું જાણે;

મિથ્યાતે સુખ નવ માંણે રે, જાણ્યા જીવત જુહું જાણે. દેક.

કાચી કાચારે ત્હારી કાચનો કૂપે રે,

નંદાતાં વાર નવ નાણે રે, જાણ્યા જીવત જુહું જાણે. ૧

સુપનાવત સુખ સંસાર કહે રે,

(૧૮)

પ્રેલ્હાદ કૃતકાવ્ય.

વણસતાંવાર નવયાંણનેરે, જાલ્યાજીવતજીવું. ૨

જળનાતુરંગતે ક્યાંતંગી જીવેરે,

ગજી તપાસી તાર તાંણ નેરે, જાલ્યાજીવત જીવું. ૩

ચેતો ચેતો ચોઘડીજીજા ચોખુંરે,

ફરિતજીવા મન જાણનેરે, જાલ્યાજીવત જીવું. ૪

પ્રેલ્હાદીયોકહે પ્રીત્યેતણાયુંરે,

યાત્રમધરને વખાણનેરે, જાલ્યાજીવત જીવું જાણને. ૫

પદ ૪મું.

જાવશે જાવશે જાવશેરે, જાલ્યાજાનકાલકાળતોજાવશે. ૧

જમલાતે દૂતઝપરાવશેરે, જાલ્યાજાનકાલકાળતોજાવશે. ૨

કાળકુચેડી રહ્યોદંતકપરેરે

ચાંચમાંઘાલીને તુને ચાવશેરે, જાલ્યાજાનકાલ. ૩

ધોર ગરજનાધી ઘણુંગરનેરે,

તનમાંત્રાસ પડાવશેરે, જાલ્યાજાનકાલકાળતો. ૪

મેહેલ મંદિરેમાલખનનારે,

મારી છાતીમાં જોડાવશેરે, જાલ્યાજાનકાલકાળતો. ૫

કરમ નેઈને તુંને કુંલીપાકમાંફીરે,

ખૂળતે તરફમાં ખુંદાવશેરે, જાલ્યાજાનકાલકાળતો. ૬

પ્રેલ્હાદીયોકહે પ્રતુલજીવ્યોરે,

મોતનામારથી મુકાવશેરે, જાલ્યાજાનકાલકાળતો. ૭

પદ ૫મું.

કીજીયેકીજીયે કીજીયેરે, રૂડો સંતસમાગમકીજીયે,

પ્રેમથી પ્રતુરસ પીજીયેરે, રૂડો સંતસમાગમકીજીયે-દેક.

નરવાપુરુષની નેડે ખેરીનેરે,

પ્રેલ્હાદકૃતકાવ્ય.

(૮૬)

હરીભનથી દૂર રહીજીએ, રૂડો સંત સમાગમ ફીજીએ. ૧

મોહ મચ્છર મુમતાને મુકીરે,

મહાપદનો મર્મલીજીએ, રૂડો સંત સમાગમ ફીજીએ. ૨

પરનિંદાની પડખે ન રહીએ,

દૂર જુધ્ય બવા દિજીએ, રૂડો સંત સમાગમ ફીજીએ. ૩

જાંતર જાને ફરો જનધાણુરે,

જ્ઞાન ગંગામાં લીજીએ, રૂડો સંત સમાગમ ફીજીએ. ૪

પ્રેલ્હાદીજો ફે પ્રેલ્હાને લજીએ,

બાહુલાનીથી પીજીએ, રૂડો સંત સમાગમ ફીજીએ. ૫

પદ ૬૬.

રામને રામને રામને રે, રીલે તું રંગીલા રામને;

શાયો જે સુંદીર શ્યામને રે, રીલે તું રંગીલા રામને. દે.

જ્ઞાનવસરીયું રે હરી ભવાનું રે,

કુદી મુકો ક્રોધ દામને રે. રીલે તું રંગીલા રામને. ૧

નેરે ભુલ્યાએ હરી નય બણારે,

ચગદીના ખોરાડ ચામને રે રીલે રંગીલા રામને. ૨

ધન ખરચો ધીંગી ધર્મ શાળામાં રે,

લેખે લગાડો દામને રે રીલે તું રંગીલા રામને. ૩

તપ તીરથ વ્રત તપને નરણારે,

નમો નારાયણ નામને રે, રીલે તું રંગીલા રામને. ૪

પ્રેલ્હાદકૃદ પ્રેલ્હા નામ પ્રતાપે રે,

પોહોયો પ્રેલ્હાના ધામને રે. રીલે તું રંગીલા રામને. ૫

પદ ૧ રાગ રેકતો.

(ગંગાયામેરો ફરસી નિકસ થયો રે.) જે દેશી.

(૯૦)

પ્રેલ્હાદ કૃત કાવ્ય.

કુંભનમે મેરો કંગનો છીનાઈ લીનોરે. દેક.

મહો મેરો ઢોરીરે, મદુડી મોરી ફોરીરે;

બુલમ કીનો લેરી, યાર મેરો ચીતવીતલીત છીનોરે. કુંભ. ૧

ચીતમેરો ચોરીરે ફલેન મેરો ફોરીરે;

ત્વીરી ખઈયાં મરોદી બુલમી જોસો કાયકુ બુલમ કીનોરે. કુંભ. ૨

ખલ્લગઈ જેનુંરે, મારગાયેનેનુંરે,

છીનાઈ લીની જેનું. સનમ મોસે કાયકુ છોહી દીનોરે કુંભ. ૩

ત્વઈ મેન કા મીરે, જાખમે ન પામીરે;

પ્રેલ્હાદ બુકે સ્વામી. ચતુર જોસો ચોરો મેં જાખવીનોરે. કુંભ. ૪

પેહર. રાગરે કૃતો.

કનૈયા મોસે કાયકુ જૈયાં મરોરીરે. દેક.

નયરંગ સારીરે, જીંચત મોરી ફારીરે,

ગિરપે કરડારી, મારી મોસે મસલી ચુંથત ચોરીરે. કનૈયા. ૧

દેવત ગારીરે, સુનત ગિરધારીરે,

મોખત કી મેં મારી, પ્યારીતોરી નેનું મેં ઘાહલગોરીરે. કનૈયા. ૨

ચીતવીત છીનીરે, લાલ મોરી લીનીરે;

ખંસી મેં ગાંડી કીની, દીની મોરી મદુડી કાયકુ ફોરીરે. કનૈયા. ૩

બલ્લુ સવારેરે, નંદન ફેફલારેરે;

પ્રેલ્હાદ બુકે પ્યારે. ન્યારે કાંતાળ સુરિ છીનાયું તોરીરે. કનૈયા. ૪

ગરખી. ૧ લી.

રાગ. જાણાંદની ફેલીરે, જાલ મ્હારે જાણાંદની ફેલી. જોશ. ૧

માથવને મળવારે, જેની ચાલો જીવણને મળવા. દેક.

બણેરે છહોડે ગીરધારી પંધાર્યા, પ્રેહે ફુજને દળવારે. જેનીરે. ૧

ફોલફરીને કનૈયો જુ યાતા, પ્રીતે જાવ્યા પળવારે. જેનીરે. ૨

પ્રત્નહાદ કૃત કાવ્ય.

(૯૧)

રોહિરનું સુખ મુકીરું પધારયા, જાહીરમાં નંજવારે જેનીરે. ૩

જાણણે સાદુ ફરી કાંઈ જાવ્યા, રાત્ર ગ્યા તારણવારે જેનીરે. ૪

પ્રત્નહાદનો પ્રભુ પ્રેમ સનેહી, સ્નેહ પણ છળવારે જેનીરે. ૫

ગરબી ૨ જી.

પંધરામણી ફરીજેરે, પ્રભુજીની પંધરામણી ફરીજે. દેફ.

સુંદીર ભોવન સ્વચ્છ ફરાવું, ત્વીતે રંગ ભરીજે. પ્રભુજી. ૧

ગાદી તફીજાને હીમતાં જાસન, પ્રેમે પાપિરીજેરે. પ્રભુજી. ૨

મંગળ ફારી મોરારી પધાર્યા, વ્હાલ ફરીવરીજેરે. પ્રભુજી. ૩

દેવદીયાળીનો છહો હમારે, જાત્નુને જયસરીજેરે. પ્રભુજી. ૪

પ્રત્નહાદના પ્રભુ પ્રેમે પધાર્યા, ચમર છત્ર ધરીજેરે. પ્રભુજી. ૫

ગરબી ૩ જી.

વધાયા નઈજેરે, જેની ચાલો વધાયા નઈજે. દેફ.

જીવના બનમા જીવણ જી પધાર્યા, રણિયાત પઈજેરે, જેની. ૧

સામેયું ફરી સ્યાંમને જાવો, હરખ ધરી હઈજેરે. જેની. ૨

ફંચન પાળ ગ્રહીકર સુંદર, મોતી મણિ લઈજેરે. જેની. ૩

પ્રત્નહાદનો પ્રભુ પ્રેમે પધાર્યા, ઘોળ મંગળ ગાઈજેરે. જેની. ૪

ગરબી ૪ થી.

મોહનનો મરકોરે. નેયો મેંતો માધવનો મરકો. દેફ.

મોર મુંગટ મફરા કૃતકુંડળ, પીળો હોડો પટકોરે. નેયો મેંતો. ૧

પગ પાવડ લીને ચારેં ગાયડલી, લાલ ફરેલટકોરે. નેયો. ૨

મંત્ર લરી માવો મોરલી વગડે, ચીતમાં લાગે ચટકોરે. ને. ૩

જાસો રૂપાળોને જાંખનો ચાળો, ફાનણનો ફકોરે. નેયો. ૪

પ્રત્નહાદનો પ્રભુ પ્રાણ હમારો, નેઈને જીવ દૂરકોરે. નેયો. ૫

ગરબી ૫મી.

રંગીલા રસીયારે, જાવોઘેર રંગીલા રસીયા. દેક.

કુંભમાં ફોલકરીશું કનૈયા, ખરીવેળે ખસીયારે. જાવો ૧

કચી મૃગનેનીને મોહોલે પધાર્યા, ધીંગાથઈ ધરીયારે. જાવો ૨

તેજનઝેરે કું બ્રહ્માકુંઠું, ક્યાંબઈને વરીયારે. જાવો ૩

ગરબે ગુલામદિસો ગુણવંતા, હીણ પણહરીયારે. જાવો ૪

પ્રજ્ઞાદના પ્રભુ પ્રાણ શું લેવા, તાગથઈ ડરીયારે. જાવો ૫

ગરબી ૬મી.

જાવોને માવારે, મારેઘેર જાવોને માવા. દેક.

તેલ ફૂલેલ સુખેલ સોઢાવું, નીરમળનળ ન્હાયારે. મારે ૧

માંખાણ મીસરીને દૂધકુડેલાં, ખાંતે જાપું ખાવારે. મારે ૨

પાનસોપાત્રી ઈલાચી ઘું અંતર, કેરસીજા માવારે. મારે ૩

મનમાંની માવા મોજ કરાવું, વારણાં લેઉં વાવારે. મારે ૪

પ્રજ્ઞાદના પ્રભુ પ્રીત્યે પધારો, તહીંબળે નંદ્યાવારે. મારે ૫

ગરબી ૭મી.

વીઠ્ઠલનેવારોરે, નસોદામા વિઠ્ઠલને વારો. દેક.

ઘરમાં પેસીશમારાં ગોરસ દોડે, બુલમકરનારોરે. નશોદા ૧

ગાયછોડેકે ધીગોધવરાવે, કુંવર કુજારોરે. નશોદા ૨

નેમરે કહીએ તેમબુલમબળાવે, છાદીગાયો છારોરે. નશોદા ૩

છાદીકુંડુપણદાદનલાગે, લીડતણોતારોરે. નશોદા ૪

પ્રજ્ઞાદનો પ્રભુ પુંઠનમૂકે, ઊંચોખાંધી મારોરે. નશોદા ૫

પદ ૧. રાગકાફી.

તેજબડદાર મનસુજારે ખાંડાનીધારે ચડવુંછે ઝેદશી.

અંતકાળની આંટીરે, ઊગારીલેન્ને કૃષ્ણહરી;

પ્રલ્હાદકૃત કાવ્ય :

(૯૩)

જળરીછે જો ઘાંરીરે, પાતળીયાળુ ધરને પરી. — દેક.
 હામીરે ક્રોધી કપરી ફુંલોલી, મદમચ્છરને જહંકાર,
 સ્વારથ જાડુ જીભું કાંઈ ન સુઝ્યું, બાણના નિહિંબુગતા ધાર,
 પાપી ફું પાખંડીરે, પીધું વિષ પાત્ર તરી. — જંત કાળની ૧
 જાળપાણું જકયા માંગ માયું, નૂપાન પાણે થયું નેર,
 વ્રધ પાણે વરવો થઈ જો, બાણે ફરાઈયું હોર,
 દુર્યો રઘવાયોરે, કરમ કુંડાં કરી. — જંત કાળની આંરીરે ૨
 તપેતીરથ વ્રત નકીધાં, ન મુકી ઘૃતની ધાર,
 હોમી ફુતારા ન અસ્તાં નકીધો, એળે ગયો અવતાર,
 મનુષ્યાદેહ ગુમાયોરે, જાલકાલ બનવું મરી. — જંત કાળની ૩
 મનમાં ફું બાણુંકે મોત નીહિં જાયે, અવિયળરે ફેરો જાણાય,
 પાણો દોહિલા દિન દયાળુલ પોણ્યા, ધણોદ જીવગત્તરાય,
 હવે તે ક્યાં લઈ શુંરે, ખૂટી જાવી ખેરે ખરી. — જંત કાળની ૪
 નવનાડી જોતો નાસવાણી, દિંમત પામી હાર,
 જોતેર કોઠે જીવલટકાં મારે, પ્રલ્હાદી જાની પોદાર,
 મોહનજી મૂકાયોરે, ઠીક થઈ જસું ઠરી. — જંત કાળની ૫

પદ. ૨. રાગ કાફી.

જંત કાળની જરનેરે, સાંભળને મારા સાયા ઘણી,
 ઘણી પડીછે જરનેરે, સંભાર સીતા નાથિ માણી. — દેક.
 અઘરીછે આંટીને કાળની ઘાંરી, મોતરાબનોરે માર,
 ભમનારે દૂત મુને ન્યારે અડપરો, કેમ ખમારો ફિતાર,
 વારે થડને વાલારે, વિપત મારી નાખો વાણી. — જંતકાળ ૧
 ઊંચું નેણીતો જાલ છે વાલા, નીચું નેણીતો નીર,
 સગાં સંજંધી સૌ છુરીરે પડીયાં, કેમ કરી રાખું હવે ધીર,

(૯૮૪) પ્રલ્હાદ કૃત કાવ્ય.

થરથર ધૂનુંરે, ઘાંદી આવી ધોર ઘણી. જંતકાળની. ૨
 પાપ બને શોતો મારો પાર નહિં આવે, તર્ક મળેરે નહિં હામ;
 અધર મનોરે મેં અંબાર કીધો, ન ચાલે લેણી છું તારૂં નામ;
 કામ કર્યાં ફડાંરે, ગુન્હા નવ શકિયે ગણી. જંતકાળની. ૩
 સાચેરે સાચું કહું સમર પચ્યામી, બુદ્ધિ નથી રે તલભાર;
 ડગલેરે પગલે દોષ હમારા હવે, એક તમારો અધાર;
 દુઃખમાં ડૂબ્યો છુંરે, રાહડ સુણો રાંકતણી. જંતકાળ. ૪
 ભક્ત વણ લૂદર ભયહારી, રાખો ખાંના બુંરે ખર્દ;
 રાણ પડ્યાની સંભાળ લેવા, મોહન પઈ ભજો મર્દ;
 ખાપલી આભુ બેલીરે, પદારો પ્રલ્હાદ ભણી. જંતકાળ. ૫

પદ ૧ સું.

ત ક્યા ગદ્ય ભક્ત મેં પડા મૂરજ તું ક્યા ગદ્ય ભક્ત મેં પડા. એ દેખી
 થા સદ્ગુણને રાણા હુષ્તું પા સદ્ગુણને રાણા. રાણા.
 માંધિ પોકડ્યું મરણ, હુષ્તું પા સદ્ગુણને રાણા. ટેહ.
 ખાણ પણું બકવામાં ગુમાવ્યું. તરણ ત્રિયા મનહરણ,
 બેબન મદમાં કાલ્યો કરતો, ધમકાવે રું ધરણ. હુષ્તું. ૧
 ધરડો પયો પણ જ્ઞાન ન જીવન્યું, જવણું જંત સકરણ,
 તિરથોદક પ્રિત્યે નવ પીધું, વિષડું પદનું ઝરણ. હુષ્તું. ૨
 ધોર કાળની નોંખત ગરબે, નીરખી ભેતું નરણ,
 ચગદી નાખે ચોદલોડ ભેમ, અગની ખાળે તરણ. હુષ્તું. ૩
 મોત રાત મુખ મરડી નાખે, પંકડી પટકે ચરણ;
 કાળ કોળી ખો કરે તારો ભેમ, ગ્રહે સૂચવે ગ્રહણ. હુષ્તું. ૪
 તે માટે સદ્ગુણ સેવો, વિપ્ર વિવેકી ચરણ;
 પ્રલ્હાદ વ્યાસનો પ્યારો પૂજે, ભવ કરતા ભેભરણ. હુષ્તું. ૫

પદ. ૨૦૦.

તવહારીને લલ્ને, મુરખ મન તવહારીને લલ્ને લલ્ને;
કાળક્રોધને તલ્ને, મુરખ મન તવહારીને લલ્ને. રેક.

આ અવસરીયું ફરિ લલ્લાનું, ધરીધરમનો ધલ્ને;
મૂલખરખે મણિ હાથે નૈ આપે, મનુષ્યાદેહ નો મળે. મુરખ ૧

રોહ મોહ મદ મચ્છર સાપે, દાદુણાં દુખમાં દલ્ને;
અંધાધંધ થઈ અગત્તાની, વિના પિત વલ્લવલ્ને. મુરખ ૨

વિષય અહાર સુખ નિંદા કરતાં, ગયો શરીરનો ગલ્ને;
ભરણ દેહ થયો ન્યાં સુધી, લંપટ તું નવ લલ્લ્યો; મુરખ ૩

ઘોર કાળની કાળ રાળવા, પાતળીયાને પલ્ને;
પ્રેક્ષાદ્રુ કહે પરલોક પોદ્યા, સરસાદીત કાંય સલ્ને. મુરખ ૪

ખ્યાલ. ૧

રાગ દસાંમરીયાકી લરકુ ચાલ ખેની મારે મનખસ ગઈ રે. ૧
સામરીયાકી જલખ ખેન કુન ખલખલ રહી રે. જાલ જા. ૨

મધુરી મંત્ર લં જલખ જાગી, રુની મયરેન અપે મેન લજી;
અંગો અંગ કલે લયામે લાગી, તલ્લા; હેલી કુન ખન ગલ રહી રે.

જાલ જા. સાંમરીયા. ૧

ચક્રિત સુ ચંદ થકિત પીરપાખે, અહીંધર સરસર ધ્યાન થૂકાયે
ત્રિલોકન ન્યોત લગાયે તલ્લા, ખેસી સુરેપુર સલ રહી રે.

જાલ જા. સાંમરીયા. ૨

સુની મેરો જલત કલે લવા ફેરી, ચપળ ચીત મોઝેલી નો ચોરી
અજઘેલી ખની સજગોરી. તલ્લા. મેરો તનમન દજ રહી રે.

જાલ જા. સાંમરીયા. ૩

તઈ મેં અનંગ રંગ મદમાતી, પીખાખીન જલત છટક મોરી છટ
તી.

(૯૬)

પ્રલ્હાદકૃતકાવ્ય.

પ્રલ્હાદ પ્રભુ નહિં પાતિલલા, મોરીનીફર નતરફીરે.

જાણજાણ સાંભરીજી

પદ ૧. ઠુમરી.

રાગ લ્હેગી લ્હેગત બનાકે કીધરઝાયારે ૭ એદેશી.

મતભજીઓ મોહન મધુરાનગરી,

જાપેદરસ ખિત ચુર મરંગી. મતભજીઓ મોહન ૦ દેફ.

નખલંચી જાત ભતમન મોહન,

હારે ભલ લરે છતીયન મોરી સખ સઘરી. જાપેદરસ ૧

ફામન મુને માદુ કાલન રજુઝે,

હારે ફરાનરે ફલેન મેરો ચીતલગરી. જાપેદરસ ૨

જકડડ જાજે કપેટનું કફાજે,

હારે કુંસ રાય પડાજે, જાજાજાજે નગરી. જાપેદરસ ૩

ફોન મહીં ખાવે બંસુરી બલખે,

હારે ફોન ચોરે મહીં દોરે દોરે સીર ગગરી. જાપેદરસ ૪

પ્રલ્હાદકે પ્રભુ પ્રીઆફી ખીનતિજાં,

હારે પદ પદિયાં મોરે સર્ધજાં ફરનેરી કુગરી. જાપેદરસ ૫

પદ ૨. ઠુમરી.

ધીખધીખરે લેખનવા મેરો ભંખ લયો,

રાંકડી રાધા રાજ ચિના ધીખ ધીખરે લેખનવા ૦ દેફ.

લોમીદે લાગ માગમેં સમાવું.

ફરે સુખ ઘાઈ રીસાઈ રંગરસિયોગયો. રાંકડી રાધા ૦ ધીખ.

ફડસાં નૈ પેફેં કાંખિયું નહિં પેરું,

હારે નહિં પેરું ઘુઘરવાગે ન દૂર દયો. રાંકડી રાધા ૦ ધીખ ૨

જાજાજે લેગ લોગ સખ તજે,

હારે જપુ જનપ તપુ તાપે જંગરંગ રહ્યો. રાંડી રાધા ૩

લેણી ફર બત્તીયાં બલે મોરી છત્તીયાં;

ફરે મો જો મારી મોરારી ફુજરી કો લયો. રાંડી રાધા ૪

પ્રસ્ફાદે પ્રેત્નુ પ્રાણ નીકસ ગજે,

જાગે દીન દારા ફુખત્તારા નહીં જનત સહ્યો. રાંડી રાધા ૫

ગરબી ૧લી.

રાગ ૮ જ્ઞાતમારે દીવાળીનો દંન, ઘેર પેધા સ્થાન્નુ જાળવનુ જો

સંજીરે મારી સુખે જાળીને જીરે, ફુંમન મરજા મ્હેલીરે. ૧

પોડરે મુને પ્રેમ તણી જાગી રહે, વસતી પ્રેમે વન્હી જાગીરે. ૨

ખળું છું જળતામાં જેની રેફે, રાજવિના ફું રંગ લેતીરે. ૩

ગમે રે નહીં ઘરમાં રુંડરી જેરે, ફીફરમાં ફરફાર્યાં ફરી જેરે. ૪

જેનીરે જેલ્લાન છે જાં છાંડી રેફે, ફીધી ગુણ્યાં તે ગાંડીરે. ૫

ઘણીરે મુને ઘરમાં દેધમ ફીરે, પુતુરા કેમ ગર્છે ચમકીરે. ૬

પુરોરે પ્રસ્ફાદ તણો રસી જોરે, જેનીરે મારા દીયામાં વસીયોરે. ૭

પદ ૧ સું.

રાગ ૮ ફરી જાળતાં ફળુ કોઈની જાળ, જાતાં નથી જાળીરે. ૧

સીતારામ તણું રે જવાળું, સમજ મન સાધુંરે;

જેને જાણ્યા નહીં જાણ દાધાર, જાણો તેનું ડાધુંરે. ૨

ફળિ ફાળમાં ઈછે ફલ્યાણ, જાણ જાણ તણું જેરે;

જેનો જાણ્યા પામે તે દેફે, જાણ પતિ જાણ્યેરે. સીતારામ

તું તે તુછે જાણું તો જાણ, જાણ કેમ જાણ્યેરે;

ફૂલ્યો સપેનાવત સંસાર, ફોગટ રું ફૂલેરે. સીતારામ ૨

દીપે મૃગ તૃષ્ણા જાણ દીધા, પીધા કેમ કાપ્યેરે;

ધીગો ધુમ્મસેવા સુર ધાપ, ફરી ફર નાયેરે. સીતારામ ૩

(૫૮)

પ્રહ્લાદકૃતકાવ્ય.

ચેતચેતચેતાવુંછું ચોર, નેર તાફારું જનસેરે;
જાવ્યો જનમુલજ ફીરજો ફાપિ, જલકમાં ખોવાસેરે. સીતારામ ૪
મીઠીમોહ માયાની જનજ, જાળતુને આપેરે;
ખરે મુઠ્ઠીખોળામાં રીશી, ફરશીથી ફાપેરે. સીતારામ ૫
તનને રામકૃષ્ણ ફીરતાર, વીકારને ટાળોરે;
કહે પ્રહ્લાદીજો ફરનેડ, કે સીધપુર વાળોરે. સીતારામ ૬

પદ. ૨ જુ.

રાગણિપર પ્રમાણે.

ચેતચેતચેતાવુંછું ચોર, ચોઘડીજિંજા ચોખુંરે;
જનય જનમુલજ જવસર થાયકે કામકમોખુંરે. દેક.
કેકકાળ ફુટાણો ફુટેલ, લલનલિના લલકોરે;
ચંઠ વાગોળ ધર્ષવનમાંહી, જિંધે રીત લલકોરે. ચેતચેત ૧
ધીર થાવરના તલચ માંહે, જડ ફરી થાપોરે;
રિત વરસ્યાસહ્યા તનતાપ, કોવાડેથી ફાપોરે. ચેતચેત ૨
રૂણી સરપતણાલવમાંહે, થરણવીના ચાલોરે;
વેરીવાડીડે પાડ્યા દાંત, રનાંપાસડેથી જાલ્યાંરે. ચેતચેત ૩
ભીડ જનતણા જવતારમાં, લોગવી લલકયોરે;
મારખાધા જસુરોને ફાપિ, નેરાવર જલકોરે. ચેતચેત ૪
જહુ જલતણાલવમાંહે, ગોદાઘાલે ઘાંચીરે;
વળીવિપત સમેની ફાંચાલ, રનકુનહીં વાંચીરે. ચેતચેત ૫
છેક છેલ્લો મળ્યો જવતાર, સારદેહ પામીરે;
તનને લાવથી વાંચવાર, પ્રહ્લાદનો રચામીરે. ચેતચેત ૬

પદ. ૩ જુ.

ફરીનતમાં ફરીલરપુર, નેચામેતો લાળીરે;

જાપે રાખ્યાં જાંનાનાં બદ, પ્રીતે નન પાળીરે. દેહ.

વ્હાલો ગભરાયની ગતી ભણી, ધીંગો ઘણી ધાયરે,

ભુડ સાપે મચાવી ભુવં, છબી લે છોડાવ્યારે. ફરી ૧

પ્રભુ પાંડવોની પ્રતિપાળ, ફરી પ્રીતે પાળેરે,

થયા સારથી શ્રી લગવાન, વાસી ઘાં વાળેરે. ફરી નન ૨

વ્હાલે પુરી પંચાળીની પુંઠ, દુશાસન ઘાવેરે,

ચતુભૂતે પુરયાં ત્યાં ચીર, મોગાન માં ચાવેરે. ફરી નન ૩

ધન ધ્રુવને જીવિય જામ, જાપ્યું સુખ કારીરે,

માપે મેઘનું રાખ્યું માંન, ગોધર ધન ધારીરે. ફરી નન ૪

વ્હાલે ફુંડી સકારીને હાર, મેહે તાળુને જાણ્યોરે,

વાળર તે વર સાવ્યો મેઘ, યોદ્ધે રથી ચાલ્યોરે. ફરી નન ૫

જેની શ્રુતિ સ્મૃતિ દે સાજ, ચાક્ર હઠવાળેરે,

ફેરે પ્રલ્હાદીયો ફરજનેડ, લજે લચ રાળેરે. ફરી નન ૬

પર ૪ થું.

જે જે જનકી વલ્લભ નાપિ, હાપિ મ્હારો જાણોરે,

રાખો જનમ મરણની ઘાંચ, અલેપદ જાણોરે. દેહ.

લીડ લંબન લક્ષ્મીની વારે, ચડો ચક્ર ધારીરે,

કૃપા દુષ્ટીથી કાપો કષ્ટ, સદા સુખ કારીરે. જે જે જનકી ૧

સુધનવાળ તાતાં તેલ, કીધાં તમો રાફાડાંરે,

જેની જોડનો લેવા લય, જીભાલેઈ જાડાંરે, જે જે જનકી ૨

રાય જમરી ખજીર ક્રોધ, દુરવાસાએ ફરી ચારે,

સંત સારે જોગ વ્યાપ્રાપ, જાપે જયતરી ચારે. જે જે જનકી ૩

તાર્છી લક્ષ્મીની સારે નાપિ, કે નાપને નમિયારે,

સુદામણના તાંદૂળ સાંમકે, અપીને નમિયારે. જે જે જનકી ૪

(૧૦૦)

પ્રેક્ષાદકૃતકાવ્ય.

જેહેપીતીપ્રતમારીનેઈદેવ, પ્રીતે પાયલાગુંરે,
પારંવાર નમીનમીનાપ, જાનેપદ માગુંરે. નેતે નનકી. ૫
પરિપૂરણ જાપેપ્રતાપ, દયાળુ છાંખોરે,
ફે પ્રેક્ષાદીયો કરનેડ, ચરણ ચીત્ત રાખોરે. નેતે નનકી. ૬

ગરબી. ૧

રાગ (સુંદીર વેણવાગે વેણવાગે. ૭) જેદેરી.

મુને નેઈ નેઈને માધવંજી, જાંખો મયકારે મયકારે, દેક.
કુલુમના ગર્જતી પાણી, મારી નવરંગ ચુંદીતાણી. જાંખો. ૧
કુછણકાને છેછેડું, માંડું પીપડાવેછે જોડું. જાંખો. મયકારે. ૨
વેહેકારીતો વાતો, મોરલીમાં મંગળ ગાતો. જાંખો. ૩
જળગળી જાપેનેઈ ગરાડું, તુનેફેછે તુનેપરાડું. જાંખો. ૪
માંડું મુખડું લાગે મીઠું, જોણે મારામાં રુંદીડું. જાંખો. ૫
પ્રેક્ષાદતણો નેરશિયો, મ્હારા રૂદેદમળમાં વશિયો. જાંખો. ૬

ગરબી. ૨

તારી ખૂજ સુરત ગીરધારી, મોહનમસ્તાનામસ્તાના. દેક.
શીર પેય મુગર રહ્યો ખાંકો, વરણાગીમાં છેવાંકો. મોહન. ૧
તારી કીકી કામાણગાળી, ત્રગટીમાં તુરકી ત્નાળી. મોહન. ૨
તાડું નાક ધિપકની બન્યોતી, જેણે કાંનેલખડે મોતી. મોહન. ૩
તારા મુખપર મોરલીધારી, મંદમંદહસી મુને મારી. મોહન. ૪
જુલતો ત્નમો નેઈ પટકો, જાણે કામતાણો છેકટકો. મોહન. ૫
નેઈ લાલ તમારો લલકો, મ્હારા ચીતમાં લાગ્યો ચટકો. મો. ૬
મ્હારા મનમાં કાંઈ કાંઈ થાતું, કુવેરાન નથી રહેવાતું. મોહન. ૭
પ્રેક્ષાદપ્રભુરું કદીએ, તુનેનેઈ નેઈ જેરી રહીએ. મોહન. ૮

પ્રલ્હાદહૃતકાવ્ય.

(૧૦૧)

ગરબી.૩

રાગરસીયા રાજ રૂપાણા, કામણ રુંડીધું રુંડીધું. રેક.
મોરલીમાં મુલને મારી, ઘાયલકીધી ગીરધારી. કામણ. ૧
ગુલનલર ખનાયી ગાંડી, હું જાવી છોકરાં છાંડી. કામણ. ૨
ત્હારું મુખડું લાગે મીઠું, કાંઈ કારણ કૌતકદીધું. કામણ. ૩
તમકારણ તારણ ચૂકી, મેં લાલ, મુરલ્લદા મૂકી. કારણ. ૪
લૂરકીમાં રુંડીતરમાવી, મુને કરી ચોખ્ખે ચાફાવી. કામણ. ૫
મુને દુરીતન મારે મેઢેણાં, મારો વર પીંધે લેઈ ચેણાં. કામણ. ૬
મુને મા તપિતા ખેળી મારે, સારનુડી ધરમાં સારે. કામણ. ૭
પ્રલ્હાદ પ્રભુ કુખ મેલી, ખળવંતા થાલે ખેલી. કામણ. ૮

પદ. ૧

રાગ વેળાવળ, રહેદે મૈયા માય માખન શેરી. ખેરેશી.
ફૂલનમેં માર્છ મેરો કુંગનો નીકારો, ખેરખેર ફફડાડું નીકરતી સારો.
મરડી છીનાઈ જાઈ જાઈ ધલ્લારો, મોતનકી માલાનો રીચો રીચો રુહારો.
ગારી ન્યું નીકારી ખારી મારી ધધપ્યારો, બંસુરી ખલ્લઈ લજપાઈ નાંડારો.
એહીકરુ ન્યાનખાતને જખખ નેજારો, કુંસડું પઠાઈ માંસારુ ખેડારો.
આવત અતિરીસ ગીસરામ સારો, દેખત કનૈયાનુ મને આલ્લુવા રીડું.
ખડો નટખટ સૂતઝટખાંધી મારો, પ્રલ્હાદકો પ્રભુ માર્છ ખાપે સુંખી ગારો.

પદ. ૨

રાગ ઊપર પ્રમાણે.

લલી લખે જુલન લેખનનુ કીલાડી,
ફૂલંગયો કાનમેરો ફરીલ કુખાડી. લલી લખે જુલન રેક.
લાડી લાયખોરો જાય કાંનફે જાડી,
ક્રોધ કરી લયલરી ખખખિલું દેખાડી. લલી. ૧

નીતનીત કાપે લાવે રજકાતું દહાડી,

કહી મારી કેડે પાઈ બીભારે જનાડી. ભ્રમી ૨

જસો મતિ તપી છપી કાંનભૂની પાડી,

સુતકુનદીસરીસ વીસ ભઈ ઠાડી. ભ્રમી ૩

ખલગ્રહી હાપિ નાપિ લાજે ફરીયાડી,

ભયજનપ્રીતી નીતખાલકું દેખાડી. ભ્રમી ૪

સૂતરૂપે જાંસુલુપે સાહી નીલ સાડી,

પ્રેલ્હાદકો પ્રભુ કહે મારે મોકું માડી. ભ્રમી ૫

રઘુનાથનુનો કાગળ બીતાચો છે.

ગાણપાતળીયાની પાપડીરે, જોદેશીનું ધોળ.

વૈદેહી વાલવધારજેરે,

મહારી માણપલ્લવ પ્રીએ નાર. વૈદેહીકેલાં આપજેરે. દેક

સરસ્વતિ માતનેકું નમુંરે, ગાણપતલાગુંરે પાજે,

ખલીહારી ગુરુદેવનેરે, ગાયું ફરીનણેરે મહિમાય. વૈદેહી ૧

સ્વસ્તિશ્રી જકાં પુરીરે, સાગરજેર નીધામ,

સતીછો શાસ્ત્ર શિરોમાણીરે, પ્યારીતનકુલુસીછે નામ. વૈદેહી ૨

કિસ્કીંધાને કાંછેરે, સ્ફારીક શૈલ શાશિ મુખ,

કુરોળખનનુન રઘુનાથનુરે, પ્યારીધરોતનહીંમનકરુંકુખ. વૈદેહી ૩

અકળ કળાછે કરમનીરે, કુળીતે કેમ ભય,

ભયિષ્ય કદાપી ભૂલે નહિરે, ભૂલાપડેતેરીવને બ્રહ્માય. વૈદેહી ૪

કર્યાંકર્મેયંત બેઠપારે, સુખમુકી સરખારે સ્વરગ,

ક્યાંથી સાથે આબ્યો સુંદરીરે, ક્યાંથી આબ્યોજોડરમોબ્રગ. વૈદેહી ૫

ક્યાં મર્ગ મારપાકું નવાંરે, ક્યાં ચોરે ક્ષેયારે ચારી,

ક્યાં જલ્પમાણકેડે જાવિયારે, ક્યાં પીંજસુરેરે કીધું ફણી-વૈદેહી
 મ્મગમારીને કું જાવી જોરે, નવરીઠાં નનક સૂતાય;
 મનની કુંરો મનમાં રહીરે, જાનડોલ્યાછે હુજનાદરી જાવ્યે
 જોળજોળી જાવ્યારે, યંત્રવીકર વારંવાર;
 નટાયુજગપતિ જીવતોરે, તેને માંડી કહ્યા સમાચાર-વૈદેહી
 પંચવરી મુકી પરચર્યારે, જાણ્યા કિસ્કીં ધપુર ગામ;
 ને દીનનાં ગયાં છે જનકીરે, તે દિનની છે નીંમ્મહામ-વૈદેહી
 જળજળજેર પેઈ ગયાંરે, સ્ફારીક સૈલ નીયાસ;
 દેહ હમારો ઈફાં રહ્યોરે, પ્યારી પ્રાણતમારીરે પાસ-વૈદેહી
 સુની દિસાસો ભાગતીરે, લોમી જાવારે ધાય;
 વ્હાળી તમારા વિજ્ઞેગથીરે, જોઈ ઘડી કહ્યું જનક-વૈદેહી
 પવન પુત્રને મોકલ્યોરે, મુઘ્યલેયા વ્રતરે વાંમ;
 મ્મોરી નીશાની જાપી મુકીકારે, વીરજંકો જનકગોછે નામ-વૈદેહી
 મોહનજેગી માયાકરેરે, તેનો વેદન પામેરે પાર;
 જનક સૂતાને સંતારીનેરે, નેત્રવદેછે જાંસુડાંનીધાર-વૈદેહી
 થોડા દિવસમાં જાવ્યુંરે, ભેમકરન સઘળારે પાય;
 જાદાર પદ્મયાનર લેઈનેરે, રાગરોળવો રાપણરાય-વૈદેહી
 પત્ર પ્રભુએ જાપી જોરે, હનુમંત જીનેરે હાય;
 જાશીરા માગીને હનુવો થાળીયોરે, રૂદેસમરતો શ્રીરધુનાય-વૈદેહી
 લંકાં પુર પાપન કર્યુંરે, જશોક વાડી જનૂપ;
 વ્રક્ષ યડી બેઠો ધાંધોરે, જુવે જનક સૂતાનું રૂપ-વૈદેહી
 મુકીકા બેઈ નીન તાપનીરે, સતી સીતાએ મુકીરે ધીર;
 નેત્રે રધુપતિ જોયરીરે, હાડ મારીતે હનુમંત વીર-વૈદેહી
 ગાદ કુંઢે જોગી પેઈરે, હનુમંત તાજ્યારે પાય;

જેણેકરનેડીને વીનયેરે, ઘસપ્રેક્ષાદીજોરે ગુણગાયવેદેહી.

હનુમાનજીની વધાર્છી.

રાગધોળ - વિષેર પ્રમાણે.

વનચર કેહે વધામણીરે, તુંતો ક્યાંથી જાવ્યો મારાવીર.
વીરાકેહેરે વધામણીરે. — દેફ.

ફોણાદિસાથી જાવિયોરે, ફોણાત્હાંરે ગામ;
કેમ કરીને સીંધુ ઊતર્યોરે, ફોણમાતપિતાનેરું નામ વીરાને
જારે સુદીકામારા નાથનીરે, ક્યાંથી જાવીતારેરે હાથ;
ક્યાંરે જીરાલે મારો કંપણરે, કેહેને કુશળશ્રીરધુનપિ વીરાને
રીઘ સમાચાર ફેફ મુનેરે, હુંતો નામું તુલનેરે રીર;

બ્યાળ હોજવ મારા મનતણીરે, મારાવિપતસમયનારે વીર.

હનુમંતવળતું જોયરેરે, સાંતળજો મ્હારીરે માત;

રધુપતી તમારાવીલ્નેગથીરે, સદાદુર્જીજારેહે છેદીનરાત.

સુધજેવા મુને મોકલ્યોરે, માં ફિસ્કીંધાપુર ગામ;

સીતા સત્યે હું સીંધુ ઊતર્યોરે, વીરજંડોબનરંગોછે નામ વીરાને.

જનંતી માતા માહરીરે, પવન માહારોરે બાપ;

સેવક છું હું સીતારામનોરે, માડીરાખોને મનડાનતાપ વીર.

હનુવેકાઠાળ જાપીજોરે, કરીવીનય વારંમવાર;

સીતાસમાચાર વાંચતારે, નૈત્રે વહેછે જાંચુડાંની ધાર વીર.

મોરછાખાઈ ધરણી તુલ્યારે, હનુમંત જાપેરે ધીર;

રધુપતિરધુપતિહોરધુપતિરે, ક્યારે મળશોતેરશામરીરીર વીર.

માતાજી હુરખરીદીને ધરોરે, મુને જ્ઞાતાજાપોરે જાંચ;

લંકાં સમૂળી ઊંખેડીનેરે, નૈત્રે નાખું સાગરની માંચ વીરાને.

પાવકમાં પુર પ્રલ્હે ફરેરે, ફરું રાવણ રીપુનોરે નાસ;

જસવરતાવું જાખાલજ્જતમાંરે, કહાવું કનીષ્ઠ રામનોદાસ. વીરા. ૧૦
 જાત્તા ઊલંઘનકેમકરુંરે, કપી લોચનકીધારે લાજ,
 અસ્માંડલાગીનેલૂકોકરુંરે, કોતોપ્રિયવીનેચાંપું પાતાળ. વીરા. ૧૧
 બળવંતબાળકું ભેઈનેરે, સતી સીતાએચાંધો રીરીરે,
 લગવતી પીધાં લામણારે, નેત્રેચાલ્યાં હૃષ્ણનાંરેનીર. વીરા. ૧૨
 બેહીકરભેડી હનુષોકહેરે મા, દારૂણપામ્યારે ફૂજ,
 કાંજેકબાપા જાપો મુલનેરે, લારેલાગીછેલગવતીલુખ. વી. ૧૩
 સીતાકહે સુતસાંભળોરે, કૂળપડ્યાં ચેણીરેખાજો,
 બહુબીકછેબળવંતનીરે, કોઈભણે નહીંતેમભજો. વીરા. ૧૪
 જાત્તાભેઈનેચાલીયારે, હનુમંતમારીરેહાક,
 પ્રણબિખેડ્યાંવાડીતણારે, બધીપ્રિયવીચડાપોરેચાક. વીરા. ૧૫
 જરોકવાડી ઊભડકરીરે, કીધું પ્રૌઢરૂપપ્રકારા,
 ચૌદહભ્નયોદ્ધામારીજારે, પાપીપુરમાં પડાવ્યોરેત્રાસ. વી. ૧૬
 રામદવાઈ રાણાકહેરે, કપીરાલનકરવોરેક્રોધ,
 મૃત્યુબતાયોકાંઈજાપણુંરે, સાચુંકહોનેભેરાયરભેધ. વી. ૧૭
 હનુમંતકહે જગનીપિકીરે, જાલ્યામોલમારુંરેભણ,
 કુંડીમુકેતોકારીપડુંરે, મારાપુંછેચઘાછેપ્રાણ. વીરા. ૧૮
 ગામતાણાંવીંટ્યાંગોઘારે, ઘણીઘાંણીનુંરેતેલ,
 જગનીલાગીનેહનુયોજિછબ્યોરે, ભુયોખૂબમયાવોરેજેલ. વી. ૧૯
 પુછપછાડેનેકુદતોલંકામાં લગાડીરેલ્હાય,
 લડકેભડકાજગનીતણારે, ધુમ્રધોરગગનમાંરેઠાય. વીરા. ૨૦
 બરકાબૂમોંપેબહુરે, કરેનારીજોનાશારેનાશ,
 જોગણપંથાસવાયાવાયરારે, ભૈનેજગનીજબ્યોછેજામસ. વી. ૨૧
 લત્કનુંલોચનજમાપીયુંરે, સદા રામનીકરતોરેસેવ;

નનક સ્વતાને પામે પડ્યોરે, આવી દાસ પ્રજ્ઞાદનો દેવ વીરા

સીતાબુનો સંદેસો. રાગસોરડીગરબો. ૨૨

હનુવાહરીને કહેલે એટલુંરે, કઠણકાંમે મારા ક્ષમનાંયાંકલે,
વાલપણમાં મેંનણ્યાવાલમારે, રણમાં રોતાંમેલ્યાંયાંકલે. હનુ
હમોજતાનીજયગુણનાંત્રચારે, તમોછોગોવિંદગુણતંડારે,
સુરેપતિશંકર શીષનેસારદારે, વીરંચીવેદનપામેપારલે. હનુ
પુરંદરરૂપેપ્રભુજીતમતાણુંરે, માફકરો માહારો જપરાધલે,
સંકટમોચન ચનરાવીરે, સ્તાંતળલેસેવકનનનો સાહલે.
હમોજપરાધાગહરીને ફૂલીયારે, ચૂકીરેકાંઈરાંમચરણનીસેવલે,
ખોછુંહરીનેમનરિંગાવીયુંરે, ધર્યોરેકાંઈમનમાંમેંજકમેવલે.
જીલ્યાલેંરણ તુંથઈમાહરીરે, કહ્યુંરેકાંઈપ્રભુને કઠણચનલે,
લેને સારૂ શીક્ષામાગતીરે, કેકરવી શાસ્ત્ર થકીછેદનલે. હનુ
કાચીક વાચીક મન સાપેસફીરે, કઢીરેકાંઈજાજ્ઞાપ્રભુની પાંડલે,
પાપેપૂરવનાં પ્રગટ્યાં માહરાંરે, કેદૈવેદીધોપૂરણ દંડલે. હનુ
હરીને જણાગમતુંમેંતોકહ્યુંરે, મોહલીયા મૃગકારણીજેવનકો
હાપે કરેલાંહે જેવાગીજારે, વીસારી તેકારણાજીવનલે. હનુ
માફકરો માખીકહો માહારે, ડગલેપગલે માહારાદોષલે,
કીડીજીપર કટકરુંજાવડુંરે, કેધરવો રાંધણીપરીજાં રોષલે.
જીવણાજીવનેહૂતો માંછલીરે, કેતલસુંતમદરશાણે કાલલે,
પ્રછોયાંસુડીયાં મારાવાલમારે, કેકરવાપ્રાણજમારાતાલલે.
નનકપણરાખ્યું બહુ નસનામરીરે, કેત્રંજકતોડીકીધુંકામલે,
તેદીનસાં સુખડાંબહુસાંત્રરેરે, કેપરણ્યામુલસાપેશ્રીરામલે.
પ્રીતમકેહેતાવાલીમુનેપ્રાણધીરે, કેમથેજીવતવિષનુંઝાલલે,
જમજાપેલણીજરજીસાંત્રજોરે, પ્રભુપામેમાનુંતમારોપાલલે. હનુ

મોરછા ખાઈ વળતાં ધરણી હજ્યારે, ફરફરેલ તું નુવડા માહારાને,
પ્રત્નહાદના પ્રેતુએ જાળખાં ફર્યારે, નેત્રે વહે જાં સુનીધારાને. ૧૨

પદ ૧ રાગભરવી ગનજની.

રાગ (મંગલ) રે ગાયત સફલ જીનનાર. ૭ જે દેશી.

દરશન રે દીન્યો મોડું ડાકોર નાથિ, દીને મોડું ડાકોર નાથિ. દરશન રે.
સંસાર સુખે જુએ પૂર્ણ મેં નનન્યારે, ૨૩

જાળ નહિ ત્યાજ્યો વામે કાપિ. દરશન રે. ૧

ફલપ વૃક્ષ તણ કોન સઠ ફલેરે,

ત્વર ન જાવલ સેં જાથિ. દરશન રે. ૨

તુમ પીતુ માતુ સફલ સહોદરે,

માલીક જડે મોરે નાથિ. દરશન રે. ૩

જીવન પ્રાન પીજા તુમ મોરારે,

સંકટ સમે મેરો સાથિ. દરશન રે. ૪

પ્રત્નહાદકે પ્રેતુ જુએ મેં જુજાતાંરે,

ફરજ ગ્રહો મેરો હાથિ. દરશન રે. ૫

પદ ૨ રાગાડિપર પ્રમાણે.

હોડાકોર ચાલેરે તુમ મોજે ફુજું ફરો, તુમ મોજે ફુજું ફરો. હોડાકોર
કામીરે ક્રોધી ફપરી ફલોલીરે, ફઠણ કાળકો છરો. હોડાકોર. ૧

પરધન પરમન તરણી સેં લગ્યો તનરે, પંચલ પીતન્યાં હર્યો. હોડાકોર
જુહો ફું જુલમી હુંગી ધૂતારોરે, ખોરાકામ માં ખરો. હોડાકોર. ૩

છાપતી લફડી ફર માનારે, નંને જુગમેં નરો. હોડાકોર. ૪

તેવોરે તેવો પ્રેતુ ફરમી છું ફેવોરે, જાંનો જાપકો ધરો. હોડાકોર. ૫

પ્રત્નહાદકે પ્રેતુ માલીક મોરારે, તથા સે નીવલે ફરો. હોડાકોર. ૬

પદ-૩ શ્લોક.

નીંદરીજાં મોરીરે, બીગરી બલમાતોરે કાલ, બીગરી બલમા
તોરે કાલ. નીંદરીજાં મોરીરે. દેક.

કારીકારી બાદલ બીલુરી ચમકરહીરે, બેરીધનરસોગાલ. નીં
સોલરેંગારસભુ પીઆકારનરે, બેરીદીલરકુદાલ. નીંદરીબર
ચમકચમકજિહ્વ ન્યોતી લોવનમેરે, બંસરી ફાંરહીબાલ. નીંબુ
ચરપરી લઈચીત જંગમેરંગનકીરે, તખ્ત નગાએમેરોરાલ. નીં
પ્રલ્હાદકે પ્રભુ તલફૂરતજીરે, લંપર મનકું નહિં લાલ. નીંદરીયાં

પદ-૪ શ્લોક.

લંગરવા મોરારે, અબકયું પાણિંમેં પરે, અબકયું પાણિંમેં પરે. હોલંગ
ગુપચૂપરેનામેનાતોડતોડું ડાંરે, રૂમધુમધુમનૈ ફેરે. લંગરવા
કડબારે કાંબી તલ્લુ ગેન ધુધરવારે, લેનુમેં નરાફરે. લંગરવા
તેલકુલેલ સુમેલનહીં સોફાવુંરે, સનગાર નહીં ધરે. લંગ
લેગન લઈલ ઈંગલમેં બસનારે, રોઈરોઈ જાંબીયાં લરે. લંગ
પ્રલ્હાદપ્રભુ મોયકુબીસારીરે, ફરબતીયાં લેનુમેરે. લંગરવા. ૫

ગરબી. ૧લી.

રાગ કામણગાળા હોકાન, ૭ જોદેરી.

મોરલી મોહલરેલીરે બંસી લહુલરેલીરે, રાબ સુણીને ચરો.
રી સાગી ચીતમારે. દેક.

જે કામણગારી જતિધારી, વસીકરણી ન્યાં વાગી;
મેં ને સુતીતી અપનેલુવનમેં, અડપ અબકી નગી. મોરલીની
જેક સખી ફે સાંલળબેની, રૂડે લાલનો લરકો;
જેક સખી ફે ઊંધબીગારી, બેરીયાંસનો ફરકો. મોરલીની
જેક સખી ફે ઊપાય ફરીએ, જેફેયું મુલને લાગે;

ખનહુંડી સખખાંસ કટાવું, હેરણ મ્યાંથી માગે. મોરલી ૩

ઘેલી ગોપીતું નવ જોપી, ખોલ સુણીને લખવું.

હિંધ તણા ઊપેને નહિં પૈસા, મોંઘું માવને મળવું. મોરલી ૪

તું છે ઘેલી નાસે પેહેલી, શું જમને સમઝાયે;

સાન કરીને શામળીઓળ, ખંસીમાં ખોલાયે. મોરલી ૫

એક ફેરે શીદ જાળ યડાયો, ફેરે ફેરે છે ફાળો;

મંત્ર તંત્રને તંત્ર તરેલો, નખરો નાડવાળો. મોરલી મોહ ૬

કામ વિષે ભેજન મદ માતી, વાંકાં કાફો વેણ;

પ્રેત્કાદવ્યાસનો પ્યારો નરખી, હરીયાં સજિનાં નેણ. મોરલી ૭

ગરબી રજુ.

મોહન મોરલી ત્હારી રેડે દીસે કામણગારી રે; ખડુ જારી વાગી
તાહારી ખંસરી રે. દેક.

મોરલી ત્હારી મોહ તરેલી, પીતડું લીધું ચોરી;

શાબ્દ જાવીને વાગ્યો સુંસરો, ફાળતું નાખ્યું કોરી. મોહન ૧

ખંસી વાગી ઝખકી ભગી, ત્નાયું ફું લગપાત;

શુધ સાતને ત્નાતલ ત્હલી, ખની ગઈ ગુલતાન. મોહન ૨

ફડલાં તો ફોટે સોહાયો, પેગે પાલીયાં ઘાલી;

કાંચલડીની કોસો અગાડી, અવળા સૈડાવાળી. મોહન ૩

જાંખે તો સિંદૂર સોહાવ્યાં, નાફે ચાંદલો થોકેડી;

કાળજી જાંબ્યાં કાનમાં ખેમ, ખની ગઈ ઘુંગાંડી. મોહન ૪

ત્નાંત બિના ત્નીંતે ભરકાતી, છૂરા શીરના ફેરા;

ફૂણતી ફારે કારણીએ મેં, વડયા ધરીયા વેશ. મોહન ૫

દ્વાર બીઘાડાં નફરખાં જાડાં, ચતૂર પર્ષ ફું થૂકી;

ધાવતાં ખાળક તરછો જ્યાં, પેળીને પડતો મૂકી. મોહન ૬

(૧૧૦)

પ્રેલ્હાદકૃત કાવ્ય.

ઘાયલકીધી લરકે લીધી, પૂરણ પ્રગટી પ્રીત;

પ્રેલ્હાદ વ્યાસના પ્રેતુ ઊપર, ચોટ્યું માંડું ચીત. મોહન. ૭

ગરબી ૩૭

કૌતક વાળો પેલો કાંન, કાંમણાળો પેલો કાંન, કોણ મંત્રલરીકૃ-
ષણ જનને જનસરીરે. દેક.

કાલ સાંભરે સાંભળ બેની, ચમૂના ગઈ તી પાણી;

અલબેલો આંખો ચમકારે, મહીડાં કેરો ઘાણી. કૌતક. ૧

સુનને દેખી ફરતો સેખી, બેજનનેર ગણાવે;

લૂરકીનાં ખીમદની માંખી, સરખી નરખી ફાવે. કૌતક. ૨

પાળા ફરતો ચિતડું ફરતો, સ્નાન કરી સમન્નયે;

મીઠું મોહલરેલું જોલી, પ્રેમ ઘણો પ્રગટાવે. કૌતક. ૩

ચોટી ઊપર ફાથિલગાડે, ચંતૂર વગાડે ચપેટી;

ઘાયલી કીધી લરકે લીધી, કૃષ્ણ કારમો કપરી. કૌતક. ૪

મોહ લગાડે સગપણ કાઢાડે, પાતઠરે ચે નાલી;

નાનકડો છું દીયર અમો ને, તેમો અમારી લાલી. કૌતક. ૫

સ્વપ્ના સરખી કીધી નરખી, નેત્ર ધાવથી મારી;

પાંન ચાવી ને પાતળી ચોદે, મુઠ ઊપર પીયકારી. કૌતક. ૬

સુખ બહુ મળીયાં અઢળકડળીયાં, પાતેલળીયાં નીકી;

પ્રેલ્હાદ વ્યાસનો પ્રેતુ નુ મુનને, વ્હાલો આંખની કીકી. કૌતક. ૭

ગરબી ૪ થું.

અરરર સાંભળ બેનીરે, અરરર સાંભળ સૈયરે શું ફરું રામ-
ળીજે કાંઈ સુને નહીંરે. દેક.

માયા લાગી મોહનચંરની, ઘરની પાતન સુઝે;

કામ કાન કાંઈ કડું નહિને, ઘરમાં ઘડી ન મુને. અરરર. ૧

રીસાઈએસેને રંગીલો, એક દિયસનવજોલે,
 બજબજ ધાતિબજતી છાતી, ચીતચડે ચક્રોળે. જ્ઞરરર. ૨
 બુમનાં જારે ગૌધેન ચારે, યાતબજિંને બાણી,
 ભરયાં બેડીલાં દોળીદેઈને, બજિંભરયાંબાણી. જ્ઞરરર. ૩
 ભમવા બેઠી મોરલીમેઠી, ચાઈ ચીતમેં નરબી,
 ફરપો ફોળિયો ફરમાંરહોને, પઈગઈ સ્યપ્તાસરોળી. જ્ઞરરર. ૪
 સ્તરનુરપીયરને સંગાંસંબંધી, મનુષ્યભેગુભજગ્યું;
 જ્ઞરસપેરસજેમવાતચલાવી, યકુચરનેકાંઈવળયું. જ્ઞરરર. ૫
 બુભમકુરતા બુદુવાળા, બાવીબાબરીબાપે,
 ભતીસતીભેરાબર બ્રાહ્મણ, રીરપેરલીંબુકાપે. જ્ઞરરર. ૬
 દોરાબાંધે ચીઠી સાંધે, મુખનફરવે મીકું;
 પ્રત્નહાદ્યુતસના પ્રભુ ધિનાતો, ભારેભૂંતકુંપેકું. જ્ઞરરર. ૭

પદ ૧ સુ.

રાગનાકરાક્ષનેનસેનજાન. એદેરીનો ખમાય.
 એકહી ગોપાલજાતતુહી રૂઠો નચાહીએ,
 પ્રભુતુહી રૂઠો નચાહીએરે, ૧ એકહી ગોપાલજાન. દેક.
 માત રૂઠે તાત રૂઠે લાલીજોર ત્રાત રૂઠે,
 નારી જોર નાત રૂઠે, મનમેં નભાઈએરે. એકહી ગોપા. ૧
 સાસરી મુસાન રૂઠે, બેની જોર બાળ રૂઠે,
 બેરી જોર ફાલ રૂઠે, કહાં પ્રભાઈએરે. એકહી ગોપાલ. ૨
 કાકાહી કુટુંબ રૂઠે, ભાઈ જોરબંધુ રૂઠે,
 સગાંહી સંબંધ રૂઠે, યાકુનહી ગણાઈએરે. એકહી ગોપાલ. ૩
 કહત પ્રત્નહાદ્યુત ચરણમલદીને ચાસ;
 સાચી હેતીહારી જાસ, પરમ મુખપાઈએ. એકહી ગો. ૪

પદ ૨ જુ.

દુનીયાંનો દાવ દાવ મન માન્યું જોલે,
 મન માન્યું જોલે પ્રભુ મન માન્યું જોલેરે, દુનીયાંનો દાવ ૦ દેક.
 કોળી કહે જીગાસ્યો કામ, જાપકો સન્નયો નામ;
 કોળી કહે કમાયો દામ, કોળી રાખે ચોળેરે. દુનીયાંનો દાવ ૧
 ખૂબ ફીલસાય ખાર, જોલતાં મેં જિયાર;
 હસી કહે હાથે તાલ, મદ માં ફીડે લેરે. દુનીયાંનો દાવ ૨
 નારી નાત સ્ત્રીની ત્નાત, લતત હૈં લનુની તાત;
 કોન કહે પ્રભુ ફીવાત, રાખલેઈ રોળેરે. દુનીયાંનો દાવ ૩
 કહત પ્રલ્હાદ દાસ નહીં રખું બિન ફીઆસ;
 પ્રભુ માંડું રાખો પાસ, તાચેત મતોલેરે. દુનીયાંનો દાવ ૪

પદ ૩ જુ.

ને ને લુગરાન જ્ઞાન, સુન પોકાર મેરી,
 સુન પોકાર મેરી, પ્રભુ સુન પોકાર મેરીરે, ને ને લુગરાન ૦ દેક.
 કામ જાંધેયો મદ, તફી લલ્લ્યા જ્ઞાનંદ કંદ,
 નંદનકે નંદત જી, પડ્યો કંદ ફેરીરે. ને ને લુગરાન જ્ઞાન ૧
 સ્વાયવ્યો તફી ધર્મકર્મ, મોક્ષકો નલ્લન્યો મર્મ;
 કેસે પાણી ગતિપર્મ, રહ્યો પાપધેરીરે. ને ને લુગરાન ૨
 ધોર ગાજી રહ્યો કાળ, લન્મ મરણ તજરી આળ;
 તત્ત્વનકે પ્રતિપાળ, જીની જાજિર જેરીરે. ને ને લુગ ૩
 કહત પ્રલ્હાદ દાસ, તનકો ફી મીરાયો ત્રાસ,
 પડ્યો આપ ચરણ પાસ. દાસન જાચો તેરી. ને ને લુગ ૪

પદ ૪ ધું.

નઘોર લેને પ્હાવ દાવ, લેત ચેત પ્રાણી

યેતયેતપ્રાણી જાણ્યાયેતયેતપ્રાણી, નઠોરલેનેલાપદાય.યેત
 દુર્લ્લભતું પાયો દેહનાપિસંગકીને નેહ;
 યેદતો યેખાણે નેહ, યેતફેત જાણી. નઠોરલેનેલાય.યેતયેત
 દેખતામાં દીનનય, ડિમ્મરથી જો છો પાય,
 ક્ષાણુંલંગ તોરીકાપ, કાચે ફુંલ પાણી. નઠોરલેને.યેતયેત
 જ્યેકદીન ફરીડોટ, જમડા જાવી જાલે કોટ,
 કાળ તો ચલાવે ચોટ, નાંખે નફે ખાણી. નઠોરલેને.યેતયેત
 ફહતપ્રેક્ષાદદાસ, યિલમકો નહિ ચિમ્બાસ;
 ત્નલ્લે રયામ સ્વાસો સ્વાસ, દેહનેહ લ્લણી. નઠોરલેને.યેતયેત

પદ. ૫ મું.

સત્ય શ્યામ રામ નામ કુંભકે ખિફારી;
 કુંભકે ખિફારી, ત્નલ્લે કુંભકે ખિફારીરે, સત્ય શ્યામરામનામ કુંભકે
 લેને લાય ફડો દાય, ત્નલ્લે ત્નુદરકુંભાય;
 નામનકો કીને નાય, ડિતરીએ પારીરે. સત્ય શ્યામરામ કુંભકે
 ક્ષાણુંલંગ જાણ્યજંગ, દીપકે પડે પતંગ;
 તે સોફે પતંગ રંગ, પદાસતાં નહિ વારીરે. સત્ય શ્યામ કુંભકે
 ખડીફે ચોરારીચંત, રહ્યો કાળ ફરીદંત;
 ત્નલ્લે જનંતજનંત. શ્યામ સુખકારીરે. સત્ય શ્યામ કુંભકે
 ફહતપ્રેક્ષાદદાસ, ઘડીદીન પીતે માસ;
 જાનકો ફરો પ્રકાશ. ત્નલ્લે જંસીધારીરે. સત્ય શ્યામ કુંભકે

પદ. ૧ મું.

રાગ રહરીગુર સંતોળી ફરીએરે સેવા) એ દેશી.
 જાંખજીવાડીને ભેને તું પ્રાણી, રુંખેઠોછે તું જાણસ જાણી;
 માંથે મરણની વાતન જાણીતો, કાળ ફુંડલી ગડગડેરે.

(૧૧૪)

પ્રલ્હાદ કૃતકાવ્ય.

તુ ષ્ટાના પુરમાં શું નજે તણાયો, દેખી પેખી ને તું રું રે જંન યો;
 ભંડરાજ પ્ત્રી માં શ્રી હરી જો જનાયો તો, તૂં વ્યો સંસારના સુખમાં રે
 જાત્ય માત્ર સુખ સંસાર નાણી, રું ખેરો મૂરખ માઝા ખત તાણી;
 જાણે દાદણ હું ખેની ખાણી, પડ્યા નો પતો લાગે નહીં રે. ૩
 મનુષ્યા લન્મ ફરી નહીં આવે હાથે, તે તું વીયારી જો ને દલસાયે;
 લેમ સાગરમાં રત્ન ના જો તો, સો ધ્યું હાથે આવે નહીં રે. ૪
 વીસવાસરાખી લજે લય ફારી, તો તરી ઊતરો સિંધુ રે પાણી;
 જાગળ જને કલત્ત જો ધારી તો, પ્રલ્હાદી જો ફેરે પારે મું રે. ૫

પદ. ૨ સુ.

ઘેર આવો તે ગોપી નારે કાલા, જાને દવધાયો શ્રી નંદલનાલાલા;
 તાથ તપી શંખે નાના ફાલા, તો પ્યાલા પાઈ જો પ્રેમ નારે. ૧
 આવો તો જાલીંગ ન લીને, પ્રેમ તણા રસ પાઈ ને પીને;
 દલસડાં ને દરશન રીને તો, તામનો નીરવા ફી જો રે. ૨
 કુમકુમ ફેરા છાંદા રે પરાવું, મોહી મોતી જો ના ચોડ પુરાવું;
 તરી જા તો રણ ખાર જંધાવું, યાલાને ચંધાવું વીવેડ રું રે. ૩
 જીવ થકી ઘણાં ચ ત્ત કરાવું, ઈચ્છા પર ઈચ્છા જો કરાવું;
 મારે હાથે મુગટ ધરાવું. તો મોતી લદાવું ખુપ માને. ૪
 ફેરે પ્રલ્હાદ ઘણું રું રે ફરી જો, હેતને કાલ યદ્યો રે ફરિ જો;
 પુરાહોય તે પૂરવની નાણો. તો, ચૂંપે પી જો રસ ચૂંપી જો રે. ૫

દ્રાગ ૧

રાગ દકનૈ જા જો કનૈ જા મેરો મન માનો કનૈ જા) જો દેરી.
 શ્રી ઘન સ્યામ હો શ્રી ઘન સ્યામ, દ્રાગુન જંલે શ્રી ઘન સ્યામ. ટેક.
 જાળીલ ગુલાલ જોડે ખતિ જાત્રો, રંગ રેલ મચી ગોફલ ગામ. ફાગ
 ગોપી ગોવિંદ ને રાધે રૂપાળી, રંગાળી ડાવત શ્રી જાળી રામ. ફાગુન.

ગોપીકે હાથે ગુલાલકીજોરી, કરપીચકારીલીપૂરનકામ. કુ. ૭૩
આણંદ અંગ ઝિમંગહીજાઓ, હોરીખેલનકીમોરીવિહામ. કુ. ૭૪
ફાગુનનાસકી હોરીચેરમતાં, ગોપી મરન્નદને મુકીરેમામ. કુ. ૭૫
પ્રેલ્હાદકે પ્રભુતુમસે નહીકાં, હાંડતો રાધેપ્યારીનહીનામ. કુ. ૭૬

કાગ. ૨

ફેરાવલાખહો ફેરાવલાખ કરપીચકારીલે, ફેરાવલાખ; દેફ
ગોકુલગામ કીહો ગુનરીરે, ખેલતખેલતનંદનુકેલાખ. કુ. ૭૧
રાધેને કૃષ્ણદોરંગ રૂપાણા, ચમકતઆંચલીઓરેરૂપાખ. કુ. ૭૨
પાડિંમેરૂમજુમજાંઅરઅમકત, ખેલતકુંભમેંગોપીગોવાળ. કુ. ૭૩
કુનકુમકેસરકેરેરેછાંટણાં, જોરઝિઘાયતજખિલગુલાલ. કુ. ૭૪
તાલપેખાલ આંખ ડફૂજાલત, તારદખેનુંખલ્લવતતાલ. કુ. ૭૫
ફે પ્રેલ્હાદકૃષ્ણછબીનીરખત, ઘણુંઘણુંજીવોએગોપીગોવાળ. કુ. ૭૬

કાગ. ૩

ગીરધાદીહો ગીરધારી, ગૌયાંકેચારન. ગીરધારી. દેફ.
પેરધેરપેટલ્લરતફુ પ્રીતમજી, કાંબરીહોડીતેંકારી. ગૌયાંકે. ૧
મામાકેનાસનાસજાએનીકસી, હમસેનીકારતક્યુંગારીગૌ. ૨
કપરીકોર ચોરમહીગોરસ, હમેરીધુંરીયાંતોકારી. ગૌયાં. ૩
મોહનમસ્તલયેતુમમોસે, જાખખતે પીચકારી. ગૌયાં. ૪
હિડતગુલાખખ્યાલમુખગારત, રંગડિઝલતજતિલારી. ગૌયાં. ૫
પ્રેલ્હાદકે પ્રભુઅખકહાંનજોગે, જાઈમીલીસખખીનતારી. ગૌ. ૬

કાગ. ૪

ખલ્લનારીહોખલ્લનારીક્યામોસેખોખતકોખીનનારી. દેફ.
કુરતગુમાનસાંતસાંખીખનકું, નેનુનચાયતક્યુંત્નારી. ક્યા. ૧
ધેરખેડીહમસેખડીખીનતા, મેંગોકુલકેગીરધારી. ક્યા. ૨

(११५)

प्रल्हादकृतकाव्य.

ने ल्हेषु लान जलीसे मे वार, देखिगी मृगत मेरो जितारी. ३
ने मृग नेनी मोसे तु म दारे, तो पराणे मोछिं दु प्यारी. ४
गोप गोपाल जेडे जेक मीलमे, जेक मील अन्नजीनता ठारी. ५
प्रल्हादके प्रलुकोड पलठके, छरर छोर त पीयकारी. ६

शृंग. ५.

नरवर जाल हो नरवर जाल, हो होरी जे जल नरवर जाल. १
यंर मुष्पी यतुरा यली जार्छि, यलकतयां छी जे जलित्वा ज. होरी
गोपीके संग मुरंग छि डायत, प्रजही जे जल नं छनुके जाल. हो होरी
जजील छि ठा जे छाने नल जाल, यंग मृदंग सु गान्त जाल. हो होरी
पुया पुया यं छे सर कु म कु म, पकरत छोर त देवत जाल. हो होरी
हारी सारी श्री नारी सौ जे जल, गाल जल यत देवत जाल. हो होरी
प्रल्हादकाही प्रलुकोड डायत, लर मोती यन डरुं यन पाल. हो होरी

शृंग. ६.

हो होरी हो हो होरी, मोहन मस्त रमे. हो होरी. १
प्रीतम हृषीजीनी पीयकारी, रन भुज जार्छि राधे गोरी. मोहरी
सुख गोपीजन मीली घे खो दु नै यो, रंग की गान्गरी र पे होरी. मोहरी
गोपीले गोठ डोर दे रामो हर, शीर की गान्गरी र डे होरी. मोहरी
रंग की दे ल मरार्छि रंग र सी जे, सज सज प्रीयन लीनं गार्छि लोरी. मोहरी
जालत यंग मृदंग जाल डड, जाल नय जल मसे मोरी. मोहरी
प्रल्हादके प्रलुकोड र गोपि डा, लीरी लीरी लून मयोरी. मोहरी

होरी. १ राग काँडा.

रहे जो रघुवर रंग छि डाये. १ जे होरी.

होरी जे जल दुन जिहारी, जाल नं रायनुके जाल जाल. होरी
गो दुल गामके हो खो यदेदे, दे जो दृष्टाने राधे प्यारी. जाल

સંગ સોખા ખળી લક્ષ્મી પાયા, દેખો સંગ મીલી શ્રી ગનારી. જ્ઞા. ૨
ગોપ ગુલાલકી લરી રેગસીયાં, દેખો સુંદીર કપીયકારી. જ્ઞા. નં. ૩
ચુવા ચુવા ચંદન કેસર કુમકુમ, દેખો રંગ ધીડાવત તારી. જ્ઞા. નં. ૪
પ્રેલ્હાદકે પ્રભુ ખૂબ હી ખેલત, દેખો ચલકત કી સબુકી નારી. જ્ઞા. ૫

હોરી ૨. રાગકાફી.

સોખી ખલકે રેયામ સંગ હો હોરી રે, મેં નડે સે ખેલુંગી એકી કપરી ધાન
ખેની ખલકે શ્યામ સંગ હો હોરી રે. દેક.

એક દીન ચુમના નીકટ ઘાટમે, દેખો ચીરગ જે મેરો ચોરી હોમેન
એકલી લ્યાત લનતી મધુરામે, દેખો જાયત હોર ફી હોરી રે. મે. ૨
ઝગરો મયાવત બુધીરી તુફો, દેખો દધીકો માટ મેરો હોરી રે. મે. ૩
કરસે પકરકે સફુ મેરી ચુંદરી જાં, દેખો માળા મોતન કી તોરી રે. મે. ૪
ગીરગ જે મોતન સઘરી હોર હોર, દેખો ફૂરગે ચુંદર મોરી કરી રે. મે. ૫
પ્રેલ્હાદકે પ્રભુ દેખ મદન લક્ષ્મી, દેખો લીલી લૂલ માંહી રોરી રે. મે. ૬

ભાગ ૨. નં.

જોત્રાના વિલાપ.

પદ ૧

રાગ રસપન્ના કોષિત હીરે એક જીનારાલ મધુનાથ. ૧ એ રસી
હવે ફુંતો રુંકરે હવે ફુંતો રુંકરે, મારો રાલ ચહોરણ પર, હવે ફુંતો રુંકરે
એકો માળ મુખ કરમૈ ગયુંને, પામી દુખ ખપાર;
રોઈ રોઈ લાલકરો લોપનીયાં, નેત્ર વહેળળ ધાર. હવે ફુંતો. ૧
કહો નાથિનુ હવે રુંથારો, તૂંડું મુગને નાંખે;
છાતી લરી લરી રૂપે છબીલી, જલિની સાસા નાંખે. હવે ફુંતો. ૨
પુછે નહિં લવા દેણિં તમને, માંનો માહારા નાથ;
અભિમન્યુ નાંને નહિં ત્યાં, અખળા ઘસતી હાથ. હવે ફુંતો. ૩

(૧૧૮)

પ્રેલ્હાદકૃતકાવ્ય.

કાલ્પણચરણી કાયા થઈ ગઈ, વરવા થઈ ગયા વેર;

પોડ મુકીને ખાચ પેછાડે, કાફાડે રીર નાજેશાં હવે ફૂંતો. ૪

ફું ખપરાધિણ કાલ ન જાવી, લખ્યા લેખથી ચૂકી,

રાત તમો રહ્યા યુદ્ધે ચડ્યા મુને, કોના લગ્નને મુકી હવે ફૂંતો. ૫

પાપી પ્રધિવી મારગદે મુને, જીવત થઈ ગયું ઝેર,

હમો તમો હવે ફ્યાંધી મળશું, સ્નાતનન મનું વેર હવે ફૂંતો. ૬

કોણ મર્યાદા કોઠાર ચિયા, પાડ્યા અંતર ત્રાસ,

ફુરલેખન એ ફુલ પાપીનું, જનને સત્યાનાશ હવે ફૂંતો. ૭

ફું ગોઝારણ ફું ફત્યારણ, બેઠી કંપ વળાવી,

મામા જીનું મૂળ જનને, મુને, પાટા બાંધી પરણાવી હવે ફૂંતો. ૮

પીઝિ જીનું પરસાદન પીરસ્યો, ચાખ્યો નહિં રસ યામ,

હવે વલે મારી રીયારો, રૂઢ્યો માફારો ચ્યામ હવે ફૂંતો. ૯

હવે દરશનિયાં ફ્યારે દેશે, બેરીએ છેડા છૂટે,

પ્રેલ્હાદ કહે કરમે કર દેઈને, કંઠ્યા માધું કુટે હવે ફૂંતો શુંકરો. ૧૦

ઠારખી રત્ન.

સાંતળણ સુંદરી રે મહારી પ્રાણ પ્રીયે તું નાર, સાંતળણ સુંદરી રે વે

કંઠ્યાનું કંઠ્યાંત નેઈને, ઝાંખો પડીયો ત્તૂપ,

જાવડું તું નોફોતો જાણતો, રામ તારું રૂપ સાંતળણ સુંદરી. ૧

મૂખડુ તારું પંદ સરીખું, નેન ચડાવ્યાં બાંણ,

મીકી તારી કામણાગાળી, હર્યો અમારો પ્રાણ સાંતળણ. ૨

વહાલી વચન રૂપાળાં તારાં, મીઠું મુખે તાંખે,

મામાએ મન ગમતું કર્યું, હવે રીંદ નીસાસાનાખે સાંતળ

મનની ઈચ્છા મનમાં રહી ગઈ, ધાત્યું થઈ ગયું ધૂળ,

એકવાર જીવતો આવુંતો, કાફાડું માંમાનું મૂળ સાંતળણ. ૪

શાસ્ત્ર સ્મૃતિવેદ જોયરે, પડીતનનને પુછ,
પ્રેમદાનેતો યેઊભવાહાલો, વ્હાલી મરદને મુછ. સાંભળ. ૫
આહ્વાણને ગાયત્રી વાહાલી, વૈશ્યવેપારે બુધ,
રત્નને તો સેવા વ્હાલી, વ્હાલું ક્ષત્રીને યુદ્ધ. સાંભળ. ૬
ઠાહ્યાંછે વૈદ્યનંદની, રાણોને પરીતાપ,
રાણ્યુદ્ધેથી પાછોવળુંતો, લાભે માહારોબાપ. સાંભળ. ૭
રાણમાં રીપૂઢણવારબુઝેછે, મુકો પાલવ ભાટે,
પાછી પાત્ની નહિંતરવાનો, તેતો શીરને સારે. સાંભળ. ૮
છેલ્લું મળવુંછે માનીતિ, બેલું ખાંડાધાર.

હુયીરું તો આવી મળરું, તૈતો નરવરદોર ઝવાર. સાંભળ. ૯
કેડેથીતોફુલો ખોદાવે, ઘાસાલગયો સ્વ,
પ્રત્નહાદકૃદેલુંતો મળરું, નહિંતર પેલાતલવ. સાંભળ. ૧૦

સાધણ ૧ સી.

રાજા ઉદ્ધવીય મોખતતોડી, બેદરદીરેદીવાનાઝખેરેશી
કાંનાઘડે કદમડીછેયાં, મેરો સીનો ચીરનંદલાલામનધુયોમોરી
બૈયાં. રેડ.

ચીરચોરીકદમચડખેદે, પ્રભુપડપંચી પેલમે,
સખસખીયન મનશામકુંચાતી. કદમનમખડીનસમે,
લ્યો ચીરકડી લલચારે, કદદેખલાયતડૈયાં
મેરો સીનો ચીર નંદલાલા, મનધુયો મોરી બૈયાં. ૧
છલકીનોછલીલા છેલા શાંમન્ને તુમશા સાપ,
મે મકુંલાલકી મારી નનુગદમધકુખાર
તમો શાંમનથી શરમાતા, કદમધરકદેલૈયાં,
મેરો સીનો ચીર નંદલાલા, મનધુયો મોરી બૈયાં. ૨

(१२०)

प्रह्लादकृतकाव्य-

भज भजी भनी लावारी, लंपट मन लजयावे;

में शुनेगार गीरधारी, कोषि घेर नै कुहावे;

तुम जे भागो को ज्ञापुं, भांजन भीरारी हैजां भेरो ३

घेर सासु नन सतपाये, ब्युं देयता पर दाव;

भज जि मर देजि हुंमारा, गोविंद गौवां ब्यावुं;

प्रह्लादप्यार के प्यारे, में पइंतोरे पैजां भेरो लीनो ४

लावणी ७७-

लज्जा लज्जारे दान गीरधारी भेरो लीनो कुलेनया कोरी, थो

री खुंदरदारी देक-

लज्जधार थकी ले तीजरी, तोरी डीडी मेडी नीं;

मंद मंद हसी मोथ मारी, देवानी कर दीनी;

घायल डीनी मोजे लागी तोरी अपरी रंहरारी;

भेरो लीनो कुलेनया कोरी, योरी खुंदरदारी १

जानु जंसी मोह लरेजी, नहिं कामला में कमती;

दार दार सुं स रो पाज्यो, लर भांणी में लभती;

तोरी मोरली में मन लीनो, मोथ लहु जगारी भेरो २

तोरी अछानेन न भइमे, भोर्छी नाछी मन छांड़ी;

लर गुटी लर लुर डी नाभी, लछी घेली हुं गांड़ी-

तोरे अपट अपट थपरी में, मोजे पीन मोते मारी भेरो ३

तोरी लर कुं थर कुं ले छीयाणो, भोर्छी गनंछी पन्नवे;

भोरी छती यन में छपकाती, तोरी छेल सुरत दावे;

प्रह्लादप्यार के प्यारे, तोरी भोहुनी भतवारी भेरो ४

हारणी १

राजा दामोदर जे यानी छी जा डीरे, नीरजुं भोरी भांजि जे देखी-

સાંભળ છેલછોગાળીરે, રાધાતું રૂપાળી. રેદ્ર.
 ચંદ્રમુખી ચપળા ચીત્કરણી, જાંખડી રૂણી જાળીરે. રાધા. ૧
 કામનાં બાણ ફીકીમાં છે કપેરાં, ત્રણુદીમાં તુરફી ત્રાળીરે. રાધા. ૨
 કાપને ત્રાવં ફરી નેન નેજરાં, નીચું બુવો છોરીં ત્યાળીરે. રાધા. ૩
 ગાંડો ને ઘેલો થયો છું કુંઘરણી તરણી ત્યો કરતાળીરે. રાધા. ૪
 ચૈત્ર સરખું ચતુરાતે મુકું, દીકીધી તાખ્યો છે દાળીરે. રાધા. ૫
 પ્રલ્હાદનો પ્રભુ પ્યારી ને પુછે, નજરાં છો કનકુપાળીરે. રાધા. ૬

ગરબી. ર. ભુ.

દુરલભ આત્મ દીવાળીરે, રંગ રાધા રૂપાળી. રેદ્ર.
 જાન છે ભેગ બનેરાવર નજરો, મોતકુરો મતવાળીરે. રંગ. ૧
 પરખી બનણો પરમ નનીરે વાતો, સમને છેલછોગાળીરે. રંગ. ૨
 રાતલે દિનકૂરુ ઘવાયો, કાલું નથી તુલડાળીરે. રંગ રાધા. ૩
 નાચું ને ભયું બુધંતીરે તુલને, તનરફરી બુવો ત્યાળીરે. રંગ રાધા. ૪
 કામને તાપે તાપે માહારી કાયા, તડકાપિયે તુને ત્રાળીરે. રંગ. ૫
 પ્રલ્હાદનો પ્રભુ રંગેરે રમતા, દીકીધી તાખે ત્રાળીરે. રંગ રાધા. ૬

ગરબી. ૩. ભુ.

સમભેને છેલછળીલારે, જડરી માં ફુટીલા. રેદ્ર.
 વાટે ને ઘાટે રીંચળગો કાલેમળ, ચતુરો ફીરજો ચીલારે. જડ. ૧
 લોકડી જાંધી ફુલાળુ મરંછું, દેખે ફરી નનલીલારે. જડરી માં. ૨
 જરી વનરીની બુગતી નભણો, વાલેમ પિંછે વેતીલારે. જડ. ૩
 જે રીલાલોકધી પ્રીતભંમવી, ઢુંગફરી પિંછે દીલારે. જડરી. ૪
 લોકમાં લાનવંધેને મળુયાળ, શાણપણે પિંછે રીજારે. જડરી. ૫
 પ્રલ્હાદના પ્રભુ પ્રાણછો મારા, કાલીલાન પિંછે વીલારે, જડરી. ૬

ગરખી-૪મી.

સમન્નેને મ્હારા સમજી, પ્યારાજો પ્રીતમજી. ટેક.

દુરીનનીગાંદેખી દાઝેબજેછે, હીણાંબેલોકઝખમજી. પ્યારી

નણાનઠારીને સરપણસાસુ, નેઠઝેરીપીટ્યોનમજી. પ્યારી

ફુડીલોકંધેમાફારીફિનમૂકે, ગુણવંતાખાજોગમજી. પ્યારી

જીવનારે ભંમાજીવણજીમ્હારા, કરતાનભરનહીંકમજી. પ્યારી

પ્રત્નહાદનામજી પેણીડોનણોતો, જીવનુંતેપાયન્નેખમજી. પ્યારી

ગરખી-૫મી.

ભુંડોજાગે મુનેત્તવજી, મુઘાજો માધવજી. ટેક.

કોટીકાળથી ફુટાણોફુંકેરાય, દાઝી મુચોફુજીવજી. મુખી

ખોત્તેર કોઠેથઈજળતાજો, નાસેછેનાડીજોનવજી. મુખી

મોતરાત્તજ્યારેમારેમોઘરીયો, ત્રાસમદાવોતવજી. મુખી

સમરપેન્નાણીફુંશરણપજીછું, ત્વેદનથીતારવજી. મુખી

પ્રત્નહાદકહેપ્રભુપાપીફુંપુનો, સમન્નુનહીંસવજીસવજી. મુખી

ગરખી-૬મી.

જીવસરીજેવેહુનાજાવોરે, માધવજી મુકાપો; ટેક.

જંતકાળેકુદ્ધસ્યાસેરેધેસ્યોજાગરોદિવસજન્યોજાવોરે. માળી

ભમનીભમાનીજોમેંતવન્નાણી, ડંડપરેકન્યોદાવોરે. માળી

મેંતોન્નાણ્યુંકદીમોતનહીંજાવે, ચોરજાણોછુંયાવોરે. માળી

ફુજનાદહાડધ્યાજીજીપોફ્યા, ડોલજીજાણોડાવોરે. માળી

પ્રત્નહાદપાપીધણુંગભરાયો, ધીંગાધણીફુંધેધાવોરે. માળી

ગરખી-૭મી.

ફાલારહોવિઠૂલધરજી, જંતકાળનીજરજી. ટેક.

ભુંફુંરેસાચુંકરીભુગધૂતું, કૈકતણોપયોકરજી. જંત. ૧

જ્ઞેષ્ઠનજ્ઞેરે ત્વયંતીનેઋયો, મોહોયો તે મદમચ્છરજ્ઞેરે. જં. ૨
 ડાહ્યાં ઘાલી દુંગી થઈ ધૂણ્યો, દેખાડીલોકોને ડરજ્ઞેરે. જં. ૩
 જનંદેવને મેં હે તે જ્ઞારાધ્યા, મળીનની સાથે મીઠજ્ઞેરે. જં. ૪
 સુખના સીંધુ તમને સુપને ન સમર્યા, નેથી સ્વપ્ની સોસરજ્ઞેરે. જં. ૫
 પ્રલ્હાદ પાપી પેષ્યો તમચરણે, ઘાદ સુણો ધામો ધરજ્ઞેરે. જં. ૬

ગરબીટમી.

જ્ઞાત જ્ઞાપાંદની ફેલીરે, જળયંતાછો જેલી. દેક.
 ગરલયાસની ઘાંટી થી ઊગાર્યો, પીડા પુણ મુકી પે ફેલીરે. જ. ૧
 જનમાતાં ઘાંતજી ઊગાર્યો, પયોધરનાં પયમે ફેલીરે. જ. ૨
 ની ઘાંકરી નરદેહને જ્ઞાપ્યો, જ્ઞધરાદિય સહસેલીરે. જ. ૩
 ઊંદ જલજ્ઞેર જેલના લયમાં, ત્રાસ પગપતો તેલીરે. જ. ૪
 જ્ઞાપો સમાગમ સમરણ સેવા સંત જાયા સુખેલીરે. જ. ૫
 પ્રલ્હાદના પ્રભુ ત્વર પુરનાણં, જ્ઞાંતીલા યુગમાં જેલીરે. જ. ૬

ગરબીટમી.

મૂરજે જનને લેલે માનીરે, હુમી જ્ઞાંછે દિયાની. દેક.
 ફોગટ ફેરો ફેરે જનદાંસુ, લાલ્યેતાં ફેરે ફેલીરે. હુમી. ૧
 મ્હાંડુંરે મ્હાંડું ફેરે જનમિથ્યા, તુડીલાં લોકે જેલાનીરે. હુમી. ૨
 ફેરીયોરી પરનારીને મિંદા, છેતરી સ્ત્રોગપેછાનીરે. હુમી. ૩
 સ્તકળના સાક્ષી શામળિયાજી સપ્તે, જળોછે જંતરજ્ઞેરો. હુમી. ૪
 જમનાં પાટામાં સહજવાઈ, નકું જ્યાનીની શાનીરે. હુમી. ૫
 પ્રલ્હાદ જ્યો પ્રભુ નામનાનેલ, પાછો તરો નદી પાનીરે. હુમી. ૬

ગરબીટ.

થમકે થાંધરણી શી રીત, મારૂડી રંખાની સરી. માણા રામ,
 સરખી દોયરો નો સાથ, મારૂડી રંખાની સરી. માણા રામ. ૧

(૧૨૪)

પ્રેલ્હાદ્દત્તકાવ્ય

રમતેરાં લાગી છે વાર. સાહેબ તેડાં મોકલે. માણસ
નાનીરી નણીના વીર, જખોલા લેઈ વળ્યાં. માણસ ૨
જખોલા માસ છ માસ નનમારો નવો દોહલો. માણસ ૩
પીતળલોટા નખેલ ત્રયા માં

જે મારી જે હાપિ જડાડ્યો, દાતણ કચાં માનશું. મા ૪

ત્રાંખાતે કુંડી જો નખેલ ત્રી માં

જે કુંડી જે હાપિ જડાડ્યો, ન્હાવણ કચાં માનશું. મા ૫

ચૂરણો તે ચોળાં ચુરમાં માં

સોના પાળી જે હાપિ જડાડ્યો, લોભન કચાં માનશું. મા ૬

સૂડી સોપારી લ્યાં જે લસી માં

જે કુંડી જે હાપિ જડાડ્યો, મુખવાસ કચાં માનશું. મા ૭

દીયાણ સમાણ દોલીયા માં

જે દોલી જે પા જડાડ્યો, પોદણ કચાં માનશું. મા ૮

ગરબી ૨

જાવી અનયાળી રાત. જાવી અનયાળી રાત

મારા ચોકમાં રમે સાહેલગીરે લોલ. ૧

મારા ઘરમાં સસચોળ ખુલુંગરે લોલ.

મ્હારી રમતો વેળાએ આંખા ત્રીડી ચાંદ લોલ.

આંખા અગીને નૈસચંડી ઠેડીને નૈસ. મારા ૧

મારા ઘરમાં નાણાદી જુલો નુંગરે લોલ.

મારી રમતો વેળાએ પાણી આંધરે લોલ.

પાણી તરિને તરીરા, ફેલ ફૂડીને નૈસ. મારા ૨

મારા ઘરમાં સસચોળ ખુલુંગરે લોલ.

મ્હારી રમતુ વેળાએ દોળાં આંધરે લોલ.

દોણું છળીને તૈશા, તૈડક તૈડીને નઈશા માફારા ૩

આખે ગમખીઓ બાઈ ચંચીએ લખાવી છે સાથ ખાડડા
સેઠની દીકરીએ.

અથ વ્રજલીલા.

પદ ૧ સુ. રાગસામેરી.

અનીહારેયંચ ઘડેચોરે વહેલવા પેધારત્નેરે,) જેદરી.

અનીહારેચતુર પેધાચારે, માખણ ચોરવારે,

ઘરોઘર ધુમે છબીલોરે છેલ,

અનીહારે પાડા પોળ રોરીરે, મેહેલા મહાડમારે,

ફરેફલુવા ફરેફોગટ ફેલ. અનીહારે ચતુર ૧

અનીહારે ઘરોઘરજેઠીરે, ઘણીમખીગોપીયોરે,

લાઠીલેઈ ફરમાને ફરતી પિચાર,

અનીહારેફારેફાંતો ખાવેરે, બાંધીરાખુંબારણેરે,

લાખેણાને લાગનફાવે લગાર અનીહારેચ ૨

અનીહારે જેવાને સમસારે, અલખેલો અમીધારે,

લાઠીલેઈજાહી વ્રજનીરે નાર,

અનીહારેગિતોરેઅંન્યાગીરે, આપ્યમ્હારે બાંગણેરે,

નીચુંત્તેઈનાઠાનંદકુમાર અનીહારે ચતુર ૩

અનીહારે દયારદીધેલુંરે, શામ સપદે ગયારે,

છહી દૂધ માખણ ખાધુંરે માવ,

અનીહારેખાખડ લગાડ્યારે ચતુર પુંડીયાખણીરે,

ફોડીહોળી છોડીરે મુકીરે ગાવ અનીહારેચ ૪

અનીહારે, જેવામાંતોઆવીરે, ઘણીઘરતણીરે,

(૧૨૬)

પ્રજ્ઞાદહતકાવ્ય.

તારે તંત્રપાડ ને તાળ્યારે નાથ.

ઝનીહારે પ્રજ્ઞાદનો પ્યારોરે, ઘેસો ગોપીજેરે;

— સ્વપંતીએ મડપ આલ્યો હાથ. ઝનીહારે. ચતુર. ૫

પદર. સ્વ. રાગસાંમેરી.

ઝનીહારે મસ્તાના મોરાસીરે, મુંઘો તાહારી માતનેરે;

લીતની ત જાવી કરે છે ઊધમાત,

ઝનીહારે ઠજકો દેઈનેરે, જમો હવે ધાકીયારે,

જૂમો પાડી પાડીને જોરે સાદ. ઝનીહારે. મસ્તા. ૭

ઝનીહારે ગોષાળાને ઘાલેરે, પરઘરમાં ભઠેરે,

— છહીં દૂધ ખવરાવેનેરે જાય;

ઝનીહારે ફોડવેટોળાવેરે, માંડલડાં મફીનેરે.

— ખાલ્યા લેયે તો નારીરે નય. ઝનીહારે. મસ્તા. ૨

ઝનીહારે ધેનુધવરાવેરે, વાછડ પાળીનેરે.

— રૂતા સળી જાવી ઊઠાડેરે જાળ.

ઝનીહારે, સ્નેશઈએ ભગાડેરે, સ્વલમીભણ્યારે,

ગાંડો લુને ફફીએ તો દેછેરે ગાળ. ઝનીહારે. મસ્તા. ૩

ઝનીહારે ચલોણું ચલોવીરે, માંજણ મુકીયુંરે,

— ખિલડાં ખોલાવતો જિત્નોરે જ્ઞાર;

ઝનીહારે લાકડી લેઈનેરે, જીદી ફુંતો હાક્યારે,

— તાઠો લેઈ માંજણ નંદકુમાર. ઝનીહારે. મસ્તા. ૪

ઝનીહારે ખોડ લૂલાયુંરે, ખરેખરી તાહરીરે,

— લુંડી થઈને જિતાડું ત્હારોરે ભાર;

ઝનીહારે, પ્રજ્ઞાદના રચામીરે, સમન્ને શામળારે.

— જિંચો ખાંધી શાંડું ફુંતુનનેરે માર. ઝનીહારે. મસ્તા. ૫

પદ૩.નુંરાગસામેરી.

ઝનીહારે જ્ઞેશ્યાંખ્રજાણારે, જ્ઞેશ્યુંજ્ઞેશ્યુંખોજવારે,
વનીતારુંખોલો કહણવચન;

ઝનીહારે લૂંડુંલૂંડું લાંખોરે, ત્નાબ્યાયિના ત્નામનીરે,
કહોતેયો હરીતમારોરે તનઃ ઝનીહારે જ્ઞેશ્યાં ૧

ઝનીહારે ન્તુઠા અઘડામારે, નસોમતી ન્નણરીરે,
ફોગટ મુનેરીદને પડાવેરે ફાળ;

ઝનીહારે, જડીઅઘડીનેરે નંદને નુકાડરીરે,
ગાડાપાટુદેરી મુલનેરેગાળ. ઝનીહારે જ્ઞેશ્યાં ૨

ઝનીહારે ઝત્યારને પેહેલારે જાઠ નણાં જાવીયારે,
ઠપકોદ્યાનેરે નસોદારે પામ.

ઝનીહારે મારતાલયધીરે, લૂખ્યોલમું ત્નામનીરે,
બાગ મુને બાંધવાલેઈનેરે રાસ. ઝનીહારે જ્ઞેશ્યાં ૩

ઝનીહારે લેલેતમેલતારે, પાએ પડુપ્રેમદારે,
નમ્રથઈને ખોલ્યા શ્રી નદુનાય.

ઝનીહારે, હળયો પજો છુંરે, હું જાગ્યઠદેરભારે,
સાચુંકહો ફોને જાલ્યોતોરે હાથ. ઝનીહારે જ્ઞેશ્યાં ૪

ઝનીહારે ખેલમાં ખેલાડુરે, સાગ્યાદોરી જેચવારે,
અળોખોખો ફહીને હીંચોખેરે ખાળ;

ઝનીહારે, છાનો માહારાવીરારે, રીદરડે ઓફરારે,
ખમા ખમાફહીને વગાડેરે ગાલ. ઝનીહારે જ્ઞેશ્યાં ૫

ઝનીહારે વાત્રીડોનુ વ્હાલારે, લલિતાને લાગીયારે,
તેમતેમનચર ગીતરે ગાથ;

ઝનીહારે પ્રભાતનો ખાસોરે, ફપદને કાણેરે,

(૧૨૮)

પ્રેક્ષાદ્વૃત્તકાવ્ય.

એવી હરજીની જડુળકુળાય. જનીહારે. મોહ્યાં ૬

પદ ૪ મું. રાગસામેરી.

જનીહારે મોહનને ત્નાજીરે, મોહપામ્યાં માનુનીરે,

આથેઈથેઈ નાથે નંદકુમાર,

જનીહારે મધૂરી જનનેરે. નાથો જીણી મોરજીરે,

તેમતેમવ્યાકુળથઈ વ્રજનાર. જનીહારે મોહન ૧

જનીહારે હાથને ત્નાથીરે, નેનુ નથાયતારે,

તાળસુર છેડીને જોજેરે તાન;

જનીહારે જંગોજંગજિહ્યારે રંગ જનંગનોરે,

તુરકીમાં ત્નામનીથઈરે જે ત્નાન. જનીહારે મોહ ૨

જનીહારે ચતુરાજેયોજીરે, ન્હયરાધ્યાતાથિનેરે,

તેલફૂલેજ સુખેલ સૂયાસ.

જનીહારે ગમવાતે જેઠારે જીપણ ત્નાજીરે.

પ્રેમદાજે મુખ્યાં પીમસણારે પાસ. જનીહારે મોહ ૩

જનીહારે રમીભમી જિહ્યારે, કાન કોડામણોરે,

પ્રીત્યેચાન સોંપારીરે સાર.

જનીહારે ફેતે ફરી આપ્યાંરે હરજીના હાથિમાંરે.

પોહપાસુજે સેનમાં ન્નુગતોધાર. જનીહારે મોહ ૪

જનીહારે રામણિયોલુ સૂતારે, વાચુકરે યિનતારે,

જંગોજંગજિપતી આણાંદેસ;

જનીહારે પ્રેક્ષાદનો પ્રતુરે, પ્યારી રંગે રમેરે,

જેવાડુલ ખાંતે ફરતારેજેલ. જનીહારે મોહ ૫

પદ ૫ મું. રાગસામેરી.

જનીહારે રૂંઝાંછો રૂપાળીરે, મુંઘી માયારાજનનેરે;

હવે જન્મે ભૈરું જન્મારેરે ઘેર,
 જનીહારે ભરોદાણુ બુવેરે, ફાલી મારીવાટડીરે,
 હવે જમજીપર રાખોરે મેહર. જનીહારે. રૂઝાંછો. ૧
 જનીહારે પારોઘણીરે વનીતા વિહારમારે,
 ખોળાખોળ નારી કરેરે નંદવાય,
 જનીહારે છખીલી જી મૂકોરે, ફરે મારોછેડલોરે,
 હવેભુવો જાદગડી તરહેવાય. જનીહારે. રૂઝાંછો. ૨
 જનીહારે જીવનાછો જન્મારે, ફાલી જનજિંવારણેરે,
 કામની છો ગ્નાંખ્યની કીકીરે ચાર,
 જનીહારે તમારાને પિનારે ભૂલ્યો ભમુંભામનીરે,
 સુનો મુનેલાગે જ્ઞા સંસાર. જનીહારે. રૂઝાંછો. ૩
 જનીહારે યમુનાને આરેરે, જાલજેલી જાવલ્નેરે,
 સાંભ સમે ફરવા છખીલીરે સેલ,
 જનીહારે કદમની પાસરે, કિત્તારહો કામનીરે,
 દારાપેલી ડાખા ફરનીરે નેલ. જનીહારે. રૂઝાંછો. ૪
 જનીહારે શીખ સલાહ ફરીરે ચતુરત્તાં ચાલીયારે,
 મુકી પ્રભુ મનતણોરે જહંમેચ,
 જનીહારે વારંવાર ભૈરેરે વ્હાલમને વારણોરે.
 ગયાપછે દાસ પ્રેક્ષાદનોરે દેવ. જનીહારે. રૂઝાંછો. ૫
 પદકુંડુ રાગ સામેરી.
 જનીહારે કાળભડું કોચુરે, જાઈ મ્હાડું કાનજીરે,
 જેના વિના જેક ઘડી નરેહેવાય,
 જનીહારે કુંકરકારીરે કીકરની કાળમારે,
 કાંન વિના કાંચકાંચરે પઈભય. જનીહારે. કાળભડું. ૧

(૧૩૦)

પ્રેલ્હાદ્વૃત્ત કાવ્ય.

ઝનીહારે ત્નાણાપર બેઠારે, તોબન તાવે નહીરે,

ચીતડામાં ચેમક ચમકીરે ધાય.

ઝનીહારે હૈડામાંથી ફેફરે ઝન્નળિતરે નહીરે,

બેનીમ્હારો ઘણોડ જીથ ગલરાથ. ઝનીહારે કાળ

ઝનીહારે જાંઘડલી ન જાવેરે, કુતાં સુખ સેનમાંરે,

સુપનામાં લાણુંડું સુંદર રચામ.

ઝનીહારે પ્રેહની પેદનારે, કેમકરીવામીએરે,

જંગોજંગ કઠીણ વાપ્યોરે કામ. કાળજું ૦ ૩

ઝનીહારે જહાવરીઝનીનેરે બેઠીઘર ખારણેરે,

પ્રભુજીપધારે તો માનુરે પાડ;

ઝનીહારે દેરાણીનેઠાણીરે સાસુ સૌકહેરે,

ઘુજીને વળગ્યો કાંઈ વળગાડ. ઝનીહારે કાળ

ઝનીહારે દેવાળા તોપાળારેડાકલાં ઘાલીનેરે,

ઢુંગકરી ધુણીને તરખેરે તોગ;

ઝનીહારે પ્રેલ્હાદના પ્રભુરે કુખડાંને દળોરે,

રંગીલાજી રાંડ રામાનારે રોગ. ઝનીહારે કાળ

ખેચાલ ૧૨૦. રાગભંનેરી.

પે નીયાં તરત ચલી પ્યારી, પનીયાં તરત ચલી પ્યારી.

ચંદ મુજી ચીત ચોર. પનીયાં ાટેક.

ફમધમફમધમખેણાણાખુમખુમ, ઝાંઝરઝમકારી;

ગેનધુધરવા ઘણાણારણઝણઠણાણાફુમકારી. ચંદ મુજી

પીનાસાળુ સોનેરી, ફીસજડી ફોરફીનારી,

ઊરપે ઝરુનેકે તેજ ઝલકતાઝગળળ ઝલકારી. ચંદ મુજી

ફી ની જાડ સોનેરી ફિરાતી જખીયાં ઝનીયારી,

મૃગનેની જાલમસ્ત સીરપેઘડા બુહુડાદી. ચંદ્રમુખી. ૩
મારી તેન તલવાર લગે તખ ધાયલ ગીરીધારી,
અંગો અંગ જનંગરંગ તર ખંસી લલકારી. ચંદ્રમુખી. ૪
ફપટ અપટ સે લપટ ખાપરી હોગે ખ્રબનારી,
પ્રલ્હાદ પ્રભુ સર્વ નીકસ કુંગના મોહની મતવારી. ચંદ્રમુ. ૫

ખ્યાલ ર. બે રાગ લંબેરી.

છોડ કુંગનવા છેલાની, છોડ કુંગનવા છેલાની.
દેખે નગરકે લોક, છોડ કુંગનવા છેલાની. દેકુ.
લાલત નહીં લગાર ચાર તુંમ દેખત ખેઈ માંની;
તોડે ગલેકો ફાર ફાર મોરી ચુંદરીયાં તાની. દેખે નગર. ૧
સુતી જોલે ખ્રબનાલ લાલકુહાં મેં દેખકો દાની,
સુદું બેખનવા તેરો મેરો મન લગાયો દીલબની. દેખે ન. ૨
ફીરકે જોલી ખ્રબનાર પોકાં લ્યા ધર નંદરાની,
માલે મસ્તકોનાર કરા અંગે નાક નિશાની. દેખે નગર. ૩
હસકે જોલે ખ્રબનાથ હાથિસે અદાલ દેખલાની,
મારે નેનકે ધાયખની ખ્રબનાર બે તાંની. દેખે નગર. ૪
પડી પ્રભુકી પાયખડી લલીતા મનલલયાની,
તલ્લ ફૂણકી લાલગોપકી નાલુક વહુ ન્હાની. દેખે નગર. ૫
તલયે કામકે રોગ લોગ લેનેકું તલમભાની
કરત ખ્રબ ક્રિડા એ રંગમે રસખસ રંગાની. દેખે નગર. ૬
સુતો ક્રિષ્ણ મ્હારાન શાંમકુ આણિં તલરતે પાની;
પ્રલ્હાદ પ્રભુકી છબી રમે મોરી છતીયનમે છાની. દેખે ન. ૭

ગરબી ૧લી.

(જોવાં સડલી ચેરણ પર્ષણાગી તું પ્રીતની નારને ઝખે દેશી.

(૧૩૨)

પ્રલ્હાદકૃતકાવ્ય.

સુણાસાહેલી, રુંડરુંડામણિયે ફાંઈ સૂઠે નહીં,
ફરકારી રુંડ, મોહનજીવીનારે મન મુઠે નહીં. ટેક.
કાનુડી કામણગાળોછે, બહુરંગત્તમચો રૂપાળોછે;
જાતિ જાંખડલીનો ચાળોછે. સુણાસાહેલી. ૧
મોહનજી મસ્તજન્યો માતો, મોરલીજોમાં મંગલગાતો,
જેની નેન પડી ફરતો ચાતો. સુણાસાહેલી. ૨
ત્હારું ખેડું પયન મેંતો ખોયું, મોહનને લાળી મનમોયું;
મેંતો જાલ મ્હારી જાતે જોયું. સુણાસાહેલી. ૩
જુમનાં જળ તરવાને ફુંજાવી, જુદરજીને મનમાં લાવી;
તરી પ્રેમ તણી પીગરે લાવી. સુણાસાહેલી. ૪
ગાંડી પઈને ઘરમાં જાગું, પ્યારી તુજને પાજે લાગું;
પ્રલ્હાદતણો પ્રીતમ માગું. સુણાસાહેલી. ૫

ગરબી ૨ જી.

મનમોહનલાલ, મંદીરીજે જાયોતો ફુંડે કયાતડી;
મુને ફુંડે ઘણી, તમ સંગે રમવારે રૂડી રાતડી. ટેક.
મુને મોહરકરી માગ્યાં દીને, પ્રભુ મંદીરીયાં પાવનકીને;
રસ પ્રેમ તણા ચાંખીલીને રે. મનમોહનલાલ. ૧
જુંદીર સેન્યો ઢાળું સારી, ઘરું જાલુષણ જાતિ જફુલારી;
જાંખડલી જાંબુ જાણી જાણીરે. મનમોહનલાલ. ૨
જાલ લાગ લાલોછે નંદલાલા, તપી ઘેર રૂડી લોકં પવાલા;
ત્હારા લખ તણા વાગ્યા લાલારે. મનમોહનલાલ. ૩
ત્રીકમ મુજને જાપો તાળી, રીઘવાંડું જુવોછે ચનમાળી;
મુને લડકાપાજે તુજને લાલીરે, મનમોહનલાલ. ૪
લીડી લાયધી લોગ ધરૂ માવા, બૂજમાં ખણ મીસરી ઘુંજાવા;

તન પ્રેક્ષાદીજો નરી ગાય વાચારે, મન મોહન લાલ ૫

ગરબી ૩ જી.

સુણ રામળિયા, મોર લીયો મેઠી લાગે છે તારી;
જે લાન જની, ઘાયલ કીધી ગીરધારી મત માફી. દેક.
મોહ મંત્ર લરી મોરલી વાગી, મુને વન પકી વસ મી લાગી;
હું તો મધરાતે જાગી ની ગીરે. સુણ રામળીઆ ૧

તજી લાલ મરજીને મસ્ત થઈ, તુજા ધીન થઈને જીતી રહી
મ્હારી લાખ દકાની લાલ ગઈરે. સુણ રામળીઆ ૨
મેઢેણાં ખાતી મુજને કીધી, મોરલી માંસ લગાવી લીધી;
મ્હારાં કાળજાં નાખ્યાં વીંધીરે, સુણ રામળીઆ ૩
મ્હારી નણલ નવ છંદી ફડાયે, જળ તરયા ત્નાત્ની રું જનવે,
જંસી ધર તુજને જોલાયેરે, સુણ રામળીઆ ૪
પ્રેક્ષાદ્વિત પ્રીત મ પ્યારા, જાલ જે લારહો જંતર પારા;
મ્હારી નેનુ પકી નય થાજો ન્યારારે. સુણ રામળીઆ ૫

ગરબી ૪ થી.

હો જાલ જે લી, આંખ તણી કીકીરે ફાલાં કાંમની;
તુરડી નાખી, તરમાવી દીધોરે મુજને લામની. દેક.
લટકાળી લટકામાં લીધો, ફરી દીયાનો મુજને દીધો;
ગુણવંતી તેં ઘાયલ કીધોરે. હો જાલ જે લી ૧
મ્હારા જીવ તણા ન મા પ્યારી, હું તો જીવું નેઈ તુજને તારી;
મુને મંદ હસની નાખ્યો મારીરે, હો જાલ જે લી ૨
મન જોઠે નહીં ધરમાં મ્હારું, મુને જાપર ન લાગે કાંઈ સારું;
મુખ નેઈને જે રીરું ત્કારુંરે, હો જાલ જે લી ૩
મુને ઘડી ન વિસરે તૂં ગોરી, મ્હારું ચિત્તું લીધું તેં ચોરી;

(૧૩૪)

પ્રેલ્હાદફૂલકાવ્ય.

ઘણી કાળજીનું નાખ્યું ફોરીરે, હો જાલજેલી ૪

ગીરધારીને ગોપી ગમીયાં, લેગાંખેસીલોતનનમીયાં;

પ્રેલ્હાદપ્રભુરું રંગે રમીયારે. હો જાલજેલી ૫

ગરબી ૫ મી.

રંગ રસિયાણુ, જાલતાણી ફૂલનીરે રમયા જાયને;

મુને સ્નાન કરી, છેલછબીલા બંસીમાં બોલાવેને. તેક.

ફૂલો પાટ નેઈને બેઠી પાલા, ફોઈ બળે નહીં કાન્યકાજા;

તેમ પધારને નંદના લાલારે, રંગરસિયાણુ ૧

ફૂલોતો કાળીંદીની તીરે નંઈજે, ને હિંમત રાખો હરિહર્યે;

ફૂલોતો રંગભોષનમાં હે રહીયેરે, રંગરસિયાણુ ૨

સાર્યે સાચું ફૂલેને ફરણુ, મોહનજીછે કેવી મરણુ

ગુણવંતાણુ બોલો ગરજરે, રંગરસિયાણુ ૩

પેડી સરાંજને રામળિયો જાવ્યા, ફરી રંગકીડાલુદરતાવ્યા

તલ તાપ નિવાસણ તે કાવ્યારે, રંગરસિયાણુ ૪

પ્રેલ્હાદતણા પ્રીતમ રસીયા, ફરી કામકીડાહરણુ ફરીયા;

પ્રીતબીનતાના મનમાં ચસીયારે, રંગરસિયાણુ ૫

ગરબી ૧૮વી.

રાજદમાયામાં મનડું મોહ્યુંરે, પામરપ્રાણી ૧ જોદેરી.

રંગીલે રાગમાં મેહેલીરે, રાંકડલી રાધા;

હથે ફુણા હમારું બેલીરે, રાંકડલી રાધા. તેક.

ઘડાલાણુ મારા હવે ધયા મધુરાંનાવારી;

મોહી બેઠા ફુબલ દારીરે, રાંકડલી રાધા ૧

ઘડાલાણુ મારા વ્રત મુક્યાં તમો કાડી,

મુને તરયા કુવામાં પાડીરે, રાંકડલી રાધા ૨.

પ્રલ્હાદકૃતકાવ્ય.

(૧૩૫)

ઘાણાણ મુને મરવાનું નડતું નથી ખાનું,
માફ પેડ્યું પતાણે પાનું રે રાંડડલી રાધા ૩
ઘાણાણ હું તો સેવા તમારી કાંઈ ચૂકી,
મુને કોના લડ સેં મુકીરે, રાંડડલી રાધા ૪
પ્રલ્હાદીજ્ઞાના પ્રભુ પિન્નેગે થઈ ગાંડી,
છોગાણે મુને છાંડીરે, રાંડડલી રાધા ૫

ગરબી ૨ ભુ.

જાલજેલે ગારિયું કીધું રે, સઈગર મારી,
માફ સરવસ લુરી લીધું રે, સઈગર મારી. દેક.
સખીરે ઘાણા પિયોગે છટકે મ્હારી છાતી,
મુને બળબળ બળતા થાતીરે. સઈગર મારી ૧
સખીરે મ્હાં ચીતડું ચતુરે લીધું ચોરી,
કાળકાડું તાબ્યું ફોરીરે, સઈગર મારી ૨
સખીરે મુને મોતવિનાફે મમારી,
ઘાણી ખાયે વીઝારીરે, સૈયર મારી ૩
સખીરે પાતળીગાજે પ્રીતડી કીધી પેહેલી,
ગુણવંતે કુરવા છેલીરે, સઈગર મારી ૪
પ્રલ્હાદીજ્ઞાના પ્રભુની વાદજડી ફુંકેતી,
રંગીણે મુકીરોતીરે. સઈગર મારી ૫

ગરબી ૩ ભુ.

કાલુડે કામણ નાંખીરે, કડતલ કીધી,
મોહન માદ ને હું માંખીરે, કડતલ કીધી. દેક.
ખેનીરે બેની મોરલી માં મોહ મુને લાગ્યો,
મ્હારા કાળજામાં વાગ્યોરે, કડતલ કીધી. ૧

(૧૩૬)

પ્રલ્હાદકૃતકાવ્ય.

ખેનીરે મ્હેતો જીવના સારે પ્રીત્યો ન્નેડી,
હવે ત્રિફમ તરછોડીરે, કુત્તલકીધી. કાનુડે. ૨
ખેનીરે મુને હરિધિના જોછું કાંઈ લાગે,
લાણકારા લારે વાગેરે, કુત્તલકીધી. કાનુડે. ૨.
ખેનીરે મુને લોનનીયાં કેમ લાવે,
હવે જિંઘડલી નહીં જાયેરે. કુત્તલકીધી. કાનુડે. ૩
પ્રલ્હાદીયાના પ્રલુપિના રોઈરોઈ જાંખ્યું રાતી,
હું ચમક ચમકી જનતીરે, કુત્તલકીધી. કાનુડે. ૪

ગરખી ૪મી.

રડતી મ્હેલી રંગીલેરે, રાધા રૂપાળી,
ઊઠ્યવળ ના સંગીલેરે, રાધા રૂપાળી. દેક
ઊઠ્યવળેને કેહેતાતા પ્રાણધીધ્યારી,
તેવિનતાને વિસારીરે. રાધા રૂપાળી. રડતી. ૧
ઊઠ્યવળેને રાતદિવસઘાલો રાગે,
તેનચાવેતો નાગેરે, રાધા રૂપાળી. રડતી. ૨
ઊઠ્યવળ રાધા રીસાયે કુહાંન કુરગરતા,
નેની પુંઠે પુંઠે કુરતારે, રાધા રૂપાળી. રડતી. ૩
ઊઠ્યવળ જંધી ઘાલીને વાલમે વીસારી,
તો ફોણવલે હુમારીરે, રાધા રૂપાળી. રડતી. ૪
પ્રલ્હાદીયાના પ્રલુની પાસે હમને લેજ્જે,
કોઈ ઠીક ઠપકો દેજ્જેરે, રાધા રૂપાળી. રડતી. ૫

ગરખી ૫મી.

કોઈ મોહનને મનાવોરે, પાજે પડું છું,
કોઈ જલજેલ્લાને લાવારે, પાજે પડું છું. દેક.

દયાળુજીએ દોષ જમારો કાંઈ નાણ્યો,
 કેમ રંગીલો ચીસાણોરે, પાગે પડુંછું. કોઈમોહનને. ૧
 સમન્નયો કોઈ રૂઝેલો રાજ જમારો,
 હું માનું પાડ તમારોરે પાગે પડુંછું. કોઈમોહનને. ૨
 હું રાંડલીના કરમે નછાલ્યું રતન,
 કરી નાણ્યું નહીં નતનરે, પાગે પડુંછું. કોઈમોહનને. ૩
 લૂલી હું યુકી માફ કરો લલુ લાવી,
 મુને સારી સાન યળાવીરે. પાગે પડુંછું. કોઈમોહનને. ૪
 પ્રલ્હાદીયાના પ્રલુયે રાધા મુકી રડતી,
 મેરૂપી તીયે પડતીરે પાગે પડુંછું. કોઈમોહનને. ૫

ગરબીડુડી.

રાધા તું શીદ રડેછેરે ગુણલેને ગોપી,
 સમનેતો સાર નડેછેરે ગુણલેને ગોપી. ટેક.
 કાનુડો કપટી ભુઠો નનમ ફેરો ઝેરો,
 ક્ષાત્તાનો વિઠ્ઠલ વ્હેરીરે. ગુણલેને ગોપી. રાધા. ૧
 જળીરાત્નજે નખરોતે પંથ ન્યારે આલ્યો,
 પેગદેઈ પાતાળે ઘાલ્યોરે, ગુણલેને ગોપી. રાધા તું. ૨
 સૂદામાજીને સેવાનાં ફળ ફેવાં મળિયાં,
 જન વિના ગાતર ગળિયાંરે, ગુણલેને ગોપી. રાધા. ૩
 સરપેનખા આવી ઘરયા શ્રીરામજીને દૂચી,
 ફરી નાક વિનાની ખુચીરે ગુણલેને ગોપી. રાધા તું. ૪
 પ્રલ્હાદીયાના પ્રલુનો પાડ માનો પ્યારી,
 વળુ નાક કાનઠે નારીરે ગુણલેને ગોપી. રાધા તું. ૫

(૧૩૮)

પ્રલ્હાદકૃત કાવ્ય.

ગરબી ૧લી.

તવરાત્રીમાંગાવાની.

તારીકેડે કઠારો બલીહારી ૭ એદેરી.

સહાય થાને સનખલપુર રાણીરે, બહુચરબજારી;
મેંતો અધમ જોધારણી નાણીરે. બહુચરબજારી. ૧

સ્વર્ગ વાસીનાં સંકુટ કાપ્યારે, બહુચરબજારી;
ધીર થાનક સકુનાં સ્થાપ્યારે, બહુચરબજારી. ૨

માએ મહિષાસુરને માસ્યોરે, બહુચરબજારી;
જેણે રેગુંલનિરેગુંલનસંહાર્યોરે. બહુચરબજારી. ૩

જેણે રક્તતે બીજને રોજ્યોરે. બહુચરબજારી;
માએ ધૂમ્રલોચન ઠંઠોજ્યોરે. બહુચરબજારી. ૪

માએ ચંડતે મુંડને ચોજ્યોરે, બહુચરબજારી;
માએ ત્રિશૂળ ઊપર તોજ્યોરે, બહુચરબજારી. ૫

અંધાસુર તંડાસુર પાપીરે, બહુચરબજારી;
તેનાં મુસ્તક નાખ્યાંકાપીરે, બહુચરબજારી. ૬

દેવાસુર આદે દૈત્ય બાધારે, બહુચરબજારી;
માએ અપરમાં લઈ બાધારે, બહુચરબજારી. ૭

દાસ પ્રલ્હાદનાં હુબ્રજનણીરે, બહુચરબજારી;
સહાય થાને સનખલપુર રાણીરે, બહુચરબજારી. ૮

ગરબી ૨લી.

માએ કુચ્છર વાહન કીધારે, બહુચરબજારી;
રીપુ રૂઢ તરીને પેટ પીધારે. બહુચરબજારી. ૧

માએ ન્નેગણીનાં સાપિને નમાડ્યારે. બહુચરબજારી;
રીપુ રાણમાં પતન પમાડ્યારે, બહુચરબજારી. ૨

ખડગ ખપર ત્રીરક્ત જાલીરે, બહુચર બળવંતી.
 રણે ગાળુ રહ્યાં મતવાલીરે, બહુચર બળવંતી. ૩
 દહીલદળમાં વાળ્યો માગે ડાટરે બહુચર બળવંતી;
 સુર કરે છે સાંત્રી પાટરે બહુચર બળવંતી. ૪
 પુષ્પ વૃષ્ટી કરે છે દેવરે, બહુચર બળવંતી;
 માની સુરીનર મુની કરે સેવરે, બહુચર બળવંતી. ૫
 બ્રહ્માવિષ્ણુ માહેશ્વર જાવેરે, બહુચર બળવંતી;
 માને પુષ્પ મોતીડે વધાવેરે, બહુચર બળવંતી. ૬
 હામાકરો સનખાનપુર રાણીરે, બહુચર બળવંતી;
 ધન જંગતી જ્ઞેરાવર જાણીરે, બહુચર બળવંતી. ૭
 દાસ પ્રલ્હાદનાં દુઃખડાં કાપોરે, બહુચર બળવંતી;
 માને લક્ષ્મિ જનોપમ જાપોરે, બહુચર બળવંતી. ૮

ગરબી ૩૭.

દેવલોકથી દયાળું પધાર્યારે, બહુચર બહુનામી;
 ક્લાસ સેવકજનનાં વધાર્યારે, બહુચર બહુનામી. ૧
 દેરી ગૂંજરાત પાવન કીધારે, બહુચર બહુનામી;
 માગે પ્રત્યક્ષ પરચા દીધારે, બહુચર બહુનામી. ૨
 ભૂપકંબ્યાનો લે લેણે રાખ્યારે, બહુચર બહુનામી;
 માગે કીધો મૂછડીજોં વાળોરે, બહુચર બહુનામી. ૩
 રોહર સનોખ પુર દીવાળીરે, બહુચર બહુનામી;
 મૂળ વરખડી રહ્યાં મતવાલીરે, બહુચર બહુનામી. ૪
 ભડ વૃંધાળ ચોકમાં ખીરાભેરે, બહુચર બહુનામી;
 રત્નજીગમણા ગોખમાં ગાભેરે, બહુચર બહુનામી. ૫
 માનું માનસરોવર ગાભેરે, બહુચર બહુનામી;

(૧૧૪૦)

પ્રેલ્લાદિત્તકાવ્ય.

ધર નોખત ને ઘડીઆળ વાલેરે, બહુચર બહુનામી. ૬

શીર જન્મ ધ્યન્ન ચોપાસરે, બહુચર બહુનામી;

માત કોરી રવિનો પ્રકારે, બહુચર બહુનામી. ૭

દાસ પ્રેલ્લાદે દરશણ કીધારે, બહુચર બહુનામી;

લ્લસાં લામણાં લવાનીનાં લીધારે બહુચર બહુનામી. ૮

ગરબી ૪મી.

દેવી દિનદયાળી કાઠાવેરે, બહુચર બહુરંગી;

શંઘ રોફેરોતે રોફેરના જાવેરે બહુચર બહુરંગી. ૧

ખરી ખેચર વીરહાદ વાગેરે, બહુચર બહુરંગી;

લીડ સેવક નનની લાગેરે, બહુચર બહુરંગી. ૨

મીઝે ત્રીશરણ કુરમાં લીધુંરે, બહુચર બહુરંગી;

રડું રમવાતાણું મન કીધુંરે, બહુચર બહુરંગી. ૩

સુલ્લ સરદાર તું ત્યાં જાવીરે, બહુચર બહુરંગી;

મુકી ખેચરને ભેગણી બોલાવીરે, બહુચર બહુરંગી. ૪

તથાં તોતળાં તુજન્ન કઠાવેરે, બહુચર બહુરંગી;

હીંમળાનને હીંમાયળી જાવેરે, બહુચર બહુરંગી. ૫

કાળી કાત્યાયની કહેવાગેરે, બહુચર બહુરંગી;

જ્ઞાવ્યાં હરસીધને જાંખાયરે બહુચર બહુરંગી. ૬

લ્લકાળીનેખોડીઆર કઠાવેરે બહુચર બહુરંગી;

ધીર ભૈરવને ખેચર બોલાવેરે બહુચર બહુરંગી. ૭

ખેલે ચોસઠ ભેગણી ચોપાસરે બહુચર બહુરંગી;

ગુણગાજે પ્રેલ્લાદિયો દાસરે, બહુચર બહુરંગી. ૮

ગરબી ૫મી.

માજે શોખધસ્યા રાણાજારે બહુચર બહુખેલે;

નેની શોભા તણો નહિ પારરે, જહુચર જહુખેલે. ૧
 કોટી કામ શરી સૂર્ય તેજાભરે, જહુચર જહુખેલે;
 ઘડ ચૂંચાળ ચોકમાં બિરાભરે. જહુચર જહુખેલે. ૨
 ઘણા મોતીના ઘાઘરાઝળકેરે જહુચર જહુખેલે;
 ફિરા રત્નમણી ચુનીયો ચળકેરે જહુચર જહુખેલે. ૩
 શાંભ સાળુકોર ચીનળી વર્ણરે જહુચર જહુખેલે;
 ટાંકી ટીકી તેજ શોભે રવિકુર્ણરે જહુચર જહુખેલે. ૪
 પેઢેરી કંચૂકીને રૂપે ખન્યાં રૂડીરે, જહુચર જહુખેલે;
 ખૂખઝળક ચળક ચળકી રહી ચૂડીરે જહુચર જહુખેલે. ૫
 પારો પીંતણીને લંભીયાં ઝણકેરે, જહુચર જહુખેલે;
 પેઢેસ્થા ધુધરાતે ઠણક ઠણક ઠણકેરે, જહુચર જહુખેલે. ૬
 શેન નેરયાં ને ધુધરીયો ધમકેરે, જહુચર જહુખેલે;
 રમક ઝમક ઝમક ઝમક રીક ઝમકેરે, જહુચર જહુખેલે. ૭
 કુડાં કાંકણીયાણાં જતી ફલકેરે, જહુચર જહુખેલે;
 ખાંધ્યા ખાત્તુખંધ મોતી મણી લળકેરે, જહુચર જહુખેલે. ૮
 પોચી પુખરાલ ને જહુ પારારે, જહુચર જહુખેલે;
 નવવીસ લણે નખલખલારારે, જહુચર જહુખેલે. ૯
 કંઠ કાંટીલી મણીની માખા ઘાણીરે જહુચર જહુખેલે;
 નાકે નપે પેસરતી વાળીરે, જહુચર જહુખેલે. ૧૦
 કાંને ઝાલ દૂલ દામણી રૂપાળીરે, જહુચર જહુખેલે;
 ચોઢોડીયાં છલોતેર મેરંગતાળીરે, જહુચર જહુખેલે. ૧૧
 ઝળેખાર જની ભગમગલ્યોતીરે જહુચર જહુખેલે;
 ઘાળેવાળે પરોવ્યાં મોતીરે, જહુચર જહુખેલે. ૧૨
 જોડ જોડથી જધિક રૂપકીધારે, જહુચર જહુખેલે;

- મધુપાન માંજે પેર લરી પીધારે, બહુચર બહુજેલે. ૧૩
- જેક ચાચરમાં રંગતાળીરમતારે, બહુચર બહુજેલે;
- ફરે ગાંજતાંન ધરા ધમધમતારે, બહુચર બહુજેલે. ૧૪
- ફરે કુદીને ફીંચતાળી આપેરે, બહુચર બહુજેલે;
- વીણાવાંસળીથી ઠીક રાગ થાપેરે, બહુચર બહુજેલે. ૧૫
- જાતિયંગને મૃદંગડર વાંતેરે, બહુચર બહુજેલે;
- ઊઘે ઊઘ રાખ ગગનમાં ગાંતેરે, બહુચર બહુજેલે. ૧૬
- ઈંદ્રચંદ્ર ગરુડ વિધિવિષ્ણુ કહાવેરે, બહુચર બહુજેલે,
- માને સુર મુનિ મોતીડે વધાવેરે, બહુચર બહુજેલે. ૧૭
- ઊઠે જંગથી ઊમંગ રંગ રાતીરે બહુચર બહુજેલે;
- રયયોરાસ જાસપાસ ગીતગાતીરે બહુચર બહુજેલે. ૧૮
- રમી નમી માતગોષે ચડી ગાંતેરે, બહુચર બહુજેલે;
- તોળી લીલાંના લડમાં જિરાંતેરે, બહુચર બહુજેલે. ૧૯
- જપેવરગ સ્વરગ ઊપમારું જાપુંરે, બહુચર બહુજેલે;
- નથી નેડ જોડ થીરકરી થાપ્યુંરે, બહુચર બહુજેલે. ૨૦
- શેષ સ્ત્રાસ્ત્ર પાર રહેનહી આપીરે, બહુચર બહુજેલે;
- શું બળે પ્રલ્હાદીયો પાપીરે, બહુચર બહુજેલે. ૨૧
- પેજ્યો ચરાણરીરણ પુત્ર બળીતારેરે બહુચર બહુજેલે;
- સેવક સીધપુર વાળેરે, બહુચર બહુજેલે. ૨૨

ગરખી ૧ લી.

સિધ્ધનાથની.

સમરૂ સિધ્ધનાથ મહાદેવ, મ્હારે જળાપણાની દેવ;
 તેલે દેવદેવાધી દેવ, કૃપાકરીને કૃષ્ણ મમારાં કાપનેરે. દેક.
 પટેલલોકના મ્હાડમાં, પન્નગધર પ્રીત્યે કહાવ્યા;

સ્વર્ગચ્છાએ સ્વપ્નું દેઈ, કર્ષણીતલુને આવ્યા. સમઃ ૧
 નંદી ગાણપતિને પારવતિ, ભૈરવને ભવહારી;
 છેક સ્ત્રીધ્યપુર જાવી ખિરાબ્યા, શીરપે ગંગાધ્યાસી. સમઃ ૨
 દુકમથી દેવળ ઊઠાવ્યું, ભક્તિ દુવારા ભરેકે;
 ઊગમણું જાદુભૂત બનેલું, ધ્યન પેતાકાકરકે. સમઃ ૩
 ભણાધારી તો ભગમગજળકે, સાબસોને સુંબરોને;
 શાંભ જાણ છે સદાશીવનું, ગુણવંતો ત્યાં ગાળે સમઃ ૪
 સરપતણાંતો ભૂષણ શોભે, શેરોછત્ર શીર ધારી;
 ભૂષાત્રિરેણને ભાંગની બોળી, નંદીની અસવારી. સમઃ ૫
 અર્જુન ડીવા હરને દ્યારે, દુલવાડી બહુ ફાલી;
 બહુચર બેઠી બહાર ઊઘવે, મંમાથા મતવાલી. સમઃ ૬
 ચોરસોદેઈ વામકૂપે છે, ભળભરતી ત્યાં રામા;
 મનમુખે નંદી બને થાંભલા, સૂર્યદેવ છે સામાસ ૭
 કર્મ કરાળી વીપ્રવીવેકી, વેદવેદ મુખમાંડી;
 ઘોર ઘંટ ઘડિયાળો જાંધી, જોકે જલકે છે હાંડી. સમઃ ૮
 સામો મહાડ છે છઠાપદનો, ભુગલને રાવરભણી;
 બલ્લે મહાડની વચે ખીરાળે, ધારતણી ધણી જાણી. સમઃ ૯
 મહાડ તણાતો માળીએ ત્યાં નોખી નોખત બાગે;
 ગેખી શંખની થાય ગરબના, ભૂતપ્રેત ત્યાં ભાગે. સમઃ ૧૦
 જારણીનો ચરધોડો ભજરો, ભેવાસફુડો ભજરો;
 પ્રજ્ઞાદપ્રભુનું ભજન કરી, ભક્તિ ભોળાની ભાગે. સમઃ ૧૧
 ગારખી. ૧લી.

ભાણંદો ભઈનો અઘડો.

રાગ (કંસરે રાયને ફેલાદેરેકાંના.) એ દેરી.

(૧૪૪)

પ્રસ્ફાદકૃત કાવ્ય.

લાલીરે રે હેવાદેતું મારારે લાઈને,

હપેરે આપું છેલડો ત્હારોરે સાઈને. લાલીરે. ૧

ન્યારે રે ત્યારે જાળતસવારે નતી, કુડીરે ત્હારા પેરવીરો

કુડીએ ત્યારે ખોટા સમ આતી. લાલીરે. ૨

આતરે તુંડી નનગોલતર લાળી, ત્રીકમ છુપે આપીતું નેરે તા

વાંસેરે ફેરે ઘંઠેલો ધનમાળી. લાલીરે. ૩

તોડીયાનાં લાલ ફરીરે ચાલ્યાં, આહરત્હારાં જનમઆલ્યાં

ઘણુંરે ત્હારા ધુંધટે ઘર ઘાલ્યાંરે. લાલીરે. ૪

નત્યોરે તારા ખાપેતી ઝલકાવી, તેવુંરે ત્હારી માનું ધાવણા

તેવુંરે કસુંજ કાપાળુંરે. આયીરે. લાલીરે. ૫

ખૂણેરે ઘાલી ખોલી નણું ખીલું, પધારો હવે પીયર લાલીનું

અરણાવું ત્હારા ખાંધયનેરે ખીલું. લાલીરે. ૬

હપેરે તુને ફેરે ફેરે શાંડી, સુખેરે રહો મરનદોરે છાંડી

પ્રસ્ફાદના પ્રભુનું ઘર માંડીરે, લાલીરે. ૭

ગરબી ૨ જી.

નણદીરે આપડાં નવછંદારે ફહાવો,

શાણીરે બ્હેન સાસરીયેરે જયો નણદીરે. ૧

ઘણુંરે ખોલો જમણીપર ગાણું, બુલડલી તોતપ ફરીયેરે ઝાઝી

દેખ્યારે પિનારીદ મરોરે દાઝી. નણદીરે. ૨

ખોલ્યારે પુંઠે ખોલાવોરે આશું, લક્ષણતમ ફેતાં ફેરે લાલું

ચંહુરે ખધું સસરાનુંરે પાલું. નણદીરે. ૩

નપિરે તમને ફીડિછેરે નમતો, ખુંધારે લાઈલો નઈ નાં

ખમતો, ઘરનોરે ઘણી તમને નધી ગમતો. નણદી. ૪

સાસરીયાંતી માયા હપેરે છોડી, રહ્યારે પ્રીતજીવણુંરે બેડી,

શાણીરે રુંહીડો ગાધુર ગોદી, નાણી. ૪
તત્ત્યાંરે તુંને ત્વરપારે રેલાળી, તેથીરે રુંધીખેયુંરે ઘોળી;
બિમ્બર મ્હારે ફેડે રૂઢારે ફોળી, નાણીરે. ૫
મ્હોટીરે મળી માખાપનેરે ખામી, ફીણારે ધયાં નાણી ફરમી;
સારોરે લાગે પ્રલ્હાદનોરે સ્વામી. નાણીરે. ૬

ગરબી ૩જી.

તારેરે ખમ તાલી તલુરે તાખો;
પુછુંરે તેમાં પથરા રુંરે નાખો. તારેરે. ૧
તીયુંરે જ્ઞેઈને નાણી વધારે વાણી, સમનણનાંછે સાગરવડુ
પાણી; જ્ઞેજ્ઞેરે ફોઈવાત નથીરે જાણી. તારેરે. ૨
સોગન મુકી સંપીનેરે ચાખો, તાલીરે જ્ઞેફવચન મુનેરે જાણો
જાપણ જ્ઞેને વીઠ્ઠલછેરે કાણો. તારેરે. ૩
જ્ઞેફેવુંરે ફહીને ફસ્યાં નાણી ત્યાળી, જ્ઞેજ્ઞેઈને તેલીડી રુંરે
તાળી; જાણેરે સાંજે જોલાયો વનમાળી. તારેરે. ૪
કાલીરે મુને જાખધકીરે તાલી, પાતલડીનો પિસામોરે લાલી
બિહોરે પ્રેમ અંતરનોરે તાલી, તારેરે. ૫
જ્ઞેફરે વચેજેરે તલાં જાણો, ફવેરે સુખમનગમતારે માણો;
તલેરે પાપી ફુટે લેઈ પાણો, તારેરે. ૬
પુરાંરે સુખપ્રીતમતારે પામી, ફરીરે નાખ્યાંકાને જાફરે કામી;
સાયોરે ધણી પ્રલ્હાદનોરે સ્વામી. તારેરે. ૭

ગરબી ૪થી.

નખરાંરે તમે મુકો જા નંદલાલા;
જાણીરે તાહારી જાખ તણારે ચાખા. નખરાંરે. ૧
ફવેરે તમોજાન નથીરે કાલા, વારયુંરે માનો પ્રભ તણારે વાલા;

(૧૪૬)

પ્રજ્ઞાદૃતકાવ્ય.

પદ્મડોરે પરનારી તણારે પાલા. નખરાં રે તમે ૧
રોકીરે રાખો રણમાં રાગે સાંડ, બઘડોરે ફરો ભુવણ ભુરે ભાડ
લાભુરે મંડન્કાની ફું વફુવાડ, નખરાં રે તમે ૨
બની રે બારે વાટ ભુંડું રે લાખો, પેહેલી રે ગાખો પ્રેમઘાની રે
સાંખો, ભગુદી ભરી ભુરકી રુંડે નાખો. નખરાં રે તમે ૩
નાખી રે બિરહાં પિને સુખ સારો, ભુવણ ફરી ભડુંડારે ડારો,
મીઠું રે બોલી જાંખડલી રે મારો. નખરાં રે તમે ૪
ઝૂડી રે પાડો ને બનને રે બટકે, માયારે મુડી છેલ પછે રે છટકે,
ભાંમનીયો તો પુંઠે પુંઠે રે ભટકે. નખરાં રે તમે ૫
એવું રે સુણી જલબેલોરે ફરીયા, બેલરે ફરી બેલાડુરે ખરીયા,
પ્રજ્ઞાદનો પ્રીતમ રંગરસીયા. નખરાં રે તમે ૬

ભાગત્રીભ્ને.

અયસિદ્ધ પુરનો ગરબો.

રાગ. ૮ સાંડ સાંડ રે સુરત રોફેર મુંબઈ જલબેલી. એદેશી
સાંડ સાંડ રે સિધેપુર રોફેર, સુંદીર બહુ સાંડ. દેક.
સુંદીર સાંડ છેલછોગાળું, રંભુત મનડુ ધાયરે,
સરસ્યતિ ભ્યાં માત છોગાળી, નીકટ બસત મમાય સુંદીર
વીરંચિ તનયા ધાસવસે, નેના પ્રાક્રમનો નહિ પારરે,
મહાવીર વડવાં નલ જાલી, નાખ્યો સીંધુ મોભર સુંદીર
કાર્તિક માસમાં કુંભાશિકાનો, મેળો જતિ ભરાયરે,
જૂબ જૂબ ભ્યાં જૂબી બની છે, માનુની મંગળ ગાય સુંડ
પ્રથમ રાંધ પાટણી જાવે, શોખાદીયાં નામેળારે,
ઘાંચી ઘાંચ ભયરણા જઢારે, ભંગી લોક છે ભેળા સુંદીર

પછે પધારે પદમપરીને, ગેડાગરદીનગાળેરે,
 સરસ્વતિને શ્રીકૃષ્ણ ચડાવી, રૂપૈયો બિછાળે. સુંદીર ૫
 જમદાવાદીવીરભગામી, ફડી ફાઠીયાવાડીરે,
 દેશદેશના શંઘળ આપે, કોઈ ઘોડે કોઈ ગાડી. સુંદીર ૬
 વાંણ ત્વરી વેપારી આવે, મન માને ત્યાંહાં મ્હાલેરે,
 ઘરણી પોળના ઘાટે ગરબે, દરફુકાનો ઘાલે. સુંદીર ૭
 ગાંધી વાણીયાલાલ ત્યાંણા, લંબવારાને બેલનીરે,
 ફુકાન માંડી દરબુ બેઠા, ઢાલગરાને ઘોળી. સુંદીર ૮
 કુલાલને કુંદોઈ ફાપડીયા, વાસણના વેપારીરે,
 પાલ ઠોકીને પરવા પડીયા, વોહોરા ત્યાં હજગારી. સુંદીર ૯
 મહંમદ ખલીને તૈયબખલી, યળી તરવાડી રંકશાળીરે,
 બકલો વોહોરો બ્હાર બિડાયે, ઘોઘુની ગત્યન્યાડી. સુંદીર ૧૦
 ચુની ગરા ચોકરી ચોરડા, દલાલ દોડે ફુગારે,
 સફરી સોદાગરને ફાઠીયા, મૂળાવેચે મુંઘા. સુંદીર ૧૧
 અલમેરી અંતર લઈ બેઠા, તરેહ પારનાં તેછેરે,
 દલી શેહેરની આવી ફુકાનો, રંગરમકડાં વેચે. સુંદીર ૧૨
 મનુષ્ય પુરમાં માયતહિને, દુરબુધ્ધિ બહુ બેરે,
 ફાકરે પીના કોળીરે કપરા, હાંકી ફુજાબોલે. સુંદીર ૧૩
 લીડ મચ્છી તરપુર તરતર, પાર પડે કોઈ પુરારે,
 જોહવામાં કોઈ હું પડે તો, ચગદાઈને પાય ચૂરા. સુંદીર ૧૪
 શંઘ તણું સેતાન કામછે, શુઝાં ગંઠીયા ફાપેરે,
 બુલમી બુગારી ભંગમ આપે, પહુડાય જેમના પાપે. સું ૧૫
 પોળે પોળે છે પોલીસ ચોકી, પુરવીયા દે પેરાંરે,
 મકરાણી મલખૂત ખરાખર, અંધળાને ના વેરા. સુંદીર ૧૬

(૧૪૮)

પ્રેલ્હાદકૃતકાવ્ય.

ફોલધારતો ફરે શંઘમાં, બ્જુલમીનનને જાણેરે;
જવળા સવળા બંધે બાંધી, કૈક કેદમાં ધાલે. સુંદીર ૧૭
રાતદિવસરખવાળ ફરેછે, રૂપરાજેઈ સમરીરે;
ગોવળા લંગીનું ગરલુ રહ્યુંછે, રણસિંગુ ચોકેર. સુંદીર ૧૮
લાલલોકલેઈ મયે મંડળી, સુરગ ન માંછાનેરે;
જાંઝડકુટોલક ને ઝાલડી, ધીનાકુધીં ધીન ચાલે. સુંદીર ૧૯
ને નેકારફરે બ્જાણુ, બ્જુનીના બ્જગાયેરે;
જગરચંદનને શ્રીફળ સોપારી, લળીચળી લોકવધાયે. સુંદીર ૨૦
પુનમને દીન પેરોડિયામાં, સઘળો સંઘમ પાવેરે;
ગંગાયુમના જડસહ તીરથ, માને મળવા જાયે. સુંદીર ૨૧
સરવ તીરથનો સંગમ ભાળી સૌકો કરતા રત્નાત્રે,
સોઘળાતલને સુરભી સુચચ્છી, દેવિપ્રોને દાન. સુંદીર ૨૨
પ્રેમધરી સોપારે જાવી, નીરમળભળમાં ન્હાયરે;
શો મહિમા કુંડુ સરસ્વતિનો, પાપી પાવન થાય. સુંદીર ૨૩
કોઈ સ્વ્ય ને કોઈ દીકરા, માની પાસે ભાગેરે;
પ્રત્યક્ષ પરચો મંમાયાનો, જ્યાં લૂતાવળ લાગે. સુંદીર ૨૪
ધૂળાધૂળા ધમધમી રહીછે, ડરબ્રાહ્મણ દેખાડેરે;
ચેરકના તો ગ્રહી ચોરના, કડાઝુડમાં ફાહોડે. સુંદીર ૨૫
મેલું ચોષ્ટું ગતે ધાલવા, શ્રાદ્ધ રૂડાં સારોરે;
મહાપ્રેતને મુક્તિરે જાપે, પ્રત્યક્ષ માનો પારો. સુંદીર ૨૬
મોક્ષ પીંપળે પાળીરેડી, સૌકો લાગે પાયરે;
ગોરફરેકે પૈસા જાપો, પીત્રી સ્વર્ગે ભથ્થ. સુંદીર ૨૭
જિનેયાળ જહુ જારામાંડી, જેઠા ફાલો ફારે;
દેવીને રે કોઈ દીવા ચડાવો, જેમફરે પોકાર. સુંદીર ૨૮

મગરૂપી મન્તાનાબ્રાહ્મણ, જન્યજાંમનાજાપેરે;
 કુંડકાચલી કરમંત્રેલેઈને, હડીયો કરતા જન્યે સુંદીર ૨૮
 હજાનોક હજાબહુ કરતા, કુંડ મુખકહેવાયરે;
 સરસ્વતિને શ્રીકૃષ્ણચડાવે, ગોઠળીપરસનધાય સુંદી ૩૦
 જાપુને જ્ઞાસરવાદેઈછે, ઘણાસડાગાવેરે;
 કરપણનીતો ફેડેરે પડતા, મરાકરીજેળીડાવે સુંદી ૩૧
 ઘણાથે કુતો ઘાટકરીલે, કરકુંડનીધાળેરે;
 ધાપે જરીને પીઠે ઠોડે, તે જંખાના જાલ સુંદી ૩૨
 બ્રહ્મલોચન ત્વારે જહુચાલે, ધીંગીધો બ્રાહ્મણડેરે;
 પાત્ર પડીયો પંડ્યોલેઈને, કરતા દોડાદોડ સુંદી ૩૩
 ત્વાત્વાયસી બરફીપીંડા, દૂધપાક મરાજ પૂડાને;
 મન્નપેડે મગાદગનીન્નેડે, કરડે કાચા મૂળા સુંદી ૩૪
 પંડ્યાજીનાં પેટલાણાણાં, તે સાવ નન્નપેરે;
 તનીઢીઈને તંખાચાલ્યા, જકળાજેથી ફાંકે સુંદી ૩૫
 પછે કોઈનાં પેટ ચડેને, જાડે જઈ જઈ વાકેરે;
 સુંડસવા જનમોને મરયાં, માયા મ્હાત્મમદ્દાકે સુંડ ૩૬
 જિંદુસરોવર બહારજનીછે, જ્ઞાનવાણ્યને ઘાટેરે;
 જન્તાનીને જ્ઞાન ઊપને, રત્નાનદાનને સાટે સુંદી ૩૭
 મહા મહાત્મછે જહુજ્યાકેર, સૌકો કરતા રત્નાનેરે;
 વિધિસહિત બ્રાહ્મણને વળતાં, દેસોગ્રણનું દાન સુંડ ૩૮
 જહુકામછે જિંદુતીરથનું, જખરીનેની જુગતીરે;
 ગયા બ્રાહ્મ સૌ ત્યાં સરાયે, માની કરયા જુગતી સુંડ ૩૯
 કૃદમપિતાને માત્ર દેહુતી, જમ્ન્યા જુગદધારરે;
 માતાજીને મોક્ષ જાપયા, કપિત્રદેવ જયતાર સુંદી ૪૦

(૧૫૦)

પ્રેત્કાદૃતકાવ્ય.

ખૂબ ખૂબી છે ખાખ ચોકની, ન્યાં નેગીની નતોરે,
સાધુ નમે શીરો ને પુરી, જખરી પડી નમાતો. સું. ૪૧
તપસ્વી લોક સફુ ત્યાં વસે છે, જતિહરિનનકુતારે,
ખાણ સન્યા ઊપર કોઈ જળિયા, સોડતાણી ને સુતા સુ. ૪૨
જંનવિના કોઈ ફેરે જીદારી, કડાક લાંઘણો ખેંચેરે,
કોઈ ફૂડીલા ખાંધી ફિંચકો, જિંધા માં યે ફિંચે. સુંદર. ૪૩
કૃદમ મુનીના કૃદમ ખાગમાં, શીતળવાય સુગંધરે,
દરિદ્રાન કરવા સૌકો દોરે, વૈષ્ણવકેરાં વૃંદ. સંદર. ૪૪
રામ ચોકમાં રંગ ઊડાયે, ગદાખની ગુલઝારે,
લીડાલીડ ત્યાં મચે મનુષેની, લોગીન ઝીલેલા સુ. ૪૫
ત્રૈણ વડે તલવીલ ખરાખર, રહીયત ચાલે રેંદરે,
ફરસાં વાળા ફેરે ફાંકડા, ગારદીલોકની ગેટ. સુંદર. ૪૬
વ્યાસલોક યાલ્ન લેઈ ખેઠા, ઠીક ફુંજરી ગાયેરે,
મલ્લ ફેરે કોઈ માણ ઊપર, બંકા ખહાર ઊડાયે. સું. ૪૭
ગરીખ ખીચારાં લગત લીખારી, જંનવિના અપિડતારે,
જિંધા માં યે જિલ્લાં રહીને, રાગખેંચીને રડતાં. સુંદર. ૪૮
નવીપાડીમાં નાતલમે છે, ખફુ ખાહ્મણાની ખેરે,
સોમણનાતો ખને લાડવા, દાળતાં ખડાં તેર. સુંદર. ૪૯
જો દિયો ની જખૂર વસ્તી, પુન્યતણો નહિ પારે,
જંખા સરખી ઈષ્ટ ખિરાલે, જલ્લરલ્લેલંડાર. સુંદર. ૫૦
મધ્ય શેહેરમાં ગોવિંદભાઈવ, નીરખે નરને નારે,
ગૌર સ્વામ ત્યાં હાં ગાજીયા છે, સદ્ગુણમણોદ્ધાર. સું. ૫૧
ભરીપરીનાં નીશાલ જખડે, જખખખદે જખકારે,
ચોખીયાં દીનાં કમાડ ચખડે, શોલાનો લંદિંપાર. સું. ૫૨

મોર મુંગર મકરા કૃતકુંડળ, સરસધનપાશાણગારે;
 નીગે રંજો એમ તક્કી પોકારે, ગોવિંદબાજયોજાદારસુંખ
 ફાંડીરે તકતા ગજાસગુલાબી, સરસજાંઘીછેછારે;
 પાલાં જાગણ પ્રસાદેયે, નડીપીતળનીપાર. સુંદર ૫૪
 ત્રીને માણપર ટફોરખાનાં, ધીનાકધીં ધીંનયાગેરે;
 ગેખી ઘંટની થાય ગરજતા, ભૂતપ્રેત ત્યાં ભાગે. સુંદર ૫૫
 ધંન ભાગ્યને જીવનનમીયા, સ્ત્રીપદ્મેન્નમાયાસીરે;
 સરયતીરેપનું સાધન પામ્યા, કોણખીચારીકરિતી. સુંદર ૫૬
 વીધધરજાખતાં વીરામપામે, ફલ્લરમુખભયહરીરે;
 મહા મહાત્મશું મુરજ વખાણું, મંદમતિછે સ્ફારી. સુંદર ૫૭
 સરયકુવિવૈષ્ણવને ચંદુ, કોઈનયરશોરોષરે;
 નાકકરો સૌ મ્હેર જાણીને, દરધવરણનાદોષઃસુંદર ૫૮
 જોદીચ્છાબ્રાહ્મણ જરજકુંડુ, દુરે નાકિંકાંઈતાળરે;
 લક્ષ્મીજાઈનો લાડકડોડું, કુંઘારામનોખાળ. સુંદર ૫૯
 ગાંડાઘેલાગુણહરીતા, કોઈનકરશોવાદરે;
 સેધક સ્ત્રીધપુરવાળો કહેછે, પામરજનપ્રેલ્હાદ સુંદર ૬૦

ગરખી-૧લી.

રાગાલકયાલધી ગાવાનો ૭

જાલે રથ લેઈને શીદ જાંઘ્યારે, અકરૂડળ;
 તમોને કોણે જાંઘી તેડાવ્યારે, અકરૂડળ. ૧
 મામાકુંસેકેમ મોકલીયારે, અકરૂડળ;
 શું નેઈ છેલછબિલો છળિયારે, અકરૂડળ. ૨
 બેજીવણાલુનેલેઈલશોરે, અકરૂડળ;

(૧૫૨) પ્રેલ્હાદકૃતકાવ્ય.

તોતો ખરાખગાળોખારોરે, જનકડડળ. ૩
રોફળફળને નિસાસા નડરોરે, જનકડડળ;
તમારે ઘેર પીટણીયો પડરોરે, જનકડડળ. ૪
ફેફ ન્યુપંતીના જીવલશોરે, જનકડડળ;
તમારું સ્તાનું ફફો ફેમ પારોરે, જનકડડળ. ૫
ફળ્લુ ફાંજે પિયાર જાણો મનમારે, જનકડડળ.
જમોને તેભરેડાણાં તનમારે, જનકડડળ. ૬
કાલીડો મુકે જમને વનમારે, જનકડડળ;
રોઈ રોઈ લાહ્ય ધઈ લોચનમારે, જનકડડળ. ૭
રડે સૌ રામા ત્યાં રીશનામીરે, જનકડડળ;
મુકી નજો પ્રેલ્હાદળનો સ્યામીરે, જનકડડળ. ૮

ગરખી રળ.

ધ્યાણું ઘગો ફવે ફાંઈ થારોરે, દીનજંધુ;
ઝેરીલો ઝે તમને લેઈ નીરોરે, દીનજંધુ. ૧
જંધરમી ઝે જનકડડછે હીણોરે, દીનજંધુ;
જીવણળ પિયાર કરને જીણોરે, દીનજંધુ. ૨
જનકડડ જતિ દગામાં જાવ્યારે, દીનજંધુ;
તેડું કંસ કાળનું લાવ્યારે, દીનજંધુ. ૩
નળયાનું મસજું છે ત્યાંથીરે, દીનજંધુ;
જાયડો લાવ લાણોલપર ઝ્યાંથીરે, દીનજંધુ. ૪
મોહનળ માંધે ફરે છે, મારારે, દીનજંધુ;
છખીલા છાકીરું નજો ધારારે, દીનજંધુ. ૫
તપે છે માતપિતાપર તડકારે, દીનજંધુ;
સંતારે લીતરમાં થાજે તડકારે, દીનજંધુ. ૬

જીવણાં જીવનમ જીવું ન જીવે જીરે, દીનખંધુ;

જીવણી જીવે જીવન ખોઈ જીરે, દીનખંધુ. ૭

કૂડો છે કુપેરો કંસ હરામીરે, દીનખંધુ;

સમજણા પ્રજ્ઞાદૃતના સ્વામીરે, દીનખંધુ. ૮

ગરબી ૩ જી.

રામા રોઈ રોઈ રથડો જાલેરે, ઘનનારી;

સૌની જાંખે જાંસૂ ચાલેરે, ઘનનારી. ૧

દારા દુઃખ દરીજામાં ડૂબીરે, ઘનનારી;

જાજણા રથ રોકી રહી જિત્તીરે, ઘનનારી. ૨

ફોઈ જી પાછળથી રથ પેડડ્યોરે, ઘનનારી;

જીવંતી જીર જીરથી જાડડ્યોરે, ઘનનારી. ૩

ફોઈ જી પેડડ્યું પીતાંખર તાણીરે, ઘનનારી;

ફોઈ વચમાં જોડી ઘનરાણીરે, ઘનનારી; ૪

નારી ગ્રહી નયનીનું મોતીરે, ઘનનારી;

રસિલા સામું જીવે જીવે રોતીરે, ઘનનારી. ૫

લલિતા લાલ મરજા લોપીરે, ઘનનારી;

જળથળ જુરે ગામની ગોપીરે, ઘનનારી. ૬

છેરી કાંથો મધુરાં વાળોરે, ઘનનારી;

ગોપીયો દે જાડડ્યું ગાળોરે, ઘનનારી. ૭

વળતાં ફરી જી પાંચડીયોરે, ઘનનારી;

દાસો જાઠ દિવસનો દિધોરે, ઘનનારી; ૮

વચન દેઈ પ્યાનાથિનું ન્યારારે, ઘનનારી;

પંચાસ્યા પ્રજ્ઞાદૃતના પ્યારારે, ઘનનારી. ૯

- નમેરા નાપિ કહો કેમ નાવ્યારે, ઊધવલ;
 વાયદા વીત્યાવળી ચિતાવ્યારે, ઊધવલ. ૧
 ફરી ગાયું પાણી પ્રેતુના પેણમાંરે, ઊધવલ;
 રંગીલે મુક્યાં રખડતાં રણમાંરે, ઊધવલ. ૨
 દયાળુને દયા કાંઈજે નાવીરે, ઊધવલ;
 ખાવરી બ્રીલની નાર બનાવીરે, ઊધવલ. ૩
 છબીલે હવે અમોને છાંડીરે, ઊધવલ;
 કાંન રહ્યા કુજલનનું ઘર માંડીરે, ઊધવલ. ૪
 ત્રીકમે મુક્યાં હવે રણવળતાંરે, ઊધવલ;
 કાળભનં કુણાં બહુ કુજકળતાંરે, ઊધવલ. ૫
 લોચને મારી કસ્યાં છે લુલારે, ઊધવલ;
 રોઈ રોઈ પડ્યાં આંખમાં ફૂલારે, ઊધવલ. ૬
 હવે તો જીવ હમારા નરોરે, ઊધવલ;
 તારૂણી તરફડતી સૌ ગાસેરે, ઊધવલ. ૭
 વફાવીડે વીખડાં શું નહિં દીધારે, ઊધવલ;
 હવે તો આંખે આંધળાં ફીધારે, ઊધવલ. ૮
 ચપળા હવે આંસુડાં ચાલેરે, ઊધવલ;
 ચિસારી પ્રજ્ઞાદલુના વફાલેરે, ઊધવલ. ૯

ગરબી-૫મી.

- જીવપર નુલમ કસ્યો ન નેઈયેરે, જીવણલ;
 રાંકડાં અમો રખજતાં રોઈયેરે, જીવણલ. ૧
 પ્રેતુ શું મારી પ્રેમની પાળીરે, જીવણલ;
 માંજીયાં દીંચણમાંથી દાબીરે, જીવણલ. ૨

પ્રેલ્હાદકૃતકાવ્ય

(૧૫૫)

- અપંગાં કસ્યાં ફરી તેં જમનેરે, જીવણજી; ૩
 દયાળુ દયા ન જાવી તમનેરે, જીવણજી. ૩
 પ્રેમિ મતો કહેતા પ્રાણપી પ્યારીરે, જીવણજી;
 ક્હાલીડા હવે કેમ વિસારીરે, જીવણજી. ૪
 સોડ્યનો ઘાય સ્યામળા સારીરે, જીવણજી;
 મને રું વિના મોતપી મારીરે, જીવણજી. ૫
 લેરી ને હોયતો પેઈજે વાઘીરે, જીવણજી;
 કરે આ ક્યાંહાં નઈને ફરી જાઘીરે, જીવણજી. ૬
 જાહોનીશિ વિચાર મનમાં સાંધુંરે, જીવણજી;
 પેટકાટ્યુને પાટો ક્યાં બાંધુંરે, જીવણજી. ૭
 વાડનો કાંટો થયોછે વેરીરે, જીવણજી;
 કાળજે અડ્યો અંગારો ખેરીરે, જીવણજી. ૮
 નભર કાંચે કરો નંદનાલાલારે, જીવણજી;
 વીલ્નેગી પ્રેલ્હાદજીના વ્હાલારે, જીવણજી. ૯

ગરબીકૃત

- પેધારો પ્રાણજીવન પાતળિયારે, પ્રીતમજી;
 ગુમાની રું પેઈ જેઠા ગળગળીયારે, પ્રીતમજી. ૧
 નમેરા થયા નંદલાલારે, પ્રીતમજી;
 પેડ્યો રો વાંકુમારો વ્હાલારે, પ્રીતમજી. ૨
 મોહનજી થયા મધુરાં વાસીરે, પ્રીતમજી;
 ઠૂપી મળી કંસની ઘાસીરે, પ્રીતમજી. ૩
 મોહનજીએ માં રું મન અટક્યોરે, પ્રીતમજી;
 ફીરજો પેધર સરખો પટક્યોરે, પ્રીતમજી. ૪
 કાળીએ કામણીયાં સ્યાં ફીધારે, પ્રીતમજી;

(૧૫૬)

પ્રજ્ઞાદૃતકાવ્ય

તમારાં ચીતવીત ચોરી લીધારે, પ્રીતમજી. ૫
વિહંતાકુસાં જમોને વેરીરે, પ્રીતમજી;
સ્વામણા પયા હવે તો રોઢેરીરે, પ્રીતમજી. ૬
સુખજનુ રોઢેર વીધે રું કહેવુંરે, પ્રીતમજી;
ગોઠું નહિં ગાંખડે રોઢેવુંરે, પ્રીતમજી. ૭
જમે તો કદરૂપીને કાળીરે, પ્રીતમજી;
રોઢેરની મળી રાંડો રૂપાળીરે, પ્રીતમજી. ૮
ખાંતીલો જાવે લાગે ખામીરે, પ્રીતમજી;
સમજીએ પ્રજ્ઞાદૃત ના સ્વામીરે, પ્રીતમજી. ૯

ગરબી ૭મી.

ઊધવજી ફેર હરિને જરજીરે, રસિયાજી;
મોહનજી કહો કેવિછે મરજીરે, રસિયાજી. ૧
ક્લાલીડા પ્રજાકે મકિધું વેરીરે, રસિયાજી;
નાથજી પયાકે મનમેઢેરીરે, રસિયાજી. ૨
જીવણજી જીવન તપાસો નાણીરે, રસિયાજી;
રોઢે નંદ જાસોદા રાણીરે, રસિયાજી. ૩
લૂદરજી જાંખ ઊઘાડી લાજોરે, રસિયાજી;
પીછે ગોકુળમાં હડતાજોરે, રસિયાજી. ૪
ન્યારના જીવણ ગયાછો છોડીરે, રસિયાજી;
ત્યારની ગોપી ધઈ સૌ ગાંડીરે, રસિયાજી. ૫
પ્રેમદા તન્યાં અન્નને પાણીરે, રસિયાજી;
હવે તો અજળાજનુ અફળાણીરે, રસિયાજી. ૬
જીવંતી જરીજરીને મરશેરે, રસિયાજી;
નાથજી નિમિત્તમાંથે હરશેરે, રસિયાજી. ૭

નનગોજી ઘણું રું કહીએ તમનેરે, રસિયાજી;

તમે તો સાચાર કીધાં જમનેરે, રસિયાજી. ૮

ઘેલડા ગોકુળના ગિરધારીરે, રસિયાજી;

છબીલા માનો શિખ જમારીરે, રસિયાજી. ૯

વ્રજવાસીપર ફાલ વધારોરે, રસિયાજી;

પ્રેલ્લાદહુના પ્રાણ પધારોરે, રસિયાજી. ૧૦

ગારબી. ૧લી.

રાગ. (નલ્યકુળક્યાં નેયુંરે નલ્યકુળક્યાં નેયું મારાખાપેજન

તોહુંરે નલ્યકુળક્યાં નેયું) જેસી.

મારા રાજધનક થેઈ નાયોરે, દેશિં માખણને મીસરી;

મુને નમક થઈને નયો રાજ, દેશિં માખણને મીસરી. દેક.

નાનુક રૂપધરો નારીનું, ચતુર ખતાયો પેદરો;

શામળિયાલ્યો સાળુ જાપું, કાંનકાંચળી પેદરોરે,

દેશિં માખણને મીસરી. મારા રાજધન થઈ નાયોરે. ૧

ચતુરચાંદલો ચોહોડી લાલટે, રાજખતો કોઈ રૂડી;

જલજેલી જાંખ્યુ મયકારો, પેદરો નધરંજા ચુડીરે, દેશિં માખ

કુલાંકાંજીગેન ઘુઘરા, જાંઝરીયોનો કમકો;

પાતળીયાજી પગમાં પેદરી, હીકુજતાયો હમકોરે દેશિં માખ

મિહું ગાજો મસ્તજનાખો, તાળતાનજેમ લાગો;

જઘાનેંન નખાંની સાપે, મધૂરી મોરલી વાગેરે. દેશિં માખ. ૪

નાનુક વકુ થઈ નલપરનાયો, ખફાર કરો ખજનામી;

પાતળિયાકું તુનને પેરણું, પ્રેલ્લાદહુના સ્વામીરે, દેશિં માખ. ૫

ગારબી. ૨લી.

મનુરામચંદ મુજગાનારે, એકદીન નજર જનના. દેક.

(૧૫૮)

પ્રેલ્હાદકૃતકાવ્યઃ

ખડુખળવંતાખીગલ હોઈજખ, છોડ સીનનેચાલે;

ખૂટીગયાતેખખરપેડીનહીં, ગયેફરમકેકાલેરે.

એકદીનજરૂરજના. મનુરામચંદ્રમુંજગાનારે. એક ૧

હીરણાકસ્યપેહીરણાસ્ય, રીરેપોખખડુસુરા;

દંતવક્રનેદહીંતજળંધર, કાળેકસ્યાચક્રચુરારે. એકમનુ

કાળયવનનેકસરાજીયો, જરાસનનુગમાંહી;

કાળેપછાડ્યાકોટેજાલીને, પડ્યાનહીપત્તાક્યાંહીરે. એકમનુ

દુર્યોધનકુસ્યાસનરાજન, મદોન્મસ્તમદમાતા;

રાવણકુલકરણરણધીરા, ચક્રવરતીકેહેવાતારે. એકમનુ

જેનીકુંડેપચતકારે, સુરસરીખાપૂજે;

સામોથયેસમુદ્રસોષે, ઘાકેપૃથ્વીધ્રુવેરે, એકમનુરા ૦૫

દસદિશાનાદિગપાળતે, ડોલેદેખીરેરરા;

પુંગરરમતાદોડરીને, ચોળીકરતાચૂરારે. એકમનુ ૦૬

મહામોરામતવાલાસરખા, સૂરવીરનેસાધ્યા;

મ્હોરામ્હોરામહારથીતે, કાળેખોળીખાધારે. એકમનુ ૦૭

જિમરનહીરેફેનાજયતીમે, રામમનુમુંજકહીજે;

પ્રેલ્હાદકાળતાકાળહરીછે, તેફેનેશરણોજઈજેરે. એકમનુ ૦૮

ઝારખી૧લી.

રાગઃફેરવાનીઝુલ. (ઝલજેલીમોરીઝંખેમાતજેવા

નીત્યજઈજે.) જેદેરી.

નહીંજાણુંરેનંદનાલાલ, રમવાનહીંજાણું;

માફારેસાસરીયાનુંસાલ, રમવાનહીંજાણું. દેફ.

ઝડપીનેજાલોગળેહાથેઘાલો, નાથનહીનાકારરે;

લોકદેખેનેફુંલાજીમંછું, ફુંનાનૂકવફુંજાફુંરેરમવા ૦૯

પ્રહ્લાદકૃતકાવ્ય.

(૧૫૯)

તુંડું રું તાંખો ઊરહપિનાખો, બેફીકરાપિઈબોલોરે;
મ્મગનેનીનાં મુખ સુખલેવા, ગોરીના ધુંધરખોલોરે. રમવા
મીઠુંમીઠું ગાવો બંસુરીબલ્લવો, અઘબલ્લતાવો ખોપીરે;
ગામનાં લોક સહુ ધાયલથઈગયાં, ગાંડીબની સૌગોપીરે. રમવા
ખાંખ રું મારે બંદુગં ડારે, ચતુરાનાં મન ચૂકેરે;
અબજના સૌ તારી ખાંખેલ તાળે, માધવ મોહની મૂકેરે રમવા
મૂકીઘોચાળા મોરલી ચોવાળા, કામણગાળા કામીરે;
કંચૂકી રું જાલી ઊરહપિધાલી, પ્રહ્લાદજીના સ્વામીરે. રમવા

ગરખીરજી.

રાગ(કેરવાની)જુલડીપર પ્રમાણેનીદેશી.

મુકો મુકોરે મોહનલાલ, મસ્તૈ મુકોને;
માહારા મુખની ખારી ગાળ, મસ્તૈ મુકોને. દેક.
ગાવો જુલમતો હવે નહીંચાલે, સાંખી અમોશીદરહીરુંરે;
વાચું નહીં માનો વાલમજીતો, કંસરાબને કહીરુંરે, મસ્તૈ
પરનારીની પુંઠે પડોછો, લાલલેવાનંદલાલારે;
સાંધાની રાંડ ફોઈ મળશે મોહનજી, ઘઠોલગાયશે ઠાલારે મ.
ખેરે ખેરી હવે ખોડ લૂલાવું, કહાં ન નેકેશો ફૂડીરે;
ગામનીરે ગોપીયો લેગીથઈને, જીવણના ખેરું જૂડીરે. મસ્તૈ
વાટેલતાં મુને આવી રું વળજ્યા, મહીની મદૂકી ફોડીરે;
ફોરી કસબની કાંચળી ખગાડી, મોતીયોની માળાતોડીરે મ.
હસ્તુ ખોલી હાપધાલો ફૂઠીલા. કંચૂકીમાં થઈ કાજારે;
પેતિ પરતાને પાડો પલકમાં, વ્યારન પ્રહ્લાદના કાલારે. મસ્તૈ

ગરખીરલી.

ઠાકોરજીનો થાળ.

(૧૧૦)

પ્રલ્હાદકૃતહાવ્ય.

રાગ (મારે ઘેર જાયલે માયા, કૃપાકરી કાનલુ કાલા; દેક.
ભમો ભુગભુવનવાલા, કૃપાકરી કાનલુ કાલા; દેક.
ફિંમલાં જાસન કું ક્યાંથી જાપું, ભુંડીછે દેવ તમારી;
દુરીભનને રૂપ્ય પાત્ર કરવાને, લક્ષ્મીને રાખ્યાંની ખારી.
ભમો ભુગભુવનવાલા, કૃપાકરી કાનલુ કાલા. ૧

દરભની ચાદરી દેવ ખિરાલે, પ્રેમે મુકું પેતરાણી;
પાણીનું તુંજડું પાસે લરાવું, ભડકો નહિં ભૂદલાળી.
પાતળિયાકોઈએ નાલ્યું પીતાંબર, ઘરોઘરકુંતો ભટક્યો;
પ્રાંતીલાયું કુંડું ખુમે તમોને, પણપેદરોડાં ખળિયાનો કટકો.
કેસરિયાં ક્યાંથી લાવું કૃપાનીધિ, ઘણાસંગે કરી ઘોળો;
આહ્વાણને ઘેર લક્ષ્મીલેલી, રંગીલા રાખોડી ચોળી.
કાંગના તાંદળા કાંન જારોગો, છેલનથી કાંઈ રાણ;

પાકો કચ્ચો પંચકણીનો રોટલો, જડની કાળીદાળ ભઠ્ઠા
ગભ પ્રમાણે ધી પીરસું ને, ખાદું મોળું ફરી કહેલે;
ટાહાડું પેટ ફરી ભમો ત્રિફલ, ભેઈએ તે માગીલેલે તનુ.
રીહેરના વાસમાં સારી મળે નહિં, ઊતારી મુકીછે જારો;
દુધભેઈએ પણ દુઝડું નથી, છોટો મુકું કહોતો છારાનુ.
ખેલાડું જૂજ ખારીલાગેતો, માંહેલ ભરાયલે મેં કું;
પેટભરી જૂજ પીયો પાતળિયા, જમોને જાપલે એંડું.
રમી ભમી રંગ રસિયો ઊઠ્યો, સેવા માંની સુખરાશી;
રાંકડલાં પર રાલુ ખુશીથી, હેત કરીયો જારી.
પાપરી મુકીમેં પોહો પપારી, રાજકરો કાંઈ રાંપું;
પ્રલ્હાદીયો કહે પંખો ઊડાડું, ચૂપેકરી પગ ચાંપું.
ભમો ભુગભુવનવાલા, કૃપાકરી કાનલુ કાલા. ૧૦

અધરાકોર જી આરતી લિખ્યતે

રાગ રત્નયદેવ નયદેવ, નય નરનારાયણ પ્રત્નુ ને નરનારાયણ ^{જેદેવ}
 નયદેવ નયદેવ, નય કમળાકાન્ત, પ્રત્નુ નય કમળાકાન્ત;
 પુરુષોત્તમ પુરણાનંદ, કોટી અઘ હાન્ત. નયદેવ નયદેવ. ૧
 લન્કાવછળ લગ્ન ગુલાંછન, લુધર લય કરતા; પ્રત્નુ લુધર.
 નિલ સેવકનાં સંકટ, હેલાં માં ફરતા નયદેવ નયદેવ. ૨
 તદુણી રૂપે ત્રિવિક્રમ તીવ્ર તપોતાપે, પ્રત્નુ તીવ્ર તપોતાપે;
 લવ લક્ષ્મી તીમ ફરતા, જાનુવાસો જાપે; નયદેવ નયદેવ. ૩
 રાશી રૂપે રીતજ થઈ તનના તાપે હરો, પ્રત્નુ તનના તાપે હરો
 વાયુ રૂપે વિશ્વંતર, વિશ્વવિષે વિશ્વરો, નયદેવ નયદેવ. ૪
 જગ્નિ રૂપે હરી હર ચત્ર વિષે પેઠા, પ્રત્નુ ચત્ર વિષે પેઠા;
 દેવ રૂપે દિનજંધુ, દેવજ માં બેઠા. નયદેવ નયદેવ. ૫
 મેઘ રૂપે થઈ માધવ ગરબ્ને ઘન સારા, પ્રત્નુ ગરબ્ને ઘન સારા;
 વિદ્યુત રૂપે વિયરો, જળ મૂશળધારા. નયદેવ નયદેવ. ૬
 સાકાર રૂપે સૃષ્ટી બ્રહ્મ રૂપે લાષી, પ્રત્નુ બ્રહ્મ રૂપે લાષી;
 સચરાચર માં રહ્યાછો, પૂરણ પરકારી. નયદેવ, નયદેવ. ૭
 વૈરાટ રૂપે ક્લાસ મ વિશ્વગિદ્ધવાસો, પ્રત્નુ વિશ્વગિદ્ધવાસો;
 ભૂમંડળ બ્રહ્માણે, પોતે પરકાસો. નયદેવ નયદેવ. ૮
 નિરાકાર થઈ નરવર જક્ષર ભૈ જીયા, પ્રત્નુ જક્ષર ભૈ જીયા;
 ભેગકૃષ્ણાં માધ્યર, ભેતાં નય નડીયા. નયદેવ નયદેવ. ૯
 જક્ષણકૃષ્ણા જિવિનારી, કૃષ્ણા કેમ નાવે, પ્રત્નુ કૃષ્ણા કેમ નાવે;
 પ્રત્કાદીયો તનપોમર, ગુણકેવા ગાવે. નયદેવ નયદેવ. ૧૦
 જિવિનારીની આરતી, ને લાવે લણરો, હરીને લાવે ગાવો;
 પ્રત્કાદભુજો પ્યારો, પૂરણ પ્રસન્ન થારો. નયદેવ નયદેવ. ૧૧

(૧૬૨)

પ્રજ્ઞાદ્વૃત્ત કાવ્ય

ગરબી ૧ ની.

રાગ મોરવની પીટણીનો ફફીરી ના બવનેર નુવો નશોદાના
ખાણતું ગજેરાગ.

લુલમનેર માંડ્યું નશોદાને છોકરે; છોકરે છોકરે છોકરેને દેખો
 જરે રોજેન, લુલમનેર માંડ્યું નસોદાને છોકરે. દેખો.
 લુંડો થયો છે બજાવેનો રે ત્રેયો, દારા સામો દેખાડે છે રેયો;
 છાકી ગયો છે નસોદાનો છેયોરે, જ્ઠેન લુલમનેર માંડ્યું. ૧
 મંપુરાંના મારગમાં રહે છે, ઘણી ગાળો તેગો પીયોને દે છે;
 લાગ ખાપે તો ખાખડી જો લે છે રે, જ્ઠેન લુલમ. ૨
 મારી મહીની મદુકીરે ફોડી, મુને ખાલી છખીલે ત છોડી;
 મારી મોતીયોની માળા તોડીરે, જ્ઠેન લુલમ. ૩
 જાલ લુલમ નેવીરે વાત કીધી, મુને ખાવરી ખનાવીરે દીધી;
 મારી જાખ દકાની જાલ સીધીરે, જ્ઠેન લુલમ. ૪
 સંખી ફુજની તે વાત કુંદાખી, કુંતો નાઠીગોર સડારે નાખી;
 પેલી રાધાને રોકી રાખીરે, જ્ઠેન લુલમ. ૫
 જોકે માગુ તે મુજનેરે જાણો, નસોદાજી નેકે હવારે ચાણો;
 વંઠી ગયો છે પ્રજ્ઞાદ્વૃત્તનો ફાલોરે, જ્ઠેન લુલમ. ૬

ગરબી ૨ ની

રાગ મોરવની પીટણીનો.

લલમ જેર નુવો નસોમતી માયડી, માયડી માયડી માયડી
 રે, દેખો જરેરે માત, લલમ જેર નુવો નસોમતી માયડી રેક
 છેયો છાકી ગયો છે તમારો, વંધ્યો છે હવે ફાંઈવારો;
 એણે કેડો લીધો છે જમારોરે, જ્ઠેન લુલમ જેર. ૧
 દારા દેખી દામોદરડોલે, જારે વાટ જની ખડુગાળજોલે;

ખેલાણુ જાવી ધુંધટા ખોલેરે, બેન નુલમઝેરે. ૨
 મુડું કાનમાં જાવીને કાંઈ ફેરે, કહ્યું માનીયે તો રાંડ પેઈ રહેછે;
 લોકલાખેને લાભ જાનલેછેરે, બેન નુલમઝેરે. ૩
 ફહો કેમ કરીને હવે રહીયે, નહીં તો કસરાજને ફહીયે;
 ફોહો તો ગામ મુકીને હવે નઈયે, બેન નુલમઝેરે. ૪
 ખોદું ફરીયે તો લાગેરે ખામી, હવે ફેરેને એપાય નહીં હરામી
 કાંઈ સમને પ્રત્નહાદ્યો સ્યામીરે, બેન નુલમઝેરે. ૫

ગરબી ૧લી.

રાગાભિધનદનો છોરો તે નમેરો થયો ને. ૧ એદેરી
 વાંડુ નેઈને રું ફસો છો યરણાગીયા ને;
 સાયું ખોલો ફૂલની કોની નેડે નગીયા ને. વાંડુ નેઈને. ૨
 નરવર સાયું ફહો કેઈ મળીતી નાગરી ને;
 જાલો જાંખડી તો દિસેછે બિલગરી ને. વાંડુ નેઈને. ૩
 સ્વાસે ત્રરાયા રું પુંડેલા ખો ફરી ફરી ને;
 જિંધે ઘેરાણા ને લોચનમાં લાલી ત્રરી ને. વાંડુ નેઈને. ૪
 ફોઠ ફરફરેને ખડખડતું રું ખોલતા ને;
 છાતી ધડકેછે ને ડાખા ફાંડે ડોલતા ને. વાંડુ નેઈને. ૫
 પ્રીતમ ખંચેરો છો પાઘડ્યાં પડી ગઈ ને;
 ચુડી ચંપાણી તે ચુંદડી પડી રહી ને. વાંડુ નેઈને. ૬
 મોહન મુજડા જીપર દત્તન ધાવડ્યાં ઘડા ને;
 સીંદુર સુંદર ઝંગે કાળજના ડાઘા ખડખડા ને. વાંડુ નેઈને. ૭
 પ્રીતમ પ્રલાટે બિઠીને ક્યાંયો જાવીયા ને;
 મોરલી સાટે મોહન વેલણ કોનું લાવીયા ને. વાંડુ નેઈને. ૮
 સુંદર સોલું તણ સાળું જોહ્યું છેલડા ને;

(૧૬૪)

પ્રજ્ઞાદૃત્ કાવ્ય.

પ્રજ્ઞાદૃત્ નાપ્રીતમ ઘણાદિસો પેલડાને. વાંકાં વચન ૭

ગરખી ૨ ભ.

વાંકાં વચન સુણી જીવંદા જાંખા પયાને;

રાધા પિપર પછી રંગીલો રીસાઈ રહ્યાને. વાંકાં વચન ૮

પ્યારો પ્રિતમ પછે જેઠા પુંઠ વાળીને ને;

ત્રીમું ઘાલી જીવે ત્રીમી સામું ન્યાળીને ને. વાંકાં વચન ૧

રોષે ત્રીસાઈ રસીક પ્રીતમ, રાધાને કહીને;

તારા વચન રૂપી દ્વિમાં શું મુઠને દહીને. વાંકાં વચન ૨

ખોટાં ખાંપણ મુંઝે છાર પડી સનેસમાં ને;

હીણો કહીને ફળયો પાડ્યો જાગ્રત દેરામાં ને. વાંકાં વચન ૩

જાનુ મુંઝે કોક મોટે કુંતો બીહીતો કુંજને;

લેરી વાતો કરે તેને કહો કું શું કુંજને. વાંકાં વચન ૪

તુંડો ફરી મુને શીદ મારો છો તામની ને;

મારું કાળ જુઠું ને કીકીતું છે કામની ને. વાંકાં વચન ૫

સાચા સોગન ખાઈ જાળના કુંતો જોયું ને;

લાવો પીખાવો કુંતો ફોળો ફરમાં ધરું ને. વાંકાં વચન ૬

ગોવિંદ ઘાંઘળા થઈને કાળ જુઠું કયુવાવીયાને;

પ્રજ્ઞાદૃત્ નો પ્રિતમ જાંસુ લાવિયા ને. વાંકાં વચન ૭

ગરખી ૩ ભ.

સામું જીવોને છોગાળા છેલા નંદના ને;

કુંતો ઘારંવાર કું તાફારી વંદના ને. સામું જીવોને ૮

રાંકડા પીધે રાધે ફરનેડીયણ તુંડે ને;

જુદા ફરી જનને સ્વાનની પેઠે છો લેડું ને. સામું જીવોને ૯

તેના હૃદયે હરી તેમું ફોડે જાયશે ને;

છાજેઢાંડ્યા સૂરજ તેજ કેમ ધૂપાયરીજે. સામુંજીયો. ૧
 મોંઘાં મોતીને રું જીણે જગજાપડાજે;
 વિષ્ટાકાલી તેતો જાલ્યાં નોખાય જાડાંજે. સામુંજી. ૩
 ફદીપરાણેજે માંયજાલી પરસીયેજે;
 મોતીખાધુંજે જગ મરે સામાંતરસીયેજે. સામું. ૪
 જેના લોગીતો કોઈ હંસજા વિરજાહરીજે;
 જયરપક્ષી મોતી લાળીને જાઘાંજસેજે. સામુંજીયો. ૫
 જેમફરીજન રું જીણે મહીમા જાપનાજે;
 નીચઘાળી થઈ ધોનારા જેતો પાપનાજે. સામુંજીયો. ૬
 નીંદા રૂપી વિષ્ટા નીચજગથઈ તે હરેજે;
 માંય મોતીડાંના સુજને જે રું કરેજે. વાંડુંજીયો. ૭
 માદા જોલ્યા ગિપર માંડું નવમાનતાજે;
 પ્રલ્હાદજી ના પ્રીતમ ખરાતે જે ખાંનતાજે. વાંડુંજી. ૮

લુંડીલૂંજવિધેષપાછંદ.

લુંડામાં લુંડીલૂંજ, લૂંજ તારે ફૂંજખાણી;
 લુંડામાં લુંડીલૂંજ, તારેપરઘેરે પાણી. ૧
 લુંડામાં લુંડીલૂંજ, કામકરેજફુફેણું;
 લુંડામાં લુંડીલૂંજ, ખાયસોકોનું મેહેણું. ૨
 લુંડામાં લુંડીલૂંજ, જેમ તેતરને જાજી;
 લુંડામાં લુંડીલૂંજ, માયેફરીજનજફુજાજા. ૩
 લુંડામાં લુંડીલૂંજ, કોઈઠામે નવહરતા;
 લુંડામાં લુંડીલૂંજ, કામકસર્જનું કરતા. ૪
 લુંડામાં લુંડીલૂંજ, કોઈનાથેષે દોરી;

(૧૬૬)

પ્રેક્ષાદ કૃત કાવ્ય.

લુંડામાં લુંડી લૂંજ, ફરે પર ઘેરે ચોરી. ૫

લુંડામાં લુંડી લૂંજ તે, લારે જુનનો તારછે;

પ્રેક્ષાદ ફેફ ફીરતારને, લૂંજ મનુષ્ય માથે મારછે. ૬

કુમિત્રની સોજત તત્ત્વાધિષે.

છંદ મનહર.

લુપો લાઈ જા લુગમાંહી, લુજમી જસત ત્યાંહી;

જાતિ જગત્યાની ધ્યાની, જગડૂપદેખીયે.

જાછી જાછી જાત કરે, સનનકો મન કરે;

ફરે ચિત્ત ચિત્ત પેણ, પ્રીત નહીં પેખીયે.

ત્રણો નહિ જાહ્નલેદ, પંડીતુષી કરેજેદ;

ફેફ પેજો વેદછેદ, ચારણી શું ચીતહે.

પ્રેક્ષાદ ફકત સોનું સુપાત્રકો સંગતલુ,

કુપાત્રકી સંગ સોતો, પ્રીતણ શું પ્રીતહે. ૧

સિંધુપુરની શોભા ને ગ્રંથકૃત્તાની

પ્રાર્થનાધિષે.

છપાછંદ.

ગાયક ઘાડ ગંભીર, રાત્ર્ય ગૂંઘરાતલ માંહી;

શ્રી સ્થળ સરોજું શેફેર, મેફેર મૈયાની ત્યાંહી. ૧

સરસ્વતિ શુભ ક્ષેત્ર, નેત્ર નારાયણ કેરાં;

જિંદુ તીર્થ જળવાન, સ્નાન પ્રાશ્નિત નેફેરાં. ૨

જ્ઞાન વાપી જળ પાય, નાહાય મહિમા છે તારી;

ફર સુરામ શુભકામ, સકળ હૃત્યાને નિવારી. ૩

ગોવિંદ માધવ રાય, સહાય વાપી ત્યાં પીડે;

ત્વન્કવચ્છળ લગવાન, પાય તત્કોની લીડે. ૪

ધ્વજનકુંડે રીંખે, ઝાંખ નોખત ન્યાંવાગે;
 ઘોષ ગગનમાં થાય, સુણીલૂતાવળ તાગે. ૫
 રુમાળ વીસાળે, રાય સીધેરે ન્યાં રચીયો;
 ત્રણ પેનઘટ પેગથાર, મહા મહિપતિનો મયિયો. ૬
 કેમળાસન કુંન્યાય, જાળી જીરાતે ન્યાંહી;
 વન્કી વડવાંનળ, તાળ્યા સાગરની માંહી. ૭
 વરસદીન વિચેક, જોક મેળો ફું ગાળિં;
 વિસ્તાર રુંવાત, કહી સુસ્મ સમત્વયું. ૮
 લલો લરાણો રાંધ, જતિ જિમંગ પ્રકારો;
 લૂત પ્રેત પિશાચ, નામ નાહતામાં તાસે. ૯
 માત્ર ગતિની મુક્તિ, જુક્તિ કરે શાસ્ત્ર પ્રમાણે;
 ગયા આઠ ન્યાં થાય, વીરંચી વ્યાસ ઘેજાણે. ૧૦
 વિપ્રવેદની ધૂત્ય મુનિ જન મોહોરા રેફેતા;
 ક્રીયા કર્મ માં કુશળ, ધર્મના મારગ ફેલા. ૧૧
 તપે તપે જીભ જન, સમાધી જિંધા ફેરે;
 કરે જાણ સન્યાસ, તને જન્મ જીવક સેચે. ૧૨
 ઘણા કુપે ને વાપ્ય, તણાવો જાગ જગીશ્યા;
 જળકે જળરા મેલ, ફેલ રંગ જિંયા નીચા. ૧૩
 સુંદીર સીધે પુર નગર, જગર ગુણવંતી ગાળે;
 શોભાનો નહીં પાર, જાગે જન રાપુરી લાલે. ૧૪
 જાતિ જોદીચ્ચ શાહસ્ત્ર, વીપ્ર જપંતી કાઠકર;
 પેદછડુને પંચ પ્રયર, હરી જનનો ચાકર. ૧૫
 વચ્ચ સગોત્ર ને વેદ, ચત્તુર માધ્યની સાજા;
 પીતા કૃષ્ણ ને માત, નામ લક્ષ્મી મુજે લાજા. ૧૬

(૧૬૮)

પ્રત્કાદ્દત કાવ્ય

સત સંગત સોકાય, રાય સનજન પુરમાણે શામછે;
માફ કરો મોયે પાંક, રાંક પ્રત્કાદ તણો પેરણાં મછે. ૧૭

જેકાદરીના મહાત્મ વિષે.

છંદ મનહર.

લાવધરી બ્રાહ્મણ ભમાડે, દશ દીન દીન;
તેટલું છે પુન્ય જેકુ પોષે, બ્રહ્મચારીને.
તેવા બ્રહ્મચારીને ભમાડે, સિદ્ધ સ્ત્રી શુભ મને,
ભૂતળનું દાન માન, જાણે જધિકારીને.
જેવા જેકુ હજાર બ્રાહ્મણ નેદે ભૂતળ દાન;
ત્યારે તેને કંન્યા દાન કે રૂં ફળ પાવછે.
કંન્યા પિકી દશ ઘણું વિદ્યા દાન દેતાં પામે,
વિદ્યા પિકી દશ ઘણું જનનું ફળ પાવછે.
જનની જધિક પુન્ય, પયું કે પાના રૂં નથી;
તેથી જીવે જીવ ભુખો, સજળા સંસાર માં;
પ્રત્કાદ્દત પુન્ય, સ્કળ રીરો મળી છે,
પણ જેકાદરી જાગે નાથે કોઈ હાર માં. ૧

ગુરુજીની સ્તુતિ વિષે છંદ મનહર.

જડે ગુરુદેવ નહી, જહંમેય ભડે જંતર મોં; સદા સુખ રૂપ રૂપ જ
વિદ્યા કુંડારે હેં. રાગ દીન દ્વેષ ભડે, કુડ નહી કુજુ ધી તોડે, જે
કે નહીં જરવાડે, દૂર કરી ઝારે હેં. મન કે મારણ ત્વચ, વારણ
વિધિ રણે, કાળ ક્રોધ કુટીલે ને જીતી લીધો કામ ને પ્રત્કા
દ્દત પારંવાર ને વિચાર કરી, નમી નમી નમું ગુરુ સસુજામ
તીતિ શ્રી પ્રત્કાદ્દત કાવ્ય સંપૂર્ણ થયું છે. નં. ૧

સમાપ્ત.

